

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חֶלֶק קֶבֶד

וְהוּא קֶבֶץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחָל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה
יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחַזְּקוֹת
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָה.

בְּנוֹי וּמִיֻּסֵּד עַל פִּי דְבָרַי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַבְּנֵי וְהַצִּפּוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנָנָה מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֹו לֹא אָנִים

לִיָּה

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִנְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

חֻבְּא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

שְׁנַת תּשׁע"ד לַפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק' - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהר"א ש' שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הכב רבני נתן
זכרנו לזכרה הפליא
לעשות בזה כל ימיו לקרב
בני אדם לעבודת השם
יחצקנו ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדשת רבנו זכר לדיק
לזכרה, ומעלת קדשת
סורחו ושיחומיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרבה
לכאז ספרים קדושים בזה
ולהדפיסם, צדקי לקיים
יסונו מעינומיך חוזה"

(הקדמתו ימי מוהר"א)

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכֹל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכֹל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְפֵּם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ קִכְד,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אֲחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אֲחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׁכָל מִי שְׁיִקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשִׁים גְּפִלָּאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן גְּפִלָּא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיִלָּא לְעִלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת גְּפִלָּאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאֵזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים גְּפִלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵי ל' א ר' אֲתָה
אֱלֻקִּים זְיוֹלְתִּיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגִאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בַּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מֵעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתּוֹ, וְכְפִי הַמְּשָׁלָה וְהַרְבְּנוּת שְׂיִישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכָל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֻכְמִים הוּא, כְּשִׂיזְכָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמַצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכָל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הֶחֱכַם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דָּבָר קָטָן וְדָבָר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמֵאל, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָה (סְפָרִי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שֶׁהוּא שְׂמֵאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֻכְמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שֶׁכָּל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכָל זְמַן שְׁנִשְׁאָר אֲצִלוֹ שֶׁכָּל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יַעֲזוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מִוְהַרְיָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיַצֵּאת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׂנֵדִבְקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחֻת-הַרְיָן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא יַעֲזוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשְׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִכְלִי לֹמַר וּלְהַמְצִיא סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מִעֶקֶל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹן, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר לְשׁוֹב עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֶקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מְקַשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׂכָל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כְּמָה סְפָרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחָוֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וְשֶׂאוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאיוֹי לְגֹזֵר שְׁלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּוֹדָאֵי מִצְוָה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׂמֵדְבַר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻׁט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוֹר, אוֹ סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וככלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַחְבוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סְפָרִים לְאֲלָפִים וְלִרְבֹּבוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבִּלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּדִּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעֵמֶק רַבּוּי הַסְּפָרִים שִׁיתַּגְּלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתַּגְּלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֶצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מַחֲיִין אֶת עֶצְמָן בְּסְפָרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים,

והדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרכבה, וזאת ההרכבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ה, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידו הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן פן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כָּרֶךְ קִכְד

כט תקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּפְלֵא אֵיךְ יְכוּלִים לְתַלוֹת בִּי בּוֹקֵי
סְרִיקֵי פְשָׁעֵינִי אֲנִי חַי וְכוּ', לֹא כְּתַבְתִּי לְאַף אֶחָד פֶּקֶס כְּזֶה, שְׁאָמְרוּ
לִךְ וְכוּ'.

אֲתָה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל־כָּף קָלִים כְּמוֹ שְׂמֻצְיָרִים אֶת
עֲצָמָם, וְצָרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד עִמָּהֶם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִׁיטוֹת, הַעֲקָר רַק
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵז שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִבְלָבֵל אוֹתָךְ, אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר.

אִם חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת סב.), שְׁנָשִׁים הֵן עִם בְּפָנָי
עֲצָמָן, זֶה סוֹבֵב עַל כָּלֶם. וְלִכֵּן אֵל תֹּאשִׁים אֶת אֲשֶׁתְּךָ יוֹתֵר מֵאַחֲרִים,
כִּי דוֹרְכֵן שֶׁל נָשִׁים. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת לג.): נָשִׁים דְּעֵתָן
קָלָה; וְאֲתָה צָרִיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה, וְאֲתָה לֹא יְכוּל לְהִשְׁווֹת אֶת

אָשׁתָּף לְאִמִּי וְלְאֶחָיוֹתַי וְכוּ', צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת וְעוֹד פְּעַם סְבָלָנוֹת וְעוֹד פְּעַם סְבָלָנוֹת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר בְּפַעַם אַחַת לְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִהְיוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיף בּוֹ הַשָּׂגַת אֱלֻקוֹת, צְרִיכִים רַק לְצַעַד צַעַד אַחֵר צַעַד.

אִם הַהוֹרִים שְׁלָף יִרְצוּ לְבוֹא אֵלַי, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְדַבֵּר אִתָּם, אָבֵל כְּנֹרָאָה שְׁלֵא בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמְרָה, כִּי בְלִילָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת הַהִדְלָקָה וְאֵת הַסְּעָדָה, וְתַכְף־וּמְיָד אֲנִי נוֹסֵעַ לְמִרוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמוֹר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂאִתָּה תִּהְיֶה הַקּוֹנָה הַרְאֵשׁוֹן אֲצִל הַקְּיִטְרִינֵג בְּרֶסֶלֶב, וּבְזֶה תִּהְיֶה בְּטוֹחַ עַל אֵיכוֹת הַכְּשָׁרוֹת וְעַל אֵיכוֹת הָאֵכֵל.

הַסֹּדֵר הַזְּמַנִּים זֶה מְצִיָּן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂאִתָּה מְכַנְּסִים סֹפֵר תּוֹרָה לְבֵית מִדְרָשְׁנוּ, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִרְוֶה רַב גַּנְת מְכָל יְלָדֶיךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אמר, ז' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ובוודאי גם בשכונתך יכנסו לגור מאנשי שלומנו, ואתה
לא צריך לפחד כל-כף, אבל אם אתה מענין למכר ולקנות סמוך
ל"היכל-הקדש", יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא שיצא מהכח אל
הפעל.

העקר רק חזק ואמץ, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך,
כי בזה העולם עובר על כל אחד נסיונות קשים ומרים, והעקר
להחזיק מעמד, ולא להשבר. ועקר ההתחזקות זה שמחה. ורבנו
ו"ל מאד מאד הזהירנו על מדת השמחה יותר מכל המדות.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור
ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה כזו, הצלחה נצחית,
שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך שבת שלום...

כט תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אָמֵר, ז' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל מַעְלַתְכֶם בְּשָׁמַיִם, וְאֶת גְּדֹל הַטּוֹבָה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים לְאִמָּא בְּשָׁמַיִם. וְאִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה נִשְׁמָה בְּשָׁמַיִם שְׂיִישׁ לָהּ יְלָדִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְקִימִים מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, לוֹמְדִים תּוֹרָה, עוֹסְקִים בְּתַפְלָה, וּמְרַבִּים בְּחֻסֵּד, הֲרִי זֶה הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹל שֶׁהֵם יְכוּלִים לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו הַשְּׂכִינָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, מְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בְּאֵין עֲרֹךְ כָּלֵל מַה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים — זוֹכִים וּמוֹזְפִים אֶת הַרְבִּים, וְלֹא־לִפִּי וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה, וְזוֹ לֹא גִזְמָא. וְלָכֵן רְאוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, וְתִמְשִׁיכוּ בַּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאֵל תִּתְפַּעְלוּ — לֹא מִהֲאֲחִיוֹת וְהַגִּיסִים, וְלֹא מִהֲאֵח וְכוּ', כִּי הֵם פְּשׁוּט מְקַנְאִים בָּךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אַתֶּם תִּמְשִׁיכוּ בַּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, אֵל תִּסְתַּפְּלוּ — בֵּן תִּקְבְּלוּ יְרֻשָּׁה לֹא תִקְבְּלוּ יְרֻשָּׁה וְכוּ', הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב זֶה רַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כַּמָּה שְׂמִיעֵד לְאָדָם, הוּא לֹא יֵאבֵד — לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ אֶפְלוֹ שְׂיַחֲנֵף וְיִרוּץ כְּקוֹרָא בְּהָרִים וְכוּ', לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דָּבָר, כִּי הַכָּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְנֵי־אָדָם לֹא יוֹדְעִים אֶת זֶה, וְרָצִים וּמִתְרוֹצְצִים אַחַר עֲשִׂירִים וְחֹנְפִים אוֹתָם וְכוּ', אוֹ רָצִים וְרוֹדְפִים בַּעֲבוּדוֹת קְשׁוֹת, כְּאֵלוֹ בְּזֶה יְרוּיָחוּ יוֹתֵר, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהַכָּל כְּבָר רְשׁוּם בְּשָׁמַיִם, הָעֶקֶר זֶה רַק אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִף מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם שְׁפַע.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי אֵיךְ עָבַרְהָ עֲלֵיכֶם הַשַּׁבָּת.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתַתְּקֶתְקוּ אֶת הַשְּׁעוֹר שְׂמִסְרָתִי לְבַחוּרִים בְּיוֹם שְׂלִישִׁי, כִּי לְבַסּוּף אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא סֵפֶר "אוֹצֵר רַבְּנוּ ז'ל".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שִׁפְתֵי שְׁלוֹם...

כט תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, אָבֵל אֲנִי לֹא יִכּוֹל
לְתַפֵּס אוֹתְךָ.

בְּזֶה שְׁלֻקְחָתָ עוֹרֶךְ-דִּין נִגְדַּד ... טוֹב עֲשִׂיתָ, וְאַתָּה לֹא צָרִיף
לְפָחוֹד כָּלֵל, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁלֹּא נִפְחַד מִמֶּנּוּ, וְנִנְעַמִּיד אוֹתוֹ עַל
הַמְּקוֹם דָּרָךְ עוֹרֶךְ-דִּין.

בְּעֵינַי שְׂאֵתָה אוֹמֵר שְׁבִכ"ג אִיר, יִהְיֶה דִּיוֹן עַל אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת,
וְלִכְּנֵן לֹא כְּדָאֵי לְפִתַּח אֶת הָאוֹלָם לְפָנַי זֶה, הַהִכָּרַח לִי לוֹמֵר לְךָ,
שְׂאֲנִי בָּא לְשַׁבַּת הַבָּאָה, וּמִכְרַחִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹלָם, וְכֵן בְּל"ג
בְּעֵמֶר לְסַעֲדָה, "וּכְדָאֵי הוּא ר' שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק",
וּפִרְשׁוּ הַצַּדִּיקִים, שְׁכַשְׁיֵשׁ לְאָדָם אֵיזָה דְחָק, כְּדָאֵי הוּא ר' שְׁמַעוֹן
לְסַמְךָ עָלָיו. אֵל תִּפְחַד, וְזָכֹר מַה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּשִׁיר שְׁלוֹ,
בְּהִתְחַלַּת "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן: "וְאֵל תִּהְיֶה כְּפִיל הַגְּדוֹל וְכַגְּמַל, אֲפֵלוּ
כְּשִׁמוּשְׁכָּהוּ בְּחֻטְמוֹ הַעֲכָבֵר, לֹא יִבְעֵט בּוֹ, וְכָל זֶה מִחֻמַּת שְׁטוּת
שְׂאִינּוּ יוֹדֵעַ מִכָּחוּ", עֵינַי שָׁם; אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים לְפָחוֹד. זָכֹר גַּם זָכֹר,
אִיךָ פָּחַדְנוּ לְפִתַּח חִלּוֹנוֹת בְּגַג, וּפָחַדְנוּ מֵהַצֵּל שְׁלֵנוּ, עַד שְׁבָא ...
גֵּרוּ יְאִיר, וּפִתַּח אֶת זֶה, וְזֶה פְתוּחַ עַד עַכְשָׁיו, כִּף צָרִיכִים גַּם עִם
הָאוֹלָם. הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע אָמַר: סִגְלָה לְרַשְׁעִים —
לְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁלֹּא מִפְּחַדִּים מֵהֶם, וְלִכְּנֵן מַה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת
מִנְצָלִים מִכַּמָּה אַפְרִים שׁוֹטִים, בְּכֵן אֲנִי רוֹאֶה שְׁכֵן צָרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ

בְּזֶה, וְאֵל תְּדַאג, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַתְּנַגּוּדוֹת שֶׁל ... נִגְדוּ הָאוֹלָם, לֹא תוֹעִיל לּוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאִם נִצְטָרֵךְ נִקַּח עוֹד עוֹרֵף-דֵּיךְ, וְאִם נִצְטָרֵךְ לְפָלֵשׁ כָּל הַבֵּית-סֵפֶר וְהַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה אֶל הַמַּתְנַ"ס, נַעֲשֶׂה אֶת זֶה, בְּעֶזְרַת הַהוֹרִים, וְזֶה יִכְנִיס אוֹתָם לְפֶחַד וַיַּעֲזְבוּ אוֹתָנוּ, הַגִּיעַ הַזְּמַן לֹא לְפֶחַד מֵהֶם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנַחְנוּ שְׁלִישׁ מֵתוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם, וּמֵה יֵשׁ לָנוּ לְפֶחַד? ! הֲרֵי הֵם שְׁלִישׁ זְקֵנִים, שְׁכַבְר מְרִיחִים אֶת רִיחַ הָאֲדָמָה, וְשְׁלִישׁ חֲצוּפִים, שְׁמַסִּית אוֹתָם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, וּמֵה צְרִיכִים כָּל-כֶּף לְפֶחַד.

בְּעֵינַי הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה. רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד רַק לְהַכְנִיס כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְלָתֵת אֶת הַהוֹדְמָנוּת לְאַבְרָכִים, שֶׁהֵם יִזְרִימוּ כַּחוֹת חֲדָשִׁים, כַּגּוֹן ... וְ ... שֶׁיִּכְנִיסוּ רִיחַ וְאוֹיְרָה חֲסִידִית בֵּין הַיְלָדִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כט תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר אָמֹר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבָי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָת בְּעִבוּר בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּלְשַׁלֵּם אֶת הַחוּבוֹת שְׁלִי, כִּי רַק אַתָּה וְעוֹד מִסְפָּר מְצַמְצֵם מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ מְבִינִים אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁשֵׁי לִי, שֶׁנִּסְתַּבְּכָתִי בְּחוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה גַם שְׁבֻזָּה שְׂאֵתָם יוֹצְאִים לְהַפְצָה מְרֻכָּזָת, זֶה הוֹלֵךְ עִבוּר חֲשָׁמֶל, מִים, גַּז, שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַקָּדִים, שְׂאֵף אֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אֵין לוֹ מִשְׁגַּב בְּזֶה, וּבָא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם תְּאוּרָה וְעִם מִזְגָן וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל נָקִי, וְחוֹשְׁבִים כְּאֵלוֹ יְדִידָנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, גּוֹרֵף כְּסָפִים ... בְּשָׂעָה שֶׁהוּא שׁוֹבֵר אֶת הָרֹאשׁ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֵיךְ לְשַׁלֵּם אֶת הַהוֹצָאוֹת בְּעִבוּר

בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְשֵׁלֶם לִי אֶת הַחֻבּוֹת, וְלֶךְ וְלַחֲבֵרָךְ יֵשׁ חֶלֶק גָּדוֹל מְאֹד לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׁלִי, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה אִף פַּעַם לֹא תָבוֹא לְחֻבּוֹת.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׁיֵשׁ לְאָדָם בְּזֶה שֶׁהוּא עוֹזֵר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁהוּא מְקוּם תּוֹרָה, מְקוּם תְּפִלָּה, מְקוּם צְדָקָה וְחֶסֶד, וְכֵן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעֲמֹד לִימִינִי וּתַעֲזָרְנִי, וְאֲנִי אִף פַּעַם לֹא אֶשְׁכַּח אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁגַם-כֵּן יַצְאוּ בְּעִבוּר הַפְּצָה מְרֻכָּזָה לְבִנְיָן וּלְקִיּוּם בֵּית מִדְרָשְׁנוּ.

אָדָם צָרִיף לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד לְהִשְׁתַּוְּקֵק רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִצְלִיחַ דְּרַכּוּ בְּזֶה וּבְכָּא כָּל הַיָּמִים. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאִף פַּעַם לֹא תִשָּׂאֵר בְּיַדְנוּ אִיזוֹ אַגוּרָה שֶׁל צְדָקָה, וְזֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי שְׁיֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, וְאִין לֶךְ צָרְכֵי הַרְבִּים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִבְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כט תקלה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר, הַעֲקֹר רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וּתְחַזְּקֵי אֶת בְּעַלְךָ,

וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהַיְיָה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כט תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי, תִלְמִידֵי ... גְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת "הַתְּאֲחֻדוֹת הָאֲבָרְכִים" בְּיָדְךָ, וְתַהַיְיָה חֶזֶק וְאַמִּיץ מְאֹד מְאֹד בְּזֵה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הָאוֹרֵיה שֶׁל הָאֲבָרְכִים, וְאַלְךָ בְּתַקְףָּ וְעוֹ, וְלֹא אֶתֵּן שְׁכַל פּוֹחֵז וּמִפְקָר יִכְנַס בֵּין אֲבָרְכֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרֹט הַתְּלִמִּידִים שֶׁלְּמַדּוּ אֶצְלִי, וְהַשְׁקַעְתִּי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, וַיִּלְמַד אוֹתָם נְבוּל פֶּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה כְּשֶׁאֶתֶּה רוֹאֵה דָּבָר תְּרִיג, תִּתְּךָ-וּמִיָּד תִּכְתֹּב לִי, כְּדֵי שְׁאוּכַל לְתַפֵּס אֶת זֶה בְּיָדִים תִּתְּךָ-וּמִיָּד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנוֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲשׁבוֹנוֹת וְכוּ', וְרָצִיתִי מְאֹד
שֶׁלֹּא תִרְאֶה אֶת זֶה לְאַף אֶחָד.

וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁאֵת הַבַּיִת הַזֶּה אֲנִי בּוֹנֶה בְּךָ לְזֶה
שְׁאֲנַחֲנוּ מִחֲפִים וּמִצְפִּים בְּכָל רָגַע שְׂיָבוֹא וְכוּ', אִף שְׁנִרְאֶה לְךָ מוֹדֵר
הַפְתָּגָם הַזֶּה, אֲבָל אֲנִי לֹא בּוֹנֶה אֶת הַבַּיִת בְּשִׁבְלִי, אֲלֵא הַבַּיִת קֹדֶשׁ
לְמִי שְׂיָבוֹא וַיִּגְאֹל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֹן אֶתְּךָ צְרִיף לְשִׁמְחַת מְאֹד
מְאֹד, שְׂיֵישׁ לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, כָּל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, שְׁכַכְר נִזְכָּה לְהַגְאֹל
מִהַגְלוֹת, וּבוֹא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, וְאַף שְׁנִרְאֶה לְךָ מוֹדֵר מְאֹד מְאֹד
דְּבָרִים אֵלוֹ, אֲבָל הַבְּנִין הַזֶּה הוּא קֹדֶשׁ, בְּלָתִי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלֶה
לְאֵל, הַרְבֵּה תוֹרָה וְהַרְבֵּה תְּפִלָּה מִתְּבוּדָדִים וּמִתְּפִלָּלִים וְלוֹמְדִים
בְּבִנְיָן הַזֶּה, וְלִכְּנֹן אֵל תְּחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ מִכָּל אֵלוֹ שְׁמִצִּיקִים לְךָ, וְלֹא
בְּחַנּוּם, שְׂבֵא כָּל-כֹּף קָשָׁה לְבָנוֹת וּלְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, אֲבָל אֲנַחֲנוּ נִתְגַּבֵּר.

אֶתְּךָ יְכוּל לְקַחַת אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁמִצָּאתָ שֵׁם בְּשִׁבְלִי הוֹצֵאוֹת
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְכִמוֹ שְׁמִצָּאתָ עֲכָשׁוּ מְצִיאָה, כֵּן עוֹד יִמְשִׁיף לִי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַרְבֵּה מְצִיאֹת, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִתְּאֵוָה אַחַת
יִצְאָתִי לְגַמְרִי — מִתְּאֵוָה מְמוֹן, וּבְזֶה אֲנִי יְכוּל לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמִי.
וְלִכְּנֹן תִּקַּח אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְתִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֶה לְהוֹצֵאוֹת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂאִף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה לִי חֵלֶק בְּכֶסֶף שֶׁלֹּא
שִׁיף אֵלַי, וְאֲנִי רוֹצֶה לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם בְּיָדַיִם נְקִיּוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ, שְׁתַּכְתֵּב לִי כָּל דְּבָר מֵה שְׁקוֹרָה בְּקַהֲלָה, כִּי
אֲנִי צְרִיף לְדַעַת, כִּי אֲנִי יְכוּל לְתַת שְׁהַקְהֲלָה שְׁלֵנוּ תִתְּפוֹרֵר בְּשִׁבְלִי
כִּמְה פּוֹחֲזִים.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שְׂאֶתְּךָ עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי,
וְעוֹד פֶּעַם, תִּדַּע לְךָ, שְׁלִבְסוּף הַבְּנִין יִהְיֶה שִׁיף לְמִי שְׂיִגְאֹלְנוּ גְאֹלַת
עוֹלָם.

כְּתִבָּה לִי מֵה שְׁנוֹכַס מִקַּפַּת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, הֵאֵם זֶה כּוֹלֵל כְּבוֹר
קְנִית הַעֲלִיּוֹת! ?

רָאָה לְיוֹנָח מֵהַ הַחֲדָשׁוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד
תִּבְשֶׁר לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

כָּל מָה שֶׁפָּתַחְתִּי לָךְ פֹּה, זֶה לֹא גִזְמָא, כִּי אֲנִי מִמִּילָא עוֹד מְעַט
עוֹזֵב אֶת הָעוֹלָם, אֲזוּ בְשִׁבִיל מִי אֲנִי מְשַׁפֵּץ וּמְכִין אֶת זֶה, וְהַפֵּל
קִדְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תקלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, ח' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד, אָמֵן.

בְּאִתִּי לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים עַל דְּבַר מְאֹד מְאֹד
נַחוּץ, וְהוּא קִדְשַׁת הַדְּבוּר, שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׁמֵאֵד מְאֹד מְזוֹלְזָלִים
בְּדְבוּר, וּמְדַבְּרִים נְבוּל פֹּה, וּבִפְרָט לְפָנֵי יְלָדִים, אֲשֶׁר לְדַבֵּר נְבוּל פֹּה
זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת מַעֲשָׂיו, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי
רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת נְבוּל פֹּה, סִימָן א'): כָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֹּה,
בְּיָדוּעַ שְׁלֵבוֹ חוֹשֵׁב מִחֲשֵׁבוֹת אֲוֹן, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם גַּם מְדַבֵּר לְפָנֵי
יְלָדִים, הוּא חוֹטֵא וּמְחַטֵּא אֶת הַרְבֵּים, וְלָזֶה אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה,
כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים הִקְפִּידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁאָמְרוּ (שַׁבַּת
לג): בְּעוֹן נְבוּל פֹּה צָרוֹת וּגְזוּרוֹת מִתְּחַדְּשׁוֹת, וּבַחֲוִירֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים,
וַיִּתּוּמִים וְאֵלֵמְנוֹת צוֹעֲקִים וְאֵינִם נִעֲנִים; וְכֵן אָמְרוּ (שֵׁם): הַמְּנַבֵּל פִּי,
אֶפְלוּ חוֹתָמִים עָלָיו גְּזוּר־דִּין שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, הוֹפְכִים עָלָיו
לְרָעָה, גַּם מַעֲמִיקִים לוֹ גֵּיהֵנוּם, גַּם לְשׁוֹמֵעַ וְשׁוֹתֵק (עֵין סִפְרֵי-הַמְּדוּת,
אוֹת נְבוּל פֹּה, סִימָן ג', ד'); וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים, שֶׁיִּשְׁמְרוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד.
וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כד): "וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֲרוֹת

דָּבָר, עָרוֹת דְּבוּר — זֶה נְכוּל הַפֶּה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַדְּבוּר לֹא לְנַבֵּל אוֹתוֹ, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן לִפְנֵי יְלָדִים.

וְאִם אֲנַחְנוּ כְּכֹר מְדַבְּרִים מִקְדָּשֵׁת הַדְּבוּר, עָלֵי לְעוֹרֵר דְּבָר שְׁמַעוֹרְרִים עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְשָׁמֵר מְאֹד עַל קְדָשֵׁת בֵּית-הַכִּנְסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, לֹא לְדַבֵּר בְּבֵית-הַכִּנְסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִפְרָט בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, שְׁזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְכָל הַצְּרוּת שְׁפָנֵי-אָדָם סוּבְלִים, זֶה רַק כְּשֶׁמְדַבְּרִים בְּבֵית-הַכִּנְסֶת, וּבִפְרָט בְּעַת הַתְּפִלָּה, וּמְפָרִיעִים לְאַחֲרִים מִלְּהַתְּפַלֵּל, שְׁזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, עַד כְּדֵי כֹף שְׁמִסְלָקִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִשֵּׁם.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיַעֲמְדוּ עַל הַמְּשָׁמֵר, שְׁבֵבֵית-הַכִּנְסֶת שְׁלָנוּ אֲסוּר לְדַבֵּר בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וּמִי שְׁאִינוֹ יְכוּל לְעַצֵּר אֶת עַצְמוֹ, שְׁלֹא יָבוֹא לְבֵית-הַכִּנְסֶת, כִּי הָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל לְדַבֵּר בְּבֵית-הַכִּנְסֶת — זֶה אִים וְנוֹרָא, וְגוֹרֵם בְּזִיוֹן לְהַשְּׂכִינָה. וְתִתְאַרוּ לְעַצְמְכֶם, הַמֶּלֶךְ נִמְצָא בְּבֵית, וּמִסְלָקִים אוֹתוֹ בְּבוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת, הָרִי בֵּית-הַכִּנְסֶת הוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם מְדַבְּרִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, מִסְלָקִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּכִיכּוֹל, וְלִכֵּן תִּדְעוּ לְכֶם, שְׁזֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הַקְּפִידוּ עַל זֶה. וְזֶה יָדוּעַ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׁאֶפְלוּ אֲנָשִׁים שְׁאִינָם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הָיוּ בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי יָדְעוּ שְׁשֵׁם לֹא מְדַבְּרִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, וּלְבִסוּף נִתְהַפֵּף. וְלִכֵּן אֲנִי מוֹחָה עַל זֶה מְאֹד, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לִפְנֵיכֶם, שְׁבְשׁוּם פְּנִים לֹא יִמְצָא אַחַד, שְׁיִדְבֵר בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה.

בְּאֵתִי עוֹד פֶּעַם לְהַתְּרִיעַ עַל הַפְּרָצָה הַגְּדוֹלָה שְׁמִתְפַּרְצֶת לְאַחֲרוֹנָה, שְׁמַעֲשִׂנִים סִיגְרִיּוֹת וְכוּ'.

וְיָדוּעַ, שְׁרַבְנוּ ו'ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֵשֶׂן, וְאִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל דְּבָרֵי רַבְנוּ ו'ל? ! אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה תְּאֻנָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, אֲבָל אִם רַבְנוּ ו'ל אָמַר, שְׁאֲסוּר לְעֵשֶׂן — אֵין תְּרוּץ! וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לֹא לְעֵשֶׂן.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת עִם חֲלִיפָה וְכוּבֵעַ עֲלִיּוֹן,
 כִּי זֶה מִכְבוֹד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְזֶה גַם טוֹב לַחֲנוּפֵי שְׁלֵי הַיְלָדִים, שְׂיִרְאוּ
 שְׁלֵבֵית־הַכְּנֶסֶת בָּאִים בְּכָבוֹד גָּדוֹל, וְיִצְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל קִדְשַׁת
 בֵּית־הַכְּנֶסֶת. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְתָא דְרַב פִּהְנָא): כָּל זְמַן
 שְׂיִשְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתִּי מִדְרָשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 מְעַצֵּר שְׂכִינְתוֹ עִמָּהֶם; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שָׁבָא לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת
 בְּכָבוֹד, וּמְבִיא אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ לְהַתְּפַלֵּל, אֵיזָה נַחַת רוּחַ זֶה! וְאִם
 הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֻלַּת הַנַּחַת־רוּחַ שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא, הֵייתֶם בָּאִים בְּצַנִּיעוּת, וְעִם מְעִיל וְכוּבֵעַ עֲלִיּוֹן לְבֵית־הַכְּנֶסֶת.
 וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלָקוּט תְּהֵלִים, רִמְזוֹ תְּרַנֵּט): כֹּל שְׂאִינוּ נִכְנָס
 לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינּוּ נִכְנָס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא;
 וְהַמְתַּפְּלֵל בְּתוֹכוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאִלוֹ מַתְּפַלֵּל בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנֹאֲמַר
 (יְחֻזְקָאֵל יֵא, טו): "וְאֵהִיָּה לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט", יַעַן שֶׁהִיוּ הִרְבֵּה
 מְכֻשׁוּלִים בְּעַנְיַן הַקִּיטְרִינְג, שְׁנִתְגַּלָּה לָנוּ כְּמָה פְּעָמִים שְׁזָה לֹא הָיָה
 בְּשׁוּרָה, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי שְׂיִדְיֶנּוּ ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, יִפְתַּח קִיטְרִינְג,
 וּמֵהִיּוֹם וְהִלָּאָה הָאוֹלָם שְׁלָנוּ יִשְׁתַּמֵּשׁ רַק עִם הַקִּיטְרִינְג שְׁלוֹ, שֶׁהוּא
 יְבַדֵּק אֶת הַיְרֻקוֹת, הֵן בְּעַנְיַן תּוֹלְעִים, וְהֵן בְּעַנְיַן מַעֲשָׂרוֹת, יִשְׁגִּיחַ עַל
 כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְהֵן עִם הַבָּשָׂר, שְׂיֵהִיָּה דוֹקָא שְׁלֵי הַשׁוּחַט ר' ... גְּרוֹ
 יֵאִיר. וְאֵנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׂיַעֲשֶׂה מַחִיר זוֹל יוֹתֵר מִכָּל קִיטְרִינְג, וְכָף
 תְּרוּיַחוֹ שְׁנֵי דְבָרִים: שְׂיֵהִיָּה יוֹתֵר זוֹל וְיוֹתֵר בָּשָׂר.

וּמְאֹד מְאֹד נִדְדַעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂיֵשׁ בִּינֵינוּ חֲדָשִׁים אֲשֶׁר מִקְרוֹב
 בָּאוּ, שְׂאִינֶם יוֹדְעִים, וְקוֹנִים בָּשָׂר בְּמַכְלַת וְכוּ'. קִדְּם עָלִי לְהַגִּיד
 לָכֶם, מִחֲלִיל שַׁבַּת אֵינּוּ נֶאֱמָן עַל כָּלוּם, כִּי יֵשׁ לוֹ דִּין שְׁלֵי גוֹי (כָּף
 מוּבָא בְּרַמְבַּ"ם, הַלְכוֹת שַׁבַּת, פָּרָק ל', הַלְכָה טו); וְלִכֵּן אֵיךְ יְכוּלִים לְקַנּוֹת
 אֲצִלוֹ בָּשָׂר, וְכֵן בָּשָׂר מֵהַכָּשֶׁר שְׁלֵי רַבְנוֹת זֶה טְרֵפָה גְּמוּרָה, כִּי בְּבָשָׂר
 אֲסוּר לְסַמְךָ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, רַק אִם מְכִירִים אֶת הַשׁוּחַט
 בְּפִרְטִיּוֹת, וְלִצְעֲרָנוּ הִרְבֵּה, מְמַלְאִים אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עִם גְּבֻלוֹת
 וּטְרֵפוֹת, וְלֹא בַחֲנָם, שְׂקָשָׁה אַחֲר־כָּף לְקַלֵּט אֶת הָאֲמוּנָה. וְלִכֵּן אֵנִי
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר אֲצֵל מִי קוֹנִים בָּשָׂר, כִּי אִם
 אֵין מְסַפִּיק שׁוּק, נִרְאֶה שְׂעוּד כְּמָה יִתְחִילוּ לְהַתְּעַסֵּק בְּבָשָׂר, הַעֲקָר

שִׁיהִיָּה לָנוּ בְּשׁוֹר בְּשׁוֹר, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ ,
וְלֹא לְזַלְזֵל בְּזָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, עֲכָשׁוּ בִימֵי
סְפִירַת הָעֶמֶר, שְׁאַנְחֵנוּ מִתְּאֲבָלִים עַל פְּטִירַת תְּלִמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא
שֶׁלֹּא נִהְיָו כְּבוֹד זֶה בְּזָה, עָלֵינוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלַעְזוֹר אֶחָד
לַשָּׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְהִקָּים קְהֵלָה לְתַפְאֲרַת, שֶׁלֹּא נִתְבַּיֵּשׁ
מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם.

עֲלֵי לַעְזוֹר וְלַהֲתָרוֹת אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים עַל דְּבַר חֲמוּר
מְאֹד הַגּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁוֹ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין י'): חֲמִירָא
סְבִנְתָא מְאֹסוּרָא, כִּי יֵשׁ אֲבָרְכִים צְעִירִים, אֲשֶׁר נוֹהֲגִים כְּמוֹ פְּרָאִים,
וּבִנְקֵל יְכוּלִים לְדָרֵס אֵיזָה יֶלֶד, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וְלִכְּן אוֹי לְהֵם וְאוֹי
לְנַפְשָׁם, כִּי פִה מְדַבְּרִים מִיְלָדִים הַמְּסֻתְּבָבִים עַל הַרְחוּבוֹת, וְאִם
אֶחָד נוֹהֵג כְּמוֹ מְטָרְף, אֲתָם יוֹדְעִים שְׁקָשָׁה אַחֲר־כֶּף לַעְצוֹר פְּתָאם,
וְלָמָּה לָנוּ לְחֻכוֹת עַל אֵיזָה אָסוּן, חֵס וְשְׁלוֹם, מִסְּפִיק שׁוֹמְעִים
אֲסוּנוֹת בַּחוּץ, רַחֲמָנָא לַצֵּלָן, לֹא עָלֵינוּ.

וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁידַע אֲשֶׁר רַק
הוּא אַחֲרָאֵי עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ! וְלִכְּן אֲנִי אִישִׁית לֹא כָּל-כֶּף מִסְּפִים
לְרִכֵּב עַל אוֹפְנִים, אֲבָל הֵיזָה שְׁאוּמְרִים שְׁזוֹ גְזָרָה שֶׁלֹּא יְכוּלִים לַעֲמֹד
בָּהּ, אִזּוֹ מְחִיב כָּל אֲבָא וְאֲמָא לְדַאֵג שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִרְכְּבוּ עַל אוֹפְנִים,
אֲלֹא בְּסִבִּיכוֹת בֵּיתָם אוֹ עַל רְחוּבָם, אֲבָל לֹא עַל הַכְּבִישׁ הַרְאֵשִׁי,
וְלֹא בִּירִידוֹת, שְׁזֵה פְּשוּט מְסָפֵן, וְגוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁוֹ וְאֲסוּנוֹת,
רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, לָמָּה לָנוּ לְהֵיזָה מִהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נַעֲנִים.

רְאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם! כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת רַק מִחֲמַת שְׁהָרָאשׁ לֹא מִנְּחָ
בְּאֲמוּנָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם וּבְלַמּוּד תּוֹרָה, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה
וְלִידֵי שְׁעָמוּם (פְּתוּבוֹת נט.); וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁקוֹבַע עֵתִים לַתּוֹרָה,
וּמִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֲרִץ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

מאד מאד אַבְקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲוֹרר אֶת אִשְׁתּוֹ, שְׂתָבֹוא מְחַר יוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה בְּשַׁעַה 9.00 בְּדִיּוֹק אֶל הַשַּׁעוֹר, אִשָּׁה בַל תַּעֲדֵר.

כט תקלט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר אָמֹר, ח' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי עַל כָּל הַדִּו"ח שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי.

בְּעֵינַי הַמְקֻוּה וְכו', תִּדַע, שְׂמִי גְשָׁמִים יְכוּלִים לַעֲמֹד שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אֲבָל אִם אַתָּם רוֹצִים לְהוֹרִיק אֶת זֶה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

בְּעֵינַי מְקוּוֹה לְטָבִילַת כָּלִים, הֵייתִי מַצִּיעַ אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּמִקּוֹם אַחֵר, כִּי פְשׁוּט פֹּה מְסִתּוֹכְבִּים יְלָדִים, וְאִם זֶה יִהְיֶה בַּחוּץ בְּלִי מִנְעוּל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָנוּ, יְכוּל לְקָרוֹת אֶסּוֹן, וְאִם יֵשׁ אִיזָה פְתָרוֹן, אֲדַרְבָּה תִּכְתֹּב לִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שְׂאֲנִי מְעוֹרֵר עַל כַּמָּה נִקְדוּת, שְׂבִינִיָּהֶם בְּקִשְׁתָּ.

הַעֲקֹר רָאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׂמַחְזֵק וּמְעוֹרֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

תִּהְיֶה לְאֵל, בְּסַעֲדָה שְׂלִישִׁית הָאָרְכָנוּ הַרְבֵּה, וְחָבַל שְׂאִי אֶפְשָׁר לְקַלֵּט אֶת זֶה, אֲבָל אֲנִי מְקוּוֹה, שְׂיִדְּוֵנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יַעֲתִיק אֶת זֶה לְסֵפֶר "תּוֹךְ הַנַּחֲל", כִּי דִבְרָנוּ הַרְבֵּה מִנְקֻדַּת הַשְּׂמַחָה, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמַח, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו, וְאִף אֶחָד

אֲשֶׁר כַּט תְּקַמַּ — כַּט תְּקַמַּא בְּנַחַל כַּה

אינו יכול לרחק את השני מרבנו ו"ל, ואף אחד לא בעל-הבית בענין רבנו ו"ל. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נחזיק את עצמנו ביחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט תְּקַמַּ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר אמר, ח' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל משפחת ...
שיחיו.

מאד מאד נודעוּעתי לשמע את הבשורה המרה, ואני מבקש ומתחנן ממנו יתברך, שייסיר מכם את מדת הדין, והקדוש-ברוך-הוא המנחם את ציון וירושלים, ינחם אתכם, ולא תדעו כבר משום צרה, ותזכו לעסק בצרכי הרבים לטובת נשמת הילד, שהיתה נשמה קדושה שירדה לזה העולם לתקופת זמן.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ויקים אצלכם (ישעיה כה): "ומחה הוי"ה דמעה מעל כל פנים".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט תְּקַמַּא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר אמר, ח' איר ה'תש"ס.

שלום רב, לידידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

מכתבך לנכון קבלתי זה זמן רב, אף רוב הטרדות שעוברות עלי בכל יום — הם אשר עכבוני.

מה אמר לך! ראוי לנו לתן תודה והודאה בכל יום מחדש על

הַחֶסֶד חָנַם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל.

וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶהוּ יְסוֹד דְּעֵתוֹ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: אֲצִלִּי הַעֲקָר הוּא הָאֲמוּנָה, וְאֲמוּנָה וְשִׁמְחָה וּתְפִלָּה הֵן תְּלוּיּוֹת זוּ בְּזוּ, כְּפִי שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְאִין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל לְכָל עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן הוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְאֲצִלוּ אֶף-עַל-פִּי שְׁחָטָא — יִשְׂרָאֵל הוּא, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ, אֲזַי אִין לֵךְ שִׁמְחָה גְּדוּלָה מְזֵה, וְכֵן מְרַבָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, מֵאַחַר שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ כָּאֵן.

וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לִי לְהִיּוֹת שְׂבוּר וְלַחֲכוֹת עַל אֵיזָה אָדָם לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי אֲלָיו, סִפֵּק שִׁישְׁמַע אוֹתִי וְסִפֵּק שְׁאֲמַצָּא אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח תְּכַף-וּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא בְּכָל פֶּעַם, וְרַק הוּא יָכוֹל לְעֹזֵר.

וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּעִנְיַן מְצִיאַת-הַזְיוּג, שֶׁהוּא הָאִשָּׁה, צְרִיכִים לִידַע כִּי הַעֲקָר הוּא רַק אֲמוּנָה, שִׁמְחָה, ה'תְּבוּדָדוֹת, כִּי א'שְׁה' הִיא בְּחִינַת מַלְכוּת, שְׁבָה תְלוּיָה אֲמוּנָה, שִׁמְחָה, ה'תְּבוּדָדוֹת.

אֲנִי יוֹדַע וּמֵבִין מֵרַחוּק מְכַאוּבֵי נַפְשִׁךָ, וּמַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵף אִין זֶה עֲצָה לְפַל כָּל-כֶּף בְּדַעְתְּךָ, וּבַפְּרָטִיּוֹת אַתָּה, שֶׁהֵנָּה זוֹכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, עָלֶיךָ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׁמְחָה עַל גַּעַם חֲלָקְךָ, כִּי אִין לֵךְ עוֹד חֲלָק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְלֻכּוֹת לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּהַפְצַת דַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה, לְהֵאִיר בְּעוֹד יְהוּדֵי אֶת דַּעַת הָאָמֶת וְהָאֲמוּנָה, וְלְהַרְגִּילוּ גַם-כֵּן לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַתְמִיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה פְּסֻדָּרָן, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירוּ רַבְּנוּ ו"ל.

הַעֲקָר רָאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמָךְ, וְאֵל תְּפַל בְּדַעְתְּךָ, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזֵה קָשָׁה וְכָבֵד מְאֹד מְאֹד, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּחוּר, שֶׁהִגִּיעַ בְּזִמְן שְׂדוּכִין וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', רָאָה וְגַם רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת נַפְשִׁךָ

תמיד, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה עצומה, כי שמחה היא רפואה לכל ברוחניות ובגשמיות, ומצילה מפגם הברית (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), ושמחה היא כלי להשראת השכינה.

ואמרו חכמינו הקדושים, זכרונם לברכה (ירושלמי ספח, פרק ה', הלכה א'): אין רוח-הקדש שורה אלא על לב שמח, עין שם; ומוכא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ו, כי רוח-הקדש היא בחינת הדבורים שאדם מדבר בהתלהבות עצומה אליו יתברך.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן מג): כשאדם שמח כל היום, אזי בנגל לו לפרש שיחתו אליו יתברך, כי זה תלוי בזה, כפי שזוכה לשמח, כמו-כן זוכה שנתרחב לבבו, ועל-ידי-זה יכול לפרש את כל שיחתו, ותפלה ושמחה ואמונה תלויות זו בזו.

א. פעם אחת בימי בחרותי הלכתי עם אחד מאנשי שלומנו, איש צדיק קדוש ונורא שהיה דבוק בו יתברך בדבקות אמת, ולא דבר שום דבר, ופתאם עבר לפנינו ערל אחד שהלך לטיל עם כלב, וכשבאו סמוכים אלינו, נתלהב עד מאד מאד, והראה עם אצבעו הקדושה על הארץ, וענה ואמר בזו הלשון: זעסט "דומם", ואחר-כך הראה עם אצבעו על האילנות שהיו בצדי הרחוב — "צומח", ואחר-כך הראה עם אצבעו על הכלב — "חי", ואחר-כך הראה עם אצבעו על הערל — "מדבר", איז אלעס אלקות גמור, ונעשה שמח מאד, והתחיל לגלות לפני נוראות נפלאות עד מאד, איך שהאדם צריך להרגיל את עצמו להסתכל ולהתבונן על כל פרט ופרט מהבריאה על אור אלקותו יתברך, המחיה את כל פרטי פרטיות הבריאה: דומם, צומח, חי, מדבר.

ואת עצם נוראות הזיו והשעשוע שהרגשתי אז, זה אין לשער ולספר כלל, כמעט שנתבטלתי ממציאות, כי הרגשתי איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וראיתי אז בחוש את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שהכל מסבב וממלא עם אלקותו יתברך.

ב. וְאָמַר לִי: בְּאֵמֶת כְּשֶׁאָדָם מִתְבוֹנֵן כֶּן בְּכֹל דְּבָר לְהַסְתַּכֵּל עַל
הָאֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בְּכֹל דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִיר אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן א'): עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ נִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת
מִפְרָטֵי הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִין נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, וּמִקְבֵּל מִכֹּל
פֶּרֶט וּפְרָט רְמִזִּים גַּעְלָמִים וְעֵצוֹת וְהַדְרָכוֹת נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי מִכֹּל דְּבָר צוֹעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ (עֵין שִׁיחַת-הַר"ן,
סִימָן נב).

ג. וְאָמַר, אֲשֶׁר זֶהוּ כֹל עֲנִין שֶׁל לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד עַל בְּרָכוֹת
הַנְּהַנִּין, שֶׁמְאֹד מְאֹד הִזְהִיר עַל זֶה הָאֲר"י ז"ל, כִּי כְּשֶׁלּוֹקֵחַ בְּיָדוֹ
תְּפוּחַ, וּמִתְבוֹנֵן בּוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וּמִבְּרַךְ אֶת הַבְּרָכָה לְאֵט
וּבִנְעִימוֹת, הָרִי זֶה מַעְלָה אֶת הַתְּפוּחַ לְשִׁרְשׁוֹ, וּמִי יוֹדֵעַ אוּלַי
מְגַלְגֵּלֵת שֵׁם אֵיזוֹ נִשְׁמָה, וְעַל-יְדֵי הַבְּרָכָה וְהַתְּבוֹנְנוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה
מַעְלָה אֶת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת אֶל שִׁרְשֵׁהּ הָעֲלִיוֹן.

וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַתְּעוּגָה וְהַשְּׁעִשׁוּעַ שְׁגוּרִים לְמַעְלָה, וּמֵה גַם
כְּשִׁזּוֹכֵה וְהוּא רְגִיל בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, אֲזַי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן מִתְגַּלֶּה
לוֹ מִתּוֹךְ הַמַּאֲכָל בְּעֵצְמוֹ סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, שְׁזֶה סוּד (שְׁמוֹת
כד): "וַיִּחְזוּ אֶת אֱלֻקִּים, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ", דִּיקָא עַל-יְדֵי אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה
כְּזוֹ הֵינּוּ בְּדַבְּרוֹת כְּזוֹ, יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְרָאוֹת אֶת אוֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
עֵין בְּעֵין בְּגִלּוּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד מְאֹד.

ד. וְהַמְּשִׁיף בְּשִׁיחָה הַקְּדוּשָׁה וְאָמַר, שְׁזֶה מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז', שֶׁבְּעֵת אֲכִילָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת
לְהֵאָרֵת הַרְצוֹן נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, עַד שִׁישְׁתּוֹקֵק מְאֹד אַחֲרָיו
יִתְבָּרֵךְ בְּכֹלֹת הַנִּפְשׁ.

וְכֹל זֶה מִפְּנֵי שֶׁדִּיקָא בְּעֵת אֲכִילָה יְכוּלִים לְרָאוֹת אֶת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ — אִם מִתְבוֹנֵן בְּעֵין כְּזוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן סב): בְּשַׁעַת אֲכִילָה גַּעֲשֵׂה יַחּוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינְתָּיהָ אִפִּין בְּאִפִּין, הֵינּוּ בֵּין הַמַּאֲכָל שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁכִינְתָּיהָ אֶל
עֵצָה עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹת יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא בְּחִינַת קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֹל
זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי שֶׁחֹשֵׁב וּמִסְתַּכֵּל וּמִתְבוֹנֵן בְּהַמַּאֲכָל.

ה. וְזֶה שְׂמוּבָא, שֶׁהֵאוֹתִיּוֹת "מֵאֲכָל" הֵן אוֹתִיּוֹת "מִלְאָף", כִּי הַמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֶאֱכֹל עִם כְּוִנָּה כְּזוֹ, אֲזִי נַעֲשֶׂה "מִלְאָף", שֶׁהוּא נִשְׁמָה בְּלֹא גוֹף, כִּי מִזְבֵּךְ אֶת גּוּפוֹ לְגַמְרִי, וְאִינוּ נִהְנֶה רַק מְרוֹחֲנִיּוֹת הַמֵּאֲכָל, וְנַעֲשֶׂה אֲכִילָתוֹ מְזוּנָא דְנִשְׁמָתָא (עִין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'): וְזֶה שֵׁאוֹתִיּוֹת "מֵאֲכָל" עוֹלָה צ"א כְּמִנִּין הַיְוִ"ה אֲדַגְ"י, שֶׁהוּא שְׁלוֹב הַיְוִ"ה אֲדַגְ"י, יְחוּד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, זְעִיר אֲנִפִין לְנוֹקְבִיָּה, שְׁזָהוּ עֵקֶר הַיְחוּד.

ו. וְעַל־כֵּן הִזְהִיר רַבְנֵי ז"ל אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֹד מְאֹד לֶאֱכֹל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל כְּמוֹ שְׂאוֹכְלִין לְפָנֵי אָדָם גְּדוֹל, שְׂאֹן בּוֹדָאֵי גִזְהִרִין אִיף שְׂאוֹכְלִין, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכֹל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְכַנִּס בְּדַעְתּוֹ שְׂיוֹשֵׁב כְּנִגְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז בִּשְׁעַת אֲכִילָה יְכוֹל לַעֲלוֹת אֶת בְּחִינַת דּוּמָם, צוּמַח, חֵי — אֶל הַמְדַבֵּר, אֲזִי בּוֹדָאֵי יֹאכֵל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל עַד מְאֹד מְאֹד.

ז. וְאָמַר רַבְנֵי ז"ל, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה, אֲזִי הוּא אוֹכֵל רַק אוֹתִיּוֹת (עִין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יט).

כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיּוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחִיָּה וּמִהוּיָה אֶת הַכֵּל, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיט): לְעוֹלָם ה' דְּבָרְךָ נִצָּב בְּשָׁמַיִם, וּפְרַשׁ הַבַּעַל־שָׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁדְּבוּרוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂאֵמֶר "וַיְהִי רַקִּיעַ", עֲדִין בְּמִקוּמוֹ עוֹמֵד, וּמִחִיָּה וּמִקְיָם אֶת הַרְקִיעַ כְּלוֹ, וְכֵן בְּשָׂר פְּרֻטִי פְּרֻטִיּוֹת הַבְּרִיאָה.

וְכֵן בְּתוֹךְ הַמֵּאֲכָל יֵשׁ אוֹתִיּוֹת וַיֵּשׁ מְדֻרְגָה עוֹד יוֹתֵר גְּבוּהָה, כִּי מְכוּנָיִם עַל כָּל חֲתִיכָה וְחֲתִיכָה שֶׁמְכַנִּיִּסִים בְּפָה בָּאוֹת אַחַת מֵשֵׁם הַיְוִ"ה בְּרוּךְ הוּא, וְעַל־יְדִיָּה לֹאט לֹאט מִיְחַדִּים אוֹת בָּאוֹת י' בְּה' ו' בְּה', וְכֵן לְמַעְלָה מְעָלָה, וּמִיְחַד עַל־יְדִיָּה כָּל הַעוֹלָמוֹת כְּלָם.

ח. וְאַחֲר־כֵּן נִכְנָס עִמִּי לְבֵית־הַמְדַרְשׁ, וְרָאָה אִיף שְׂאֵחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹשֶׂה לַעֲצָמוֹ קֶפֶה, וְהִמְשִׁיף בְּשִׂיחְתּוֹ וְאָמַר: הֲלֹא רָאָה הַקֶּפֶה הַזֶּה — הַגְּרַעֲיָנִים בָּאִים מְמַדִּינַת בְּרוּזִיל, וּמִי יוֹדֵעַ מִי חָרַשׁ אֶת הָאֶרֶץ, וּמִי זָרַע, וּמִי קָצַר, וּמִי טָחַן אֶת אֱלוֹ הַגְּרַעֲיָנִים, עַד

שְׁנַעֲשֶׂה אֲבָקֶת קָפָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂיִהוּדִים עָשׂוּ הַכֹּל, וְיָמָּה חָשְׁבוּ
בְשִׁעַת הַמְּלָאכָה?! וְעַכְשָׁיו בָּא הַקָּפָה לְתוֹךְ הַכּוֹס שְׁלֶךְ.

וְעוֹרֵר אֶת זֶה שֶׁהֵלֵךְ לְשִׁתוֹת, וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא כְּשֵׁאתָה תַעֲשֶׂה
עַכְשָׁיו בְּרָכָה בְּכוֹנָה, אַתָּה יְכוּל לַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנְּשִׁמוֹת הַמְּגַלְגְלוֹת
בְּגִרְעֵינִי הַקָּפָה, וְכֵן תַעֲלֶה אֶת כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים שֶׁעָבְדוּ
בְשִׁעַת עֲשִׂית הַקָּפָה הַזֶּה.

וְנִתְעוֹרֵר הֵלָּה, וְעֲשֶׂה בְרָכָה בְּדַבְּקוֹת וּבְנַעֲיִמוֹת מְאֹד מְאֹד כְּדָרֶךְ
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעֲנֵה אָמֵן. וְאָמַר לוֹ: אֲשֶׁרֶךְ שְׂזָכִיתָ לְמָה שְׂזָכִיתָ.

וּמִי שֶׁהָיָה בְשִׁעַת מַעֲשֶׂה, הָיָה יְכוּל לְרְאוֹת אֱלֻקוֹת מִמֶּשׁ בְּעֵינָי
בְּשֶׁר, אִיךָ שֶׁהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הֵם דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת
אֲמִת, וְאִיךָ שֶׁמִּתְבוֹנְנִים בְּכָל דְּבַר אֶת הָאֱלֻקוֹת שֶׁבְּדַבְּרֵהוּ, אֲשֶׁרִי
עֵינִי רְאִיתָה זֹאת.

ט. וְהִתְחִיל לְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַזְהִיר מְאֹד מְאֹד בְּבִרְכוֹת
הַנְּהַנִּין, וְאוֹמְרָם מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּבִרְכַת־הַמְּזוּן, אֲשֶׁר
הִיא מְצוּהָ דְאוֹרִיתָא.

וְאָמַר לִי אֹז, כִּי מָה שֶׁעוֹבֵר עֲנִיּוֹת עַל רֹב בְּגִי־אָדָם, הוּא רַק
שְׂאִינָם נִזְהָרִים לְבָרֶךְ בְּרַכַת־הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וּבְכּוֹנָה וּבְשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, וְהַזְפִּיר אֹז אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲכִילָה, חֶלֶק ב',
סִימָן ו'): עַל־יְדֵי בְּרַכַת־הַמְּזוּן, נִתְרַדַע הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם.

וְאָמַר, כִּי בְּזֶה שְׂיִהוּדֵי יוֹשֵׁב בְּחִדְרוֹ, וּמְבָרֵךְ בְּרַכַת־הַמְּזוּן בְּחִיּוֹת
וּבְדַבְּקוֹת וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, עַל־יְדֵי־זֶה מְאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל
הָעוֹלָם. וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאַחַר כָּלֵל, כִּי הוּא לְכָל חַד
כְּפֹם דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ.

י. וּסְפָר, שֶׁהָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל, הָיָה חוֹלָה
מַעֲזִיִּים בְּסוֹף יָמָיו, וְהִצְרִיךְ לְאָכַל כֶּמֶה פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי הָיָה אִישׁ
גְּבוּהָ וְקָצַת בְּעַל בְּשֶׁר, וַיִּמְרַב חָלְיוֹ הָיָה צָרִיךְ לְרַחֵץ בְּכָל פְּעַם וּלְאָכַל

בְּצֶרֶה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתֶם לְצֵאת לְהַפְצָה מְרֻכָּזת עֲכָשׁוּ כַּמָּה פְּעָמִים דִּיקָא בְּעֵבוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוּלָם שְׁמֵחוֹת, כְּדֵי שְׂנַצִּיל אֶת זֶה בְּזִמְנָן, וְלֹא נִהְיֶה בְּכָלֵל 'הַצּוֹעֲקִים וְאִינָם גַּעֲנִים', חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַחֲסֵד הַזֶּה שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים, אַתֶּם גּוֹמְלִים עִם רַבֵּנוּ ו'ל, כִּי יִבְנֹאֵל תִּהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל, וְיִהְיֶה כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֻסְלָב גְּרִים פֹּה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב'): כָּל מִי שְׂעָשָׂה חֲסֵד עִם אֶחָד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ עָשָׂה חֲסֵד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמִי יוֹתֵר גְּדוֹל מִרַבֵּנוּ ו'ל? ! וְלִכֵּן אֶת הַחֲסֵד הַזֶּה שְׂתַּעֲשׂוּ, תַּעֲשׂוּ דִיקָא עִם רַבֵּנוּ ו'ל ! אֲנִי מְבַקֵּשׁ הֵן אֶת הַגְּבָרִים וְהֵן אֶת הַנְּשִׂיִם, שְׂיַצְאוּ כַּמָּה פְּעָמִים לְהַפְצָה מְרֻכָּזת, כְּדֵי שְׂנוּכַל לְשַׁלֵּם לְעוֹרֵךְ-דֵּין.

וְעַל כָּלֵם — אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהַתְּפַלֵּל שְׂנַצִּילֵיח בְּזִכּוֹת רַבֵּנוּ ו'ל וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע וְהָאֲרִיז"ל וְרַבֵּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי וְרַבֵּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, וְכָל הַצַּדִּיקִים הַמְּזוֹכְרִים בְּשִׁמוֹת הַצַּדִּיקִים.

הַמְּצַפֶּה שְׂתִּתְאַרְגְּנוּ וְתַעֲשׂוּ אֶת בְּקִשְׁתִּי...

כט תקמג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָה בְּהַר, י" אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שְׂעָשִׂית עִמִּי, שְׂנִקִּית אֶת הַדִּירָה שְׁלִי. יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוֹת זֶה תִּזְכִּי לְנִקּוֹת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהִיוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּל אִשָּׁה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מִמַּחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת, צְרִיכִים לְהַבִּין אֶת כָּלֵם וְלַעֲזוֹר לְכָלֵם, וְלָרַחֵם עַל כָּלֵם, וְזֶה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה

השם יתברך, ולא אכל עם בני ביתו ביחד, וכן בשבת עמדו על יד הדלת ושמעו קדוש, ואחר-כך רחצו ולקחו ממנו 'המוציא' ולא יותר, מלבד בליל הסדר, אז אכל אתם יחד, ולא היה שם שום בריה, כי אם בני ביתו ובנותיו.

יח. בדרך כלל לא היה אצל רבנו ז"ל עריכת שלחן בדרך שאר תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, רק היה רגיל לאכל לבד.

גם בשעת סעדה שלישית ישב בחדרו המיוחד לו, והיתה הדלת פתוחה אל תוך בית-המדרש, אשר שם ישבו אנשי שלומנו, ושרו זמירות.

אף לפעמים פשהיה אצלו עת רצון, אפלו באמצע השבוע, היה מצוה לאנשי שלומנו, שיערכו לפניו שלחן, והיו אוכלים ביחד, וישבו לפניו בדרך ארץ גדול מאד מאד, וכשגמר איזה מאכל והשאיר פנהוג, אזי לקח כל אחד מאנשי שלומנו לאט בדרך ארץ גדול, ולא היה ענין של חטיפת שירים, רק כל אחד לקח מעט בדרך ארץ גדול ובבשת פנים מאד מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, י' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, אמן.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל על דבר נחוץ מאד מאד "מבצע חרום", היות שנפלה עלינו צרה חדשה, שהצרכנו לקחת היום עורך-דין בעבור הצלת האולם שמחות, וזה העתיד שלנו, כי על זה נבנה בית-המדרש ענקי, וזה עולה סכום אדיר של כשלושת אלפים דולר, והכיס ריק ואין בו, ואנחנו נמצאים

וּבִירְאֵת שָׁמַיִם, מִמֶּתִיקִין אֶת זֶה הַצֵּעַר, שְׁלֵא יִתְגַבֵּר, חַס וְשְׁלוֹם,
שְׁלֵא יֵצֵא מִזֶּה דִין קָשָׁה.

וְעַל-כֵּן הָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים נִזְהָרִים בְּעֵינָן זֶה מְאֹד מְאֹד.

יד. וְסֵפֶר הַרְבֵּ הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם שְׁטְרִינְהָרִץ ז"ל, שֶׁפַּעַם אַחַת
הָיָה אֶצֶל ר' אַבְרָהָם בְּעֵרְנֵי ז"ל בֶּן אֲדֵל, וְסַעַד אֶצְלוֹ, וְרָאָה אִיךָ
שֶׁבְכָל פַּעַם וּפַעַם הִסְתַּכַּל לְמַעְלָה בְּשַׁעַת אֲכִילָתוֹ, וְכֵן בֵּין כַּף לְכַף
הִנִּיחַ אֶת הַכַּף, וְהִסְתַּכַּל לְמַעְלָה בְּהַשְׁתַּוְּקָקוֹת נִפְלְאוֹה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

טו. וּפַעַם אַחַת אָמַר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:
"אֵיידֶער דו גֵּיִסְט עָסֶן זְאֻלְסְטוֹ גוֹט גַּעדֶענְקֶען וואס דער הייליגער
רבי זאגט אין אות אכילה, אין ספר-הַמִּדּוֹת, און וואס ר' נִתָּן זָאגט
אין "לְקוּטִי-עֲצוֹת" (קִדְּם שְׁאֵתָה אוֹכֵל, תִּזְכֹּר הֵיטֵב מַה שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל
אוֹמֵר בְּאוֹת אֲכִילָה בְּסֵפֶר-הַמִּדּוֹת, וּמַה שְׁמוֹהֵרְנֵת ז"ל אוֹמֵר
בְּלְקוּטִי-עֲצוֹת, אוֹת אֲכִילָה).

טז. וְסֵפֶר לִי, שְׁמוּבָא בִּזְהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁבְכָל שְׁלַחַן שְׁאוּמְרִים
שֶׁם דְּבָרֵי תוֹרָה, וְנוֹתְנִים צְדָקָה, אֲזִי יוֹצֵא כְרוֹז לְמַעְלָה בְּכָל
הַעוֹלָמוֹת: זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'.

וְעַל-כֵּן טוֹב לִתֵּן צְדָקָה בְּשַׁעַת אֲכִילָה, וְכֵן לוֹמַר תוֹרָה עַל אֵיזָה
פְּסוּק מִתַּנ"ךְ — אִם זֹכָה לְחַדֵּשׁ בָּהֶם, וְאִם לֹא — יַעֲזֵן בְּאֵיזָה
סֵפֶר בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה.

וְסֵפֶר, שֶׁפַּעַם אַחַת הִתְאַרַח אֶצֶל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
כְּשִׁבוּעִים, וְרָאָה אִיךָ שֶׁבְכָל סְעֻדָה לְקַח סֵפֶר אַחַר מִסְפְּרֵי חֲסִידוֹת
וְעֵין בּוֹ, וְהָיָה רְגִיל לוֹמַר: "הֵיִינְט גֵּי אִיךָ עָסֶן מִיט'ן קְדֻשַׁת לִוֵי
זִי"ע, הֵיִינְט גֵּי אִיךָ עָסֶן מִיט'ן נַעַם אֱלִימְלֶךְ זִי"ע וְכוּ' וְכוּ', בְּכָל
סְעֻדָה אֵיזָה סֵפֶר שֶׁלְקַח אֲזוֹ לְעֵין בּוֹ, אָמַר שֶׁהוּלֵךְ לְאָכֵל עִם הַצַּדִּיק
הַזֶּה, וְנִתְפַּעֵל מְאֹד מְאֹד מִהַתְמַיְמוֹת שֶׁל הָאִישׁ הַנּוֹל, כִּי הִרְגִישׁ
שֶׁמְרַב תְּמִימוֹתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה, רוֹאֶה אוֹתָם מִמֶּשׁ.

יז. רַבְּנוֹ ז"ל הָיָה רְגִיל לְאָכֵל סְעֻדָתוֹ בְּחִדְרוֹ הַמֵּיחָד לוֹ לְעַבּוּדַת

לְחֵם קָשָׁה וְתֵה, וְאַחֲר־כֵּן הָיָה מְבָרֵךְ בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן בְּכֹז מְתִיקוֹת
וּבְכֹז חַיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר כָּלֵל, וְהָיָה אִזּוּ מְלֵהָב מְאֹד מְאֹד.

וְהָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רְגִילִים לֹמֵר, שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם עוֹשִׂים אוֹתוֹ
רַעַב, כְּדִי שִׁיזְטָרֵךְ לְרַחֵץ וּלְאָכַל פֶּת, כִּי רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ עוֹד פַּעַם
בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן כְּזוֹ.

יֵא. אַגַּב אֶסְפֵּר לָךְ, כִּי פַעַם הָיִיתִי אֶצֶל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
וּבִרְךָ בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן, וּבָתוֹ רָצָתָה לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, כִּי כָּבֵד הָיָה מְחַכָּה
עָלֶיהָ טְקָסִי לְמִטָּה, וְהָיָה מְצַפְצָף, וְהָיָה אָמְרָה: "טֹאטֶע, אַ גּוּטֶע
נֶאכְט", וְהוּא בֵּרַךְ אִזּוּ בְּחַיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר, וְלֹא
הַגְּבִיָּה אֶת עֵינָיו אֶלֶיהָ כָּלֵל, רַק פָּנָיו בְּתוֹךְ הַסְּדוּר, וְלֹא רָצָה לְהַפְסִיק
אֶפְלוּ לַעֲשׂוֹת תְּנוּעָה עִם הַיָּד, כְּאוֹמֵר 'לְכִי לְשִׁלּוּם', וְהָיָה עֹמֵד
וְחֹזֵר כַּמָּה פַּעַמִּים: "טֹאטֶע, אַ גּוּטֶע נֶאכְט", וְהוּא בְּאַחַת מְבָרֵךְ
בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן בְּדַבְּקוֹת נִפְלְאוֹה, וְלֹא הִיָּתָה לָהּ בְּרָרָה, וְחִפְתָּה עָלָיו,
וְאַחֲר־כֵּן כְּשִׁפְסִים — נִפְרְדוּ כְּנֵהוּג.

וּכְשֶׁרָאָה שְׂאֵנִי מְסַתְּפֵל עָלָיו, עָנָה וְאָמַר לִי: כֵּן רָאִיתִי אֶצֶל ר'
אֲבֵרָהָם בֵּר' נַחֲמָן ז"ל לְבִרְךָ מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְלֹא לְהַסְתְּפֵל בְּשַׁעַת
בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן אָנָּה וְאָנָּה.

יב. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁפַּעַם אַחַת עָשְׂתָה אֶדֶל בַּת רַבְּנוּ
ז"ל סַעֲדָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהָיוּ יוֹשְׁבִים הָאַנְשִׁים בְּחֹדֶר אֶחָד,
וְהַנָּשִׁים בְּחֹדֶר שְׁנַי כְּנֵהוּג, וְחָשְׁבוּ הַנָּשִׁים שֶׁכָּבֵד בִּרְכוּ בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן,
עָנְתָה אֶדֶל וְאָמְרָה, שְׁעֵדִין לֹא בִּרְכוּ בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן, וְכִשְׁשָׂאֻהוּ אוֹתָהּ
הַנָּשִׁים: מֵאֵין אַתָּה יוֹדַעַת? הַשִּׁיבָה, כִּי אַנְשֵׁי אָבִי כְּשֶׁמְבָרְכִין בְּרֶפֶת
הַמְּזוֹן — שׁוֹמְעִים (וּויִיל וְעַן מֵיִן טַעֲטַעְנָס לֵיב אִזּוּ זֵי בַּעֲנֻטְשֵׁן
הַעֲרֵט מַעַן), וְתַכְּרֵי־וּמִיד כְּשֶׁשְׁמַעוּ קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּחַיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת
גְּדוֹלָה, הִבִּינוּ שֶׁעֲכָשׁוּ מְבָרְכִים בְּרֶפֶת־הַמְּזוֹן.

יג. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז), שֶׁכָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל הַתְּבַדַּח, שְׁיִהְיֶה לוֹ בְּכָל יוֹם אֵיזָה צַעַר, וּמִי שֶׁדַּעַתוֹ יוֹתֵר
גְּדוֹלָה, אִזּוּ עוֹבֵר עָלָיו יֵתֵר צַעַר גְּדוֹל, וְעַל־יָדֵי אֲכִילָה בְּקַדְשָׁה

אָשֶׁר כַּט תְּקַמַּד — כַּט תְּקַמָּה בְּנַחֵל לֵה

הַזֹּכֶה לְשִׁמְח אֶת נַשׂוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵז תִּזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו יִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים, וְגַם הַחֲדוּשׁ שְׁחַדְשֶׁתֶם בְּעֵינַי
לְהַתְּפַתֵּב עִם הַצְּדִיק, וְזֶה יָפָה מְאֹד מְאֹד, וּמְכַלֵּל הֵן שׁוֹמְעִים לְאוֹ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֹר לֵהיִוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּבַלְּבוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאִפְּן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְרְאוּתְכֶם בְּקְרוֹב, וְכֵן
תִּתְפַּלְּלוּ בְּעִבּוּרֵי, שְׂאִזְכֶּה לֵהיִוֹת בְּכָל הַשְּׂמֵחוֹת שְׁלָכֶם.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, בְּשִׁלְב זֶה לֹא פְּדָאִי לַעֲשׂוֹת פְּכָר
עֶסֶק, הַיּוֹם שֶׁהוּא גּוֹמֵר וְכוּ', לֹא פְּדָאִי לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ, צְרִיכִים לַחֲזֹק
לְעוֹרֵד וּלְשִׁמְח בְּעַל, כַּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ בְּלִיל רֵאשׁוֹן, שֶׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה
לַחֲזֹק הַרְּבָה אֶת בְּעָלָהּ.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם אֶפְשָׁרוֹת אוֹ לְעֵבֶר דִּינָה סְמוּךְ לְרִכּוּז שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אוֹ שְׁבִסְבִּיבוֹתֵיכֶם תִּהְיֶה נְעִשִׁית שְׁכוּנָה גְדוֹלָה שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכִף לֹא תִהְיֶי בּוֹדְדָה.

צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא גָרִים בְּעִירוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי מֵה שְׁקוּרָה שְׁמָה שְׁמוֹ שְׁמִים, וְאַף אֶחָד אֵינּוּ שֵׁם לִב עַל זֶה.

רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה אֶת נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאַזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... בְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ. וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפָּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה שִׂמְחָה, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׂמְחָה זוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁתִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמֵה יִשְׁאֵר מֵאַתָּנוּ? רַק הַדְּבוּרִים שְׁאֲנַחְנוּ גְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵין לָנוּ עֶסֶק עִם בְּעָלֵי מַחְלָקֵת וְכוּ', וְאוֹר רַבְּנוּ ז"ל מְאִיר בְּקִהְלָתֵנוּ בְּאַפֵּן נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ, שְׁאַתָּה

סופר סת"ם, וכותב ספרי תורה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תכתב ספרי תורה, והאותיות הקדושות של התורה הקדושה יאירו בנשמתך, ותזכה להיות דבוק בחי החיים בו? תברך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקמוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר, י' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי, שאתה עוזר לי בבניית הדירה, אשר פה יהיה דבר חדוש נפלא מאד מאד, אשר אף אחד עדין אינו יודע ואינו מתאר לעצמו, וראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

העקר ראה להיות שמח על כל רגע ודקה שאתה מתעסק עם הדירה הזו, ותשמר מאד על הגנה לטפח אותה וליפות אותה וכן הפנסים, פי פה יהיו דברים גדולים מאד מאד, הנספרות להנ"ה אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם.

תשמר מאד, שהבחורים לא יחרסו את הגנה, ולא ילכלכו את המקום.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנצליח בכל הענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְגִדְל הַשְּׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם אִיךְ שֶׁהִבַּת מְבַרִיאָה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה בְּרִיאָה וְעֲלִינָה, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִמָּנָה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

נָא וְנָא תִזְכִּירוּ לְעֲצֻמְכֶם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּבֵית שְׁלֹכֶם, וְרוּאָה אֶת הַכָּל, וְלִכֵּן רָאוּ לְחִזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְהַתְנַהֵג בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מִמְּשַׁכֵּת בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקמט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שִׂמַּח, שְׂאִתָּה חוֹזֵר לִיבְנָאֵל, אֵין לָךְ מָה לְפַחֵד, אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ יִקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּשִׂמְחָה יָדִים, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים, וְכָל מַגְמַתְנוּ הִיא לְפָרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם. אֵין לָנוּ בְּזוּהַ הָעוֹלָם שׁוֹם דְּבָר — רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בֵּין אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ

שְׁבִשְׁמִים, וְלִכְּנֵן רְאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר עֵז וּבְיָתֵר שְׂמֵחָה, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנוּכָה לֵהִיּוֹת אֶצֶל הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ, בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שְׁלוֹ, וּלְקַבֵּל אֶת כָּל הַמַּתְנוּת
 שֶׁהוּא נוֹתֵן וּמַחֲלֵק אָז, וּמִי שֶׁזוֹכֶה לָבוֹא אֶל צִיוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי זי"ע בל"ג בַּעֲמָר, מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ מַתְנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תִּקַּן.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מֵרַחֲבֵת אֶת
 הַדַּעַת, וְזוֹכִים לִישׁוֹב הַדַּעַת, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֵלֶק א', סִימָן י'), וְזֶה מֵהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת בְּקִדְשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְהַכֹּל
 יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 רַק דִּבְרֵי יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְיִקְיָם אֶצְלָךְ דִּבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֵלֶק א', סִימָן קפד), שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֹר יִשְׂרָאֵל וְאֹר חוּזֵר, הֵינּוּ פֶשְׁעָדָם
 מְדַבֵּר עִם הַזּוּלָת מֵעֲבוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא גַם נִתְעוֹרֵר,
 כִּי בְּדַבּוּר יֵשׁ אֹר יִשְׂרָאֵל וְאֹר חוּזֵר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ,
 וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דִּבּוּר
 וְדַבּוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
 כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזוֹ הַמַּתְנָה הַכִּי יִפְהַ שְׁקַבְּלָנוּ

מִרְבֵּנוּ וְז"ל, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עִם הַמִּתְנַהֵּה הַזֶּה, וְכֵן לְמִסֵּד אֶת הַמִּתְנַהֵּה הַזֶּה לְזוּלָתֵנוּ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַפְנֵנוּ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמִּבְחָן, וְהֵן שְׂאֵלוֹת מְאֹד מְאֹד מְעַנְיָנוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִרְבּוּ תַלְמִידִים בְּכוּלָּל, וְיִגְדִיל תּוֹרָה וְיֵאָדִיר.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַדַּע כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׂיִתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהַכּוּלֵּל יוּכַל לְהִיּוֹת לְמִטָּה בְּבֵית-הַמְדָּרָשׁ, בְּשַׁעַה שְׂאֲנַחְנוּ נִבְנֶה אֶת בֵּית-הַמְדָּרָשׁ הַגְּדוֹל, אֲזִי בֵּית-הַמְדָּרָשׁ הַקָּטָן יִהְיֶה שִׁיף רַק לְכוּלָּל, וְיִהְיֶה מְלֵא אַבְרָכִים, וְאֵף שְׂזָה נִרְאָה כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שְׂהַחֵלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, שְׂבִמְבַנְּהָ הַזֶּה יִהְיֶה כּוּלָּל.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי הַכוּלָּל, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, "איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל תלמידי כולל
"אור המאיר" ביבנאל "עיר ברסלב", הווי"ה עליהם ישרה שכינתו
תמיד, אמן.

באתי לבקש את פלכם, הנה התחיל הזמן החדש בפולל,
תשתדלו מאד להיות רציניים, לבוא בזמן וללמד בתורה הקדושה,
ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהשכר יעלה מעלה מעלה
בגשמיות, ומכל שפן וכל שפן ברוחניות — אין לתאר ואין לשער
את גדל השכר הזה, שאברך זוכה ויושב בפנה, ולומד תורה
בהתמדה רבה לשם אל עולם, דבוק בחי החיים בו יתברך, היש
עוד דבר יותר גדול מזה, הינו מללמד בכל יום מקרא, משנה,
גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות, ולהתבודד
להקדוש-ברוך-הוא, ולהיות דבוק בחי החיים, הרי זה התענוג הכי
גדול שרק יש בעולם הזה.

מאד מאד אבקש את פלכם, שתבואו עם חליפה וכובע עליון
דיקא בעת התפלה, באשר נהוג בכל העולם בין תלמידי הפולל,
ואם תלמדו בקדשה ובטהרה, אתם לא יכולים לתאר ולשער את
גדל הזכות שיש לכם.

מאד מאד אבקש אתכם, שתהיו שמחים ועליזים על נעם
חלקכם, שאתם לומדים בפולל שלנו, ומה טוב ומה נעים, אם
תשקדו בהלכה, אשר רבנו ז"ל הזהיר את אנשי שלומנו מאד מאד
על למוד הלכה יותר מכל הלמודים, ואני מאד מקווה להקדוש-
ברוך-הוא, שנוזפה להיות דבוקים בו יתברך, כי סוף כל סוף מה
יש לנו בזה העולם — אם לא את רבנו ז"ל, שהוא מחזק ומעודד
ומשמח אותנו, אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, ומה יפה
ירשתנו, אשרנו ועוד פעם אשרנו.

אֲשֶׁרִי הָאֲבָרָךְ שְׁלוֹמֵךְ בְּכֹל יוֹם בְּגִרְסָא חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהר
 וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים, אֵיזָה נַעַם זֶה לְבוֹא אֶל הַחֲתָנָה שֶׁל רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע עִם סִיּוּמִים שֶׁל סְפָרֵי הַזֵּהר וְהַתְּקוּנִים, אֵיזָה
 נַחֲת־רוּחַ גּוֹרְמִים לוֹ! מִי יִתֵּן, שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה לָזֶה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה
 זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל,
 כִּי דָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן עָלָה וְהַצְּלַח, וְאֵל תִּפְחַד
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד
 מִקְּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁרַק תְּצַלִּיחַ.

אוֹדוֹת הַהֲדַפְּסָה, לֹא כְּדַאי לְהַדְפִּים לְבַד, כִּי תִכְנַס בֵּיתֵךְ חוֹבוֹת
 מִמָּה שְׂאֵתָה מִתְאָר לְעֲצֻמָּךְ, אֲלֵא כְּדַאי לְלַכֵּת יוֹתֵר לְהַפְצָה, וּלְהוֹרִיד
 קֶצֶת מִהַחֻבוֹת.

בְּעֵינַי לְבוֹא לְאַרְצוֹת-הַכּוֹרֵת, זֶה אֵתָה צְרִיף לְהַתְיַעַץ עִם אֲשֵׁתָךְ,
 אֲבָל בּוֹדָאי אֵתָה צְרִיף לְשֹׁמֵר שֶׁהַדְּרָכּוֹן שֶׁלָּךְ יִהְיֶה לוֹ תִקְוָה, כְּדִי
 שְׁלֵא תִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֵק.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ט), אֲשֶׁר כָּל
 הַשְּׂדוּכִים נִמְצָאִים אֲצֵל הַצְּדִיק, וְלָכֵן תִּהְיֶה רְגִיל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת
 הַתּוֹרָה בְּלְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ט, וְלוֹמֵר עָלֶיָה הַתְּפִלָּה
 מְלְקוּטִי-תְּפִלוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב.
 שִׁדְ'כֵין רְאֵשֵׁי תִבּוֹת: שֶׁקָּר ד'וֹיֵבֵר כְּסָף נְיוֹטֵל, הֵינּוּ אִם אָדָם עוֹשֶׂה
 אֶת הַשְּׂדוּכִים בְּשִׁבְלֵי כְּסָף, אִזּוֹ הוּא אֵינּוּ מֵהַסָּס מְלַדְבֵּר שֶׁקָּר — הֵן

לְבַחֵר וְהֵן לְבַחֲוֹרָה, הָעֶקֶר שֶׁהוּא יְרוּיחַ אֶת הַכֶּסֶף, וְלִהְפֹּךְ שִׁדְ'כִין' רְאשֵׁי תְבוֹת: כִּי שִׁבְר דְ'לְתֵי גַחְשֵׁת, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּשִׂדוּכִים לְשֵׁם שְׂמִים הוּא יְכוּל לְשַׁבֵּר דְ'לְתֵי גַחְשֵׁת, וְלִהְבִּיא אוֹתָם יחד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֵכָה לְעֶסֶק בְּשִׂדוּכִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, כִּי זוּ הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה לְעֹזֵר לְבַחֲוֹרִים וְלְבַחֲוֹרוֹת, לְרוּקִים וְלְרוּקוֹת לְשִׁדְךָ אוֹתָם, כִּי אֵין עוֹד צַעַר יוֹתֵר גְּדוּל מְרוּק וְרוּקָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֵכָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ רַק לְשִׁדְךָ שִׂדוּכִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְחַץ בְּסִבְלָנוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּחֲזֹר בְּכָל יוֹם עַל הַקְּנֻטְרִס הַגִּפְלָא "לְהַצְלִיחַ בְּגִשׁוּאִין", וְכָל הַקְּנֻטְרִס מְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם אֲשֶׁתְּךָ, תִּקְנִים מֵה שֶׁכְּתוּב שָׁם, וְאַל תַּעֲרַבֵב אֶת הַהוֹרִים שֶׁלְּךָ וְאֶת הַהוֹרִים שֶׁלָּהּ, זֶה לֹא כְּדָאִי.

הָעֶקֶר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִנְחֵנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְעֶסֶק רַק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי עֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אַתָּה יְכוּל לְהֵרֵם

אֶת כָּל הַבֵּית שֶׁלְךָ בַּעֲבוּר שְׁטִיּוֹת. תִּקַּח אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה — "תְּהִיָּה חָכֵם וְאֵל תְּהִיָּה צוֹדֵק", שֶׁהַצֹּדֵק יִהְיֶה תָּמִיד עִם אֲשֶׁתְּךָ, אַבְל אֶתָּה תְּהִיָּה חָכֵם, וְלֹא בְּכָל פַּעַם צְרִיכִים לַעֲנוֹת לָהּ, וְלֹא בְּכָל פַּעַם אֶתָּה צְרִיף לִהְיוֹת צוֹדֵק, וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, אַז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה עִכְשָׁו לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁיַפְיִצוּ אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים בַּל"ג בַּעֲמֵר בְּמֵרוֹן, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵינְ לָנוּ בְּמָה לְהִתְבַּיֵּשׁ, אֲדַרְבֶּה כָּל מְגַמְתָּנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה כָּל הַרְצוֹן שֶׁלָּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁתִּקַּבֵּל אֶת דְּבָרֵי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנה.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשִׁחֲזָרִים בַּתְּשׁוּבָה, יֵשׁ כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת עַל הַדְּרָךְ, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן חֲזָק, אַז שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁתִּתְחַלֵּל לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּסֻדְרַת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", בְּכָל יוֹם תַּעֲזִין בְּקִנְטְרָס אַחֵר, וְזֶה יִתֵּן לָךְ דְּחִיפָה וְהַתְחַזְקוֹת לְהַמְשִׁיךְ בַּחֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יָחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, "איר ה'תש"ס.

שלום רב אָל ... תחנה, הלומדת במדרשית "בית מלכה".

לנכון קבלתי אָת כָּל מכתביך.

ראי להיות מאד בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ואל תדאגי. אני מתפלל עליך, שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר אצלכם תמיד בשורות משמחות.

העקר לא להתבלבל משום דבר, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

העקר תתפללי אָל הקדוש-ברוך-הוא, ותבקשי ממנו יתברך כָּל מה שאת צריכה, ועל-ידי-זה תצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, "איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכָל טוב סְלָה יגיעו ויךדפו אָל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אָת מכתביך, אל תצטער, רק תנסה ללכת אצל רופא אחר, ובנדאי יאשרו לך, אפה צריך להיות רק שמת, כי השמחה מביאה לאדם הצלחה, כמו שכתוב בספר-המדות (אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמת תמיד — מצליח; ולכן העקר תהיה רק בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע, אֲשֶׁר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְלִכְן תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה
שְׁלֶךְ, וְתַדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תַּדְבֵּר שְׁטִיּוֹת עִם שׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַע עוֹלָם, וְתַדְבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חֻבַּל עַל כָּל יוֹם
יוֹם שְׁעוֹבֵר לָנוּ בְּהֶכֵּל נְרִיק, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִפֹּה,
וְלִכְן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁמַדְבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר, י' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי,
יְקִירֵי, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחְתָּרוּת שְׁאַתָּה גוֹרֵם
לִי, בְּזֶה שְׁאַתָּה פּוֹתַח קִיטְרִינֵג לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתּוֹכֵל לְהוֹרִיד אֶת הַמְּחִירִים בְּאַפֵּן שִׁישְׁתִּלֵּם הֵן לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן לָךְ.

הַקִּיטְרִינֵג הַזֶּה אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁיִכּוֹת לְאוּלָם, אֲדַרְבֵּה אִם אֶחָד
יִרְצֶה לַעֲשׂוֹת קִיטְרִינֵג בְּבֵית שְׁלוֹ, גַם אֶת זֶה תַּעֲשֶׂה, בְּאַפֵּן שְׁתִּהְיֶה
לָךְ פְּרִנְסָה, וּמָה גַם שְׁיִהְיֶה לָנוּ הַכָּשֶׁר טוֹב.

אֲנִי מְקַנְהָ לְדַבֵּר אִתְּךָ בְּעִנְיֵן הַבְּשׂוּר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד
שְׁלֵא יִהְיֶה חֲסָרוֹן בְּבִשׂוּר, צְרִיכִים לְשׁוֹר מְאֹד מְאֹד, שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לֹא יִקְנוּ מִכָּל הַבָּא לְיָדָם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, י' איר ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת יוצאת להפצה, ומחזקת ומעודדת את נשי עם ישראל, וזה חסד גדול שאת עושה — לשמע קול צעקות נשמות ישראל; כי יש לצערנו הרב, כל-כך הרבה יסורים, ואין למי לשפך את לבם, בשביל זה רבנו ז"ל הזהיר את אנשי שלומנו להיות תמיד שמחים ועלזים, ובזכות זה יפתח לבם של נשמות ישראל לספר את כל מה שמעיק להם, כי אנשים רוצים לספר את כל מה שעובר עליהם, ואין להם את האמץ, וכשרואים אחד מאנשי שלומנו שמח, אזי נפתח להם הלב. ולכן עשיתם דבר גדול מאד, ששמעתם לב נשבר, שספר את כל מה שעובר עליו בחיים, וזה חסד גדול מהשמים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בזכות החסד הזה שאת עושה עם אחרים, שגם לך יתרחב ולבעלך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחר, י' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּנֵדָאֵי הָאֶסוֹנוֹת שְׁקוֹרִים עֲכָשׁוּ בְּכָל אַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וּבְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ זֶה אִים וְנוֹרָא, וְהַכֵּל לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה
שְׁלָמָה עַל אֶהֱבַת יִשְׂרָאֵל, לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר
יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאֶהֱבָה, כִּי אִם בִּינֵינוּ יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאֶהֱבָה, מִמִּילָא יִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאֶהֱבָה בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל מֵאֶסוֹנוֹת.

מֵה לְעִשׂוֹת שֵׁישׁ מְקוֹמוֹת וּבָהֶם מְרִיבוֹת עֲצוֹמוֹת עֲכָשׁוּ בֵּין
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְנִכְנַס לָהֶם דְּמִיּוֹן כְּאֵלוּ הַסְּפָרְדִים לֹא
שְׁיָכִים לְרַבֵּנוּ ז"ל, תִּפְחַח רוּחָם שֶׁל אֵלוּ בְּעַלֵּי הַמַּחֲלָקֶת הַגּוֹרְמִים
לְהַרְחִיק נִשְׁמוֹת מְרַבֵּנוּ ז"ל, אַדְרָבָה, לְדַעֲתִי, אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעֲדוֹת הַמְּזוֹרָח הֵם הַכֵּלִים הַכֵּי טוֹבִים לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי
אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, אֶלָּא עַל־יְדֵי תְּמִימוֹת אֲמִתִּית,
וּמוֹהֲרֵנִת ז"ל אָמַר קִדְּם הַסְּתַלְקוּתוֹ, שְׁהַעֲקֹר מֵה שֶׁהוּא מְפַחַד פֶּן
וְאוּלַי הוּא לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבֶת הַתְּמִימוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִיא
עֲמֻק עֲמֻק מִי יִמְצְאוּנוּ. וְאַצֵּל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים יֵשׁ אֶת
הַתְּמִימוֹת הָאֲמִתִּית, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר
מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אוֹדוֹת חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיִתָא, אִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה. רְאֵה
לְהַמְשִׁיךְ לַחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם, וְאַפְלוּ חֲדוּשׁ קָטָן יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינֵיךְ.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּגְמַר לְבָנוֹת אֶת הַעֲלִיָּה עַל גְּבֵי בֵיתְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע. וְאִם תִּתְחִיל תּוֹכֵל לְגַמֵּר.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְרַק תִּחְשַׁב מִמֵּנוּ יִתְבַרֵךְ, וְאֵל
תִּפְחַד מִיּוֹם הַמִּיתָה וְכוּ', עֲלִינוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַד שְׁנִזְכָּה
לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), אֲשֶׁר בֵּין
חַיִּים לְמִיתָה אִין שׁוֹם הַפְּרָשׁ כָּלֵל, רַק עֲכָשׁוּ הַגּוֹף נִמְצָא פֹה,
וְאַחַר־כֵּן יִהְיֶה שֵׁם (בְּבֵית הַעֲלָמִין), וּמֵה צְרִיכִים לְפַחַד, צְרִיכִים
לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַנְּשָׁמָה הוּא רוּחַנִיּוֹת, הַנְּשָׁמָה
נִשְׁאֲרֵת לְנִצְחָה, וְלִכְּנָן מֵה אַכְפַּת לָנוּ בֵּין קִדְּם הַמִּיתָה בֵּין לְאַחַר

אָשֶׁר כּט תּקסא בְּנַחַל מַט

הַמִּיתָה, אָדָם צָרִיף תָּמִיד לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֹאוֹת
רַק רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת.

אֹדוֹת חֲפוּשׁ הָאֲמוּנָה וְכו', אָדָם צָרִיף לְהַרְגִישׁ שְׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְאִזּוֹ לֹא יִדְבַר כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת,
אֲדַרְבָּה יִירָא וַיִּפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְאִזּוֹ
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אִם הִזָּה לוֹ לְמִי לְתַת פְּדִיּוֹן בְּכָל יוֹם — הִזָּה
נוֹתֵן, רוֹאִים מִזֶּה, שְׁדָבַר גָּדוֹל לְתַת בְּכָל יוֹם פְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן נַפְשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִמְתִּיק מֵאֲמָנוּ כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּקסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינְךָ אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה
שִׁישׁ לִי, שְׁלַקְחָתָ אֶת הַקְּיִטְרִינֵג בְּיַדְךָ, כִּי כִּף תִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה, וְכֵן
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ נִזְהָרִים מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים.

רְצִיתִי מֵאֹד, שְׂתִגַּיד שַׁעוֹר לְנָשִׁים בְּטְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה וּבְהַשְׁקָפָה
וּבְצִנְיָעוּת, וְאֵל תְּהַסֵּס, אֲנִי עוֹשֶׂה אוֹתְךָ שְׁלִיחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הָעֵקֶר בְּעֵת שְׂאֵתָה תְּדַבֵּר, תִּחְשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינְךָ לָךְ מָה לְפַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּעֶלְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, יֹאמֵר שְׁעוֹר לְנָשִׁי אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הֵן בְּעֵנִין טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְהֵן בְּהִלְכוֹת שַׁבַּת הַחֲמוּרוֹת,
וְהֵן בְּעֵנִין צְנִיעוּת, וְהֵן בְּעֵנִין הַשְׁקָפָה בְּדַרְכֵי רִבְנוּ ז"ל, כִּי תִהְיֶה
לְאֵל, הוּא יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת דַּעְתִּי, כִּי הוּא לְמַד אֶצְלִי כַּמָּה שָׁנִים
רְצוּפוֹת, וְרָאָה הֵיטֵב הֵיטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּרוּחֵינִי וּבְגִשְׁמִיּוֹת
וְאִיךָ שֶׁתְּחַזְּקֵתִי מִצְּמֵד וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת הַשְּׁעוֹר וְאֵל
תְּהַסְסִי כְּרָגַע.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּי שֶׁאֵת עוֹשֶׂה
חֲנֻכַּת הַבַּיִת, וְלוֹקַחַת אֶת הַקְּיִטְרִינְג שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכֵן נִהְיֶה
בְּטוֹחִים שֶׁיְהִיָּה לָנוּ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה מְאֻכְלִים כְּפָשִׁים בְּלִי שׁוֹם
פְּקָפוּקִים.

בְּעֵינַי הַתְּאָרִיף מְתִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֶת צְרִיכָה לְחַכּוֹת עַד שְׁאֲנִי
מְגִיעַ בְּיוֹם תְּמִישִׁי, וְאִזּוֹ נִדְבַר מִזֶּה, כִּי פְּשׁוּט בְּל"ג בְּעֶמֶר לֹא שִׁיף,
כִּי בַלְיָלָה יֵשׁ הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זי"ע, וְאַחֲר־כֵּן
הַנְּסִיעָה לְמָרוֹן, וּבְיוֹם יֵשׁ הַכְּנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, וְכֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יֵשׁ
אֲזַכָּרָהּ, וְאוּלַי הֵכִי טוֹב בְּיוֹם תְּמִישִׁי בַלְיָלָה, כִּי אַחֲר־כֵּן אֲנִי לֹא
יודע מה יִהְיֶה, וְתַעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּסִבִּיבוֹת שְׁמוֹנָה אוֹ תִשְׁעַ בְּעָרֵב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקסד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יתְבָרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אֵיךְ הִתְש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִרְעִינִי שְׁלֶךְ מְצִינִי לְמִסֵּר אֶת הַשְּׁטִיחִים לְמַעֲוֹן, שְׂיִהְיֶה
לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן עַל מַה לְשַׁחֵק.

אֵין מְלִיִּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נַפְשְׁךָ בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה
עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי.

צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרָת. אֲנִי לֹא רוֹאֶה זְמַן
אַחַר מְתִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲנֻכָּה הַבַּיִת אֲצֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲלֹא בְּיוֹם
תְּמִישִׁי בְּעָרֵב, כִּי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן יֵשׁ אֲזַכָּרָהּ, וּבְיוֹם שְׁנֵי הַהִלּוּלָא, וּבְיוֹם
שְׁלִישִׁי הַכְּנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, וְאַחֲר־כֵּן אֲנִי כְּבָר נוֹסֵעַ, וְלִכֵּן תִּגִּיד לָהֶם,
שְׂיִהְיֶה רַק בְּיוֹם תְּמִישִׁי, כִּי אַחֲרָת אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִתְחַיֵּב בְּשׁוּם פְּנִיִם
וְאִפְּנִי.

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר מְרַב טְרֵדוֹתַי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אֵיךְ ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שֶׁהִלַּכְתָּ עִם יְדִידֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר,
לְנִעֲדָה, וְעֲזֹרָת לּוּ.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסוּרִים אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַל
הָאוֹלָם שְׁמֻחוֹת וְעַל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, מִזְמַן זֶה הֵיךְ יָכוֹל כָּבֵר
לְהִיּוֹת בְּנוֹי, וְהַכוֹלָל הֵיךְ בְּמָקוֹם שֶׁאֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ מִתְּפִלִּים, וְהִישִׁיבָה
יָכֹלָה לְהִיּוֹת בְּקוֹמָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהִינּוּ יְכוֹלִים לְהִתְפַּתַּח, וּכְנִרְאָה כְּפִי
גִּדְל הַקְּדוּשָׁה עוֹמֶדֶת הַטְּמָאָה, אֲבָל סוּף כָּל סוּף נִצְלִיחַ לְהַפִּיל אוֹתָהּ.

רַק תִּתְחַזַּק בְּכָל הַמַּצָּבִים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֲנִי מְצִיעַ לָךְ, ש'תגנב' לְעֲצֻמָּךְ מְדֵי פֶעַם לְפֶעַם לְלַכֵּת אֶל הַהָר,
וְתִבְכֶּה שָׁמָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
מָה זֶה לְבַכּוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מָה שֶׁאַתָּה
צָרִיךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגֻשְׁמִיּוֹת — נַחַת מֵהִילָדִים, פְּרִנְסָה וְכוּ', וּבְכַרְט
בֵּין הַהָרִים, וּלְקַיֵּם 'הַנְּעוֹר בְּלִילָה וְהַמְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ יְחִידִי', בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), וְאִם
תִּקְיָם אֵת זֶה, תִּהְיֶה לִי אֲסִיר תּוֹדָה.

רַק תִּתְחַזַּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר,
תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֲלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ
מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רַק תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, וְאֲז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְגִדְל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי מִכֶּם —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלְהַפְּךָ — גִּדְל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
הַפְּנִימִית שְׂיִישׁ לִי כְּשִׂאתֶם רַבִּים בִּינֵיכֶם, אֶת זֶה אֵין לְהַסְבִּיר, כִּי
אַתֶּם הַיְלָדִים שְׂלִי! וְכוּ', אַתֶּם הַעֵינִים שְׂלִי! וְכוּ', וְכִמוּ שְׂאֵם רַק
נִכְנָס גְּרָגֵר אֶבֶק לְעֵין, כְּכֹר הַעֵין הַיּוֹמֵעַת, כֵּן כְּשִׂישׁ בִּינֵיכֶם סִכְסוּף
קָטָן כְּכֹר עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, תַּעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנַיִ, תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנַיִ, וְתִמְחִלוּ אֶחָד לַשְּׁנַיִ.

כִּמָּה חַיִּינוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? דְּוֹד הַמְּלָךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ז, י): "יָמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה"; וְאֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב',

סימן סא), אָשֶׁר הַשְּׁבָעִים שָׁנָה זֶה גַּם-כֵּן כְּמוֹ רַבֵּעַ שְׁעָה, וְלִכְן הָאֵם
כְּרָאִי בְּשִׁבִיל רַבֵּעַ שְׁעָה לְרִיב?!

נָא וְנָא תַתְּחִזְקוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, וּבְזֶה תִּשְׁמַחוּ אוֹתִי,
וְתִשְׁמַחוּ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁתְּבוֹאוּ אֵלַי בְּשַׁעֲהַ שְׁאֵהִיָּה שְׁמָה.

כט תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרוּ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמַחָה שֵׁישׁ לִי, שִׁיִּצְאָת
לְהַפְצָה מְרַכְּזֹת לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמְחָה, שְׁאַנְחֵנוּ
מִקְרָבִים אֵל רַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים
אִם לֹא הִזָּה לָנוּ רַבִּי כְּזֶה; וְלִכְן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
שְׁכַּעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁעוֹד נִרְאָה בְּזֶה הָעוֹלָם דְּבָרִים יָפִים, כִּי בְּפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ו"ל, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מוֹצִיא אֶת אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו מִזֶּה הָעוֹלָם
עַד שֶׁמְכִיאוּ אֵל מָה שְׁצָרֵיךְ לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַעֲקָר שִׁיְהִיו לָנוּ רְצוֹנוֹת חֲזָקִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוּרוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְפָרֶט
הָעֲנִין שֶׁל שְׁמַחָה, לְהִיּוֹת שְׁמַח וּלְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת
כָּל יְהוּדֵי, כִּי אֵין עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — מִלְּשִׁמְחָה יְהוּדִים,
וּכְשֶׁמְשִׁמְחִים אֶת אַחֵרִים גַּם לוֹ בְּעֶצְמוֹ תַהֲיִה שְׁמַחָה. וְכֵן לְהַתְּבוֹדֵד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בתמימות ובפשיטות בלי שום שִׁכּל כִּלְל. ובאמת אין לנו דעת ושכל כִּלְל, כי אנחנו בלי הקדוש-ברוך-הוא כלום, ודבר זה אנחנו צריכים לחקק היטב היטב בדעתנו, כי אין לנו בזה העולם כלום בלעדיו רבנו ז"ל, וכל מה שרבנו ז"ל מלמד אותנו זה שכל וחקמה עמקה איך להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא.

גא ונא ראו להחזיק מעמד ולחזק אחד את השני, כי אין עוד דבר יותר גדול מאהבת ישראל, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה למסור את נפשנו בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי זה ימשך עלינו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי כשאדם מבטל את עצמו לגמרי לגמרי אליו יתברך, הוא אינו רוצה שום כבוד, שום שם, שום פרסום, לא להיות רב ורבי, רב רבנן וכו' וכו', כלום, רק את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא! אז נמשך עליו אור וזיו וחיות ודבקות כזו, עד שצריך כחות הנפש להחזיק אור בזה, הלואי שנוזקה לבטל את דעתנו וחקמתנו המדמית, ונקבל את דברי רבנו ז"ל, ואז נוזקה לדברים יפים בזה העולם.

גא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסים בכל שבוע פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל, שזה מסגל לפרנסה, וכן 'תגנב' בכל יום פרק או שני פרקים או שלשה פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה, וכן כמה דפים גמרא, אשר זה מזכך את הנפש, ועל כלם — ללמד הרבה הלכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחר, י"א איר ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שיצאת

לְהַפְצֵה מְרַבֵּנֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲזֹרֵי לִי לְהַחֲזִיק
 אֶת הַמוֹסְדוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזִיקֵי אֶת
 עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַשְׁתַּדְּלֵי לְלַכֵּת אִתָּם בְּ"לִיל
 שְׂמֵחָה", כִּי עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ צְרִיכוֹת כָּל נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 לְהִתְאַחַד יַחַד, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, כְּשִׁנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 מִתְאַחֲדוֹת יַחַד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
 הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֲחֵרֵי שְׁהִיתָה לִי עֲגַמַת נֶפֶשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה וּפְחָדִים גְּדוֹלִים
 הַיּוֹם מִמָּה שְׁקָרָה וְכוּ', נִסְכֶּם בְּדַעְתִּי, שְׁכָל בְּחוּר שָׁבָא פֶה לִישִׁיבְתִּי,
 הוּא צְרִיף לְהִשָּׂאֵר פֶּה, וְאִם אִתָּם רוֹצִים לְרְאוֹתוֹ אֶחָד מִהַהוֹרִים,
 תְּבוֹאוּ לְבַקֵּר, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה יוֹתֵר לְהַכְנִים אֶת עֲצָמֵי בְּסַפְנָה, וּמְכַל
 שְׁכֵן שְׁלֹא תִהְיֶה לִי אִי נְעִימוֹת עִם הַבֵּן שְׁלֹכֶם, כִּי בְּרַגַע שְׁיוֹצְאִים
 וְחוֹזְרִים, זֶה כְּבָר לֹא פָּשׁוּט וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה לְקַחַת אֶת
 הַסְּבוּן יוֹתֵר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם, שְׂאֵל תְּלַחֲצוּ אֶת הַבֵּן שְׁלֹכֶם
 לְחֹזֵר, אִם אִתָּם רוֹצִים לְרְאוֹתוֹ, בּוֹאוּ לְפָה לְבַקֵּר, אוֹתוֹ כְּרָטִיס
 שְׂאִתָּם צְרִיכִים לְשִׁלֵּם לָבֵן, תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּשִׁבִיל עֲצָמְכֶם, וְתְבוֹאוּ
 לְבַקֵּר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְבִנְכֶם לֹא חֶסֶר כָּאֵן שׁוּם דְּבַר, תִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ.

אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחֹזֵר עַל הַטְּעוֹת שְׁעָשׂוּ כְּמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

שְׁלָקְחוּ אֶת בְּנֵיהֶם הַבִּיתָה לְחַג הַפֶּסַח, וְעִכְשָׁו הֵם תְּקוּעִים בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יְכוּלִים לְחַזֵּר.

נָא וְנָא אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁתְּפוּ אִתִּי פְעֵלָה, כִּי אַחֲרַת אָנִי לֹא אֶקַּח בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֶת בְּנֶכְם רַק בַּתְּנַאי הַזֶּה, תַּהֲלֵה לְאֵל, בְּנֶכְם לֹמֵד טוֹב וּמְתַנְהֵג טוֹב בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלֹא חֶסֶר לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאִם בְּכָל זֹאת אַתֶּם מִשְׁתוֹקְקִים לְרֹאוֹתוֹ — תְּבוֹאוּ לְכָאן.

הַמֵּאחֲלֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּחֲקֵתִי, כ' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

נְסִיתִי לְהַתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם בְּמָה פְעָמִים, וְלֹא יְכַלֵּתִי לְתַפֵּס אֶתְכֶם.

מָה אִמַּר לְכֶם! אֶת גְּדֹל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַפְחָדִים שְׁהִיו לִי, אָנִי לֹא יְכוּל לְהַסְבִּיר לְכֶם, וְהִיו פֹּה נְסִים נְגָלִים מְאֹד לְמַעֲלָה מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע.

הָיֹת שְׁנַתְנוּ אֶת הַשֵּׁם וְהַפְתַּכְתָּ שֶׁל ר' ... גְּרוֹ יָאִיר, אִז הוּא הָיָה צְרִיךְ לְהָיֹת בְּפָנִים וְלִקְחַת אַחֲרֵיָהוּ, וְאָנִי עוֹמֵד בַּחוּץ עַל הַשְּׂדֵה וּמִתְבוֹרֵד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָנִי מִתְחַנֵּן אֵלָיו: "אָנָּה אָנִי בָּא, כִּי הֵילֵד אֵינְנוּ", וּפְתָאֵם יוֹרְדַת לְפָנַי יוֹנָה וְצוֹעֲדַת אֵלַי, וּמֹרִידָה אֶת הָרֹאשׁ וּמְגַבִּיָהָ אֶת הָרֹאשׁ לְשָׁמַיִם, מֹרִידָה אֶת הָרֹאשׁ וּמְגַבִּיָהָ לְשָׁמַיִם, וְאָנִי מִתְבוֹנֵן אֵלֶיהָ, וְהַבְנֵתִי תִכְף-וּמִיד, שְׁפָה אֵין עֲצָה רַק לְהַגְבִּיָה אֶת הָעֵינַיִם לְשָׁמַיִם. וְזֶה פְּלֵא, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יוֹנָה בּוֹרַחַת כְּשַׁעוּמִדִּים עַל יָדָהּ, וּפֹה הִיא עוֹמֵדַת וּמְגַבִּיָהָ אֶת הָרֹאשׁ לְשָׁמַיִם

ומורידה לאַרץ, מגביהה לשמים ומורידה לאַרץ, והרבה התבודדתי, והוא יצא. ואני מאד מקנה, שלא יהיו לנו בעיות, כי הם אמרו שהוא רק פה לשבועים.

אני מכרח להגיד לשניכם, אתם לא יכולים לתאר ולשער את הבגרות השכלית והנפשית של בנכם, אתם מתנהגים אתו כמו ילד קטן, מפנקים אותו ומשתעשעים אתו, בדיוק כמו עם תינוק וכו', אני מכרח להגיד לכם שזו לא הדרך, הילד הזה מבגר נפשית ושכלית, הוא התנהג היום גם כן בצורה מבגרת כזו, אשר אני בטוח, שאדם בגיל שלושים או ארבעים היה רועד מפחד, והוא היה נחוש בדעתו לא למסר את הפתכת של הישיבה, אף ששאלו אותו כל מיני שאלות, ואימו עליו שהולכים לשלח אותו הבייתה בעוד שש שעות, אם לא תגיד שבאת לפה ללמד, והוא נחוש בדעתו — באתי רק לבקר. ולכן אני מאד מבקש אתכם, תפסיקו להיות ילדים קטנים, ולבכות כל-כך הרבה על בנכם, הגיע הזמן שהוא צריך להתבגר יותר ויותר, אתם לא יודעים איזה בן יש לכם, תהלה לאל, הוא מבגר נפשית ושכלית, תנו לו להתבגר יותר ויותר, ותרוו ממנו רב נחת. כנראה שעוד פעם אחת הוא יצטרך לנסע הבייתה, כי הם נתנו לו ויזה על ששה חודשים, ואם הוא לא יחזיק הפעם את החוק שלהם, אז סוגרים לו את הדלת לגמרי מלהפנס לארצות-הבטוחות, ולכן עוד פעם אחת הוא יוכל לנסע הבייתה וזהו, ואני בשום פנים ואופן לא אתן שיחזור עד שיסיים למודו בישיבה, אם תרצו לראות אותו תבואו לפה. אני מקנה שתשתפפו אתי פעלה, ותבינו שזה אשר לפניכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום המישי לסדר בחקתי, כ' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עצה אחרת ללכת עם הרשע הזה ... רק כמו שהלכת, כי כף אמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שעם רשעים אין עצה רק להראות להם תקיפות, וזה מה שהם מבינים, ומהיום נצטרך לקחת על כל דבר עורף-דין הגיע הזמן שנפסיק לרעד ולפחד.

בענין האולם, אין מה לפחד, נדביק את הפרסום באיזו פנה, אף אחד ממילא לא יבוא ויסתפל, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה להם מפלה גדולה.

את האמת אני אגיד לך, אני לא רוצה להכניס בתלמוד תורה מהיום רק ילדים שגרים ביבנאל, כי אחר-כך אני מכרח לקחת את הילדים לפה, ונספם אצלי חד משמעית, אני לא לוקח בשום פנים ואפן לפה תלמיד שלא גר ביבנאל, שיהיה אפלו הכי מצין, אין לי כחות הנפש לזה.

אודות ... תחיה, לדעתי, אתה תעשה יוצא מן הכלל, כי היו לי נסי נסים לשדך אותם, כדי ששניהם לא יצאו לתרבות רעה, ואוי לנו ואוי לנפשנו, אם היה יוצא דבר כזה וכו' וכו' רחמנא ליצלן, ולכן אין בררה, ופה אתה צריך לעשות יוצא מן הכלל, אקנה שתבין.

בענין המפקח, אני מאד מקנה שיעזב אותנו וישפח את כל

הַדָּבָר, כִּי הָרִי הוּא בָּא לְדַבֵּר אֵתִי, וּמִסָּפֵן שְׂכַח אֶפְלוּ מֶה הוּא רוֹצֵה לְדַבֵּר וְכוּ'.

אודות ... גרו יאיר, תאמין לי, שהוא מלמד ממחה, וחבל שאין לנו עוד מלמדים כאלו, הוא לא סוּחַב אֶת הָאֲזֻנִים, לא נוהג בתקיפות יתרה וכו', והעולה על הכל — הוא עָנוּ, ואין לו גֵּאוּה סרוחה כמו שהיתה לזה שְׁעֻזב וכו', ודי לתכימא.

ולכן צריכים לשמר מאד עליו, כי הוא יכול מאד מאד לתרום לתלמוד תורה.

ומחמת עיפותי — אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בחקתי, כ' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שגנמת לי, שלקחת את הכתה הגדולה וכו', ועד עכשו אני לא מפסיק להתפלא על מה שראיתי בכתה שלך, רק תחזיק מעמד, עד שתכנס לתלם זה יקח זמן, אבל אמר-כך יהיה לך יותר קל.

חוק ואמץ, ותמשיך בעבודת הקדש, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיתרחב לנו, ונוכל לשלם לך משכרת יותר יפה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקעד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בחקתי, כ"א איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", די בכל
אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

באתי לבקש אתכם מאד מאד, ראו להתחזק בכל מיני אפנים
שבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, פִּי עֲלִינוּ
נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ
הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁהַמִּינִים
וְהָאֲפִיקוֹרְסִים כָּל-כָּךְ מִתְפַּשְׁטִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַעֲרַב-רַב
עוֹשִׂים חֲרָבָן, עֲלִינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

אין עוד דבר גדול מלפרסם את שמו של רבנו ז"ל בעולם,
אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַחֵן
וְהַפֶּאֶר וְהִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם יִתְגַּלֶּה הַחֵן וְהַפֶּאֶר וְהִיפִי
הַזֶּה בְּכָל הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ דְּקַדְשָׁא בְּרִיָּה
הוּא עֵילָא וְתַמָּא; וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ כָּל עַבְדֵּי-רַבְּנוּ — לְגִלוֹת
וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְעֵינֵי כָּל, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה יֵרְדְּנוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם — לְהַאִיר אֶת
כָּל הָעוֹלָם עִם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נא אל תתערכו עכשו בשום מחלקת שקורית עכשו בין
אנשי שלומנו, שנוכנסו שועלים קטנים המחבלים פְּרָמִים, וַיֵּשׁ לָהֶם
חֲצָפָה וְעִזּוֹת גְּדוֹלָה לְגַרֵּשׁ אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְּזוּרָח
וְכוּ', בּוֹדָאֵי אֵלּוּ הַמְּגַרְשִׁים, אֵינן לָהֶם שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
וּמְכַל שְׂכָן בְּבֵית-הַפְּנִסָּת שְׁשֵׁם לֹא מְרָשִׁים לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעֲדוֹת הַמְּזוּרָח לְהַפְּנִס, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֵה לֹא "בְּרַסְלָבֶר שׁוֹל", אֶלָּא

מְקוֹם לְצִיִּים, וּבְמִקְוֹם לְצִיִּים שֵׁם שׁוֹרִים הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כח), אֲשֶׁר יֵשׁ שְׂדִין יְהוּדָאִין, וּמֵהֶם צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד, כִּי הֵם טְמֵאִים וּמְטֵמְאִים.

מֵאַחַר שְׁאֵנִי רוֹאֶה, שְׁמַתְגַּבְּרַת הַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנָאָה עַל לֹא דְבָר, עַד שְׂיִכּוּלִים לְהַמְצִיא אֲנָשִׁים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים שְׂיִכּוּלָו לְרַחֵק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵרַבֵּנוּ ז"ל, עֲלֵינוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְצְרִיכִים לְרַחֵם עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עט): מִי שֶׁהוּא שֹׁפֵל בְּאַמְתּוֹ, הוּא יְכוּל לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל; נִמְצָא, שֶׁכָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה אַפְלוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַגְּאוֹת נוֹדֶפֶת מִמֶּנּוּ, וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים לְכַרַח מְטֵמְאִים מְטֵמְאִים כְּאֵלוֹ.

עַלִּיכֶם לְדַעַת, שְׁרַבֵּנוּ ז"ל לֹא מְצַמְצֵם בְּשׁוּם מְקוֹם, רַבֵּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה גְּדוֹלָה הַפְּעַם יוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנִים, שְׁכַלְם יָבוֹאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְשֵׁם בְּאוּמָן בְּד' אַמּוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הֵם לֹא בְּעַלְי בְּתֵים בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, הֵם יְכוּלִים לְבָנוֹת עוֹד "שׁוּל" וְעוֹד "שׁוּל" וְשִׂיתְפַּלְלוּ שְׁמָה, וְאֵנְחָנוּ לֹא בָּאִים לְאוּמָן אֶל ה"שׁוּל", אֲלֹא אֶל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעַצְמוֹ, וְשֵׁם בְּד' אַמּוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הָאָבֶן שְׂתִיָּה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, שֵׁם מִתְאַחֲדִים כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא): בְּסוּד 'אוּר צְדִיקִים יִשְׁמַח', שֶׁכְּשֶׁמִּתְאַחֲדִים יַחַד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׂכֵלִיִּים פְּרֻטִים וְשֶׁכֵל הַכּוֹלֵל, אֲזוּ נַעֲשִׂית שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְצְרִיכִים לְהַכְּלִיל זֶה בְּזֶה לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה. וְזֶה הִיָּה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — לְקָרֵב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, וְאֵין בְּכָלֵל אֲלֹא מֵה שְׂבַפְרֻט, וְאֵין בְּפְרֻט אֲלֹא מֵה שְׂבַכְלָל, כְּלָם צְרִיכִים לְהִתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל יְדוֹ יִתְעַלֶּה וְיִתְגַּלֶּה שְׁמוֹ שֶׁל מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַחֲתִים מֵה שְׁיֹתֵר
הוֹרָאוֹת קָבַע בְּשִׁבִיל קָרָן הַהִדְפָּסָה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כְּדֵי שְׁנוּזָה
לְגַמֵּר אֶת כָּל חֻלְקֵי הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר נִדְפְּסִים עִכְשָׁו בְּתַכְלִית
הַהַדוּר וְהִיפִי, וְכֵן הַתְּחַלְנוּ לְהַדְפִּים אֶת הַפְּרוֹשׁ הַנִּפְלָא "שְׁפַת
הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְכֵן סִדּוּר תְּפִלָּה לְיָמוֹת הַחַל,
אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֻלְק בְּזֶה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְרִים אֶת
אֲחֵרִים, וּבִפְרָט לְמִלְאוֹת הוֹרָאוֹת קָבַע.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקעה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוּר בְּחֻקֵּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְצֻטָּעַר שֶׁהֲצַרְכְּתָ לְהַגִּיד לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֹא כָּל
דְּבָר מֵה שְׁשׁוּמְעִים צְרִיכִים לְדַבֵּר וְכו', עִכְשָׁו גְּרַמְתָּ לִי צַעַר וְעַגְמַת
נֶפֶשׁ, וְגַם לָךְ, כִּי יוֹתֵר הוּא לֹא יִרְצָה לְעַבֵּד אֶתְךָ, וְאַחֲר־כֵּן יִהְיֶה לָךְ
טְעָנוֹת, חֻבַּל מָאד שְׁבָמוּ יָדִים נֶאֱבָד יָדִיד טוֹב שֶׁהוּא עוֹזֵר, וּבּוֹדֵאי
גַם לֹא הִבְנִתָּ אֶת כְּוִנָּתִי, וְזוֹ הִיְתָה טְעוֹת גְּדוֹלָה, וּבְאֵמַת כְּשֶׁהֲאָדָם
שׁוֹמֵעַ דְּבוּר מֵהַצְּדִיק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן לֵא),
יֵשׁ בְּהֵם, זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם חַיִּים, לֹא זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם הַמּוֹת; וְלִכְּן
צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְדַבֵּר מֵה שְׁלֹא צְרִיכִים, וְלֹא
לְגַרֵם עַגְמַת נֶפֶשׁ בְּחַנּוּם, עַל לֹא דְבָר, וּבִפְרָט שְׁאִין לִי בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ אַחַד מְסוּר כָּלֵב וְנֶפֶשׁ כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּמוֹ שְׁאֵתָה בְּעַצְמְךָ
יודֵעַ, שְׁאִין מִי שֵׁיעֵזֹר לָךְ רַק הוּא, וְלִבְסוּף גַם אוֹתוֹ נִגְרֵם לְאֵבֶד,
זֶה חֻבַּל מָאד.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻמֵּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלִים וְעַל הַבְּרָכוֹת, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

אוֹדוֹת לְקַחַת אֶת הַיְלֵד לְפָנַי גִּיל שִׁבְעַ, לֹא אֲכַפֵּת עִם אֵיזָה נְסִיעָה נוֹסְעִים, הָעֶקֶר לְקַחַת אוֹתוֹ מֵה שְׁיִוִּיתֵר מֵהָר, וְלֹא כְּדַאי לְשַׁלַּח עִם הַבְּעַל, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה טְרַחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּמֵה גַם שְׁוָה מְסַכֵּן לְהַשְׁאִיר יְלֵד לְבַד בְּדִירָה, כִּי הַבְּעַל צָרִיף לְשִׁמְעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר וְלִהְתַּפְּלֵל, וְעַם יְלֵד זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן אִם הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְנִסֵּעַ בְּקִיץ עִם אִיוֹ נְסִיעָה שְׁמֵאֲרָגָנִים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻמֵּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם וְאֲחוּלֵיכֶם וּבִרְכוּתֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁגַם אַתֶּם תִּנְשְׁעוּ, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל אֶף אֶחָד, אֲלֹא שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּלִבְד.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּחֻקָּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אֲנִי מַעְרִיף אוֹתְךָ, וּמָה שָׁאַתָּה
עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, שְׁמַדְפִּים אֶת הַסְּפָרִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה,
וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּעֵבוֹר ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה דְּרָךְ הַפִּקֶס
שְׁלוֹ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁאַחֲרִים יִרְאוּ אֶת זֶה, וְתִגִּיד לוֹ בְּשִׁמִּי, אֶת
כָּל מָה שְׁאַמְרָתִי לִי ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיֹאמַר לוֹ אֶת זֶה, אֲשֶׁר הִחַכְמָם מִכָּל
הָאָדָם אָמַר (מְשָׁלִי כו, כב): "אִם תִּכְתּוֹשׁ אֶת הָאוִיל בַּמִּכְתָּשׁ בְּתוֹךְ
הַרְיָפוֹת בְּעָלִי, לֹא תִסּוּר מֵעָלִיו אֲוִלָּתוֹ", וְהַפְּסוּק הַזֶּה נֹאמַר עַל
הָאָדָם הַזֶּה, תָּמִיד הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לִי צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, מִצַּד אֶחָד
הוּא עוֹזֵר לִי, וּמִצַּד שְׁנֵי קוֹרָה אַחֲר־כֵּן מָה שְׁקוֹרָה, וְחָבַל. אֲנִי מָאד
מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אִתּוֹ, כִּי פָּשוּט הוּא מְסוּר אֵלַי
בְּלֵב וּנְפֶשׁ.

אֲנִי מָאד מָאד מְקַנְהָ לְזַרוּ אֶת עֲצָמֵי עִם הַסְּדוּר, כִּי אֲנִי מָאד
מָאד רוֹצֶה שְׁיִצֵּא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן ה"שִׁפְת הַנַּחֲל", שְׁשֵׁנִי
הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יִהְיוּ הַמִּתְּנֶה הַכִּי יִפֶּה שֶׁל שְׁנַת תש"ס.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה בְּרִיא,
וְשִׁלָּא יִחְסֹר לָךְ אֵף פַּעַם כְּלוּם.

בְּנִסְיַעְתִּי חַזְרָה, יִשְׁכַּתִּי עַל יַד חֵבֶר כְּנֶסֶת מְאֹד מְכַבֵּד, וְשׁוֹחֲחֵנוּ
הַרְבֵּה, וְדַרְךְ אֲנִי שְׁאֵלְתִי אוֹתוֹ אִם הוּא מְפִיר אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶף
שֶׁהוּא עָשָׂה עֲקִימַת אֶף וְכוּ', הַבְּנֵתִי שֶׁכֵּן יֵשׁ לוֹ מִהַלְכִים בְּמִקְוֹמוֹת
גְּדוּלִים, וְלִכֵּן כְּדָאִי לְהַחְזִיק קֶשֶׁר אִתּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שִׁיְהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁלֵא פִגְשָׁתִי אוֹתוֹ הַפַּעַם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקעט

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהִי.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים, וְתוֹדָה רַבָּה, וְכָל
תַּפְלוּתֶיךָ תִּקְבְּלֶנָה בְּשָׂמַיִם לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן.

אִין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּהַדְפָּסַת
הַסְּפָרִים גְּלוּי אֱלֻקוֹת, לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה תַּהֲיֶה הַגְּאֻלָּה, שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יַחְדָּיר בְּעַצְמוֹ אֲשֶׁר
אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת
עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מוֹסְרַת
אֶת נֶפֶשׁךָ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, כְּדִי לְהַדְפִּים אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ,
בְּנֹדָאִי הַזְּכוּת הַזֶּה תַּעֲמֹד לָךְ, שִׁיְהִי לָךְ יְלָדִים טוֹבִים, יְלָדִים קְדוּשִׁים
וְטַהוּרִים, יְלָדִים מְצַלְחִים, וְתִזְכִּי לְחַתֵּן אֶת כָּלֵם בְּגִיל צְעִיר, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּנֶהג עִם אֲשֶׁתְךָ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ
גְּדוֹל, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ, כִּי רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (שִׁיחֹת־הַר"ן, שִׁיחָה
רסג), אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך־מ"ם עוֹבֵד מָאד עַל זוּגוֹת צְעִירִים לְשֹׁבֵר אוֹתָם,
כְּדֵי שְׂיִכְשְׁלוּ בַּפְּגָם־הַבְּרִית, וְלִכְנֹן אֶתְּהָ מִכְּרָח לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
אֲשֶׁתְךָ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמָאד מָאד קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה
כָּל מַה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאֲנִי מָאד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֶתְּהָ צְרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר עָקַר הַהֲצַלְחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם,
אִם הוּא מְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְאִם אֵין שׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, אִז הֵם
מְצַלִּיחִים, וְלִכְנֹן תַּשְׁתַּדֵּל מָאד לְפִיִּס אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְשִׂיחֶיָה שְׁלוֹם
בְּבִיתְךָ.

אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשְׁלוֹם בְּבִית, אֲלֵא עַל־יְדֵי סְבֻלָּנוֹת, וְכָל מִי
שְׂסוֹבֵל יוֹתֵר — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... שְׂיִחִיו נְצַח.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁבַתְכֶם ... תְּחִיָּה, וַחֲתֻנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר,
הִגִּיעוּ לְכֹאן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהֵם יִתְחַזְּקוּ פֶּה בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֹז, וְאֲנִי לוֹקֵחַ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, כְּכֹר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה לְהִיּוֹת
רֹאשׁ יְשִׁיבָה, כִּי יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׁתִּירוּ רַב נַחַת מִיַּלְדֵיכֶם, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, כִּי הֵם בְּיַדַּיִם
טוֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם
יַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם בְּרִיאוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וְתִזְכּוּ
לְרוּת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְתַמִּיד תִּהְיוּ שְׂמֵחִים
וְעֲלִיזִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻמְתֵּי, כ"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּנֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, הִגִּיעַ בְּשְׁלוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה אֲנִי מְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּסֵדֶר הַיְשִׁיבָה, וְהוּא יִהְיֶה
רֹאשׁ יְשִׁיבָה אַחֵר הַצְּהָרִים לְבַחְוָרִים, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג כְּלָל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדְּבֵר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, עוֹד פְּעַם,
וְתִחַזֵּר לוֹ עַל כָּל הַמְּלִים שְׂאִמְרַתִּי לָךְ עַל הַהוּא שְׁבִיזָה אוֹתוֹ, כִּי
חָבַל לְאַבֵּד יְדִיד טוֹב בְּשִׁבִיל שׁוֹטָה.

רְאֵה לְאַרְזוֹ לִי עוֹד חֲמֻשָּׁה שְׁשָׁה אוֹ שְׁבַע קוֹנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים

מְקַדְּשֵׁת הָעֵינַיִם, וְלִפְנֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת יָבֹוא לְפָה ... גְּרוֹ יָאִיר, עַם
שְׁנֵי בַחֲוָרִים, וְהֵם יָבִיאוּ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּחַקְתִּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מִבֵּין אֶת צַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וְתַכְף־וּמְיָד אֶכְתֹּב מַכְתָּב
לְבַעֲלֶךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שִׁישְׁתַּנֶּה, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב
לִי עַל הַיַּחֲס הַמְשֻׁפָּל, וְדַבֵּר כְּזֶה הוּא לֹא לְמַד אֶצְלִי, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מִשְׁתַּתַּף בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וְרְאֵי לְמַחֵל לוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאַתָּה תַּהְיֶי מְאֻשְׁרַת
בְּחַיִּים.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: הַשְּׂמִיחָה
הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֶה
אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, אֶלֹא בּוֹרַח בְּכָל פַּעַם אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּחַקְתִּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם עִם הָאֲחֻלַּיִם, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ
מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל הַכֶּסֶף שְׁלָכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי תִצְטָרְכוּ לְחַתֵּן
אֶת יְלִדֵיכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֶאֱרִיךְ יְמֵיכֶם וּשְׁנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב
וּבְנֻעִימִים, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקפה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּחֲמִתִּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי יְדִידֵי הַיָּקָר
לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב יוֹתֵר בְּרָצִיפוֹת. וּתְשׁוּאוֹת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת
וְהָאֲחֻלַּיִם, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה נִרְשַׁמְתָּ לְפָרוֹזֵיִקֵּט שֶׁל הַדִּירוֹת,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהַיֶּה לְךָ דִּינָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרְךָ לְגוֹר
בְּשִׁכְנוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים, שְׁנֵה מְטַהֵר אֶת
הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר כְּסֹדֵר בְּש"ס,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַמַּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּחֲקָתִי, כ"א אֵיךְ ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחֻלִּים.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ פֶּל הַדִּינִים, וְיִתְרַחֵב לְךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! שְׁמַעְתִּי אֵיךְ אַתֶּם לוֹמְדִים בְּכוֹלֵל,
וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְתַּח בִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא לְהוֹסִיף מִכְתָּבִים עַל גְּבֵי מִכְתָּבִים, לְכַתֵּב לְתַלְמִידֵי הַכוֹלֵל
שְׂיִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה, וְזֶה יַעֲזֹר וְיִחַזֵּק וְיַעֲזֹד אוֹתָם.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּחֲקָתִי, כ"א אֵיךְ ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הָאֲחֻלִּים. יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּירוּ רַב גַּחַת דַּקְדָּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיקָם.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנֵים שְׁבַע עוֹלָם, וְהֶעֱקַר לְדַבַּר
הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל.

המאחל לך שבת שלום...

כט תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻמֵּי, כ"א אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְצִיתִי לְהִתְחַיֵּל לְלַמֵּד עִם הַבְּחוּרִים אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה מִפְּרִשְׁת
בַּמְּדַבָּר, וְזֶה שְׁנַתִּים שְׁאַנְחֵנוּ גּוֹמְרִים בְּכָל שָׁנָה אֶת הַמְּדַרְשׁ תְּנַחוּמָא,
וְעַכְשָׁו רְצִיתִי לְלַמֵּד אִתְּם גַּם מְדַרְשׁ רַבָּה, וְזֶה יִהְיֶה לְזִכּוֹת אַבִּיךָ,
אִם תּוּכַל תַּעֲבִיר לִי אֶת הַכֶּסֶף, וְאַקְנֶנָה אֶת זֶה פֶּה, כִּי זֶה עוֹלָה יוֹתֵר
זוֹל. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִיּוֹם הַשָּׁנָה שֶׁל אַבִּיךָ תֵּאָרְגֵן
שָׁם בְּשִׁכּוּנָה כְּנֶס אֲדִיר, וְאִז אָבּוֹא עוֹד פַּעַם, כִּי חָבַל מְאֹד עַל אֵלוֹ
הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁיִּלְכוּ לְאַבּוּד, כִּי הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה לְנַתֵּק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׁרָשָׁם, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת
לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכָּךָ תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

המאחל לך שבת שלום...

כּוּט תּקפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, כ"א אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים, תּוֹדָה רַבָּה! וְהַקְדּוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם,
וְשֵׁלָא יַחְסֹר לָכֶם שׁוּם דְּבָר, הָעֵקֶר שְׁהִילְדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְעַל זֶה
אַתֶּם צְרִיכִים תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּט תּקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. בּוֹדָאִי אִם הַמְּלַמֵּד ר' ... גִּרוּ יְאִיר,
מְמַלִּיץ שְׁבִנְךָ יַעֲלֶה כְּתָה, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא מְמַלִּיץ.

אֹדוֹת כְּתָה וְכו', אֵין בְּרָרָה, כִּי אִם לֹא רוֹצִים לְחַתֵּן אֶת הַבַּת
כָּבֵר, אִז צְרִיכִים לְמַצֵּא לָהּ מִסְגֵּרַת אַחֲרֵת, כִּי הַבְּנוֹת בְּכַתָּה הַגְּבוּהָה
הֵן בְּגִיל שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, וְכַפֵּי הַנְּרָאָה בְּקֶרוּב מְאֹד תַּתְּחַלְּנָה לְהַתְּחַתֵּן
אַחַת אַחֵר הַשְּׁנִיָּה, מִמִּילָא תִשָּׂאֵר רַק בְּתָכֶם, וְהַפְתָּרוֹן זֶה רַק חֲתָנָה,
אוּ מִסְגֵּרַת אַחֲרֵת, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לִיצֵר כְּתָה חֲדָשָׁה רַק
בְּעִבּוּרָה.

בְּנַכֶּם ... גִּרוּ יְאִיר, מִסְתַּדָּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר לֹא לְפָנֵק
אוֹתוֹ כְּמוֹ יֶלֶד קָטָן בְּגִיל שְׁלֹשׁ, כִּי יֵשׁ לוֹ, תַּהֲלָה לְאֵל, שְׁכָל שֶׁל

מְבַגֵּר בְּגִיל שְׁלֹשִׁים, וְלִכֵּן תִּפְסִיקוּ לְפָנַי אוֹתוֹ וּלְטַפֵּל בּוֹ כְּמוֹ עַם יֶלֶד קֶטֶן, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּבִינוּ שְׁצַרִּיכִים לְיֶלֶד לְתַת לְהַתְּבַגֵּר, וְלֹא לְהַתְּגַעְגַע, כִּי כִּף זֶה לֹא בְּרִיא — לֹא לָכֶם וּמִכֵּל שְׂפָן לֹא לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כט תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּחֲקָתִי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵל תְּדַאֲגִי עַל הַבַּת שְׁלֹךְ, הֵם מְסַתְּדָרִים יָפֵה מְאֹד, יֵשׁ לָהֶם כְּבוֹד דִּינָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִמְצָא עֲבוּדָה, וְלֹא יִחְסַר לָהֶם גַּם כֶּסֶף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, תִּכְּפֶּי-וּמִיד אַחַר חַג הַסְּכוּת אֲנִי אֶקַח אוֹתוֹ לְפָה, וְלִכֵּן אֵל תְּדַאֲגִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֹר רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבַר בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים תְּפִלָּה, אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ מִשׁוּם דְּבַר! וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, שֶׁתְּרוּי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּחֲקָתִי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלְהַצִּיל אִשָּׁה

אֲשֶׁר כַּט תְּקַצֵּג — כַּט תְּקַצֵּד בְּנַחֵל עֵה

מֵהֶתְמוּטְטוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְמַלִּיץ לְקַחַת אֶת הַתִּינֻקָּת שְׁלֵה וְלֵהֲכַנִּיסָהּ
בְּקַבוּצָה שֶׁל ... תַּחֲיָה.

הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה שְׂמֵחָה, כְּדֵי
לֹא לְהִתְמוּטְט, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַרְחֵבֶת הַדַּעַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַצֵּג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּחַקְתִּי, כ"ב אֵיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבְכֹאמֶת עוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה
מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְצָרִיכִים לְרַחֵם עָלֶיךָ, כִּי אַחֲרַת הִיא תְּחִמּוּטְט
לְגַמְרִי, וּמָה יִהְיֶה לָּךְ אָז? כָּלוּם!

נָא וְנָא תִזְכֹּר, שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כְּמוֹ
שֶׁהַזְּהִירוֹנוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוֹ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי
הֵיכִי דִתְתַעֲתֵרוּ; וְכָל הָעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם רַק עַל־יְדֵי אֲשֶׁתּוֹ,
כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטִי־מוֹתֵרֵן, חֵלֵק א', סִימָן סט); אֲשֶׁרִי מִי
שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂבֹא לָךְ הַפֶּסֶד
כְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ אִם תְּחִזֹּק מְעַמָּד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַצֵּד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּחַקְתִּי, כ"ב אֵיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיַּקֵּר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה בְּעֵינֵי הַפְּרָסוּם עַל לוח הַמוֹדָעוֹת שֶׁל
הַמוֹעֵצָה הַמְּקוֹמִית.

אם מְכַרְחִים מִצַּד הַחֹק אֵין לָךְ בְּרָרָה וְכוּ', וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת הַכֹּל
בְּיַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִתָּה תִּבְיֵן מָה אִתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת. וּבְאֵמַת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְפָנָיו, שְׁלֹא יוֹעִיל
לְרָשָׁעִים כָּלוּם, פֶּה נִבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנָקִי, וְאֵין לָנוּ רַק לְהִתְחַזֵּק
בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
מִעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻוּלִים.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפֶל הַבְּרָכוֹת יִתְקַיְמוּ, וְכֹל הַמְּבָרָךְ
יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הָעֵקֶר רֵאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר
הִרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזֵה, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם זֶרַע שֶׁל קִימָא, הָעֵקֶר
תְּקַיֵּם אֶת הַפְּסוּקָה: "זֶרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה", מִי שְׂרוּצָה זֶרַע — שִׁירְבֵה
בְּצִדְקָה, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל,
וְלִכֵּן תִּקַּח בְּכָל יוֹם חֲבִילָה קוֹנְטְרָסִים, וְתִמְלֵא אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה עִם אֹר רַבְּנוּ ז"ל.

אַשֶׁר כַּט תְּקַצוּ — כַּט תְּקַצוּ בְּנַחֵל עז

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי עַקֵּר
הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל הוּא כְּפִי שְׁלוֹמֵי־דִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקֹּתַי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻלַּיִם, תּוֹדָה רַבָּה.

וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִבְרַךְ אוֹתְךָ, וְכֹל מֵה שְׁאַתָּ רוֹצֶה —
תִּקְבְּלִי.

אֲנִי בְּטוֹחַ שִׁיְהִי לָךְ יְלָדִים, אֵל תִּדְאָגִי, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַמִּיד עִם מִי
שְׁאַתָּ מְדַבֵּרֶת תִּשְׁתַּדְּלִי לְשִׂמְחָה אוֹתָהּ, וּבִזְכוּת זֶה גַם לָךְ תִּהְיֶה
שִׁמְחָה, וְהַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שִׁמְחָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאַיִנוּ מִטְעָה
אֶת עַצְמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאַנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַכְּךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּחֻקֹּתַי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי־הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ. תִּאֲמִין לִי, שְׁלֹא קִבַּלְתִּי לְשׁוֹן־הַרַע מֵאַף אֶחָד, וְזֶה הָיָה פְּשׁוּט אִי הִבְנָה, תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי אֲמוּנָה מְאֹד חֲזָק בָּךְ, וְאֵל תִּדְאָג, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹי מֵאַמְצִים שֶׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִיּוֹי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, הַעֲקֹר לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, לְכֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְאַהֲבַתִּי אֵלֶיךָ מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם יִשְׁבֵּר אֶת הָאַהֲבָה בֵּינִי וּבֵינָךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבַת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בַּחֲקִיתִי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָגִי, אֲנִי אֶכְתֵּב לְךָ מִכְתָּב, וְהַכֵּל יִתְיַשֵּׁב עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, בְּיָדָי יֵשׁ עֵינַיִם צָרוֹת וּבְעֵלֵי קִנְאָה וְכוּ', וְשׁוֹרֵף לָהֶם וּבּוֹעֵר לָהֶם שְׂאֵינִי כְּשִׁלּוֹן, תִּהְלֶה לְאֵל, כִּי רָצוּ לְרְאוֹת, שְׁחַס וְשְׁלוֹם חַס וְשְׁלוֹם, מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ יֵצֵא מִיִּשְׁהוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, חַס וְשְׁלוֹם, הִנֵּה הִבְאֵתִי לְפָנֶיךָ אֶת הַבְּחֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת הוּא הַשְּׁתַנָּה לְגַמְרִי מִן הַקְצָה לְקְצָה, עַד שְׂאֵינִי רוֹצֵה אֶפְלוּ לַעֲזֹב אֶת הַמְּקוֹם, לְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה, שְׂגַם פֹּה בְּשִׂדּוּךְ הַזֶּה, יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, צָרִיכִים רַק לְחַזֵּק אוֹתָהּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּרְוֶי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְשֻׁנֶּהֶם.

בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְאֹד שְׂמַח, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

מֵאֵד מְאֵד רְצִיטִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁמִסְכְּנָה הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָהּ,
עוֹמְדָת עַל סֵף הַתְּמוּטָטוֹת עֲצָבִים, וְלִכְּנֵן מְכַרְחִים לְקַחַת אֶת הַתִּינִקַּת
שְׁלָה לְקַבּוּצָה שֶׁל ... אֵינן לָנוּ בְּרָרָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁקֻשָּׁה לָךְ
מְאֵד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב, כִּי הוּא כַח עָצוּם בְּיִשְׁיבָה
שְׁלֹנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקצט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּחֲקָתִי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּתְבַּלְבְּלוּ
מִהַמְשַׁפָּחָה, כִּי מֵהֵם יוֹדְעִים מִצַּעְרְכֶם הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעָבַר עֲלֵיכֶם,
עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וּמִי יוֹדֵעַ אִם הִבַּת לֹא הִיְתָה מִדְּרַדְרַת
לְהִיכֵן שֶׁהִיְתָה מִדְּרַדְרַת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכְּנֵן אֵינן עֲצָה אַתְרַת רַק
לְחַתֵּן אוֹתָהּ, וְאֵנִי מְאֵד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוּ מִמְּנָה רַב
נַחַת דְּקֻדְשָׁהּ, וּכְבֹר הִיָּה סְפוּרִים כְּאֵלוֹ לְרַב, שֶׁהֵבֵן אוֹ הִבַּת שְׁיִצְאוּ
לְמָקוֹם שְׁיִצְאוּ וְכוּ', וְהִדְרְדְרוּ וְכוּ', וּכְשֶׁחֲתָנוּ אוֹתָם הַכָּל הַפָּךְ
לְטוֹבָה, וְלִכְּנֵן גַּם אֲצַלְכֶם יִקְרָה הַדְּבָר הַזֶּה.

אֲנִי מִבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבַבְכֶם וְאֶת הַצַּעַר הַקָּשָׁה שֶׁיֵּשׁ לָכֶם,
וְתֹאמִינוּ לִי, שְׁכּוֹאֵב לִי הַכָּאֵב שְׁלָכֶם מְאֵד מְאֵד, אֲבָל צְרִיכִים לְחִיוֹת
עִם הַמְּצִיאוֹת, וְאֵינן עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְלַחֲיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחֻלִּים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
שֶׁתִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרַךְ מֵהַשָּׁמַיִם.

רְצִיטִי מְאֹד, שֶׁתִּקַּח עֲבוּר כָּל מְנָה שְׁבָעָה וְחֻצֵי דוּלָר, כִּי לֹא
תוּכַל לְהַמְשִׁיךְ פְּחוֹת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלִבְסוֹף תִּשָּׁבֵר, אִם לֹא תִקַּח
סְכוּם כְּזֶה, וְזֶה גַם־כֵּן זוֹל יַחֲסִית מִכָּל הַקֵּיטְרִינֵג שְׁבָעוּלָם, וְאֲנִי
רוֹצֵה שֶׁדוֹקָא אֶתָּה תִהְיֶה קֵיטְרִינֵג. וּמִזֶּה אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְתַת לְאָף
אֶחָד, כִּי כָּף עוֹלָה לָךְ הַבָּשָׂר וְהַחֲלוּת וְהַסְלָטִים, וְכָל מֵה שֶׁסָּבִיב
הַמְּנָה הַעֲקָרִית, וְלֹא נוֹרָא אִם תִּרְוִיחַ לְפָרְנִסְתָּךְ, כִּי זוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה
מְאֹד, וְלִכֵּן לֹא תוֹרִיד אָף אֲגוּרָה לְאָף אֶחָד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה
לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכָּף תוּכַל לְהַמְשִׁיךְ, עַד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ מִטְּבַח
מְסֻדָּר.

הַסְעָדָה הִיְתָה כִּיז הַמְלָךְ, טְרִי וְכֹשֶׁר, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁמַהֲיִים
וְהַלָּאָה, בְּאוּלָם הַשְּׁמַחוֹת, לֹא יִכְנָס שׁוּם מוֹצֵר אֶחָד, לֹא עֲגָה וְלֹא
סְלָטִים, שֶׁלֹּא עוֹבֵר דְרָכְךָ, כִּי מְאֹד מְאֹד צָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַבְּשָׁרוֹת,
כִּי הַסְמ"ךְ־מ"ם עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד לְהַכְשִׁיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם
טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְרָכְךָ תְּמִיד.

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהִיָּה לוֹ מְזוֹנוֹן וּמְסַעָדָה, וְהִיָּו בְּאִים
אֲצִלוּ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים לְאָכֹל, וְאָמְרוּ שְׁבַמְאָכְלִים שְׁלוֹ יֵשׁ כָּל מִינֵי
טְעָמִים, וּפְעַם לְחֻץ אוֹתוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁיִּגִיד לוֹ אֶת הַסּוּד
וְכוּ'. עֲנֵה וְאָמַר: אֲגִיד לָךְ אֶת הָאֱמֶת, רַבְנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ לְהַתְּבוּדָד

על כָּל דְּבָר, וְלִכְנֵן בְּעֵת שְׁאֲנִי מִבְּשֵׁל, אֲנִי מִתְבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שְׁמִי שְׂיֵאכַל אֶת הַמְּאָכְלִים הָאֵלֹו, יִכְנַס בּוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה,
וַיְבָרֵךְ בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְדַבְּקוּת, וְזֶה הַטַּעַם שֶׁכֵּלֶם מְרַגְּשִׁים
אֶת כָּל הַטַּעֲמִים בַּמְּאָכְלִים.

חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּוֹרָא.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדַי אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִבֹאוּ וַיִּלְמְדוּ הַלְכוֹת עִם נָשִׁי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּבְפֶרֶט הַלְכוֹת שֶׁל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׂיֵשׁ זוּגוֹת צְעִירִים שְׁעַכְשׁוּ
הַתְּחַתְּנוּ, וְלֹא יוֹדְעִים בְּכָלֵל מֵהַלְכוֹת, וְזֶה רַחֲמָנָא לִישׁוֹזְבֵן כְּרִיתוֹת,
וְאֲנִי מְקַוֶּה מְחַר בְּעֵת הַשַּׁעוּר לְעוֹרֵר אֶת כָּל נָשִׁי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבוֹא
פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְשַׁעוּר בְּטְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, מֵה שְׁבַעֲלֶךָ יְמִסֵּר, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד נְחוּץ.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַכָּל
בְּקַלּוֹת, וּתְבַשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר בחקתי, כ"ב איר ה'תש"ס.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות היא שמחה, ואי אפשר לבוא להתחזקות, אלא פשמוזקים אחרים להיות בשמחה.

ולכן ראה לשמח את כלם, והעקר אצל רבנו ז"ל היה שמחה, אשרי מי ששמח תמיד ומשמח את אחרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ג איר ה'תש"ס.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

עליך לדעת, פי אחד מהנסיגות הכי קשים, הוא להשאר בצותא וכו', פי הסמ"ך־מ"ם כל הענין שלו הוא רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל, ובאמת הפרוד בא רק מחמת חסרון הדעת והשכל, פי מי שהוא בעל דעת ושכל, הוא לא יוכל מזה על זה ומזה על זה וכו', ומי שמרכל מזה על זה וכו', הוא מגלה שהוא טפש, ומכל שפן וכל שפן, כשהאדם חולק על רבו שקרבו אל הקדוש־ברוך־הוא, עליו אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין קי): כל החולק על רבו כחולק על השכינה; פי באמת אין שום מציאות

בלְעָדְיוֹ יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרַךְ מִחַיָּה וּמֵהוּיָה וּמִקַּיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הוּא לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה שֶׁהָאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה אִלָּא עַל-יְדֵי שְׂמֵתָאֲחֻדִים יַחַד וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּרַגַע שֵׁישׁ פְּרוּדִים בֵּין וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט שֵׁישׁ טַפֵּשׁ הוֹלֵף רְכִיל, עֲלִיו נֶאֱמַר (מְשָׁלִי כו, כב): "אִם תִּכְתּוֹשׁ אֶת הָאָוִיל בְּמִכְתֵּשׁ בְּתוֹף הַרְיָפוֹת בְּעֲלִי לֹא תִסּוּר מֵעֲלִיו אֲוִלְתּוֹ", וּמִזֶּה יוֹצֵא, שְׁכָל-כֶּף הַרְבֵּה שֶׁהֵיוּ מְקַרְבִּים וּלְבִסוּף הַתְּרַחֲקוּ, אֲשֶׁר הִכַּל בָּא מִחֲמַת לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ. וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵין אֶתָּה צָרִיף לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵף בְּרִיָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻלַּיִם, יַעֲזוּר לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְבַּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרִכוֹת, וְכָל הַמְבַרְכֵי יִתְבַּרְכֵי מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאֵל תִּשְׁכְּרֵי מִשׁוּם דְּבָר, תְּהִלָּה לְאֵל, הַבֵּית-סֵפֶר הוֹלֵף עַל מִי מְנוּחוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁהִכַּל מִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּפְגַּס בְּתַנּוּפָה חֲדָשָׁה, עִם מוֹרוֹת טוֹבוֹת וּבְעֵלוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְּלִיחֵנִי, וְתַמְשִׁיכֵי בְּעִבּוּדַת הַקְדָּשׁ
הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחּוּר הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

מָאֵד רְצִיתִי, שְׁתַּקַּח אֶת הַכֶּתֶף הַגְּדוֹלָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְעַת
עָרַב וְתִלְמַד עִמָּהֶם, וְתַכִּין אוֹתָם, כְּדֵי שְׁיִוְכְּלוּ לְבוֹא פֹּה, לְלַמֵּד
אֶצְלִי.

רַק תִּתְחַזַּק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַחֲדִיר בִּיְלָדִים אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲמוּנַת חֻכְמַיִם, וְתִסַּפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר
מוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמוּכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמח): כְּשֶׁמְסַפְּרִים סְפוּרִים מְצַדִּיקִים,
נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם תְּשׁוּקָה לְעִשׂוֹת כְּמוֹהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים שֶׁשְׁלַחְתָּ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי
לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת נחושה בדעתך להתחתן, הייתי אומר שתחתנו בתחלת חדש אלול.

העקר רציתי שתתחילי ללמד את ההלכות, אצל גברת ... תחיה, שהיא בקיאה מאד בהלכות, ואל תשימי לב מה שיש לך עליה, כי זה לא קשור אחד בשני, כי צריכים ללמד את ההלכות, כי זה מאד מאד חמור.

ראי להתחזק מאד, כי ... גרו יאיר, הוא בחור עם לב זהב, ורציתי שיהיה לו זקן ופאות, ויהיה ירא שמים גדול מאד, ואני בטוח שתסתדרו שניכם, ולא יחסר לכם שום דבר.

ראי להמשיך לכתב לי, וכנודאי אענה לך על כל שאלותיך ומכתביך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּט תּוֹרָה.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת נִשְׂי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנו, וְתַחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִינִי, שְׂתַתְּחִילִי לְלַמֵּד אֶת הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה עִם ... תְּחִיָּה, שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתָהּ כְּכֹר בְּחֻדֶּשׁ תַּמוּז, וּלְכַל הַמֵּאֲחֵר בְּט"וּ בָּאָב, וְכֵן לְלַמֵּד עִם ... תְּחִיָּה, שְׁגַם אֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתָהּ בְּתַחֲלַת אֱלוּל, וְלִכֵּן מַה טּוֹב וּמַה נְּעִים שְׂתַלְמְדִי אִתְּךָ אֶת הַהֲלָכוֹת, וְזֶה מֵאֵד חָשׁוּב.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדִּישׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ תְהִיָּה לוֹ פְּרִנְסָה מְרֻנַחַת, וְלֹא יִחָסֵר לָכֶם שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקַּח שְׁבָעָה וַחֲצִי דוֹלָר לְמָנָה, בְּעֵבוּר שְׁמֻנָּה בְּאוּלָם, כִּי לֹא תוּכַל לַעֲמֹד בְּפָחוֹת מִזֶּה, כִּי עַל מֵאָה מְנוֹת אוֹ מֵאֲתִים מְנוֹת תִּצְטָרֵךְ עֲזָרָה, כִּי לֹא תוּכַל לְבַשֵּׁל לְבָר, וּלְעֲזָרָה תִּצְטָרֵךְ לְשֵׁלֶם, וּמַה יִּכְן תִּשְׁלֵם?! וּמַה גַּם עוֹלָה הַבֶּשֶׂר וְכָל הַתְּפָרִיטִים סְבִיב וְכו', אִם כֵּן מַה יִּשְׁאָר לָךְ?!

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח רַק שְׁבָעָה וַחֲצִי דוֹלָר, וְכֵן יִהְיֶה טוֹב לָךְ וַיְהִיָּה טוֹב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם מַחִיר זוֹל כְּזֶה, אֲפִלּוּ בִירוּשָׁלַיִם אֵלּוּ שְׁעוֹשִׁים צְדָקָה וְחֶסֶד הֵכִי פָחוֹת שְׁלוֹקָחִים הוּא שְׁמוֹנָה דוֹלָר אוֹ תִשְׁעָה דוֹלָר לְמָנָה.

אִתָּה לֹא צְרִיךְ לְהוֹרִיד שׁוּם פְּרוּטָה לְאַף אֶחָד מִזֶּה, כִּי תִצְטָרֵךְ לְשֵׁלֶם לְעוֹזְרִים.

בְּעֵינֵי הַבֶּשׂוּל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשַׁבָּת, זֶה גַם-כֵּן רְעִיוֹן נִפְלָא, כִּי יֵשׁ מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁנֹשְׁוֹתֵיהֶם חֲלָשׁוֹת וְלֹא יִכּוֹלוֹת לְבַשֵּׁל, וְאִם תִּפְרָסֵם שְׂאֵתָה מוֹכֵן לְבַשֵּׁל לְהֵן עֵבוּר כֶּסֶף, בְּזֶה תִכְנַס לָךְ הַכְּנָסָה טוֹבָה.

הַעֲקָר תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, לְמָה אִתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדַחְקוֹת?!

נָא וְנָא תַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאַל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, וְאָנִי מְאַמֵּין,

שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוא הַטּוֹב, שְׁתַּבְּשֶׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתָּנִי.

בְּעֵנִן הַבְּנִיָּה עִם ... וְ... וְכוּ', תֵּלֵךְ אִתָּם בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, כְּדִי
שְׂתוּכַל לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּסֶף שְׁחֵיבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי חָבַל שָׁהֵם
יִבְרָחוּ עִם הַכֶּסֶף, פֹּה אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים בְּעֵנִיִּים מְרוֹדִים.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעַקֵּר הַהִתְחִזְקוֹת הַיָּה שְׂמִיחָה — לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אֵשֶׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה;
וְצְרִיכִים לְהַחֲדִיר שְׂמִיחָה בְּבֵית, וּכְשֵׁישׁ שְׂמִיחָה בְּבֵית — יֵשׁ הַכָּל.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב.

תַּעֲשֶׂה לִי רְשִׁימָה מְפָרֶטֶת מְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל,
וְכֵן עִם נְשׁוֹתֵיהֶם, כִּי אֲנִי צְרִיךְ אֶת זֶה, וְזֶה יַעֲזֹר לִי מָאד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', בְּיָדָי אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, מְלֻשְׂדָּךְ אֶת
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְט אֶת גִּיסְךָ, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְבָרֵךְ בְּעֵנִין
הַבְּרִיאוֹת שֶׁל הַבְּחוּרָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַפְךָ תָּמִיד, וּתְבַשְׂרֵי לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּלְדִּי בְּקִלוֹת, הַעֲקֹר אֶל תְּתַבְּלְבְּלֵי מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי הַכֹּל
יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ הַרְאוּי.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים", וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּרבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיֶּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַשִּׁיחוֹת שֶׁכָּתַבְתָּ.

אִם אַתָּה מְדַפֵּס, זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת רַק פְּנִימִי, וְלֹא לְרַחוּב, מִפְּנֵי
כַּמָּה טַעֲמִים וְכו'.

בְּעֵינַי שֶׁשָּׂאֵלוּ אוֹתְךָ שְׂאֵלָה טְפֹשִׁית, הָאֵם כָּבֹד נַעֲשֶׂה בְּרִסְלָב?
... פֶּעַם בְּאַחַת מְנַסִּיעוֹתַי אֶל עִיר בְּרִסְלָב, עַל צִיּוֹן מוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל,
עֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הִנֵּה פֹה מִסְתּוֹכְבִים בְּרִסְלָב
אַמְתִּיִּים, וְהִרְאִיתִי עַל תּוֹשְׁבֵי עִיר בְּרִסְלָב, אֲשֶׁר הֵם רַבִּם כְּכֹלֵם גּוֹיִים
... וְהֵם נִקְרָאִים בְּרִסְלָב, כִּי הָרִי הֵם גְּרִים בְּעִיר בְּרִסְלָב, וְהַמְתַּנַּגְדִּים
שְׁלִי לֹא גְרִים בְּעִיר בְּרִסְלָב, לְכֵן הֵם לֹא בְּרִסְלָב... וְאֵינִי לָךְ טְפֹשׁוֹת
יּוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוּ, כִּי עָקֵר הֵהֱתַקְרְבוֹת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, תְּלוּיָה רַק כְּפִי
שְׁלוֹמְדִים אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנִי", וְיִוָּדְעִים אֶת זֶה
בְּעַל-פֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן
קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלְכֵן מִי שְׁלוֹמְד
יּוֹתֵר סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, מֵאִיר בּוֹ יּוֹתֵר אֹרֹו שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֵם לֹא,
הָרִי גּוֹי שָׁנָר בְּעִיר בְּרִסְלָב, הוּא בְּרִסְלָב אַמְתִּי.

בְּעֵינַי הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, אֵל תַּחֲמִיר עֲלֵיהֶם לְאַכֵּל מִשְׁחִיטַת ר' ...
גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲזוּ תְּפַסֵּת מְרַבָּה לֹא תְּפַסֵּת, גַּם שְׂאֵתָה יָכוֹל לְהַכְנִיס
אַצְלָם בְּשׁוֹר שֶׁל "בֵּית יוֹסֵף" אוֹ שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלְכֵן אֵל
תִּדְחַק אֶת הַשְּׂעָה.

אוֹדוֹת הַשִּׁיחוֹת בְּ"אַבְנֵיהַ בְּרִזָּל" וְכו', רַבִּם כְּכֹלֵם הֵם אַמְתִּיִּים,
פֹּה וְשֵׁם לֹא נִדְפַס כְּרֵאוּי, כִּי בְּאַמֶּת מִי שֶׁחִבֵּר אֶת זֶה, הִנֵּה אִישׁ
חֲסִיד קְדוֹשׁ, הָרֵב הַחֲסִיד ר' שְׁמוּאֵל הוֹרְוויץ ו"ל, וְהַפְּרָתִי אוֹתוֹ

אישית, והוא הִיָּה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַל יָמָיו רָדְפוּ אוֹתוֹ
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּחַנּוּם, עַל שֶׁהוּא לֹא הִתְפַּלֵּל בְּיַנְיָהֵם, וְאֵף פַּעַם לֹא
נָכַס אֶצְלָם... כִּי הַיּוֹם אֵלּוּ שָׁיֵשׁ לָהֶם מַחֹת קְטָנִים, חוֹשְׁבִים שֶׁרַבְּנוּ
ו"ל נִמְצָא רַק ב... וּבְאֵמַת שֵׁם אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁהוּא לֹא נִמְצָא, כִּי
זֶה מְקוֹם שֶׁל לְצִים, בְּפָרְט עֲכָשׁוּ שְׂאוּמְרִים פְּתוּחַ, שֶׁהֵם לֹא רוֹצִים
שֶׁסְּפָרְדִים יִכְנָסוּ שֵׁם, זֶה מֵרְאֵה עַל הַגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה שֶׁנִּדְבְּקָה בָּהֶם.

בְּשִׂיחָה שֶׁתְּקַתְּקַת וְכַתְּבַת, שְׁמִי שֶׁנִּתְעוֹרַר קִדְם זֶה הִיָּה בְּעַל
הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "בְּאֲבֵי הַנְּחַל", וְהוּא הִיָּה תִלְמִיד שֶׁל הָרַב מִטְשְׁעֵרִין,
זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, זֶה לֹא נִכּוֹן, אֲלֵא מִי שֶׁנִּתְעוֹרַר קִדְם הִיָּה יְהוּדֵי בְּשֵׁם
ר' מְעַנְדֵּל לִיטְוּוֹאק, וְהוּא הִיָּה חֲסִיד חַב"ד, מִתְּלִמְיָדֵי הַ"צִּמְח צֶדֶק"
זי"ע, וְהוּא כָּל-כַּף נִתְעוֹרַר, עַד שֶׁעוֹרַר כַּמָּה אֲנָשִׁים, וּבִינֵיהֶם אֶת ר'
בְּרוּךְ אֶפְרַיִם ו"ל, שֶׁהוּא הִיָּה חוֹזֵר אֶצֶל הַ"צִּמְח צֶדֶק", וְהוּא חִבֵּר
אֶת הַסֵּפֶר "בְּאֲבֵי הַנְּחַל" עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וַיַּעַן שֶׁהִיָּה לְמַדָּן
גָּדוֹל, אִזּוֹ הָרַב מִטְשְׁעֵרִין שָׁכַר אוֹתוֹ שֶׁיִּכְתֹּב לוֹ אֶת הַסֵּפֶרִים, הִיָּנוּ
שֶׁהָרַב מִטְשְׁעֵרִין הִיָּה אוֹמֵר, וְהוּא הִיָּה כּוֹתֵב, וְכֵן שֶׁלֵּם לוֹ כֶּסֶף,
שֶׁיִּדְפִּיס לוֹ אֶת הַסֵּפֶרִים, וְהוּא הִלָּךְ וְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "פְּרָפְרָאוֹת
לְחֻכְמָה", וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ רְשׁוֹת שֶׁיִּרְשָׁה לוֹ לְצַרְףּ בְּסוּף סֵפְרוֹ
"פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה", גַּם אֶת סֵפְרוֹ "בְּאֲבֵי הַנְּחַל", וְהִסְפִּים לָזֶה הָרַב
מִטְשְׁעֵרִין ו"ל.

אִתָּה יָכוֹל לְפָרְסֵם אֶת שְׁמִי, וְאִינִי מִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם דְּבַר, כִּי כָּל
דְּבַר מֵה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר, יְכוּלִים לְהִדְפִּיס וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם, תִּהְיֶה לְאֵל,
מֵאִז שֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוּ ו"ל, כְּשֶׁהִיָּתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחָצִי, כָּל
מִגְמָתִי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְתִהְיֶה
לְאֵל, אוֹתִי לֹא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאֲנִי אֶת רַבְּנוּ ו"ל
לֹא אֶעֱזֹב, יְהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה, וְיִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, חֲסִדֵי ה' יִתְבַּרְךָ,
שֶׁנִּתֵּן לִי דַעַת וְחֻכְמָה וְשָׁכַל לְהַפִּיר אֶת מְקוּמִי, וְלִכֵּן אֵף אֶחָד לֹא
יָכוֹל לְדַחֹת אוֹתִי, כָּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן עט), אֲשֶׁר מִי שֶׁמְפִיר אֶת מְקוּמוֹ, אֵף אֶחָד אֵינוּ יָכוֹל לְדַחֹת
אוֹתוֹ מִמְּקוּמוֹ, לֹא-כֵן מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ וְאוֹיֵל, עָלָיו נֶאֱמַר (מְשָׁלִי כו,
כב): "אִם תִּכְתּוֹשׁ אֶת הָאוֹיֵל בְּמִכְתֶּשׁ בְּתוֹךְ הָרִיפּוֹת בְּעֵלֵי לֹא תִסּוּר

מֵעַלְיוֹ אֹלְתוֹ", וְזֶה יֵשׁ הַרְבֵּה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, טַפְשִׁים שְׂאוּמְרִים שֶׁהֵם חֲכָמִים וְלִבְסוֹף מְתַרְחָקִים, וְהַכֵּל בָּא מִהַרְכִּילוֹת וְהַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁלָּהֶם, שֵׁשׁ לָהֶם מִחַ קָטָן, וְתֹאמִין לִי שָׂאת הַכֵּל יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּצַרְכְּנֶיהָ אוֹ בְּקַנְיֹן, אָבֵל לֹא שָׁכַל וְדַעַת ... כִּי עֲדִין לֹא נִבְרָא בֵּית-חַרְשֶׁת שְׁמִיִצֵר שָׁכַל, כִּי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִהְיֶה חֲכָמָתָא לְחַכְיִמִּין דִּיקָא.

רֹאה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, אַתָּה בָּרַח לָךְ רַק אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְּיָה כָּל-כָּף דְּבִיּוֹק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׁבַעַת שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, תִּכְוֵן שְׂאֵתָה מְדַבֵּר אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּרִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח וְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַלְמוּדִים שֶׁלְּמִדְתִּי אַתָּה, וְתִכְבַּד וְתִיָקֵר מֵאֵד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵךְ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲנוּן אוֹתְךָ בְּאִשָּׁה צְדִיקָה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהַחֲזִיק אוֹתָהּ יָקָר מֵאֵד מֵאֵד, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, לְשַׁבֵּר אֶת גַּעְרֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בַּפְּגָם-הַבְּרִית. וְלָכֵן רֹאה לְכַבֵּד וּלְיָקֵר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא תִצָּא בְּכָל יוֹם אֶל הַשָּׂדֶה, וְתִצְעַק אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּדִי שִׁיחֶיהָ לָךְ מִחֵין נְקִיִּים, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּמֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִהַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטֵעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (שיחות-הר"ן, סימן נא): אֶת זֹאת תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי זֶה הָעוֹלָם מְטֵעָה מְאֹד; אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטֵעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוֹ אֶכְתֵּב לָךְ בְּאֲרִיכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

מוֹסֵר כְּתָב זֶה הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח, הוּא תִלְמִיד-חֶכֶם גְּדוֹל וְנִקְלַע לְחֹבוֹת, וְלָרֵשׁ אֵין כָּל, וְלִכֵּן הִנְנִי פּוֹנֶה לְאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, תִּהְיֶה לוֹ לְאֲחִיעֶזֶר וְלְאֲחִיסֶמֶךָ, וְתִקְבְּלוּ אוֹתוֹ בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְתִתְרַמּוּ לוֹ בְּיַד רַחֲבָה, וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּבִנְיַי חַיִּי וּמְזוּנֵי יְרוּיחָא.

הַכּוֹתֵב וְחֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּהָ...

כט תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תש"ס.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּידֵי הַבְּחֹר הַחֲתָן ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת וְלְרֵאזָה שְׂאֵנִי מִכִּירוֹ, וְלִמַּד אֶצְלִי שְׁלֵשׁ שָׁנִים רְצוּפוֹת, וְעַכְשָׁו הִתְאַרַס וְלָרֵשׁ אֵין כָּל, וּבָא מִמְּשַׁפְּחָה עֲנִיָּה מְאֹד, וְהִתְתַּנְּה מִיַּעֲדַת לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז הִבָּא עֲלִינוּ לְטוֹבָה, וְלִכֵּן הִנְנִי פּוֹנֶה אֲלֵיכֶם, אַחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים, אֲנָא חוֹסֵו וְחִמְלוּ נָא עַל חֲתָן עֲנִי שְׂאֵין בִּידֵי מְשַׁפְּחָתוֹ לְעֶזֶר לוֹ בְּשׁוּם דְּבַר, וְהוּא כְּבָר צָרִיךְ לְהַתְּחַתֵּן, נָא וְנָא

לְקַבְּלוֹ בְּסִבְרַת פָּנִים יְפוֹת, וְתִתְרַמּוּ בְּעֵינַי יָפָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְפָּרְכוּ
מִמַּעוֹן הַבְּרָכוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שֹׁפַע קָדֵשׁ בְּנֵי
חַיֵּי וּמְזוֹנֵי.

הַפּוֹתָב וְחוֹתָם לְמַעַן הַמַּצּוּה...

כט תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ג בְּאֵיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵנוּ זוֹכִים עוֹד לֵילָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו'ל', אֲשֶׁר זֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ. כִּי בְּאֵמֶת, אֵין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם כָּמוֹ אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת, שְׂמִתְקַבְּצוֹת יַחַד
נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹזְרוֹת אַחַת לַשְּׁנִיָּה, זֶה חָשׁוּב מְאֹד לְמַעַלָּה. וְאִם
בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֵיזָה רֶשֶׁם זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׁמַיִם, כְּשֶׁנְּשׁוֹמוֹת
יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדוֹת יַחַד, הֵיוּ מִתְאַחֲדִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מִלְּשׁוֹן הַרְעָה, וְכִילוֹת וְלִיצְנוּת.
לְפַעֲמִים דְּבוּר אֶחָד כְּבֹר יָכוֹל לְגַרֵם מְרִיבוֹת וְשִׁנְאָה עַל לֹא דְבַר.
שׁוֹמְעִים פֶּעַם דְּבוּר, מָה אַתָּה צְרִיף לְסַפֵּר?! סִימֵן שְׂאֵתָה טַפֵּשׁ,
אוֹמְרִים לָךְ אֵיזָה דְּבוּר, מָה אַתָּה צְרִיף לְסַפֵּר אֵת זֹאת לַשְּׁנִי?! יָכוֹל
לְהִיֹּת בְּדִיוֹק שְׂבֹאוֹתוֹ זְמַן אָדָם הֵיזָה עֲצָבָנִי, אוֹ שְׂבוּר, אִזּוֹ הַפְּלִיט
מִפְּיוֹ אֵיזוֹ מְלָה, וְאֵין זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂאֵתָה צְרִיף לְלַכֵּת וְלַחְזוֹר עַל
הַדְּבוּר שְׂשִׂמְעֶתָ, כִּי בְּרַגַע שְׂאֵתָה חוֹזֵר עַל הַדְּבוּר, גְּרַמְתָּ שִׁנְאָה,
וְשִׁנְאָה מְבִיאָה לְקִנְאָה, וְקִנְאָה מְבִיאָה לְרִצְיָחָה, שְׁזֶה אוֹתִיּוֹת
שְׂקָר'ר': שִׁנְאָה, קִנְאָה, רִצְיָחָה. לְכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, וְלֹא לְפַטְפֹּט וְלְדַבֵּר וּלְרַכֵּל מֵה שְׂאֵין צְרִיכִים.

לְכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, הֵיינִה פְּקֻחוֹת, אֶת הַדְּבֹר
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר; הַדְּבֹר צְרִיף לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בוֹ — לְחֻזֵּק
וּלְעוֹדֵד וּלְשֹׁמֵחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁה צְרִיכָה לְחֻזֵּק אֶת רְעוּתָהּ,
לְעוֹדֵדָה וּלְשֹׁמְחָה, כִּי הַדְּבֹר זֶה הַצְּנוּר שֶׁל הַשֶּׁפַע, וּלְהַפְּךָ —
הַדְּבֹר הוּא כְּמוֹ חֶרֶב, שֶׁיִּכּוֹל לְדַקֵּר אֶת הַזּוּלַת יוֹתֵר מִחֶרֶב חֲדָה.
וּלְכֵן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְדַבֵּר זֶה אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל
מְאֹד, אוֹ לְקֶרֶב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹ לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לְנִקְבֵּא
דְּתַהוּמָא רַבָּא, אִם אָדָם מְחֻזֵּק אֶת הַזּוּלַת, מְעוֹדְדוֹ וּמְשֹׁמְחוֹ, יִכּוֹל
לְהִבְיֹאוֹ לְעוֹלָם הַבָּא; כִּי רוּאִים בְּגֵי-אָדָם כָּל-כָּף שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים,
וְאֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוּת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבְכַרְט יֵשׁ נְשִׁים מְשֻׁפְלוֹת
מִבְּעַלְיָהוֹן, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ גְּבָרִים רְשָׁעִים, שֶׁאֵין לָהֶם שׁוּם רְגֵשׁ
לְנִשְׁוֹתֵיהֶם, מִסְפִּיק שְׁלֹאֲשֶׁה יֵשׁ פְּצַע פְּתוּחַ, וּבִמְקוֹם לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד
וּלְשֹׁמֵחַ אוֹתָהּ, וּלְדַבֵּר עַל לְבָהּ, עוֹד בָּאִים וְשׁוֹבְרִים אוֹתָהּ?! אֵין
רְשָׁעוֹת גְּדוּלָה מְזוֹ! וּבְכָלֵל, כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם פְּצַע פְּתוּחַ, כָּאֵב, הַמְצֹוּה
הַכִּי גְדוּלָה — לְרַפְּאוֹתוֹ, לְחֻבְשׁ אֶת הַפְּצַע, וְאֵיךְ? עַל-יַדֵּי
שְׁמַעוֹדְדִים וּמְשֻׁמְחִים אוֹתוֹ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם סָתֵם מְרַכֵּל — הוּא
רָשָׁע מְרָשָׁע. וְכִמוֹ שְׁאֲצֵל גְּבָרִים, כֵּן אֲצֵל נְשִׁים; אִם יֵשׁ אֲשֶׁה מִכִּית
וּמְשֻׁפְלוֹת מִבְּעַלְיָהּ, אֲשֶׁרֵי חֲכָרְתָהּ — הַמְחֻזֵּקֶת וּמְעוֹדְדַת אוֹתָהּ:
"יִהְיֶה טוֹב, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד". וְזֶה
הַדְּבֹר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, לֹא-כֵן כְּשֶׁזּוֹרִים מְלַח עַל הַפְּצַע, מְרַכְלִים
זֶה עַל זֶה, גּוֹרְמִים יוֹתֵר צָרוֹת. לְכֵן רוּאִים, שֶׁהַטַּפֵּשׁ תְּמִיד מְדַבֵּר
מֵה שְׁלֹא צְרִיף, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין יוֹמָא פַּג): סִימֵן
לְכָלֵב שׁוֹטֵה — פִּינוּ פְּתוּחַ; מְכָרַח לְדַבֵּר מֵה שְׁאִינוּ צְרִיף, וּכְדָגְמַת
כָּלֵב הָרַץ בְּצַדֵּי הַכְּבִישׁ, כְּשֶׁשְׁלוֹנוֹ תְּלוּיָהּ בַּחוּץ, צְרִיכִים לִידַע שֶׁזֶהוּ
כָּלֵב שׁוֹטֵה, וְצְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ. כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁמְפַקֵּר דְּבוּרוֹ,
וּמְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלַת — צְרִיף לְבָרַח מִמֶּנּוּ. מִסְפִּיק לָנוּ הַצָּרוֹת
שְׁלָנוּ, דֵּי לָנוּ הַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁלָנוּ, עוֹד לְזָרוֹת מְלַח עַל הַפְּצָעִים! —
לְכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַדְּבֹר. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כַד) עַל הַפְּסוּק: "וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר, עֲרוֹת
דְּבוּר — זֶה נְבוּל פָּה; אֲסוּר לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה. אָנִי יוֹדַע שְׁבַבִּית

סובלים צרות, הפעל מהאשה והאשה מהבעל, כל אחד תולה את הקולר בצנאר וזולתו, אבל הדבר הראשון צריך כל אחד לחנף את עצמו, ולהזהר לא לנבל את הפה, לא לקלל זה את זה, כי מי הקרבן? הילדים.

לזאת אבקשכן מאד, מאחר שזכיתן להתקרב אל רבנו ז"ל, שזו הזכות הגדולה ביותר, ובודאי רבכן זכיתן להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אשר אין עוד זכות גדולה מזו, שרבנו ז"ל הבטיח, שמי שיבוא אל ציונו, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר עשרה מזמורי תהלים הנקראים: 'תקון הכללי', אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשואל פתחת ומפתחיו, ויעשה לו טובה נצחית. לכן מאחר שרבכן זכיתן להיות בציון רבנו ז"ל, עליכן להיות בשמחה. אבל עליכן לידע, באפן להקרא על שם רבנו ז"ל, צריכים לילף בדרכי רבנו ז"ל. והעקר הזה אצל רבנו ז"ל — הדבור. רבנו ז"ל שם דגש על שמירת הדבור, למי מאתנו אין צרות ויסורים? מי מאתנו אינו סובל מרירות? כלנו סובלים מרירות דמרירות עד אין סוף; זה אין לו פרנסה, זה אין לו ילדים, זה אין לו נחת מילדים, זה חולה וזה יש לו ילד חולה, חס ושלום, ואצל זה האבא חולה, או האמא חולה, או אח או גיס חולה, חס ושלום, כי אין בית שאין שם צרה — הן לגבי הגברים והן לגבי הנשים. ולכן גלה לנו רבנו ז"ל העצה היקרה של תפלה והתבודדות — לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לשיח ולספר כל אשר עם לבבו אליו יתברך. ואין עוד דבר גדול יותר מתפלה, עד כדי כך, שחכמינו הקדושים אומרים (תנחומא וירא א'): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: הוו זהירים בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי להענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו; כל-כך חשוב בעיניו יתברך תפלה. ולכן עם הדבור צריך לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט אשה, שהיא מאד מאד קרובה לכבי, ורגילה מאד בשכרון לב, ובפרט אשה קשת רוח, שקשה לה בבית, כי יש בעלים קשים ואלמים — הן מלולית והן פיזית, יש כל מיני

טפּוּסֵי אַנְשִׁים, וְהָאִשָּׁה מִמִּילָא שְׁבוּרָה, אַזִּי הִיא רַק צְרִיכָה לַפְתּוּחַ פִּיהָ, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְבָר זוּלְגוֹת הַדְּמָעוֹת מְעִינֶיהָ. וּבִפְרָט אִשָּׁה שְׂאִין לָהּ יְלָדִים, אֲשֶׁר זֶה צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד, אוֹ שֵׁשׁ יְלָדִים וְהִילָדִים חוֹלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֵיזָה צֶעַר זֶה?! וְכִשְׁשׁוֹפְכִים דְּמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ אֶת הַתְּפִלָּה. וְלִכֵּן צְרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַדְּבוּר רַק בַּתְּפִלָּה, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הִנֵּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְאִם זָכִיתָן לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לַתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְלוֹמַר פְּרָקֵי תְהִלִּים, זֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל! אֲבָל הָעֵקֶר — לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְחֻזַק וּלְעוֹדֵד זוֹ אֶת זוֹ, אֲבָל לֹא לְזֵרוֹת מְלַח עַל הַפְּצָעִים, לֹא לְרַכֵּל מִזוֹ עַל זוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר בְּזֶה אָדָם מְגַלֶּה אֶת טַפְשׁוֹתוֹ, אֲשֶׁר הוּא כְּדַגְמַת כָּלֵב שׁוֹטֵה, שְׁלֹשׁוֹנוֹ תוֹלָה תָּמִיד בַּחוּץ, שְׁתַּמִּיד מְדַבֵּר עַל זוּלְתוֹ.

עַל-כֵּן אֲבָקְשָׁכֵן מְאֹד, מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה תִשְׁמְרֶנָּה לֹא לְרַכֵּל זוֹ עַל זוֹ, אֲלֵא לְעֹזֵר זוֹ לְזוֹ, וְזוֹ הַמְּצָנָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר.

אֲבָקֵשׁ מְאֹד אֶת כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבִפְרָט הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ עִתָּהּ, אוֹ אֵלּוּ שֶׁחֲזָרוּ בַּתְּשׁוּבָה לֹא מִזְמָן — שָׁנָה, שְׁנָתַיִם וְכוּ' וְכוּ', בְּנוֹדָאֵי אֵינן עוֹד זָכוֹת גְּדוֹלָה מִזוֹ, כְּשִׁזְזוּכִים לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, אֲבָל אֲנוּ יוֹדְעִים, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל, אֶצְלוֹ הִנֵּה הָעֵקֶר לַמּוֹד הַלְכָה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁחַק וְלֹא יַעֲבֹר עַל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁיִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַלְכָה, כִּי בְּלִי הַלְכָה, אָדָם אֵינְנוּ יְהוּדִי, עֵקֶר הִיְהוּדִי — לַמּוֹד הַלְכוֹת, הַלְכוֹת הַתּוֹרָה הֵן תְּמִצִּית כָּל הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ וְאַתְחַנֵּן מִכָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֶׁמֵּהִשְׁבּוּעַ בְּיָמֵי שְׁלִישֵׁי לַפְּנֵי הַלֵּיל שְׂמִיחָה, יִלְמַד עִמָּכֵן ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כְּשֶׁלֶּשֶׁת רַבְעֵי שְׁעָה שְׁעוֹר בְּהַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וְיִתְחִיל מֵהַשְּׁבּוּעַ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הַזֶּה. וְיִלְמַד סְדֵרַת שְׁעוּרִים חֲדָשָׁה בְּעֵנִין טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, בְּאַפְּן יְסוּדִי וְכוּרָה, אֲשֶׁר חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד לְכָל אַחַת וְאַחַת מִנְּשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁכֵן שְׂאִשָּׁה לֹא תַעֲדֵר, כִּי יִשְׁנֶן הַלְכוֹת רַבּוֹת בְּזֶה וְכוּ', וְכִשְׁיִגְמַר סְדֵרָה זוֹ, יִתְחִיל עוֹד שְׁעוּרִים שֶׁל בְּשׂוֹר וְחֻלָּב וְעוֹד דֵּינִים וְהַלְכוֹת

נצרכים לאשה לדעת. על-פּן אַבְקֶשׁ אֶת כְּלָכֶן, שְׁתַּצְטַרְפְּנָה לְשַׁעוֹר הַזֶּה.

חסדי השם יתברך, שראיתי מקרוב את הקבוץ של אנשי שלומנו ביבנאל, את הקהלה שלנו. וההכרח לי לומר לכלכּן, אין לנו מה להתבייש משום קהלה בעולם! הן אמת שהתנאים אינם תנאים, עם כל זאת, אנחנו מראים דגמא חיה להקדוש-ברוך-הוא מה זה מסירות נפש, אנו מחנכים את בנינו ובנותינו על טהרת הקדש, אנו מחנכים את ילדינו לאמונה, מדברים עמהם דברי אמונה. ורצייתי שגם ההורים ידברו ביניהם דברי אמונה, ולחזק זה את זה.

וכאן המקום להעיר, שמאד מאד אבקש את נשות אנשי שלומנו, עשינה כל מיני פעולות שבעולם, מי שיכולה להתנדב להיות מטפלת במעון, מלבד השכר הגשמי — תקבל גם שכר רוחני. כי ברוך הוא וברוך שמו מתרבים אצלנו הילדים, פן ירבו, כי נתקיים אצלנו (שמות א, יב): "כֹּאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ, פֶּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ". אבל אין לנו די מטפלות, כדי לקבל את כל הילדים, ורצוננו לקבל את כלם, אבל חסר לנו כח אדם. ולכן אשרי האשה שתעזר ותבוא להיות מטפלת, וזה השכר הגדול ביותר שיכולים לקבל בשמים — לשיר עם הילדים שירי אמונה, דבורי השגחה פרטית, שהילדים לא ישמעו אלא שירי אמונה, קול של קדשה, וכך ימשיכו בגן, ואנו צריכים גם בגן עזרה. איזה יפי לשמע את הילדים שרים שירי אמונה, אין דבר כזה בכל העולם, גן ילדים — שהן הבנים והן הבנות מדברים גלוי מהקדוש-ברוך-הוא, שרים שירים של אמונה בבורא יתברך שמו. אתן יודעות איזה נחת-רוח זה גורם בכל העולמות?! אין יכולים לתאר ולשער כלל! וכן בכתה א' — הן אצל הבנים והן אצל הבנות, כבר מכניסים בילדים אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אבל אין לנו די כח אדם, אני מתחנן אליכּן: תעשינה מאמצים להתנדב! ותקבלנה שכר גם בגשמיות, כי אצלי הולך בחיים החנוף; אם נתן לילדים חנוף שלא אמונה, של קדשה, הם יהיו מחסנים כל ימי חייהם. בחוץ נושב אור של כפירות

וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁל טְמֵאָה וְזִהְמָה, שֶׁל פְּרִיצוֹת, אָבֵל אִם הַיְלָדִים
מְקַבְּלִים חֲנוּף תּוֹרְנִי, חֲנוּף שֶׁל אֲמוּנָה, הֵם מְחַסְּגִים מְכֹל הָאָוִיר
שֶׁבְחוּץ, כִּי הֵלֵא לֹא תִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֶל חִילוּנִים, אֶל זָבֵל
שֶׁל פְּרִיצוֹת, אֲדַרְבָּה, אָנוּ מְלַמְּדִים אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עַל צְנִיעוֹת
עַל טְהַרֵּת הַקֶּדֶשׁ, עַל כְּבוֹד אָב וָאִם.

אָבֵל זֹאת עֲלֵיכֶן לְדַעַת, אֲשֶׁר חֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית, אִם לֹא
תִשְׁמְרֶנָּה בְּבֵית עַל פִּיכֶן לֹא לְנַבְלוֹ, לֹא לְצַעֲק וְכוּ', מֵה נּוֹעִיל בְּחֲנוּף
בְּבֵית־סֵפֶר וּבִתְלִמּוּד־תּוֹרָה?! אִם הַיְלָד שׁוֹמֵעַ אֶת הָאָבֵא מְנַבֵּל פִּיו,
מִשְׁפִּיל אֶת הָאִם וְכוּ' אוֹ לְהַפְּךָ, מֵה יַעֲזֹר הַחֲנוּף שִׁיתְחַנְכוּ בְּבֵיתִי
הַלְמוּד וְכוּ'?! לִכֵּן הַחֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית. רְאוּ לְחֲנוּף עֲצַמְכֶם קֶדֶם,
וְאִז תִּזְכּוּ לִילְדִים קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים.

אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּ נּוֹרָאֵי בְּעִנְיַן הַמוֹסְדוֹת, וְכֵן אָנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ
אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכָל הַנְּשִׁים, מִי שָׂרָק יְכוֹל לְצֵאת לְהַפְּצָה
מְרֻכָּזת בַּיּוֹם שְׁנֵי בְּעִבּוֹר הַמוֹסְדוֹת — תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, כִּי אָנוּ
עוֹמְדִים לְקָרֵס, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹבֵד לְסַגֵּר אֶת הַתְּלִמּוּד
תּוֹרָה וּבֵית־הַסֵּפֶר, אָבֵל לֹא יוֹעִיל לוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. אָבֵל
לְדַאֲבוּנָנוּ הָרַב, כְּכֹר הַרְבֵּה מוֹסְדוֹת חֲנוּף נִסְגְּרוּ — לְמַעַלָּה
מִחֲמָשִׁים, כִּי הַעֲרִב־רַב עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְסַגֵּר אֶת
הַקֶּדֶשׁ, אָבֵל אָנוּ נִלְחַם בְּשֵׁנִים וּבְצַפְרָנִים, וְלֹא נִתֵּן שְׁמוֹסְדוֹתֵינוּ
יִקְרְסוּ, אָנוּ נַעֲזֹר לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרֹת עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן, וְנִתֵּן לָהֶם
אֶת הַמַּגִּיעַ לָהֶם וְיֹתֵר מִזֶּה, וְהֵלוֹאֵי נִזְכָּה לְשַׁפַּע גְּדוֹל, שְׁנִתֵּן
מִשְׁכוּרוֹת גְּדוֹלוֹת כַּמַּגִּיעַ לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרֹת, כִּי לָהֶם מַגִּיעַ שְׂכָר
הַכִּי גְדוֹל, כִּי הֵם מְחַנְכִים אֶת בְּנֵינוּ וּבָנוֹתֵינוּ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ
וְהָאִשָּׁה הַזּוֹכִים לְצֵאת לְהַפְּצָה מְרֻכָּזת בַּיּוֹם שְׁנֵי, שְׁזֵה הַיּוֹם שֶׁתִּקְנוּ
לִילָף לְהַפְּצָה מְרֻכָּזת לְהַתְרִים לְמַעַן מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים. וּבַיּוֹם
חֲמִישִׁי אִז יוֹצְאִים בְּעִבּוֹר בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ וְהָאוּלָם
שְׁמֻחוֹת, שְׁסוּף כָּל סוּף נִקְבֵּל רְשִׁיּוֹן. אָנוּ עֹתָה בְּתִהְלִיכֵי מִשְׁפָּטִים,
שְׁעוֹלִים הוֹן רַב, אָבֵל נִצְלִיחַ בְּעֹזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ! אָנוּ רוֹאִים דְּכָר אֶחָד
— שְׂכָל דְּכָר שֶׁבְּקֶדֶשׁ, בָּא יוֹתֵר בְּמִסִּירוֹת נָפֶשׁ, וּכְכֹל שֶׁהַקֶּדֶשׁ
יוֹתֵר גְּדוֹלָה, שֵׁם עוֹמֵד הַסֵּמ"ךְ־מ"ם יוֹתֵר וְיֹתֵר לְמַנַּע וּלְעַכֵּב, וְכַפִּי

התגברות הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שמתגבר עלינו, מכרח להיות שפה ביבנאל יש קדשה כל-כך עצומה, כי אין בעולם מוסדות חנוך שלא יהיו להם אף תורמים כמו המוסדות שלנו, כי לכל בית חנוך ישנם נדיבים, תורמים, תומכים, או שמקבילים תקציבים מהמדינה, אבל אנו נמצאים במצב חמור מאד, אשר לא נתן להסבירו כלל, ואף אחד לא ירצה להבין אותנו. לכן מאד אבקש אתכן, באו נתאחד יחד, ונעזר למוסדות שלנו, נעזר לאולם השמחות שלנו.

תקנתי תקון חדש, שר' ... גרו יאיר, הוא משגיח על השחיטה. ולכן תקנינה את הבשר של השוחט שלנו ר' ... גרו יאיר, שהמכשיר והמשגיח הוא ר' ... גרו יאיר. לכן מהיום והלאה, אני רוצה שרק הוא יבשל בכל שמחה, והוא לוקח סף הכל שבעה וחצי דולרים לכל מנה, שזה כולל הכל, וזה בזול גדול מאד. ובאולם שלנו אינני רוצה שייפגס קייטרינג אחר רק ממנו, כי מה שהוא עושה, זה טרי ומבשל באותו יום, וכן זה מעשר, בדיוק מתולעים, הקמח מגפה, הכל מתנהל על טהרת הקדש. ואני מאד מאד רוצה שרק הוא יהיה הקייטרינג באולם, זהו רצוני! אגב אמר לי, שמהשבת הזו הוא מוכן לבשל בתשלום, וכל מי שצריך על שבת דגים, בשר ומרק, ושאר מעדנים, יפנה אליו. וכך נהיה זהירים ממאכלות אסורים. כי ראיתי שעד עכשו היתה הפקרות, ורחמנא לצלן, נכשלנו במאכלות אסורים, הנה לנו קייטרינג מטבריה, והכניס בתוך הפנות בשר של רבנות, שזה טרפות ונבלות, רחמנא לישזבן, הארוז לא היה בדוק, אשר על תולעים, על נמלה אחת וכו', עוברים חמשה לאוין, ואין זה צחוק, כי למה ילדים אינם יכולים לקבל אמונה? מחמת שאוכלים מאכלות אסורים! לכן אבקש מאד מאד את אנשי שלומנו, תשתפו פעלה. מהיום והלאה לא אתן בשום פנים ואפן, שבאולם השמחות יפגס אכל ממקום אחר, רק מה שבשל ר' ... גרו יאיר.

ומאד מאד אבקש את נשות אנשי שלומנו, אתן יודעות שיש לנו הוצאות גדולות במקוה, וכמה מבקשים לחדש? עשרים וחמשה

שְׁקֵלִים לְחַדָּשׁ, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! גַּם אֵת זֶה אֵין יְכוּלִים לְשַׁלֵּם?! אִם לֹא יִהְיֶה מְקוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֵין טְהַרְתּוּ הַמְשַׁפְּחָה! וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק אֵת הַמְקוּנָה אִם לֹא יִשְׁלְמוּ סְכוּם זֶה, הָאִם זֶה קָשָׁה כַּל-כָּף?! תַּעֲשִׂינָה קָפָה, וְתִכְנָסָה בְּכֹל יוֹם שְׁקֵל לְצַדָּקָה, זֹו הַצַּדָּקָה הַכִּי גְדוּלָה, אִם אֵין טְהַרְתּוּ הַמְשַׁפְּחָה, אֵין יְלָדִים כְּשָׂרִים. לְזֹאת אֶבְקֵשׁ וְאֶתְחַנֵּן אֶלֶיכֶן מְאֹד, תַּעֲשִׂינָה כָּל הַמְאַמְצִים לְשַׁלֵּם אֵת הַתְּשׁוּלֹם לַמְקוּנָה, וְאֵנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף נִבְנָה אֵת הַמְּבָנִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר, מְבָנִים שֶׁל קִבְעוּ, מְבָנִים לְגַנְיִם וּלְפַעוּטוֹן, וְגַם שֵׁם יִהְיֶה מְקוּנָה עֲנֻקִי לְנָשִׁים, אֲבָל לַעֲת עֵתָה אֲנִי צְרִיכִים לְצַמְצֵם עֲצִמְנוּ בְּמָה שְׂיֵשׁ לָנוּ, וְלִשְׁמַח בְּזֶה. זֶה מְקוּם קָטָן מְאֹד, רַק בְּעִבּוּר חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה עֶשְׂרִים נָשִׁים לְלִילָה, אֲבָל אֲנוּ צְרִיכִים לְעֲזֹרְתָכֶן. אֵין בְּעוֹלָם כַּדָּבָר הַזֶּה שְׂיִטְבְּלוּ וְלֹא יִשְׁלְמוּ. וְרַק אֲצַלְנוּ צְרִיכִים כַּל-כָּף לְהַתְּחַנֵּן עַל עֶשְׂרִים וְחֲמֵשֶׁה שְׁקֵלִים, הֲלֹא אֵין צַדָּקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, מְלַעֲזוֹר לַמְקוּנָה. לְזֹאת אֶבְקֵשׁ אֵת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תְּרַאֲינָה לְעֹזֵר וּלְשַׁלֵּם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִזְכוּת טְהַרְתּוּ הַמְשַׁפְּחָה, נִזְכָּה לִילָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים.

וְעַל כָּלֵם — אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֵת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תְּרַאֲינָה לְעֵשׂוֹת בְּכֹל שְׁבוּעַ עָרֵב שְׁמִחָה, וְכִלְכֵּן תְּכַאֲנָה וְתִתְאַוְרְרָנָה, וְתִהְיֶה שְׁמִחָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, יֵשׁ לָכֵן עַל מַה לְשַׁמַּח, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׂאֵתֵן גְּרוֹת רַחוּק מִיָּשׁוּב שֶׁל זֶהֱמָה וְשֶׁל טְנוּף וְצוּאָה שְׁמִתְרַחֵשׁ עֲכָשׁוּ עַל הֶרְחֻבוֹת, כָּל מִינֵי פְרוּצִים וּפְרוּצוֹת הוֹלְכִים בְּלִי צְנִיעוּת, עֲלִינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם, בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד בְּצְנִיעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה שְׁתַּלַּף בְּצְנִיעוּת תַּחְבְּרוּךְ בְּמַעֲיֵן הַבְּרָכוֹת, וְתִבְשְׂרָנָה לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלִים, שְׁשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

בְּעֵינֵי הַדִּירוֹת, כְּדֹאֵי לְהִתְחַמֵּק בְּחֻכְמָה, כְּדֵי שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ
לֹא יִפְסִידוּ אֶת הַכֶּסֶף, וְזֶה עֵקֶר הַחֻכְמָה — לְעֹזֵר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ,
שְׁלֹא יֵצְאוּ מִפְּסָדִים.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה מִכְתָּבִים מָאד נְחוּצִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְמָסֵר
אוֹתָם לִיעָדָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּרִיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. בְּדֹאֵי זֶה מְצַעֵר שְׁלֹא רוּצִים לְאֲשֶׁר
לְךָ בְּעֵינֵי צְפִיפוֹת הַדִּירָה, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי אוֹמֵר, שְׁתַּמְתִּין לִישׁוּעַת
הַשֵּׁם, וְאֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל מָאד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה

לְנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַרְ'ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר כָּל הַכֶּסֶף וְהַשֶּׁפַע בָּא לְאָדָם
 רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁשׁוֹמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ,
 שָׂאֵז בְּיָדָיו אֵיבּוֹא לִידֵי עֲשִׁירוֹת גְּדוֹלָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
 (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵכוֹ, כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ
 אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ].

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תריט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ה אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִהַשְּׁבוּעַ הַבָּא יִהְיֶה כְּבָר "לֵיל שְׁמִחָה" בְּאוֹלָם הַשְּׁמֵחוֹת,
 רְצִיטִי מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁמָה שׁוֹם אֶכֶּל, וּמִמִּילָא לֹא תִהְיֶה בְּעֵינָה
 בְּעֵינֵי הַנְּקִיּוֹן, וְזֶה מְקוֹם שֶׁל רַחֲבוּת יָדַיִם שֶׁיִּכְוֹלוֹת לְהַכְּנִס שְׁמָה
 אֶפְלוּ מֵאֲתֵימִם נְשִׁים וְיֹתֵר, וְיֵשׁ שָׁם אֲוִיר צַח, וְכִסְאוֹת וְכוּ', וְרְצִיטִי
 מְאֹד שְׁבַעֲלֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, יִמְסֵר שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם שְׁלִישִׁי לְפָנַי שְׁנֵשׁוֹת
 אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹשׂוֹת "לֵיל שְׁמִחָה".

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵת מִתְחִילָה לְלַמֵּד עִם שְׁתֵּי הַבָּנוֹת
 בְּעֵינֵי טְהָרַת הַמְשֻׁפָּחָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גִּצְרָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַתֵּן אֶת כְּלֵן בְּגִיל צְעִיר.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיֵר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁהַצְרַכְתָּ לְהִתְאַשְׁפּוֹ בְּבֵית-חֹלִים וְכו', רְאִי לְהִתְחַזֵּק מָאד, וְאַל תִּפְחָדִי, כִּי יֵשׁ נָשִׁים, שְׁהֵהָרִיזוֹן מָאד מָאד קָשָׁה לָהֶן, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשָׁבִי כְּאִלּוּ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנֶה מִמֶּךָ, אַדְרָבָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁהֵהָרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְתִלְדִּי בְּנִיָּה, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאַנִּי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְאִי מֵהַבֵּית-חֹלִים מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיֵר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב לְאַשְׁתְּךָ, וְתִמְסֹר לָהּ אֶת זֶה, וְגַם תְּדַבֵּר אִתָּהּ בְּעַל פִּהּ, וְתִתְחַזֵּק וְתַעֲזוֹדֵד אוֹתָהּ שְׁלֵא תִפְחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹבֵס אוֹתְךָ.

אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׁזֶה חֶלֶק מֵהַנְּסִיּוֹן שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם

לְרֵאוֹת אֵל מִי יִבְרַח בְּעֵת צָרָה, כִּי צָרוֹת עוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְעַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם — שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁאִינוֹ
מִטָּעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי,
וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה שְׂמִיחָה, תָּמִיד הָיוּ רוֹקְדִים מְרַב
שְׂמִיחָה, כִּי עַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה רַק שְׂמִיחָה. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְאִז גַּם לָךְ תִּהְיֶה שְׂמִיחָה.

מַה שֶּׁשְּׂאֲלֶתָ עַל מַה שֶּׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וּגְזֵלָה,
סִימָן י'): מִי שֶׁמָּעַרַב מִשְׁקִיו בְּמִים, גְּנֻבִים בָּאִים עָלָיו; הֲלֵא כָּל אֶחָד
מְעַרַב בְּתוֹךְ הַמִּשְׁקָה שְׁלוֹ מִים? וְכוּ', אֲלֵא עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂזֵה סוֹבֵב
רַק עַל מִי שֶׁמּוֹכֵר מִשְׁקָה, כְּגוֹן: יֵין אוֹ שְׂאֵר מִשְׁקִין, וּמְעַרַב שָׁם
מִים וְזוֹ גְּנֻבָה. וְלִכֵּן מְשַׁלְּמִים לוֹ מִדָּה כְּנֻגַד מִדָּה, שֶׁגְּנֻבִים בָּאִים
עָלָיו, וְזֵה לֹא סוֹבֵב עַל אָדָם בְּעֲצָמוֹ, וְזֵה פְּשוּט.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתוּכְלוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד.

הַעֲקֹר לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה כְּזוֹ, הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַדְּבֹר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵייתֶם תְּמִיד חֲזָקִים בְּזֶה.

וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וַיִּרְחִיב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

רְאוּ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, שְׂתַזְכְּוּ לְהַנּוֹת כְּבָר מֵהַטּוֹב הַגָּנוּז שְׁנִגְנוּז לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַקָּר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להדביק את נשמתך באין סוף ברוך הוא, ותאמין אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן בידיעות אלו תוכל להתחזק בכל אפן שבעולם.

אתה צריך לדעת, אשר כל צער ועגמת נפש שאדם סובל בזה העולם, בודאי זה לטובתו, כמו שגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ד'): בשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כי המדבק את נשמתו באין סוף ברוך הוא, יודע ועד, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, על-ידי-זה הוא יכול להתחזק מעמד, ולא להשבר.

ולכן ראה, אהובי, ידידי הנקר! להתחזק להיות בשמחה עוד היום הזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; ולכן חבל לך שיעבר לך היום בעצבות ובמרירות ובדכאון! ראה לשמח את עצמך עם כל נקדה ונקדה שיש בך. הן אמת אני יודע שמרים לך החיים מאד, ועובר עליך מה שעובר — צרות ומכאובים רעים, עגמת נפש וחלישות הדעת, קטנות ושכירות הלב וכו' וכו', עם כל זאת תדע נאמנה, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך ואצלך, ובודאי לא יעזב אותך, העקר תתחזק בבטחון חזק בו יתברך, ואמר הבעל-שם-טוב זי"ע: איך יכולים להעניש את האדם אם הוא דבוק בהקדוש-ברוך-הוא? אלא אם לוקחים ממנו את הבטחון והאמונה, אז הוא כבר ענוש מעצמו. ולכן הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ואז תהיה הכי מאשר בחיך.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את דברי אלו בתוך לבך, ואז תמיד תהיה בשמחה, ולא יחסר לך שום דבר.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּגְפַח בִּי.

כַּט תְּרַכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תַּעֲשִׂי לְבַד אֶת הַמְקֻנָּה וְכוּ', לְמֵלֵא אֶת זֶה וְכוּ', אֵלֵא עִם פְּקוּחַ שֶׁל הָרַב ... גֵּרוּ יֵאִיר, אוֹ אֲשֶׁה שְׂיֵשׁ לָהּ גַּסְיוֹן בְּזֶה כְּמוֹ ... תַּחֲיָה.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְסַפֵּר כָּל דְּבָר לְאַמָּא, וּבְמִצְוֵה כְּזוֹ רְאוּי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמַת, סִימָן ב'): מִתָּר לְשִׁנּוֹת בְּדַבָּר הַשְּׁלוֹם; מָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִיס אֶת הָאַמָּא בְּתוֹךְ הַסְּפּוּר, כִּדִּי שְׂיֵהִיָּה צַעַר וְעִגְמַת גַּפְשׁ! אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּרַכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מיום שלישי הבא נפתח את האולם שמחות, ותוכל להגיד שעור לכל נשי אנשי שלומנו, ואני אעשה תעמולה גדולה, שכל נשי אנשי שלומנו תבאנה, כי זה מאד מאד נחוץ ללמד את ההלכות האלו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שלא יצא שום מכשול, חס ושלום, מתחת ידינו.

העקר רק להתחזק ולא להשבר משום דבר.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח דרכך עם ענין הבשולים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרכז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ה איר ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הצפודע וכו', כדאי לקחת את זה ולשים באיזה מקום בדר.

רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת הנגינה, וצריכים תמיד לשמע כלי זמר, ולהיות בשמחה עצומה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם פלל, אלא מחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

העקר תשתדלי להיות תמיד באהבה בינך לבין בעלך, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תהיי הכי מאשרת בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחַנִי, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מֵה זֶה שִׁמְחָה, תָּמִיד הָיוּ רוֹקְדִים מְרַב שִׁמְחָה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִשְׁבְּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהִחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

גַּא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שֶׁחֹשֵׁב שְׂיִכּוֹל לְהִנְשֵׁעַ בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עָלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׁמַּח, שְׂאֲתָה שׁוֹקֵד בְּסַפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב נִכְתָּב רַק בְּשִׁבְלֶךָ, וְאִז תִּקְבַּל הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׁמַּח לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

ממך, איך את משתפרת במדות טובות, וזה מכניס בי חיים טובים, חיים ארפים, ואני מברך אותך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לקראת יום ההלדת הארבע-עשרה, שתצליחי בחייהך, ותעלי תמיד מעלה מעלה, ותמצאי חן בעיני כל רואיך.

נא ונא המשיכי להתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם, ותתנהגי בדרך ארץ גדולה עם כלם, ותקבלי שם טוב, ותראי איך שלא תפסידי לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שישמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אני מקווה שהכל יסתדר בבית-ספר על הצד הכי טוב.

נא ונא ראי להזהר בכבוד אב ואם, אשר זו המצוה הכי גדולה, חמורה שבחמורות, ואשרי האדם שזוכה להזהר במצוה הקדושה הזו של כבוד אב ואם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ה איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הברכות והאחולים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתברך ממעון הברכות, וכל המברך יתברך מפי אל עליון.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תדבר רק עם הקדוש-ברוך-הוא, וכן תגלה לכלם את הבורא יתברך שמו, ותלך להפיץ את אור רבנו ז"ל, ואל תפחד משום בריה שעולם, כי גדול

אָדוּנְגוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וְתִדְעַ אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה
נִסְיוֹן מֵהַשָּׁמַיִם שְׂמַנְסִים אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְבֵר אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ,
וְתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּרְלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַדְּיוּחֹו"ת.

בָּא אֵלַי אָדָם וְאָמַר לִי שְׂאָם יִהְיֶה לִי דו"ח בְּנִפְרָד מִכָּל חוֹדֶשׁ,
הוּא יְכוֹל לַעֲזוֹר לִי, נוֹ, הַכְּנֵתִי אֶת הַדְּיוּחֹו"ת, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְחַכֶּה
שְׁיַעֲזוֹר לִי ...

בְּמַכְתָּבְךָ אַתָּה מְאֹד מְמַרְמֵר, אֲזוּ כָּפִי שֶׁהִסְתַּפְּלֵתִי מֵה עֲבֹדָתְךָ
בַּחוֹדֶשׁ הַזֶּה, לְדַעַתִּי אֲנִי אוֹרִיד מִמֶּךָ חֲצִי עֲבוּדָה. א. חֲלוּקַת
מַכְתָּבִים, אַתָּה לֹא צָרִיךְ כָּבֵר יוֹתֵר לְחַלֵּק מַכְתָּבִים. ב. לְהַאֲזִין
וְלִשְׁמַע אֲנָשִׁים מְסַכְּנִים, זֶה לֹא בַחֲשָׁבוֹן, מִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ?! זֶה לֹא
הַתְּפַקִּיד שְׁלֶךְ! ג. עֲזָרָה לְאֲנָשִׁים, זֶה לֹא מַעֲבֹוּדָתְךָ וְכַדוּמָה. וְאִם
אַתָּה רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַאֲזִין לְאֲנָשִׁים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת
עַל חֲשָׁבוֹנְךָ, אַתָּה לֹא יְכוֹל לְקַחַת אֶת זֶה בַּחֲשָׁבוֹן הַמְּשַׁכְּרֵת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַכְר אִמְרַתְּ ל... שְׁיִכְנִס
אֶת הַמְּנוֹרוֹת שֶׁחֲסֵרוֹת עַל הַבִּמָּה, כִּי כִשְׁהִיִּיתִי בִּיבְנָאֵל בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ
כְּמַעֲט כָּל יוֹם בְּמִשְׁךָ שָׁבוּעַ יָמִים, וְעַדִּין לֹא בָּצַע, תִּאֲמִין לִי אִם
הִיִּיתִי עֹכְשׁוֹ שְׂמָה, הִיִּיתִי קוֹנָה וּמְכַנִּס בְּעַצְמִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ שְׁיַצְאוּ

היום להפצה מרפזת, וגם דברתי בשעור ועוררתי את כל אנשי שלומנו, ולכן אל תפחד שהצ'קים עבור שלשת אלפים ושלש מאות ש"ח יקפצו, אני בטוח שהכל יעבר.

בנדאי אני מפיר לך טובה שאתה משתדל לשפץ את הדירה שלי, אבל תקח בחשבון שיש כמה חדשים, שאנחנו לא בונים עכשו, כי אנחנו בכעיה, עד שיהיה לנו החר בניה.

לחתני ... גרו יאיר, נולד בן ל"מזל טוב", והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהברית תהיה בעתו ובזמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שיצאו ביום חמישי להפצה מרפזת בעבור הוצאות בית-המדרש כי רבים הם, צריכים לשלם חמשת אלפים ש"ח לחשמל, ארבעת אלפים ש"ח למים, וכן אלפים וחמש-מאות ש"ח לגז, והכיס ריק ואין בו, ואני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, מי שרוצה לרחם עלי לצאת היום להפצה מרפזת, ותבוא עליו ברכה מן השמים, ואזכיר אותו בתפלותי.

נא ונא תקחו את זה אל תשומת לבכם בבקשה אישית, ואת כל כסף הפדיון, שתעשו היום בהפצה מרפזת תמסרו לידידנו ר' ... גרו יאיר, שהוא גבאי צדקה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵהַיּוֹם רָאָה שֶׁהַפֶּקֶס שֶׁלָּךְ יִהְיֶה מְחֻבָּר, כִּי כָּל פֶּקֶס שְׂאֵנִי רוֹצֶה
לְהַעֲבִיר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה דְרָכְךָ, וְאֶת הוֹצָאוֹת הַנִּיר אֲנִי אֲשַׁלֵּם
לָךְ, רַק תִּשְׁלַח לִי הַדו"ח בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ מִכְתָּבִים לְמִי
קִבְלָתָּ, בְּאִפְּן שְׁלֹא יַעֲלֶם אִיזָה מִכְתָּב.

בְּעִנְיַן הַקִּבְלָנִים וְכו', מָה אִמַּר לָךְ! צְרִיכִים פֹּה חֲכָמַת שְׁלֵמָה
לְדַעַת אֵיךְ לְצִאת מֵהֶם, כִּי בְּדִרְךָ כָּלֵל הֵם גְּנָבִים מָאד, וְאִף
שְׁבִהתְחִלָּה הֵם עוֹשִׂים רָשָׁם כְּאֵלוּ הֵם רוֹצִים רַק אֶת הַטוֹב שְׁלֵנוּ,
הֵם לֹא מְכוֹנִים לְזֶה בְּכָלֵל, אֲלָא רַק לְטוֹבַת צְרִיכֵיהֶם הַגְּשָׁמִיִּים, לְכֵן
צְרִיכִים בְּזִהִירוֹת לְצִאת מֵהֶם.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפֻנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִמִּיד תִּהְיֶה
בְּעִינְיֶךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָדָם אֶסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, וְעַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל תִּמִּיד לַחֲשׁוֹב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי
מִי שְׂאִינוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרָגַע, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁמַאד מְאֹד צְרִיכִים לְשָׁמֵר בְּכַבּוּד הָאָמָא, וְאִף שְׂוֵה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת תּוֹתְרִי לָהּ, כִּי זֹו אָמָא, וְלֹא יְכוּלִים לְלַקֵּת אֶתְּהָ בְּחֹמֶר הַדִּין, אֲסוּר לְהַעִיר לָהּ, כִּי זֶה מְאֹד מְצִיק וּמְצַעַר אוֹתָהּ, תִּרְאִי לְחֻזְקָה וּלְעוֹדְדָה וּלְשִׁמְחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא אֶלְמָנָה מְסֻכָּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת כַּבוּד אָם, שְׁתִּרְאִי טוֹב בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵת עוֹשֶׂה מְאֻמָּץ גְּדוֹל בְּעֵנִין הַמְּעוֹן וְכוּ', בַּיּוֹם רֵאשׁוֹן הֵבֵא אֶדְבַר הַרְבֵּה עִם נִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּעֵנִין לְהַתְנַדֵּב עַל-כָּל-פְּנִים כָּל אַחַת שְׁעָה בְּשִׁבְלֵי הַמְּעוֹן, כִּי אַחֲרַת כָּל הַמְּעוֹן יִתְמוּטֵט וַיִּקְרַס, חֵס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵת עוֹשֶׂה סְעֻדַת רֵאשׁ-חֵדֶשׁ, וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, שְׁתַּחֲבָקִי בְּנֹ, בְּעֵזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֶת צְרִיכָה רַק לְחֻזַק אֶת בְּעֻלְךָ וּלְשִׁמְחָה אוֹתוֹ, כִּי זֹו מְצֻנָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לְשִׁמְחָה אֶת הַבַּעַל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרלה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ו אֵיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד עַל הַכּוֹחוֹת שְׁלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. הַעֲקֵר

אֲשֶׁר כּוּט תּרלוּ בְּנַחֵל קטו
אֶת צְרִיכָה לְנוּחַ, וְלִשְׁמֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כִּי הַפְּעַס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם
לְגַמְרֵי, בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחֵנִי דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּרלוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבָי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים, תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד. וְכֹל
הַמְּבָרֵךְ — יִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לִשְׁמַע, שְׂפִשְׁהֵייתִי בִּיבְנֹאֵל לֹא נָתַנוּ לָךְ
לְהַפְגֵּס, וְאֲנִי מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי רַק זֶה מֵה
שְׁנֵשְׂאָר מֵהָאָדָם — כְּשִׁלּוּמֵד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
וְכֵן זוֹכֵה לְלַמֵּד כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא, כַּמָּה סִימְנִים
שְׁלַחַן עָרוּךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
כָּאן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ נִצָּא מִכָּאן, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֹז. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר,
עִם כָּל זֹאת רְאֵה וְגַם רְאֵה אֶת הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעֵשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַתֵּן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה עוֹזֵרֶת, וַיֵּשׁ בִּינֵיכֶם הַבְּנָה
הַדְּדִית, וְנָתַן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵי יְלָדִים חֲמוּנִים מִתְנָה,
אֲשֶׁר עַל זֶה אַתָּה צְרִיךְ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ תָּמִיד.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּגִיד לְאִשְׁתְּךָ תַּחֲנִיָּה, שְׁלֹא תִפְחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָהּ, הִיא לֹא תִפִּיל, הִיא לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד, יֵשׁ לָהּ רַק דְּלֶקֶת וְזֶה יַעֲבֹר, וְאִין רְשׁוֹת לְרוֹפְאִים לִיָּאֵשׁ אוֹתָהּ, כִּי רְפוּא יִרְפֵּא, מִכָּאן — שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרוֹפֵא לְרַפְאוֹת, אֲבָל לֹא לִיָּאֵשׁ (בְּרֻכּוֹת ס.), וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְּבֵל מֵהֶם, וְאִנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד הִיא תִצָּא מֵהַבֵּית-חוּלִים.

הִיָּה נִכּוֹן מְאֹד לְשֵׁים תַּחַת הַכְּרִית שְׁלָה סִפֵּר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ", שְׁזֶה מְאֹד מְסֻגֵּל.

אוֹדוֹת הַחַדוּשׁ שְׁחַדְשֵׁת, בּוֹדְאֵי זֶה אֶמֶת.

אוֹדוֹת מִדַּת הַגְּאֻוָּה, תִּדַע שְׁזֶה אֵי אִפְשָׁר לְהוֹצִיא מֵעֲצָמוֹ, כִּי עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן אָדָם צָרִיף לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּטַל וּמִבְטָל אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשְׁלֹא תִהְיֶה בּוֹ שׁוּם יִשׁוֹת וְגֵאוֹת, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁאֲחֵרֵי כָּל מָה שְׁאָדָם שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת וְהַתְּאוֹוֹת הַרְעוֹת, עֲדִין נִשְׁאָר אֲצִלוֹ הַמְשָׁהוּ, אַתָּה צָרִיף לְהִבִּין שְׁזֵו הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְהוֹצִיא מֵעֲצָמוֹ אֶת הַגְּאֻוָּה. וּבְאֶמֶת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע נִסְתַּלַּק בְּמַלִּים אֵלוֹ: "אֵל תְּבוֹאֲנִי רַגֵּל גְּאֻוָּה". וְכֵן יְדוּעַ, שְׁהַשְׁאִיר צְנוּאָה לְתַלְמִידֵיו וְאָמַר לָהֶם: אִיזָה צְדִיק שְׁיִגִיד לָכֶם עֲצָה אִיף לְהַנְצִל מִגְּאֻוָּה — אִינוּ צְדִיק.

וּבִאֲמַת רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב), שְׁמִי שְׂמַתְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, נוֹפֵלֶת עָלָיו שְׁפָלוּת, וְזֶה סִימָן שְׂאֲדָם מְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם, שְׁכַל מִי שְׂמַתְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, נִכְנָס בּוֹ לֵב נִשְׁבֵּר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי הוּא מִתְחִיל לָרַחֵם עַל עֲצָמוֹ אִיךָ וּמָה וְאֵימַת וְכוּ' וְכוּ' עוֹבֵר עָלָיו הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְעֵבֵר אֶת הַכֹּל.

צְרִיכִים רַק הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְחִיזֵק מֵעַמֵּד וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁיִכּוֹל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

אוֹדוֹת הַתְּבוּדוֹת וְכוּ', תִּדְעַ, שְׂאָם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, הֵינּוּ שְׂלֵא יְכוּלִים לְהִתְבוּדֵד, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזֵה מֵעַצְמוֹ תְּפִלוֹת וְהִתְבוּדוֹת: "רְאֵה וְגַם רְאֵה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אִתְּךָ, וְכָל-כֶּף נִפְלֵתִי", וּבִאֲמַת רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קח), אֲשֶׁר קָרַבְנָן עוֹלָה בָּא עַל הַרְהוּר הַלֵּב, שְׂאֲדָם מְהַרְהֵר הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְזֶה שִׁיף אֲצֵל כָּל אָדָם, הֵינּוּ מַה שְׂמַתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת אוֹ מִתְבוּדֵד עֲצָמוֹ, וּבִאֲמִצַּע הַתְּפִלָּה אוֹ הִתְבוּדוֹת נוֹפֵל מִמְדַּרְגָּתוֹ, שְׂזֵה הַרְהוּרֵי עֲפוּ"ם, כִּי כָּל הַנְּפִילוֹת בְּאוֹת מַחֲמַת קַלְקוּל אֲמוּנָה, וּכְשֶׁנִּתְקַלְקַלְתָּ הָאֲמוּנָה, נִמְצָא מַחֲזִיר פָּנָיו מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל זֶה צְרִיךְ לְהִבִּיא קָרַבְנָן עוֹלָה, לְשִׁבֵּר אֶת רוּחוֹ בְּקַרְבּוֹ, וְלְהִתְבַּיֵּשׁ אִיךָ נִפְלֵתִי וְנִשְׁלַכְתִּי מִשָּׁמַיִם לָאָרֶץ, שְׂהֵייתִי בְּמָקוֹם גְּבוּהָ כְּזֶה, וְעַכְשָׁו נִפְלֵתִי וְהִחֲזַרְתִּי פָּנָי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׂאֲרַתִּי אַחֲרָי בְּעַפְרָר וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

הַעֵקֶר הוּא שְׂמַחָה, כִּי הַשְׂמַחָה מְגַלָּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, שְׂהוּא רוֹצֵה בְּאֲמַת לְהִתְקָרֵב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינּוּ מִטְעָה אֶת זֶה עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְחָדִי, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּן
הוּא טַבֵּעַ הָעוֹלָם, שְׁכַשְׂאָשָׁה מִתְחִילָה אֶת הַהֲרִיזוֹן הַיָּא מְקִיאָה.

הַעֲקָר תַּתְחִיזְקִי בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִפְּעַם לְפַעַם תִּסְעִי אֶל הַהוֹרִים לְבַקֵּר
אוֹתָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַקְרוּב מְאֹד יִהְיֶה
לְבַעֲלֶךָ רַכָּב, וְאִזּוּ הוּא יִסִּיעַ אוֹתְךָ, כִּי לְנִסְעַ עִם אוֹטוֹבוּסִים זֶה לֹא
מִשָּׂא וּמִתָּן.

מַה יֵּשׁ לְךָ לְקַנָּא בְּאַחֵרִים, אֲדַרְבָּה הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא הַבָּל
הַבָּלִים, כֹּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׁלִשְׁנֵי יֵשׁ יוֹתֵר מִמָּה שְׁיֵשׁ לוֹ, וּבְאֻמַּת זֶה
דְּגַמַּת סוּס, שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהֵיִרַק בִּנְגוֹן חֲבֵרוֹ יוֹתֵר יָרֵק מִבְּנֵנוּ, וְלִכְּנֵן לֹא
שׂיף בְּכָלֵל לְקַנָּא אֶת אֶף אֶחָד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁמְעַ כְּלֵי זָמֵר, וּבְבִיַת שְׁלֶךְ תְּמִיד יִהְיֶה
דְּלוֹק שִׁירֵי שְׂמֵחָה, וּמַה טוֹב וּמַה נְּעִים, שֶׁתַּתְחַבְּרִי עִם גְּשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנֵנוּ הַצְּעִירוֹת, וְתַבְּלִי אֶתְּךָ וְתַדְּבְרִי אֶתְּךָ דְּבוּרֵי אֻמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהַתְּחַתְּנָתְךָ, וְהַגְּהָה זְכִיתָם לְהַפְקֵד,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ עוֹד מְעַט תַּהֲיִי אִמָּא, רַק תַּתְחִיזְקִי וְאֵל
תַּשְׁבְּרִי מִשׁוּם דְּבָר, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּרְלֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֶעֱרָכָה שְׁאַנִּי מֵעֲרִיף, בְּזֶה שְׁאַת עֲזוּרַת לִי בְּבֵית-סֵפֶר, וּמָה הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֶיךָ? ! בּוֹדֵאִי תַקְחִי אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲיָה, לַכֶּתֶה הַקְּטָנָה, וּלְגֻבְרַת ... תַּחֲיָה, תַתְּנִי אֶת הַכֶּתֶה הַבָּאָה, וְתַתְּעַקְשִׁי אִתָּה, אֶת צְרִיכָה לֵהִיּוֹת קְשׁוּיָה וּלְבוֹא עִם עֲבָדוֹת קִימוֹת, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכָּל דְּבָר.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁהֵייתִי בְּבֵית-סֵפֶר, וְאֵיתִי אִיף שֶׁהַפֶּל מְסֻתָּדֵר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה בְּזֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב.

רַק תַּתְּחַזְּקִי, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֵר תַּתְּחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶת צְרִיכָה תְּמִיד לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּצְרִיכִים תְּמִיד רַק לְחֻשָׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִתֵּן לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא תַפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבֵה הַתְּחַזְּקוֹת בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, בֵּין בְּפִית וּבֵין בַּחוּץ, וּמִכָּל שְׁכָן מִי שְׁמַנְהֵלֶת בֵּית-סֵפֶר הִיא צְרִיכָה הַתְּחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַפְּלָל. וְלָכֵן תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְאַל תִּשְׁבְּרִי, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאִי נִחַת-רוּחַ גְּדוֹל אֲצֶל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, בְּזִכּוֹת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַת עוֹשֶׂה בְּבֵית-סֵפֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי הוֹדַעַה מְסִיטוֹנָאֵי שְׁמֵדִפִּיס עֲכָשׁוּ אֶת ה"מִדְרָשׁ רַבָּה" בְּמַחִיר זוֹל, וַיְהִיֶּה גְמוֹר בְּאַמְצַע הַקִּיץ. וְלִכֵּן פְּדָאֵי כְּבֹר לְחַפּוֹת עַד אַז.

גַּא וְנָא הִדְבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְחֶשֶׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אִין עוֹד דְּכַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, כִּי כָּל רַגַע וְרַגַע שְׁאָדָם חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְקִיִּים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ", וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִם הָיוּ בְּגֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה הִדְבַּקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ תְּמִיד חוֹשְׁבִים מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם בְּטָחוֹן עֲצָמֵי, וּמַה גַּם שְׁאִינוּ מִפְּחַד אַחַר-כֵּף מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְלֹא תִפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעִנְיַן הָאָבָא צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא צָרִיךְ רַחֲמִים

רבים, כי על הלב צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת — מִי שֵׁישׁ לוֹ חֲלָשׁוֹת הַלֵּב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעָדוֹ, שְׂתַהַיֶּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה.

אודות הַכָּאב רֹאשׁ שְׁלֶךְ וְכוּ', רָאִי לְשִׁמּוֹר מְאֹד לְאָכֵל פֶּת שְׁחָרִית בַּבֶּקֶר מִקֶּדֶם, וְכֵן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַשְּׂנָה לִישׁוֹן בְּזִמְנֵן וּמִסְפִּיק, וְכֵן תִּשְׁמְרֵי עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ לֹא לְהִתְאַמֵּץ יוֹתֵר מִדִּי.

אודות גְּלוּחַ הַשְּׁעָרוֹת, אֵינֶן עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁמַגְלַחַת אֶת שְׁעָרָהּ, שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּתְבַּרְךָ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאִי לְחִזּוֹק אֶת בְּעֵלְךָ, וְלִהְיוֹת בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה אִתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְשַׁנּוֹת אֶת הַשֵּׁם שֵׁישְׁנָה, כִּי זֶה לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד, הַעֲקָר רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵינֶן עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִשְׂמִחָה, וְאִשְׁרֵי אָדָם שֶׁתְּמִיד שְׂמִיחַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁעוּבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוּבֵר, וּבַפְּרָט מֵהַמְּחִלָּה הַמְּאָרַת, שְׂזוֹ מְחִלָּה מְאֹד מְכַאֲבָה, וְשִׂתְּבַטֵּל כְּבָר לְגַמְרֵי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הָעֵקֶר תּוֹצִיאִי מֵעֲצָמְךָ אֶת יְסוּרֵי הַמְּצָפוֹן, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לַחֲשֹׁב מֵעֲצָמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁאִינוֹ חוֹשֵׁב מֵעֲצָמוֹ, אֶלֹּא חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵז יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, בְּאֵם תִּלְכִּי לַמְדַּרְשָׁה, וְתִמְסְרֵי שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּאִיזָה סְפוּר מְסֻפּוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן פְּדַאי לָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, שֶׁהֵן מְרַגְּשׁוֹת אֶת עֲצָמָן בּוֹדְדוֹת, וְזוֹ מְצוּהָ גְדוּלָּה מְאֹד, וְאֵל תְּחַפֵּי שְׂיָבוֹאוּ אֵלֶיךָ, אֶלֹּא אֶת תִּלְכִּי אֵלֶיָּהֶם לְדַבֵּר, וְאֵל תְּחַבֵּי־שִׁי, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיִּים, כִּי בְּאֵמַת אִם מְדַבְּרִים עִם אַחֲרִים בְּדַבּוּרֵי הַתְּחִיָּה, אִזּוֹ מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַבָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְבֹא לְכָל בְּרֵ-מְצוּהָ וּלְכָל בְּרִית וּלְכָל חֲתוּנָה, הֵן אֵמַת שְׁאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשֵׁךָ, אֲבָל עַל זֶה תִּקְבְּלֵי שְׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִזּוֹ תִּרְאִי, אֲשֶׁר כָּל יְגִיעָה וְטְרַחָה שְׁטַרְחָתָּ בְּעַבּוּר בְּנִין בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבְנִין בֵּית הַצְּדִיק, לֹא הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד, וּבַפְּרָט

כְּשֶׁהַיּוֹם שׁוֹמְעִים שְׁפֹתָאם יְלָדִים מְקַבְּלִים מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים וְכוּ', צְרִיכִים לְשַׁמַּח שַׁיֵּשׁ לָנוּ זְכוֹת לְעֹזֵר לְבָנִין בֵּית הַצְּדִיק, שְׁבֻזָּה תְלוּיָה הַגְּאֹלָה, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי.

הַעֲקָר רַק לְחֹשֶׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְחֹשֶׁב מִבְּנֵי-אָדָם, תַּפְסִיקִי לְהַתְלוֹנֵן, וְתַפְסִיקִי לְהַצִּיק לְבַעֲלָךְ, אֲלֵא תִשְׁמַחִי אוֹתוֹ, וְכֵן אֶת הַיְלָדִים תִּרְאִי לְשַׁמַּח, וְאֵל תִּכְנָסִי אִתָּם בְּוִכּוּחִים, וְאֵז תִּצְלִיחִי.

אוֹדוֹת הַכֶּנֶס, הֵייתִי אָמוֹר לְנִסְעַ לְעֹשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים שֶׁל יוֹתֵר מִעֲשֻׁרֵת אֲלָפִים אִישׁ, אַךְ בְּתֵי הָרָה וְגַם יְלָדָה בֵּן לְ"מִזְל טוֹב", וַיְהִיָּה בְּשֶׁבֶת-קֹדֶשׁ הַבְּרִית, וְעַכְשָׁו אֲנִי מַחְכָּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה עַל בְּתֵי הַבְּכוֹרָה, שְׁגַם-כֵּן צְרִיכָה לְלָדָת, וְלָכֵן אֲנִי מַתְעַפֵּב מִהַנְּסִיעָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמָךְ, זֶה לֹא קָשׁוּר אַחַד לְשָׁנִי, הַכֶּנֶס זֶה זְכוֹת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְהַבְּרִי-מִצְוָה זֶה גַם-כֵּן חָשׁוּב, אֲבָל אֲנִי לֹא יְכוּל לְבוֹא עַכְשָׁו, וְלָכֵן תִּזְכְּרִי שְׁאֲנִי אֲשַׁמַּח בְּשִׂמְחָתְךָ, וְאֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בַּמְדָּבָר, כ"ו אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בַּעֲנִין בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּלְכִי אֵל סוֹכֵן בִּירוּשָׁלַיִם, וְהוּא יִקְבַּל וַיִּזֶּה, כִּי בַּעֲנִין סְטוּדֵנְט עֹדֵן לֹא סֵדֵר, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְעֹשׂוֹת. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, יַחְזוֹר לְלַמּוּדִים, כִּי חָבַל שַׁיִלְךָ בְּטַל, תַּהֲלֶה לְאֵל, בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, מַצְלִיחַ אֲצִלְנוּ מְאֹד, הוּא יֵלֵד מְאֹד מְשֻׁמָּע וְטוֹב מְאֹד.

אודות פֶּתַח א', מָה אָמַר לָךְ! דְּבָרִים כָּאֵלוֹ אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר
עִם הַמְּנַהֲלָת, זֶה לֹא בַּתְּחוּם שְׁלִי, אָבֵל אִם אֶת מַרְגִּישָׁה שְׂאֵת צְרִיכָה
שָׁנָה חֲפָזָה, תִּקְחִי שָׁנָה חֲפָזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשְׁלוֹת הַנַּפֶּשׁ, וְתַרְגִּישִׁי טוֹב.

רק תִּתְחַזְּקִי תָמִיד לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְתִשְׁמְחִי אֶת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתָמִיד תְּדַבְּרִי עִם הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד
וְלִשְׂמִחַת אוֹתָן, אָשֶׁר זֶה מְצוּנָה מְאֹד גְּדוֹלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה
אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְאִם אֶתָּה צְרִיךְ לַעֲבֹר אֶת
הַנְּתוּחַ, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר וּלְהַפְטֹר מִזֶּה, וְהַיּוֹם זֶה לֹא
דְּבַר גְּדוֹל, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת
וְאֶתָּה לֹא צְרִיךְ לַפְחֹד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר
גְּדוֹל מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תּחִיָּה, הַלּוּמְדַת בְּמִדְרָשׁת "בֵּית מִלְכָּה".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְדַאי לָךְ לְדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאַשְׁתּוּ ... תּחִיָּה, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם יְהִיוּ שְׁלִיחִים טוֹבִים בְּעֵבוֹר שְׁדוּף בְּשִׁבְלֶךָ, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, אֵל תַּחֲכִי עָלַי, אֲלֵא תַכְף-וּמְיָד כְּשֵׁי־צִיעוֹ לָךְ שְׁדוּף — תַּקְחִי.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת, וְאִם אַתָּה צְרִיכָה לְקַחַת כְּדוּרִים — תַּקְחִי כְּדוּרִים, וְזֶה יְהִיָּה לָךְ לְבְרִיאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיִּיטִי מִעֲדִיף שֶׁהַבְּנוֹת יַעֲזְרוּ בְּמַעֲוֹן, כִּי אֵין לָנוּ שָׁם מְטַפְלוֹת, וְהַמַּעֲוֹן יִתְמוּטֵט, חַס וְשָׁלוֹם, לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲנִי צְרִיף אוֹתָן בְּמַעֲוֹן, אֲבָל זֶה לֹא נוֹגֵד בְּזֶה שֶׁאַתָּה לוּמְדַת אִתָּן, אֲדַרְבֶּה זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְרְצִיטִי מְאֹד, שֶׁתִּמְשִׁיכֵי לְלַמֵּד אִתָּן אַחַר הַצְּהָרִים, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּים.

הַעֲקָר תְּהִי תָמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְדַבְּרֵי עִם הַבָּנוֹת רַק שִׂמְחָה וְעוֹד
פְּעַם שִׂמְחָה, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין בְּעֵינַי שְׂדוּכִים, שְׂזָה תְּלוּי בְּהַרְבֵּה
גּוֹרָמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקָר רַק תְּהִי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וּתְשַׂמְּחֵי אֶת הַבָּנוֹת, וְאִזּוּ גַם לָךְ
תְּהִי שִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְתַּחֲזֵק, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּמַשִּׁיכֵי לְדַבֵּר עִם הַבָּנוֹת, הֵן תְּעוֹרְנָה
לָךְ בְּבֵית, תִּשְׁתַּדְּלֵי שֶׁהֵן תְּהִינָה בָנוֹת בֵּית אֲצִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תְּצַלִּיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחָסֶד וּבְרַחֲמִים,
בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנֶגֶד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַתְּאֲקֵלֵם בִּישִׁיבָה וּמְצַלִּיחַ מְאֹד,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה,
וְרוֹאִים אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיִּכּוֹל לְקַרֵּב אֶת כָּלֵם
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן הִיִּיתִי מִיעֵץ לָךְ, שֶׁתְּמַשִּׁיכֵי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְאֲשֶׁרֵי
מִי שֶׁתְּמִיד מִתְפַּלֵּל וּמִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָךְ רֵב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהִילָדִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהַיָּדַע אֲשֶׁר
אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְזָכְרוּ מְאֹד
מֵה שֶׁכָּתוּב: לֹא בְרַעַשׁ הַיָּגִ"ה וְלֹא בְרוּחַ הַיָּגִ"ה אֲלָא בְּקוֹל דְּמָמָה
דְּקָה, שֶׁם נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָדָם חוֹשֵׁב כְּשֵׁרוּאָה אִשׁ
וְהִתְלַהֲבוֹת — שֶׁם יֵשׁ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה רַק לְמִרְאָה חִיצוֹנִי,
וְאַחֲרֵיכֶן מִתְקַרֵּר הַכֹּל וְכוּ', לֹא-כֵן אִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד
רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמְחַזְּקִים וּמְשֻׁמְחִים וּמְעוֹדְדִים אֶחָד אֶת
הַשֵּׁנִי, וּמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
אֲזוּ דִּיקָא מְרַגֵּיִשִׁים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת אָסוּר לְהַסִּיחַ
דַּעַת מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּרַגַּע, תָּמִיד רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת
עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן תִּדְבְּרוּ עִם אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים
עִם הַזּוֹלָת בְּאַמוּנָה — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְזֶה הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִדְבֵּר אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי בְּאַמוּנָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג), שְׂאֲצֵל בְּגִי-אָדָם אַמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן, אֲבָל
אֲצִלֵי הָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, וְלִדְבַר וּלְגַלוּת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד

את האמונה הקדושה, אשרי מי שיהיה חזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרנא.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

אף שפתיי לכם כבר מקדם מכתב, ועכשו קבלתי מכם עוד מכתב, לזאת אמרתי לרוץ בשורותי אליו לדבר אתכם, ולחזק ולעודד ולשמח אתכם, פי באמת בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל מקום. וחקמינו הקדושים אמרו (סוטה מז): חן מקום על יושביו, אדם צריך להיות כל-כף שמח במקום שהוא גר, ולא להתבלבל לרוץ ממקום למקום שאז אין לו כלום, ולכן ראו להדביק את עצמכם באין סוף ברוך הוא, תמיד תחשבו רק ממנו יתברך, תוגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואתם צריכים לדעת, אשר השקט נפשי הוא עולה על הכל. בשביל זה רבנו ז"ל גלה לנו את הענין של תפלה והתבודדות, שאדם מתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, וככל שהוא מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, נכנס בו ישוב הדעת אמתי, עד שזוכה להכלל באין סוף ברוך הוא.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל התקון של העבר, על-ידי שמפיצים את אור רבנו ז"ל, פי אנחנו צריכים למלא את כל ארץ ישראל עם אור רבנו ז"ל, לגרש את השקר והחשף על-ידי האור הגדול של רבנו ז"ל, וההכרח להביא את כלל נשמות ישראל אל ציון רבנו ז"ל, ולכן העבודה הקדושה הזו צריכה להיות קדש גדשים, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעזרו לי להפיץ את אור רבנו ז"ל.

נא ונא לא לפל בחלישות הדעת, אלא להיות בשמחה עצומה,

לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא לְקַנֵּא בְּשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הָאִשׁ צְרִיכָה לְבַעַר בְּתוֹךְ הַלֵּב, כְּמוֹ שְׁמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שֶׁהִיָּה אֶצֶל רַבְּנֵי ו"ל, וְשָׁמַע מִה שֶׁשָּׁמַע, יֵצֵא אַחֲר־כֶּף בְּשֹׁדֵה, וְיִשֶׁר כָּל הַלְוִיָּה: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּכִרְסֹלָב בּוֹעֶרֶת אִשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד, אֲנֵא תֵּאִיר אֶת הָאִשׁ בְּתוֹכִי", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! בְּזֶה הָעוֹלָם אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעְתּוֹ כְּרַגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִתֵּן לוֹ אֶת הַדְּחִיפָה לְהַתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, שְׁאַתָּה מַחְדִּיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְגַלּוּי אֱלָקוֹת, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם כְּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאוֹרוֹת, שֶׁזֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַכְנִיס אוֹרוֹת בְּתוֹךְ כְּלִים.

בְּנֻדָּאֵי אַתָּה צוֹדֵק, שֶׁהָאֲבֵרָה שֶׁלְּמַד אֶצְלָךְ, שֶׁיִּפְגַּס לְעֶזֶר לָךְ, כִּי זְכוּת הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבַפְּרָט בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ, אֲשֶׁר הָעַרְב־רַב טְמָאוּ מְלִיוֹנִים מִנְּשַׁמּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן מִנַּח עָלֵינוּ הַחֹב לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ לְגַלוּת וּלְפָרְסָם לְכֻלָּם אֶת עַצְמָם עֲצָמִיּוֹת אֱלָקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּהְיָה בְּטִלִּים וּמְבֹטְלִים אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עָלִיוֹנָה, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם.

אודות החבור שֶׁלָךְ שְׁחַבְרָתָּ בְּעֵינַי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, מָה אָמַר לָךְ! הַדְּבָר הַזֶּה נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לֹמֵד עִם דְּרֵי מַעְלָה — עַיִן ל'א ר'אֲתָה אֱלֹהִים זִוְיָלְתָּךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹמֵד עִם דְּרֵי מַטָּה — יְקוּמוּ וְיִקְצִצוּ וְיִרְנְנוּ שְׂוֹכְנֵי עַרְפָּר, וְזֶה הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהַתְעַלּוֹת בְּכָל פַּעַם מַעְלָה מַעְלָה, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לָרֶדֶת גַּם לְמַטָּה לְמַטָּה, לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. פִּי כָף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּנִיחֻמָּא בְּחֻקְתֵּי ג'): מִיּוֹם שֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׁיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים; וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְמַלֵּא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה עִם אֱלֻקוֹת, וּבְזֶה אֲנַחְנוּ גּוֹרְמִים שְׁיִהְיֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַחֻזַק מִעֲמֵד וְאֵל תִּשְׁבֵּר, תִּקְרַב עוֹד יוֹתֵר תְּלַמִּידִים, וְגַם אֶת הַתְּלַמִּידִים שֶׁכָּבַר הַתַּחְתָּנוּ, תִּרְאֶה לְעוֹרֵד וּלְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח אוֹתָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתַּחְזָקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד, כְּפִי רַבּוּי הַטְּרָדוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַקְטָנוֹת וְהַמְכַאֲבִים וְהַדְּחָקוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁמְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם, צְרִיכִים הַתַּחְזָקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזַק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּזֶה הוּא מְמַלֵּא אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמֶּת יֵשׁ לָנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'): כְּמוֹ שֶׁצְרִיכִים לְהוֹלִיד בְּנִים בְּגַשְׁמִיּוֹת, כְּךָ צְרִיכִים לְהוֹלִיד בְּנִים בְּרוּחָנִיּוֹת, לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַעַת בְּהַפְרַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְקַיֵּם "וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֶל לְבָבָךְ, כִּי הֲוִי"ה אֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוּ", אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְדִּיר אֶת זֶה בַּתְּלַמִּידִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַשִּׁיחַ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַד־זֶה תִּזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל פַּעַם מִכְתָּב וּמַמַּשׁ תַּחֲנִינִי, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְהַשִּׁיב לָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַנְּסִינּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כָּף קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי הִנֵּה אָדָם בּוֹעֵר לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּתֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹצֵה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, עַד שֶׁהוּא מוֹכֵן לְהַשְׁרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשָּׁם, וְהִנֵּה נִחְשָׁף מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹר, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ וְהֵכִי פְחוּת וְשָׁפֵל וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם עֲלֵיהָ גְדוּלָה, וְהִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם יְרִידָה גְדוּלָה, וּבְאַמַּת כָּפִי מָה שֶׁחֲדָשְׁתָּ בְּעֵינַי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, תּוֹכֵל לְעִבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּשׂ"ס בְּבָלִי וּבְכָל הַמְדַרְשִׁים, לְקַשֵּׁר וּלְחַבֵּר אֶת מַאֲמְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְאֶת מַאֲמְרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּמְשִׁיף בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְרַבֵּנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ז, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שֶׁזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל לְמַח-מַחְשָׁבָה, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תרנּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר, כ"ז אֵיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּבּוֹדָאֵי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּמוֹצָאֵי שְׁבַת הַזֶּה תִּהְיֶה אֲסִפְּהָ כְּלָלִית עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, וְיִתְדַבֵּר אִתָּם בְּעֵינַי צְנִיעוּת וְכוּ', וְכֵן בְּעֵינַי אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שֶׁעוֹד לֹא הֵיְתָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא

קהלה כּוֹז, שְׂיִתְאַחֲדוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁהִלְכָתָּ אֶל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְחֲזַקְתָּ אֶת הַיְלָדִים, וְכֵן תִּמְשִׁיף לְלֶכֶת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְתַחזֹק אֶת הַמְּלַמְדִים. אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוּכָה לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחזִיק מַעֲמֵד, לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר, אֲלֹא תִדַע אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהוּוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָדָם צָרִיף תְּמִיד רַק לְהַסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וּכְפִי שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן זוּכָה לְהִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְבִנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נה), אֲשֶׁר רִוַח הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתַאֲר כָּלָל, מַה שְׂיִכּוּלִים לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּזֶה שְׂמִדְבָרִים עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אָמוּנָה, זֶה כְּבָר הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז שְׂאֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי מַה סֵף הַכֹּל הַדְּבוּר מְדַבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבִסּוּף עוֹד מְקַבְּלִים שְׂכָר עַל זֶה. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, וּבְזֶה מְדַבְּקִים אֶת עֲצָמוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמְדְּבָר, כ"ז אִיִר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׁבִמּוֹצְאֵי שִׁבְתּוֹ זֶה שְׁעָה וְחֻצֵי אַחֵר הַבְּדֵלָה, שְׁכַלְמֵם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל יִתְאַסְפוּ בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, לְשִׁמְעַת אֶת דְּבַר הַשֵּׁם — זֶה הַלְכָה, מִפִּי הָרַב ... נֵרוֹ יֵאִיר, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה עֲנִינִים הַעוֹמְדִים עַל הַפֶּרֶק לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם, וְהוּא הַכֹּנֵה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, וְהִיא מְצִנָּה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִצְטַרֵּף וּלְהִתְאַחַד יַחַד, וּבְזִכְרוֹת הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שֶׁנִּרְאָה אֶחָד לְשֵׁנִי, נִזְכָּה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחוּס וְיִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִוְלִיכֵנוּ עַל דְּרַךְ הָאֱמֶת, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה עַל חַג הַשְּׁבִיעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻלִּים.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְבָּרַךְ, וְכָל הַמְּבָרָךְ — יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמֶת הַמֵּאֲמִין הָאֱמֶתִי, שֶׁמֵּאֲמִין אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קֶטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, זֶה מֵה שֶׁמְּחִזֵּק אוֹתוֹ. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּתְחַזֵּק וְתִדְבֹר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, וְזֶה הַמְּפָתַח בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבַפֶּרֶט שׁוֹחֵט, שְׂרַבְנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לוֹ), שְׁכָל הַפְּרָנְסָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָהּ בִּיְדֵי הַשׁוֹחֵט, וְהוּא צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר

להתבודד הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, בזכות זה נשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי אתה יכול להפקיד את הכסף שמצאת, כי אני לא רוצה שהשקלים יחזרו, ואני בטוח שאנשי שלומנו יצאו היום ויביאו שפע.

בענין המקנה וכו', אתה צריך להגיד חד משמעית, רק אולי לא התנית עמו מראש, שהיא צריך גם לתקן את זה, אני לא יודע, אבל זה בתוך העבודה, בנדאי הוא צריך לתקן.

בענין הגבאים וכו', אני לא צריך גבאים בכלל, אני רק מחפש אברך שיעמד על יד הדלת, ויכניס ויוציא אנשים, כדי שלא אצטרף בכל פעם לגשת אל הדלת.

זו חצפה וגנבה להוציא דברים מהדירה שלי, ואת זה אתה פן יכול לפרסם מי שלקח את זה, זו חצפה וגנבה לקחת דברים מהדירה שלי בלי רשות, אתה לבד יודע איך שעל כל פסא וכו' ועל כל דבר קטן בביתי יורקים דם ויוזע וכו', עד שמשיגים את זה, ונכנסים עלוקות שקורים עצמם גבאים, ולוקחים ועושים כמו שזה שלהם.

אני חושב שהקפה בעמוד התפלה שלי למטה או למעלה בארון, כי מסרתי להעלות את זה למעלה.

בְּעֵינַי הַדִּירָה וְכו', תֶּאֱמִין לִי, שְׁזַפִּיתִי אוֹתָךְ בְּזִכּוֹת גְּדוּלָה
שְׁשׂוּה מְלִיוֹנִים בְּלִי גִזְמָא, זֶה לֹא עֲבוּרִי, "אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַפְרֵד מִזֶּה
הָעוֹלָם בְּקִרּוּב מְאֹד מְאֹד", חֲסֵדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי אֶת שְׁלִי כִּמְעַט
גִּמְרָתִי, יֵשׁ עוֹד כְּמָה דְּבָרִים לְסַדֵּר, אֲנִי מְקַנֶּה לְרֵאוֹת בְּקִרּוּב מְאֹד
בְּבִנְיַן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, שְׂזָה כָּל רְצוֹנִי וְחֻפְצִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּרנז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסַדֵּר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְקַיֵּם מְצֻנָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד. יְדוּע, אֲשֶׁר
כָּל דְּבָר טוֹב מִגִּיעַ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבַפְּרָט בְּזֶה שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים
לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, עַל זֶה הַסְּמִיךְ־מ"ם עוֹמֵד
לְאַרְכוֹ וּלְרַחֲבוֹ לְמִנְעַ וּלְעֵכָב, הִנֵּה סוּף כָּל סוּף מְצֻאֵתִי זְוֹג טוֹב לְ
... גְּרוּ יְאִיר, וַיְהִי טוֹב לְשִׁנְיָהֶם, הֵן ... תַּחְיָה, לֹא תִדְרָדֵר וְהֵן ...
גְּרוּ יְאִיר, לֹא יִדְרָדֵר, וּלְכַסּוֹף מְסִיתִים וּמְדִיחִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ,
וְרוֹצִים לְשִׁבֵר אֶת זֶה, וְלִכְן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם אַתָּה יְכוּל לְתַפֵּס
אַתָּם שִׁיחָה, שְׂזוּ מְצֻנָה גְּדוּלָה מְאֹד לְהַצִּיל אוֹתָם, לְפָנֵי שֶׁהַמְשַׁפְּחָה
הַמְרַחֶבֶת תִּתְעַרֵּב, כִּי הֵם לֹא מְעַנְיָנִים לְעוֹר לְ ... תַּחְיָה, הֵם רוֹצִים
רַק שֶׁתַּחֲכֶה עוֹד כְּמָה שְׁנַיִם, וְהֵם מְבַטְיחִים לָהּ כָּל מִינֵי דְבָרִים —
רַבֵּב וְכָל מִינֵי הַבְּטָחוֹת שְׁבַעוּלָם, הַעֲקָר שֶׁלֹּא תִתְחַתֵּן עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי
יודַע שְׂאִם הִיא לֹא תִתְחַתֵּן, חַס וְשְׁלוֹם, הִיא תִדְרָדֵר עַד הַתְּהוֹם,
וַיְהִי בְכִיָּה לְדוּרוֹת. וְכֵן ... גְּרוּ יְאִיר. וְלִכְן מְצֻנָה גְּדוּלָה לְעוֹר לְהֵם
שִׁיתְחַתְּנוּ מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּחְיָה שְׁלִיחַ
טוֹב לְעוֹר לְהֵם, רַק תִּדְבֵּר הֵן אַתָּה וְהֵן עִמּוֹ.

וְכֵן תְּסַבִּיר לְ ... גְּרוּ יְאִיר וּלְאַשְׁתּוֹ, שְׂאִוִי וְאַבּוּי אִם הִבַּת שְׁלָהֶם
תִּדְרָדֵר, אַף אַחַד מְקִרּוּבֵי הַמְשַׁפְּחָה לֹא יְהִי אַכְפַּת לְהֵם בְּכָלֵל,

מקסימום יתנו אַנְחָה וְזֶהוּ זֶה, וְהַבְּוֹשׁוֹת וְהַחֲרָפוֹת הֵם יִסְבְּלוּ, וְלִכֵּן
אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְזַכּוֹת אוֹתְךָ בְּמִצְוֵה גְדוּלָה לְהַצִּיל אֶת הַמִּצֵּב,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי
טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאת הָאָמָא,
וּמְקַנֵּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

לְדַעֲתִי, תִּשְׁאַרִי בְּיַבְנָאֵל, וּבְזִכּוֹת הַרְבִּים וּבְכִפְרֵט שִׁיתְפַּלְלוּ כָּל
נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ עֲלֶיךָ, הֵכֵל יִסְתַּדֵּר, אֲבָל אִיךָ שֶׁהוּא כְּדָאֵי לְךָ
לְהִשָּׂאֵר, כִּי הַמִּצְוֵה שֶׁל סְעֻדַת רֵאש־חֻדֶּשׁ עוֹלָה עַל הֵכֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֵל תְּהִסֵּס כְּרָגַע לְכַתֵּב לִי כָּל מָה
שֶׁעוֹלָה עַל לְבָבְךָ וְדַעֲתָךְ, וְאֵל תִּפְתַּח, אֲדַרְבֶּה זֶה אֲצִלִּי נַחֲת־רוּחַ מְאֹד
גְּדוּלָה, לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת אֶצְלָךָ רַק הַטוֹב,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִכְרַח, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי
גְּדוֹל שְׁמֻנְסִים לְשִׁבְר וְלַהֲחִלִּישׁ, וְדוּ"ק.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּט תּרס.

בּעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מְשׁוּם דְּבָר, מְחוּל לָךְ! מְחוּל לָךְ! מְחוּל לָךְ! אֵל
תִּהְיֶה כָּל־כֶּף רְגִישׁ מִכָּל דְּבָר קָטָן, רַק אַתָּה צָרִיךְ לְשָׁמֵר מָאד מָאד
עַל רִגְשׁוֹת אַחֲרַיִם גַּם־כֵּן, וּבִפְרֹט אָדָם שֶׁהוּא מוּכָן לַעְזוֹר לָנוּ
בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ, אוֹתוֹ צָרִיךְ לְשָׁמֵר, וְלִכְּנֵן תִּשְׁמֵר מִכָּאן וּלְהַבָּא, כִּי ...
גֵּרוּ יְאִיר, הוּא אָדָם שֶׁמוּכָן לַעְזוֹר וְלַעֲשׂוֹת טוֹבָה, מֵה שְׂאִין בֶּן הַשָּׁנִי
יִתֵּן לָךְ עֲצוֹת אֵיךְ לִבְנוֹת אֶת מַגְדְּלֵי הַתּוֹמִים בִּיבְנָאֵל ... אַתָּה לֹא
עוֹזֵב אֶת הַגְּבָאוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן! עַד שְׁלֹא תִהְיֶה בְּגִיל חֲמָשִׁים,
אַתָּה לֹא עוֹזֵב בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן! מֵה שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶף אֶחָד
בְּעוֹלָם אֵינּוּ יְכוּל לְהִרְאוֹת, וּמִכְרָחִים עוֹד לִבְנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ,
וְזֶה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי כִפִּי שֶׁשָּׁמַעְתִּי, רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְעַדָּה
קְרוּאָה בִּיבְנָאֵל, וְאַצֵּל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַכֹּל לְהִיּוֹת בֶּן לִילָה
לְיוֹם נִקְבַּל הַתֵּר בְּנִיָּה, וְ... גֵּרוּ יְאִיר, תוֹךְ שְׁלֶשֶׁה חֲדָשִׁים הוּא רַךְ
עִם שְׁלֹד, וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא עוֹזֵב אוֹתְךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תּוֹצִיא מִהֲרֹאשׁ שְׁלֹךְ, אַתָּה לֹא עוֹזֵב אֶת הַגְּבָאוֹת,
וְאִם אַתָּה לֹא רוֹצֶה בְּזִיוּנוֹת, אֲזוּ תַעֲשֶׂה טוֹבָה, אַתָּה אֵינְךָ עוֹזֵב אֶת
הַגְּבָאוֹת, כִּי אִם תִּלְךָ בַּכַּח, נִקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים עִם שׁוֹפְרוֹת, שְׂיִתְקַעוּ
וַיְכַרְיֵחוּ אוֹתְךָ לְהַשָּׂאֵר בַּגְּבָאוֹת... אַתָּה בְּנוֹי לְזֶה, וְאַתָּה נוֹלְדָתָ
לְזֶה...

יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה
וּלְהַאֲדִיר.

רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְאֲנִי רוֹצֶה

שְׁתַּהֲיֶה כָּל הַשַּׁבָּת רַק שְׁמַח, וְשִׂירָאוּ עַל הַפְּנִים שְׁלֶךְ חִיוֶךְ כָּל הַשַּׁבָּת.

המאחל לך שבת שלום...

כט תרסא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אִיךָ שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּכְכֹל שֶׁתִּכְנִים בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֹז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר, כִּי הִרְפוּאָה שֶׁל הָאָדָם זֶה אֻמוֹנָה. וּבְאֻמַּת רַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ בַּעֲנִין אֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה, שְׁצַר־יָכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֻזְקִים בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן לֵג): אֲצֵל בְּנֵי־אָדָם אֻמוֹנָה זֶה דְּבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי אֻמוֹנָה הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן צַר־יָכִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם יְדִידִים וְחֻבְרִים מְאֻמוֹנָה.

עַקֵּר גְּלוּי אֻמוֹנָה הוּא עַל־יְדֵי הַדְּבֹר, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּן נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאֹז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַשְׁבִּיר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל. וְלְבֹא לְשִׁמְחָה אִי אֲפָשֶׁר רַק אִם מְדַבְּרִים עִם אַחֵרִים, וְלִכֵּן תַּמִּיד תְּדַבֵּר עִם אַחֵרִים בְּשִׁמְחָה, וְלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אוֹתָם, וְעַל־יְדִי־זֶה גַם אֶתָּה תַהֲיֶה בְּשִׁמְחָה.

אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ שֶׁנִּשְׁאָרוּ עוֹד אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, עָלִינוּ לְמֵלָא

אָשׁוּר כּט תרסב בְּנַחֵל קלט

אֵת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם סַפְרֵי רִבְנוּ ו'ל, וְלִהְיֵי מֵה שְׂיֹתֵר אַנְשֵׁים
אֶל צִיּוֹן רִבְנוּ ו'ל. וְזוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת כָּל מַגְמַתְנוּ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִדוֹן אֵת אֲשֶׁר
לְכַף זְכוּת, וְכֵן תַּחֲזִיק מֵעַמָּד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כּט תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יָאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׁמַחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁנַעֲנִית
לְקִרְיָאֲתִי שְׁבַקְשִׁיתִי, שְׂיִצְאוּ בְּעֵבֹר הַפְּצָה מְרִכּוֹת לְמַעַן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ,
וְכַמְעַט שָׂרֵב אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא הִלְכוּ רַק קְבוּצָה מְצַמְצָמָת, וְלִכֵּן אֵין
מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵם, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂאַתֶּם מְסוּרִים אֶל דְּבָרֵי מְאֹד
מְאֹד, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׁרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוּר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אַף וְרַק טוֹב.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי מְכַל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא נִדְבָק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ־הוּא.

וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחִים, וְלִבְרַח אֵת
בְּנֵי־אָדָם, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׂפִנְי־אָדָם סוֹכְלִים — זֶה רַק מַחֲמַת
הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן שְׂתוֹפְסִים אֵת הָאָדָם, וְאִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ
יּוֹדְעִים מֵה זֶה שְׂמַחָה, הָיוּ רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְהָיוּ מְשֻׁמָּחִים אֵת
נִשְׂיָהֶם וְאֵת יְלָדֵיהֶם וְאֵת שְׂכְנֵיהֶם וְאֵת קְרוֹבֵיהֶם, כִּי הַשְּׂמַחָה הִיא

הַיְסוּד בַּחַיִּים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל־כֶּף שְׂמֵחִים, עַד שֶׁתַּעֲבֹר הַשְּׂמֵחָה עַל גְּדוּתֶיהָ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁנַּעֲנִית לְבִקְשָׁתִי לְצֵאת לְהַפְצָה מְרִפּוֹת, אֲשֶׁר רַק אַתָּה וְכַמָּה נָשִׁים שָׁמְעוּ בְּקוּלִי, וְעָזְרוּ לִי לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה רַבָּה אִישִׁית, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ בְּרִיאוֹת וְנַחַת מֵהִילָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ אַפְשָׁרוֹת לְלוֹת מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵיזָה סְכוּם כָּמוֹ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים שְׁקָל אוֹ יוֹתֵר, וְאֲנִי אֶעְרַב עַל זֶה, וְכֶךָ לֹא יִחְזְרוּ טְשָׁקִים.

לֹא שֵׁיךְ בְּכָלֵל לְהוֹצִיא אוֹתְךָ, כִּי בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה אֵין כָּמוֹךָ בְּכָל דָּבָר, וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲמֵד בְּזֶה, הוּא אִפִּי חָלָשׁ, אִם לֹא אַתָּה, אֵיפֹה הִיְתָה לָנוּ עֶזְרַת נָשִׁים כְּזוֹ, אוּלַם כְּזֶה נָקִי,

אֲשֶׁר כט תרסה — כט תרסו בַּנְּחָל קמא

מְסֻדָּר, מְקֻנָּה קְטָנָה אֲבָל פְּנִינָה, מֵה שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶף אֶחָד
אֵינוֹ יְכוּל לְהִרְאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִכְנַס יוֹתֵר שְׁפַע, וְנַעֲלָה לָךְ אֶת
הַמְשַׁכֶּרֶת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֻדָּר בַּמְדָּבָר, כ"ח אֵיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי יְדֵי הַיָּקָר
לִי מְאֹד, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אָמַר, שְׂאֵתָה רוֹצֵה לְהַלוֹת
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת סוֹךְ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים ש"ח לְחֻדְשִׁים וְחָצִי, וְהַנְּגִי עָרַב עַל
זֶה, שְׂתִקְבַּל אֶת הַכֶּסֶף תְּזַרְהָ בְּזִמְנֵן שְׂתִקְבַּע עֲמוֹ, תִּהְלֶה לְאֵל, עַד
עֲכָשׁוּ שְׁלִמְנוּ לְכֻלָּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֻדָּר בַּמְדָּבָר, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְיָלֵן מִכָּל

צָרָה וְצוּקָה, וּמִפְּלֵ נִגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לֵילָה אֶחָד לְדַבֵּר מִדְּבוּרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְרָט הַשְּׁבוּעַ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, זֶה זְמַן הַכִּי מִצְלַח; אֲשֶׁר בְּקַבֵּלַת הַתּוֹרָה כְּתוּב (שְׁמוֹת): "וַיַּחֲזַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" — כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד; כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה רַק כְּשֵׁיִשׁ אֶהְיֶה וְאַחַדוֹת בֵּין נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ: יִשְׂרָאֵל — רְאִישֵׁי תִבּוֹת: יֵשׁ שְׁשִׁים רַבּוֹא אֲוֹתִיּוֹת לַיִּתּוֹרָה, כָּל יְהוּדֵי זֶה אֹת בַּתּוֹרָה, אִם אֹת אַחַת נוֹגַעַת בְּזוּלְתָהּ, כְּבָר כָּל הַסֵּפֶר תּוֹרָה פְּסוּל, כִּי כָּל אֹת צְרִיכָה לֵהִיּוֹת מִקַּפֶּת גּוּיֵל, הֵינּוּ אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה סֵפֶר תּוֹרָה הַכִּי מְהֵדָר, אַבְּל אִם אֹת אַחַת נוֹגַעַת בְּזוּלְתָהּ, הַסֵּפֶר תּוֹרָה פְּסוּל, כְּמוֹ-כֵן נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲסוּר שְׂיִגְעוּ זֶה בְּזֶה, אֲסוּר לְצַעַר זֶה אֶת זֶה; כִּי בְּרַגַע שְׁאַחַד נוֹגַע בְּשֵׁנֵי וּמִצְעָרוֹ, כְּבָר נִפְסָל הַסֵּפֶר תּוֹרָה. אָנוּ מוֹצְאִים לְפָנֵי קַבֵּלַת הַתּוֹרָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַשָּׂה: "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגְדַּל לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", קִדְּם תְּדַבֵּר עִם נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן תְּדַבֵּר עִם הַגְּבָרִים, וְלָמָּה עִם הַנְּשִׁים תַּחֲלֶה? כִּי תַכְמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: אִשָּׁה — יֵשׁ לָהּ בֵּינָה יִתְרָה, אִשָּׁה יוֹתֵר פְּקַחִית מִן הַבַּעַל. וְהִרְאִיָּה — שֶׁהַבַּת נַעֲשִׂית בַּת-מִצְוָה בַּת שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה יוֹם אֶחָד, וּבֵן נַעֲשֶׂה בַּר-מִצְוָה בֶּן שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה יוֹם אֶחָד, בַּת מְבֻגָּרַת יוֹתֵר שְׂכָלִית וְנִפְשִׁית בְּשָׁנָה מִן הַבֶּן, וְלִפְעָמִים אֶפְלוּ בְּכֹמָה שָׁנִים. וְזוֹ מְצִיאוֹת, שְׂאִין עָלֶיהָ עוֹרְרִין, וְלָכֵן אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַשָּׂה: "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגְדַּל לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", קִדְּם תְּדַבֵּר אֶל הַנְּשִׁים, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחַדוֹת בֵּין נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַחַד יְבִין אֶת זוּלְתוֹ, וַיַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַע-עוֹלָם לֵהִיּוֹת בְּאַחַדוֹת וּבְאַהֲבָה, גַּם הַגְּבָרִים יִהְיוּ בְּאַחַדוֹת וּבְאַהֲבָה, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה, אִךְ אִם יִהְיוּ חִלּוּקֵי דַעוֹת, מִחֲלַקַּת וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּין הַנְּשִׁים, גַּם בֵּין הַגְּבָרִים יִהְיֶה כֵּן.

מָה אָנוּ רוֹאִים? לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּח הַשְּׁפָעָה חֲזָק עַל בַּעְלָהּ. וּבְרַגַע שְׂהִיא קוֹבֵלַת וּמִתְלוֹנְנֶת וְאוֹמְרַת: "הַמְּקוֹם אֵינּוּ טוֹב לִי, אֵינְנִי מִסְתַּדְרַת עִם זוֹ וְעִם זוֹ", אִשָּׁה זוֹ הֵיכֵן שְׁלֹא תִגּוֹר — לֹא תִסְתַּדְרַת

עם שכנוותיה וכו', זה יכול להיות בכני-ברק, בירושלים, באשדוד, בביתר, בעמנואל וכו'; כי אדם צריך להיות בשלום עם עצמו, וברגע שהוא בשלום עם עצמו, הוא בשלום עם הזולת, אם האשה יודעת מה רוצה מעצמה, אזי היכן שתגור היא תפיר את הקדוש-ברוך-הוא, ותשמח בחלקה וכו', ויהיה לה תמיד טוב. כמו שכתוב: חן מקום על יושביו; כשאדם מרצה מעצמו, שמח בחלקו, אזי היכן ששמים אותו — טוב לו, ואם האשה מרצה — גם לבעל טוב, ולכל המשפחה טוב, אבל אם האשה אינה יודעת מה היא רוצה וכו', זה שרש כל הבעיות וכו', וכשמתיחלה להתלונן — לא טוב לי פה, הבה נברח מכאן וכו', היא מסיטה אותו, עד שבורחים והולכין, להיכן? לביתר, לאלעד, לבית-שמש וכו', והאם נדמה לכם שטוב לה שם? לאו! כי אשה המתמרמרת תמיד, לא תמצא מקומה אף פעם, ותתקוטט תמיד עם סביבתה, וכך יגדלו מעיר לעיר ומכפר לכפר וכו' וכו', ולא ימצאו קרקע מוצקה תחת רגליהם. לכן אמר הקדוש-ברוך-הוא למשה: "פה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל", קדם תאמר לנשים, כי אם האשה תהיה מרצה ומאשרת, גם הבעל יהיה מאשר.

ולכן באתי עתה קדם קבלת התורה לדבר עמכן, קדם שאני מדבר עם בעליכן. ונחונן מאד, שגדבר מכמה ענינים התלויים בקבלת התורה, תלויים ביהדות, תלויים בהצלחה הרוחנית והגשמית שלכן. הדבר הראשון שאני שואף מאד מאד, מבקש ומיחל להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה ביניכן אהבה גדולה, ותעשינה חסד זו עם זו. ידוע, שהאר"י הקדוש רצה להביא את הגאולה, ואחד את תלמידיו עמו, אבל נעשה ריב בין נשות תלמידיו, ואמר: הנה אני מכרח להסתלק מהעולם, והגאולה נדחתה. לולא המריבות בין נשות התלמידים, כבר לפני ארבע-מאות שנים היינו נגאלים. והנה אנו עדין בגלות, וסובלים רחמנא לצלן, סבל רב. בעולם יש עתה כל מיני מחלות וחלאים רעים, השם ישמר, ובפרט המחלה הממארת סרטן, שאוכלת את האדם, והחולים מתפתלים מכאבים ויסורים, ואזל כחם לסבל, וכל-כך מר להם. ואיני צריך לספר לכן,

אם הייתן בבית-חולים, ראיתן שכל המחלקות מלאות מחולי ישראל, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לכלם רפואה שלמה מהרה. וכמה אלפי אלפים ורבי רבבות אנשים, נשים וילדים יש להם המחלה הממארת סרטן, רחמנא לצלן, ומקבלים הקרנות וכו', ומלבד שהחולה סובל, כל המשפחה סובלת מאד, יומם ולילה, וזה אוכל את האדם, וההקרנות בקשי מועילות, אולי דוחות את הקץ, אבל לא יכולות למנע את המות, רחמנא לצלן, ואין איש שם על לב לדעת מה זה ועל מה זה?! למה מקבלים את המכות האלו? הפל מחמת שאין הבנה הדרדית בין איש לזולתו. יש שנאה תהומית בין הבריות, מדברים רע אחד על השני, אין יכולים לסבל את הזולת, על-כן משלמים מחיר יקר. וכמו שכתוב: "אדם פי יקריב קרבן מכס", מכ"ם — ראשי תבות: מ'דה פ'נגד מ'דה.

רבנו ז"ל גלה לנו, שעלינו לחיות עם השגחה פרטית. כל דבר שקורה, אדם צריך לידע, שזה מאתו יתברך, שום דבר אינו קורה לבד. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה. לאחד נכנסה זכוכית ברגלו, עליו לידע שיש פאן השגחה פרטית וכו', ולא מחמת שהלך בלי נעלים וגרפים, לכן זה קרה, אלא אם פן היה רצונו יתברך, אזי אפלו היה הולך בנעלים וכו', איכשהו זה היה קורה, פי הכל בכונה עליונה מאתו יתברך, ואין מקרה! מי שרוצה לחיות עם מקרה, אזי מקבל את כל הקללות שבתורה, פי כף פתוב שם, שכל הקללות באות לאדם, מחמת שהולך בקרי, אף אני הולך עמהם בקרי — אומר הקדוש-ברוך-הוא. אבל אם אדם שם לב, ויודע שהכל בהשגחה מאתו יתברך, ולא שיך מקרה, אין אצלנו מקרה, אלא מה שקורה הכל זה מהשמים, אף הקדוש-ברוך-הוא נוהג עמו בהשגחה פרטית. ובודאי אין השם יתברך רוצה את הרע שלנו, חס ושלום, אלא שנותן לנו בחירה: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה, הינו היום הוא מתנה, וכו' יש ברכה וקללה, את הברכה אם מציתים את הבורא, ואת הקללה — אם אין שומעים בקולו יתברך. וכך אומר רבנו ז"ל, שהגהינום והגן-ערן נמצאים בזה העולם, ואדם

מִצֵּר לְעַצְמוֹ אֶת הַגֶּן-עֵדֶן אוֹ אֶת הַגִּיהֵנוֹם. וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"א): שְׁנֵי אַנְשִׁים יְכוּלִים לְשֹׁבֵת זֶה לְצַד זֶה, וְלִזְהַי יֵשׁ גֶּן-עֵדֶן וְלִזְהַי יֵשׁ גִּיהֵנוֹם, הַכִּיצַד? אֲלֵא זֶה מִבְּטֵל עַצְמוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִדְעַ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, אֲזִי חַי חַיֵּי גֶן-עֵדֶן, וְזֶה אוֹחֵז מֵעַצְמוֹ, וְעוֹשֶׂה מֵעַצְמוֹ יִשׁוּת, וּמְסַלֵּק אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמְקוֹמוֹ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ גִּיהֵנוֹם. אֶחָד תְּמִיד שִׂמַּח וּמְשַׂמַּח אֲחֵרִים, וְהַשְׁנִי רַק בּוֹכָה וּמִתְמַרְמֵר, וְרוֹצֶה שְׂיָבוֹא יוֹמוֹ, הַכִּיצַד?! וְיִתְכַן אִף שֶׁשְׁנֵיהֶם נוֹלְדוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שְׁתֵּי אִמָּהוֹת יִלְדוּ בְּאוֹתוֹ בֵּית-חֹלִים, וְאֶחָד גָּדֵל וְתְמִיד שִׂמַּח, תְּמִיד עֲלִיז, וְאֶחָד תְּמִיד מְדַכָּא וְכַעוֹס, כִּיצַד יִתְכַן? אֲלֵא הַכֹּל תְּלוּי בְּדַעַת וּבִשְׂכָל, כְּפִי שְׁלוֹקָחִים אֶת הַחַיִּים. לְכֵן הַקְדַּמְתִּי לְדַבֵּר אֲלֵיכֶן, כִּי לִפְנֵי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה קִדְּם תְּדַבֵּר עִם הַנָּשִׁים, וְאַחֲרֵי-כֵן עִם הַגְּבָרִים, וּמַדּוּעַ? כְּאִמּוֹר, כִּי אִם תִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאִהְבָּה וְשִׂמְחָה בֵּין נָשׁוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, מִמִּילָא תִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאִשֶּׁר וְשִׂמְחָה וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה בֵּין הַגְּבָרִים.

עֲלֵיכֶן לְדַעַת, אֲשֶׁר הִגָּאֵלָה מִזְמַן יְכוּלָה הִתְּהַלֵּךְ לְבוֹא, אִם לֹא הָיוּ הַנָּשִׁים מִתְקוּטָטוֹת בִּינֵיהֶן. אֲתָן יוֹדְעוֹת אִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי בִּבְנֵאֵל, עַד שֶׁהִקְמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה, עַד שֶׁהָיוּם הַקְּהֵלָה, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, כָּל-כֵּן גָּדֵלָה, עַד שָׂאִין יוֹדְעִים מִי אוֹרַח וּמִי תוֹשֵׁב, יַעַן שֶׁאֲצַלְנוּ בָּאִים בְּכָל פֶּעַם אוֹרְחִים רַבִּים. וְלִפְנֵי עֶשֶׂר שָׁנִים לֹא תֵּאָרוּ וְשִׁעְרוּ בְּדַבֵּר הַזֶּה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֵן, שֶׁעוֹד שָׁנָה שְׁנַתִּים יִהְיֶה פִּי-מֵאָה מִמָּה שֶׁאֲתָן רֹאוֹת. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר שְׁבוּנִים דִּירוֹת, וְהַמְקוֹם יִתְמַלֵּא מִשְׂפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲבָל אִם הִיסוּד לֹא יִהְיֶה טוֹב, כָּל הַבְּנֵינִי יִהְיֶה רְעוּעַ. הִיסוּד צָרִיף לִהְיוֹת שְׁלוֹם בֵּין נָשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶּן פֶּעַם אַחַר פֶּעַם, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁפֶּעַם בְּשָׁבוּעַ יִהְיֶה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי לַיִל שִׂמְחָה, וְהַבְּעָלִים יִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְכֵן גַּם יִדְעוּ לְהַעֲרִיף אֶתְכֶן, כְּמָה קָשָׁה לְכֵן לְטַפֵּל בְּיְלָדִים, כִּי יִרְגִּישׁוּ שֶׁעָה שְׁעֵתִים בְּשָׁבוּעַ מֵה שֶׁאֲתָן מְרַגִּישׁוֹת עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְאִם הַבְּעַל לֹא יִרְצֶה, תֵּאֲמַרְנָה שֶׁאֲנִי אֲמַרְתִּי, שֶׁהֵם יִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים, וְאִם אֵינָם רוֹצִים, אֲתָן לוֹקָחוֹת שְׁמֵרְטָף וְכוּ'. וּמִשָּׁבוּעַ זֶה נִפְתַּח הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, וְשֵׁם תִּתְקַבְּצֶנָה יַחַד.

אָנוּ עֲדִין בְּצֶרֶה גְדוֹלָה, יֵשׁ עָלֵינוּ מִשְׁפָּטִים, וְאָנוּ צְרִיכִים לְעוֹרְכֵי דֵינַיִם. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מוֹסֵר אוֹתָנוּ, וְאֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתָנוּ כְּרָגַע, הוּא רָשַׁע מְרָשַׁע בְּזֶה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר שְׂיִתְבַטֵּל כְּכֹר וְכוּ'. וּבִינְתוּיִם בְּעִזְרַת הַשֵּׁם עוֹד נִתְגַבֵּר עָלָיו גַּם-כֵּן, הַגֵּם שְׂיַעֲלָה לָנוּ עוֹד כֶּסֶף, אָבָל בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר נִנְצַח, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּפְסִיק לְפַחַד מֵהַצֵּל שְׁלָנוּ, כָּל פּוֹחַז, כָּל נוֹכַל, כָּל אוֹכַל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת לֹא יִפְחִידֵנוּ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יְכוֹל לִילֵךְ לְכָל הַרְעֵ-בָנִים שְׂרוּצָה, אָבָל לֹא נִפְחַד מִמֶּנּוּ. מִיּוֹם שְׁלִישֵׁי הַזֶּה אָנִי רוּצָה שֶׁתִּתְאַסְּפֶנָּה בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, תִּרְקַדְנָה וְתִשְׂמַחְנָה. מִתָּר כְּכֹר לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה וְכוּ'. וְקִדְם הַלֵּיל שְׂמַחָה, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁר' ... גֵּרוֹ זְאִיר, יַחֲזוֹר אֶתְכֵן עַל הַלְכוֹת טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי זֶה דָּבָר שְׂגוּבֵל בְּכִרְיִתוֹת, וְחֲמוּר עוֹד יוֹתֵר מֵאֲכִילַת חֶמֶץ בְּפֶסַח אוֹ אֲכִילָה בְּיוֹם כְּפוּר, כִּי לְחוּלָה מִתָּר לִטַל תְּרוּפוֹת שֵׁשׁ בָּהֶן תַּעֲרֹבֶת חֶמֶץ (כְּמוֹבֵן צְרִיף לְשֶׁאֵל רַב וְכוּ'), וְכֵן יֵשׁ חוּלָה שְׂמִתָּר לוֹ לְאֲכֹל בְּיוֹם כְּפוּר, אָבָל בְּעִנְיַן טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה — זֶה כְּרִיתוֹת וְכוּ', וְאִם אֲסוּר — אֲסוּר. וַיֵּצֵן שְׂנֹכְנְסוֹ עֵתָה הַרְבֵּה מִשְׂפָּחוֹת צְעִירוֹת וְחוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, רְצִיתִי שֶׁתְּבֹאנָה כֻּלָּן לְשִׁמְעַ אֶת הַשְּׂעוֹר מִמֶּנּוּ, אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ הַסֵּמְכָה וְכוּ', וְכֵן הַמְּבַגְרוֹת יוֹתֵר תִּשְׂמַעְנָה וְכוּ', כִּי תִמִּיד מִתְחַדְּשׁוֹת הַלְכוֹת חֲדָשׁוֹת, אָף לְאֵלוֹ שְׂיִודְעוֹת כְּכֹר. וְאַחֲרֵי-כֵן תַּעֲשִׂינָה אֶת הַלֵּיל שְׂמַחָה. וְאִם אֲשֶׁה אַחַת נַעֲדָרַת — זֶה וְנָא תִבְרַרְנָה וְתִשְׂאֲלֶנָּה מִדּוּעַ? ! כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ו:): הַרְגִּיל לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא — הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׂאִיל בּוֹ. וְכֵן צְרִיכָה לִהְיוֹת הָאֲחֵדוֹת בֵּינֵינוּ. תִּבְרַרְנָה מִדּוּעַ לֹא בָּאָה פְּלוֹנִית אוֹ אֶלְמוֹנִית, אוֹלֵי אֲרַע לָהּ מִשְׁהוֹ וְכוּ'. וְאַחַת תִּחּוּשׁ כְּאַחוֹת לְזוֹלַתָּה, אִם אַחוֹת לֹא הַגִּיעָה לְשְׂמַחָה, לְחַתְנָה, כְּכֹר מִתְקַשְׂרִים מִדּוּעַ לֹא בָּאת וְכוּ', וְשׁוּמְעִים אוֹלֵי קִרְיָה מִשְׁהוֹ, וְעוֹזְרִים לָהּ וְכוּ'. אִם תִּבְטַחְנָה שֶׁתַּעֲשִׂינָה דָּבָר זֶה, אָנִי מִבְּטִיחְכֵן שֶׁבְּזוֹכוֹתְכֵן תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹבָא בְּזֵהר הַקְדוֹשׁ (זֵהר חֲדָשׁ, פֶּרֶשׁת נח): עַל-יְדֵי בִי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, אִם יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁתִּהְיֶה בּוֹ אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, עַל-יְדֵי תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.

מָה אָנוּ רוֹאִים? הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם

לְהִסִּית בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, עַד שְׂאֵשׁה מְסִיתָה אֶת בְּעֵלָהּ, וְכֹף מְסַלְקִים אֶת הַשְּׂכִינָה. וְלֹכֵן הֵינָה פִּקְחוֹת, שְׂיֵהִיה בֵּינֵיכֵן שְׁלוֹם. בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן אֵינְנִי רוֹצֶה, שְׂאֶחָד יִתְעַרֵּב בְּעַנְיֵנוּ שֶׁל זֹלָתוֹ, אֵין זֶה עֲנִין שֶׁל אֶף אֶחָד לְתַחַב אִפּוֹ בְּעַנְיָנִים לֹא לוֹ. צְרִיכִים לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵחַ זֶה אֶת זֶה, אֲבָל לֹא לְהִתְעַרֵּב וְכוּ'. כִּי אִם אוֹת אַחַת נוֹגַעַת בְּזוּלָתָהּ, כָּל הַסֵּפֶר תּוֹרָה פְּסוּל. יִשְׁנֵן נָשִׁים הַהוֹלְכוֹת רְכִיל: זֶה עֲשֵׂתָהּ כֹּף וְזוֹ כֹּף וְכוּ', וְזֶה מְבִיא לְכָל הַצָּרוֹת שְׁבַעוּלָם. לְזֹאת רְצִיתִי שְׂיֵהִיה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֵן, וְאִזּוֹ יֵהִיה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין בְּעֵלֵיכֵן.

וְזֹאת עֲלֵיכֵן לְדַעַת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, פֶּה בּוֹנֵים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא יוֹעִיל — לֹא לְסַמ"ךְ-מ"ם וְלֹא לְמֵאֲתִים חֲמֵשִׁים רַבְּנִים שְׂיָבִיא עֲמוֹ, כְּמוֹ קֶרֶחַ, שֶׁהִבִּיא עֲמוֹ מֵאֲתִים וְחֲמֵשִׁים רַבְּנִים, מִשֵּׁה נִשְׂאָר מִשֵּׁה, וְקֶרֶחַ נִשְׂאָר שְׁמוֹ לְשִׂמְצָה. כְּמוֹ-כֵן אוֹתָנוּ לֹא יוֹכְלוּ לְשַׁבֵּר, אֶף שְׂאֵנוּ עוֹבְרִים הַרְּבֵה סֶבֶל, אֲבָל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַחַנוּךְ שְׂאֵנוּ נוֹתְנִים לְבָנִים וְלַבָּנוֹת, אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר, אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתֹאֵר מֵה קוֹרָה בַּחוּץ, אֲפֹלוּ בֵּין הַחֲרָדִים, יִשְׁנֵם הַמְדַרְדְּרִים וְכוּ', וְחֲמֵנָה לְצֵלֵן. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין לָנוּ מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ! הַתְּבוֹנָנוּ עַל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כְּמֵה מְאֲשָׁרִים הֵם! וְאֵלוּ הַמְרַכְּלִים עֲלֵיהֶם, זֶה בָּא מִקְּנָאָה, כִּי רוֹאִים אֶת הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית. לְזֹאת אֲבָקֶשְׁכֵּן מְאֹד, בְּאוֹ קֹדֶם קְבֵלַת הַתּוֹרָה נִקְבַּל עַל עַצְמָנוּ דְּבַר זֶה, וְכֹף נִצְלִיחַ.

מֵה שְׂרָצִיתִי לְבַקֵּשׁ וְאֵנִי מְבַקֵּשׁ כָּל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, הִנֵּה נִכְנָס הַקִּיץ, אֲשֶׁר הוּא מְחַנֵּיק מְאֹד, אֲבָל תִּדְעֵנָה שֶׁהַצְּנִיעוּת הִיא הַמְתַּנָּה שְׁנֵתֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵל לָנוּ לְהִסְתַּפֵּל עַל הַחִילוּנִיּוֹת, כִּי מְסַפְּנוֹת, הֵן לוֹמְדוֹת מֵהַגּוֹיִים, מְסַתּוֹכְבוֹת פְּחִיּוֹת הַשְּׂדֵה, אֵין לָנוּ מֵה לְקַנֵּא בַּחִיּוֹת הַשְּׂדֵה, אֲצֹלוּ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד חֲשׁוּבָה צְנִיעוּת הָאֵשׁה, זֶה גְּאֹנֵת הָאֵשׁה, שֶׁהוֹלְכַת בְּצְנִיעוּת. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְגִלָּה יג): בְּשִׁכְר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בְּרַחֵל, זָכָתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, וּבְשִׁכְר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בְּשְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, זָכָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא הִרְגָה אֶת הַמֶּן עַמְלֵק. וְכֵן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּזִכּוֹת נָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכוֹת בְּצְנִיעוּת — נִגְאָל, אֵינְכֵן צְרִיכוֹת לְהִתְבַּיֵּשׁ

מִכָּל פְּרַח־חַיִּית, אֲדַרְבָּה תִּלְכַּנָּה בְּגֵאָנָה וּבְצִנִּיעוֹת. וְנָא וְנָא לְהִזְהַר לֹא לְחֻקוֹת אֶת אֲפַנַּת הַגּוֹיִים: בְּגָדִים צְמוּדִים, חֲלָצוֹת שְׁקוּפוֹת אוּ חֲצָאִיּוֹת קְצָרוֹת עִם שֶׁסַּע וְכוּ'. וּמִכָּל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן שֶׁהַשְּׁעָרוֹת לֹא יָרְאוּ בַּחוּץ, כִּי שֶׁעַר בְּאִשָּׁה עָרוּהָ, וְכֵן פְּתוּב בַּזֶּהַר (ח"ג קכה.): קָלְלָה תְּבוֹא עַל בַּעַל שְׁנוֹתָן לְאִשְׁתּוֹ שִׁיתְּגַלוּ שְׁעָרוֹתֶיהָ. וְקִמְחִית וְזָכְתָּה לְהַעֲמִיד שְׂבָעָה כַּהֲנִים גְּדוֹלִים, מִחֲמַת שְׂלֵא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתָה שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה. וְלִכֵּן אֶצְלָנוּ הָאִשְׁכְּנִיּוֹת מְגַלְחוֹת שְׁעָרוֹתֶיהֶן לְגִמְרֵי. וְלִכֵּן הִתִּירוּ לָהֶן לִילָף בְּפֶאֱהָ, כִּי אִשָּׁה מִתְּבִישֵׁת לִילָף בְּקִרְחַת וּמִטְּפַחַת, אִף שְׂאֵמוֹתֵינוּ הִלְכוּ כֶּף וְלֹא הִתְבִּישׁוּ, וְכֵן אִמִּי, עָלֶיָּהּ הַשְּׁלוֹם, הִלְכָה כֶּף — מִטְּפַחַת עַל קִרְחַת וְכוּ', וְכֶף לֹא מִתְקִימַת, חֵס וְשְׁלוֹם, הִקְלָלָה שֶׁל הַזֶּהַר. וְאֵלּוּ שְׂמַתְבִּישׁוֹת לִילָף בְּמִטְּפַחַת, הוֹלְכוֹת בְּפֶאֱהָ וְכוּ' וְכוּ'. כִּי עֲנִין הַצְּנִיעוֹת חֲמוּר מְאֹד מְאֹד. וְכֵן אֶסוּר הַיַּחּוּד הוּא חֲמוּר מְאֹד, לְאִשָּׁה אֶסוּר לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, זֶהוּ אֶסוּר דְּאוֹרֵיתָא, לְאִשָּׁה אֶסוּר לְדַבֵּר עִם גָּבֵר זָר, עִם שֶׁכֶּן וְכוּ', אֵין בְּדַבֵּר הַזֶּה! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ח'): מָה רָאָה בַּעַז בְּרוֹת? אֵלֶּא כָּל הַבְּנוֹת הָיוּ מְשַׁחֲקוֹת עִם הַקּוֹצְרִים, וְרוֹת מְצַנַּעַת עֲצָמָה. וְזָכְתָּה שִׁיצֵא מִמֶּנָּה דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׂמִמְנוּ יֵצֵא מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ. וְהַכֹּל בְּשֶׁכֶר הַצְּנִיעוֹת שֶׁהִיתָה בְּרוֹת. וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת קוֹרְאִים מְגַלַּת רוֹת, וְרוֹאִים אֵל מַה זָכְתָּה, וְהַכֹּל הִיָּה בְּזָכוֹת הַצְּנִיעוֹת. לְזֹאת אֲבַקְשָׁכֶן מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל עֲנִין הַצְּנִיעוֹת.

כִּלְכֵּן יוֹדְעוֹת כִּיצַד בְּנִינוּ אֶת הַמְּקוּוֹה, בְּמִסִּירוֹת גִּפְשׁ מִמֶּשׁ, אִף אֶחָד לֹא יֵאֱמִין שֶׁעָתָה בְּשֵׁנַת אֲלֵפִים לְמִסְפָּרָם יִהְיֶה דְּבַר כְּזֶה, אֲנָשִׁים צוֹבְרִים הוֹן תּוֹעֲפוֹת, אֲגִדּוֹת עוֹשׂוֹת כָּל מִינֵי מַגְבִּיּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וְנִכְנָסִים רַבְבוֹת דּוֹלָרִים, יְהוּדִים עוֹשִׂים חֶסֶד, אָבָל אֵין אִישׁ בַּעוֹלָם שְׂיֻכַּל לְהֵאֱמִין, שֶׁבְּשֵׁנַת אֲלֵפִים בְּנִינוּ מְקוּוֹה לְנָשִׁים בְּאִיזָה מִרְתָּף בְּמַחְתָּרַת וְכוּ', וְלֹא נִקְבַּל אֲגוּרָה אַחַת כָּלָל וְכָלָל בַּעֲבוּר זֶה, וְנִבְנָה הַמְּקוּוֹה בְּמִסִּירוֹת גִּפְשׁ וְכוּ', כִּיצַד יִתְכַּן, הֲלֹא יֵשׁ אֲגִדַּת טְהֵרַת הַמְּשַׁפָּחָה וְכוּ'?! אִף הִנֵּה אִף אֶחָד לֹא עֲזָרְנוּ, וְלִהְפֹּךְ — עָלִינוּ הָיוּ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם אֵינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל כְּשֶׁרוּאָה דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל קָמִים וְנִבְנִים.

אף זאת עלי להודיע לכן, איננו יכולים להתקיים אם לא תשלמנה עשרים וחמשה שקלים לחדש, לא נוכל להחזיק מעמד, אנו חייבים מים, חשמל וכו', אין לנו שום ממון מבחוץ, הרשע מרשע הזה, אם היה יכול לסגור את המקוה — היה סוגר, אף זה בבית פרטי וכו', ואין ביכולתו לעשות זאת. ואם כן זהו מקוה שנבנה במסירות נפש, ועדין זה במסירות נפש, כי מעליו גרה משפחה וכו' וכו', ולכן אני צריך לעזרתכן, שהמקוה שלנו ימשיך לשגשג וכו'. ברוך השם אנו עומדים לקבל התר בניה לקרית חנוה, והתלמוד תורה, בית-הספר, הפעוטון והגנים, יהיו כלם במקום אחד, ושם יבנה גם מקוה ענק וכו'. ומשם עד לשכונה של התושבים, יבנו מאתיים דירות וכו' וכו'. וזה יכול להיות עוד שבוע, עוד חדש, עוד שנה, אצלו יתברך הכל יתכן, אבל עד אז עלינו לשמר על המקוה הקיים שיש לנו. לכן אבקש שתעזרנה לנו בעשרים וחמשה שקלים לחדש, אשר זה ממש מגבך.

וכן אבקש ואתחנן מאתכן, ואל תתחמקנה בשום פנים ואפן. יש לנו פעוטון, ואני מוכן להכניס את כל ילדיכן, אני רוצה שיהיה לכן רק טוב, ולהוריד ממכן את העל, שהילדים יפנסו במעון, אנו מוכנים להכניס את ילדיכן, על אף שאין מקום, תסתכלנה מה יש לחילונים: משטחי דשא, שטח ענק וכו' וכו', ולנו יש שתי דירות צפופות, ושם מצטופפים שבעים ילדים, כן ירבו. אבל יש לנו מחסור בכח אדם, וכיצד אפשר לטפל בילדים כשמטפלת אחת צריכה לטל תחת פקוחה כעשרים ילדים וכו', לכן אם רצונכן שלא יסגר המעון, נא ונא עזרנה וראינה להטות שכם, אין לנו מספיק מטפלות, כל אחת צועקת ובאה בטענה, למה לא לוקחים את ילדי וכו'? ! למה אינכן מבינות, שאין מי שיטפל בילדים. לזאת, אבקש מאד, אינכן יוצאות מפה, עד שאתן מחליטות, שכל אחת לוקחת על עצמה לעזר שעתיים בשבוע או בשבועים, או בחדש וכו' וכו', נא ונא היינה בקשר עם הגברת ... לפתור את הבעיה, היא קורסת תחתיה, אין לה פחות הנפש לזה. לזאת אבקשכן מאד, אם רצונכן שיהיה לכן פעוטון, תראינה לנדב כמה שעות. ההכרח לי לומר

לְכֵן, הַסְּבֵה שְׁבִית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ מִצְּלִיחַ כָּל-כֶּף — כִּי הַמּוֹרוֹת
עוֹבְדוֹת בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וְלָמָּה שְׁלֵא יִהְיֶה מִסִּירוֹת נַפֶּשׁ גַּם
בַּפְּעוּטוֹן? ! אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשִׂינָה רְצוֹנִי,
וְזוֹ טוֹבָה בְּעוֹבְרֵכֶן, וַיִּהְיֶה לְכֵן טוֹב בְּחַיִּים.

נְסִים בְּאֶשֶׁר הִתְחַלְנוּ. שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי יד): "חֲכָמוֹת
נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלֵת בִּידְיָה תִּהְרָסְנוּ", אֲשֶׁה חֲכָמָה יוֹתֵר מִן
הַגָּבֵר, כֵּן הַטְּבִיעַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִּינָה יִתְּרָה בְּאִשָּׁה יוֹתֵר מִן
הַגָּבֵר. וּבְיַדֵּי הַגָּבֵר אֵינוֹ אוֹהֵב לְשִׁמְעַע דְּבַר זֶה, אֲבָל זֶה עוֹבְדָה וְכוּ'.
וְלָכֵן אִם רְצוֹנְכֶן לְהַגִּיעַ לְשָׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי, עָלֶיכֶן לְוֹתֵר. אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מַגְלָה כו.): שְׁאֵלוּ הַתְּלַמִּידִים אֶת ר' נְחוּנְיָה בֶן
הַקְנָה, בְּמָה הָאֲרֻכָּת יָמִים? הֵינּוּ בְּאִיזוֹ זְכוּת זְכִיתָ לָזֶה? עֲנֵה וְאָמַר:
וּתְרַן הֵייתִי בְּמַמוֹנִי; וְלָכֵן אֲשֶׁה הַרוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּשָׁלוֹם-בֵּית —
תִּהְיֶה וּתְרַנִּיתִי. אֵינְנִי אוֹמֵר, אִם, חַס וְשָׁלוֹם, הַבַּעַל יִגְבִּיהַ יָד עַל
הָאִשָּׁה, — זֶה לֹא אֶתֵּן שִׁיקְרָה בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר כָּתוּב בְּפִרוּשׁ
בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׁזֶה מְנַהֵג כּוֹתִי, וְאִם יִקְרָה כְּדַבֵּר הַזֶּה, אַל תִּהְסָסְנָה
לְכַתֵּב לִי, וְאֵינִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יָבוֹא עַל נְכוֹן. אֲבָל
אֲנִי רוֹצֵה לֹאמַר לְכֵן, הֵייתִי פַקְחוֹת! לַבַּעַל יֵשׁ גְּאוּנָה — תִּנְהַ לֹּ
אוֹתָהּ, יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים, תִּצְאָנָה בַּחוּץ עַד שִׁיתְקַרְרוּ עֲצָבָיו, אַל תַּעֲנִינָה,
הַבַּעַל רַק רוֹצֵה לְהִיּוֹת צוֹדֵק, שִׁיְהִיָּה צוֹדֵק וְכוּ', אוֹמֵר שְׁעֵתָה יוֹם
— תִּאמְרָנָה כֵּן יוֹם וְכוּ', אִם רְצוֹנְכֶן שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶן לְבֵין
בְּעָלֶיכֶן, תִּרְאִינָה לְהִיּוֹת וּתְרַנִּיּוֹת בְּבֵית, וְכֵן תִּצְלַחְנָה מְאֹד. צְרִיכִים
לְשִׁמּוֹר מְאֹד, שֶׁבְּבֵית לֹא יִהְיֶה אֵשׁ הַכַּעַס, לָמָּה לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה
שֶׁל מְרִיבָה וְקִטְטָה, עַד שֶׁאֶתֵּן מַגִּיעוֹת לְכִבְיָהּ וְכוּ'? ! רְאִינָה לְוֹתֵר
וְכוּ', אֵינְנִי רוֹצֵה שֶׁתִּהְיֶה אֱלִימוֹת בְּקַהֲלָתְנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים.

אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמָּה שֶׁדַּבְּרָנוּ, יִכַּסּוּ
בֵּינֵיכֶן, תִּחְיִינָה בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלֵת
— עַל-יְדֵי שְׁטוֹת, הוֹרְסִים אֶת הַשְׁלוֹם-בֵּית בְּיָדִים, חָבַל עַל
הַיְלָדִים, לָמָּה הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲדִים לְצַעֲקוֹת וּלְצוּחוֹת וּלְבִכּוּת
בְּבֵית? ! לָמָּה לְהַגִּיעַ לָזֶה? ! הִתְחַתְּנֶתֶם, אַתֶּם שְׁתַּפְּסִים, וְכִמוּ בְּעַסֵּק,

שְׁלֹא שִׁיף שְׁאָחַד יִזְרַק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל זוּלָתוֹ, אֲלֵא עוֹבְדִים בְּיַחַד, בְּרוּחַ מִתְחַלְּקִים בְּיַחַד, וּבִהְפֹסֵד מִתְחַלְּקִים בְּיַחַד, בְּעִגְמַת נֶפֶשׁ מִתְחַלְּקִים בְּיַחַד, וּבִשְׂמִיחָה מִתְחַלְּקִים בְּצוּפֵא. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵתֵאחַד יַחַד, וְתוֹזְפִינָה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה. בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה כְּדַאי שְׂפָל אֲשֶׁה תָּבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּבְצוּפֵא יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל תִּשְׂפַחְנָה שִׂיסוּדוֹת הַתּוֹרָה לְאֲשֶׁה זֶה צְנִיעוּת הָאֲשֶׁה, וְחִנוּף הַיְלָדִים, וּבִפְרָט בְּנוֹת מַחְקוֹת אֶת הָאֵם, וְכֵן אֵל תּוֹצֵאנָה עֲצִיבִיכֵן עַל הַיְלָדִים, יְלָדִים מְלֵאֵי מֶרֶץ קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים — זֶה בְּרִיא וְכוּ', אוֹי וְאָבוֹי אִם הַיְלָדִים הָיוּ יוֹשְׁבִים עַל מְקוֹם אֶחָד.

לְזֹאת אֲבַקְשָׁכֵן, אֵל תּוֹצֵאנָה כְּעֶסְכֵן עַל הַיְלָדִים! וְאֵנִי מְקַנָּה מְאֹד מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאֵט לְאֵט לְהַכְנִיִם גַּם בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה מְלַמְּדִים מְנַסִּים, הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ כַּמָּה מְלַמְּדִים הַמוֹסְרִים נֶפֶשׁ, וְאִם יִהְיֶה דָבָר כֵּזֶה שְׂמֵלֵמֵד מִכָּה יְלָדִים וְכוּ', אֲבַקְשָׁכֵן שְׂתוֹדְעֵנָה לִי תִכְף-וּמִידָה, כִּי אֵינִי דֶרֶךְ מְלַמֵּד לְהַפּוֹת הַיְלָדִים, וּכְמוֹ-כֵן הַהוֹרִים אֲסוּר לָהֶם לְהַפּוֹת אֶת הַיְלָדִים, צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לָהֶם יִפֶּה וּלְהַתְאָוֹר בְּסַבְּלָנוּת, וְאִם אֵינִי סַבְּלָנוּת, צְרִיכִים לְעַבֵּד עַל מִדָּה זֹו בְּיוֹתֵר. הֵלֵא אַתָּן חוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּחִזְרוֹה בְּתִשׁוּבָה — לְעַבֵּד עַל מִדָּת הַסַּבְּלָנוּת, וְכֵף עוֹבְרִים אֶת הַחַיִּים בְּהַצְלָחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֵן כֵּל טוֹב, וְאֵנִי מֵאֲחַל לָכֵן כֵּל טוֹב, וְהַכֶּפֶל הַדְּבָר, תֵּאמְרָנָה לְבַעֲלִיכֵן, מִהַשְׁבּוּעַ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי אַתָּן מִתְקַבְּצוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׂמִחוֹת, וְהֵם יִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֵן כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְנִזְכָּה לְפַעַל יְשׁוּעוֹת אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתוֹזְפִינָה לְכֵל טוֹב.

הַמֵּאֲחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר במדבר, ראש־חדש סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

צר לי מאד מאד לשמע שאתה עוזב, אבל לדעתי זה רק זמנית.

העקר ראה לכבד וליקר את אשתך, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שהיא עוד תחזור ליבנאל, אל תדאג, רק את זה תקבל על עצמך, היות שאתה נכנס לגור במרכוז, שלא יחסר לך יום אחד מלהפיץ את החוברות והקונטרסים, כי אנחנו מכרחים עכשו להחזיר את כלל נשמות ישראל אל הקדוש־ברוך־הוא, ולעשות תעמולה עצומה להביא מה שיותר אנשים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, וצריכים להיות מאד מאד חזק על זה. ולכן ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל, איפה שאתה רק תגור תקבל על עצמך להפיץ את אור רבנו ז"ל בכח הכי גדול, ואל תתפעל משום ברירה שבעולם.

ראה לקבץ לעצמך שעורים כסדרן במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, פי הד' למונדים האלו הם כנגד הד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. ועל כלם — תלמד שלחן ערוך הלכה בכל יום.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּט תּרסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר במדבר, ראש־חדש סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויךדפו אל אהובי ידיד נפשי ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתני בזה שאתה שמח ומחייך.

תאמין לי, אני יודע שזה לא קל להתעסק עם צבור, וכן הקדוש־ברוך־הוא אמר למשה רבנו ולשאר נביאים, שעם ישראל הם עם קשי ערף, מה נאמר אנחנו, גרגירי עפר וכו' וכו', בודאי אין לנו כח וסבלנות עם עם קשה ערף, עם כל זאת עלינו לזכר שיש בזה העולם כל־כף הרבה ענשים קשים ומרים, רחמנא לישזבן, ומה ששומעים בן לילה ליום, פתאם ילד או ילדה וכו' נעשים חולים וכו', אבל בזה שמשמשים את הצבור, הקדוש־ברוך־הוא מוריד מהאדם את כל הגזרות שנגזרו עליו, ותאמין לי, שלא פעם אחת רציתי לזרק הכל, ולחיות חיים שקטים, ומה אני צריך את זה, זה ארבעים שנה, שאני סובל מרירות דמרירות, מחלקת שאין דגמתה, ודיקא את מי שעזרתי ולמי שמסרתי את נפשי, הוא יורק לי בפנים יותר מהכל.

אני עוד מגיל צעיר בטבעי מתמיד ואוהב ללמד, והתחביב שלי הוא ספרים, וזו התאנה שלי — ספריה גדולה, עוד ספר ועוד ספר, וזה מה שמחיה אותי, ולבסוף עלי לבטל את הזמן ביום ובלילה, והרבה פעמים כבר נמאס לי וכו', עם כל זאת פשעולה על לבי אילו גזרות קשות יש על בני־אדם, רחמנא לצלן, ובזה שאדם משרת את הצבור, נמתקים ממנו כל הדינים והגזרות שנגזרו עליו, וזה מה שדוחף אותי חזרה.

בענין מה שאני כותב מפעם לפעם, תאמין לי, שלבי אומר לי

הַרְבֵּה פְּעָמִים, שָׁזָהוּ זֶה, מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ, מְרַב חֲלָשָׁה, וְלִכְּנֹן אֲנִי צָרִיךְ תַּפְּלָה, שְׂאֲזַנְכָה לְהֶאֱרִיךְ יָמַי וְשָׁנַי לְכֹל הַפְּחוּת עוֹד עֲשֶׂר שָׁנַיִם עַד גִּיל שְׁבַעַיִם, כִּי יֵשׁ לִי עוֹד הַמּוֹן סְפָרַיִם לְגַמֵּר, שְׂמַנְחִים אֲצִלִּי בְּכַתֵּב יָד.

הַגְּנִי מִבֶּשֶׁר אוֹתָךְ בְּשׁוֹרָה מְשַׁמַּחַת, כִּי אֲשֶׁרוּ לְבַנְךָ ... גְּרוֹ יָאִיר, סְטוּדֵנְט וְיִזָּה, כֶּף לֹא תִהְיֶה לוֹ בְּעֵינָהּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׁנֹסְדֵר לְכֹל הַבְּחוּרִים.

אִוְדוֹת ... גְּרוֹ יָאִיר וְכו', זֶה לָנוּ בְּעֵינָה רְצִינִית מְאֹד, כִּי הַמְקַנְהָ זֶה בְּבִנְיָנוּ, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר שׁוּם דְּבָר, הִנֵּה אֲתוּ אֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל לְקַחַת אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ תִכְף־וּמִיד אַחַר הַבֶּר־מְצוּהָ, אִף שְׁלֵאִף אֶחָד אֲנִי לֹא לוֹקַח, כִּי פָּשׁוּט הֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת עוֹד בְּבֵית, אֲבָל לוֹ יֵשׁ טַעֲנָה צוֹדֵקָת, שְׁלִכְל הַפְּחוּת עֲשָׂרִים נָשִׁים הוֹלְכוֹת בְּלִילָה וְכו', וְזֶה לֹא בְּרִיא שְׁיִלֵד יְסִתּוֹבֵב שָׁמָּה, בְּפָרֵט אַחַר גִּיל בֶּר־מְצוּהָ, שְׁנֹת־פְקַחַת דַּעְתּוֹ, וְלִכְּנֹן כֹּל דְּבָר שְׁקָשׁוּר אֲתוּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכו', וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה לוֹמֵר לָךְ, כִּי בְּאַמַּת כְּשֶׁהִיָּה לָנוּ צָר מְאֹד, אִף אֶחָד לֹא לְקַח עַל עֲצָמוֹ אֶת הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ לְבָנוֹת אֶת הַמְקַנְהָ תַּחַת בֵּיתוֹ רַק הוּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִלְקַחָה מִמֶּנּוּ הַפְּרִטִיּוֹת. וְתֹאמִין לִי, שָׁגַם לִי הַיּוֹם קָשָׁה, שְׁהַמְקַנְהָ נִמְצָא תַּחַת בֵּיתוֹ, כִּי מִי הֵאֱמִין שְׁהַקְּהִילָה שְׁלָנוּ תִגְדֵּל כֹּל־כֶּף, שְׁבִכָּל לִילָה יָבוֹאוּ כֹּל־כֶּף הַרְבֵּה וְכו' לַמְקַנְהָ, וְזוֹ צְפִיפּוֹת וְהַרְבֵּה אֵי נְעִימוֹת יוֹצֵאת מִזֶּה. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִנֵּה ... שְׁלֵם בְּעֵבוֹר הַמְּבָנִים שֶׁל קָבַע בְּעֵבוֹר כֹּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׁיִהְיוּ בְּמִקּוֹם אֶחָד: הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה, הַבֵּית־סֵפֶר, הַגְּנִיָּים, הַפְּעוּטוֹן, אֲזוּ נִבְנְהָ שָׁמָּה גַם מְקַנְהָ עֲנֻקִית, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִתְחִילוּ גַם לְבָנוֹת שָׁמָּה דִירוֹת עַל הַהָר, כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה הַמְּקוֹם בּוֹדֵד, וְעַל־כֹּל־פָּנִים יֵשׁ לִי צֶעַר מְכֹל זֶה, וְאֵין לִי מַה לְהַשִּׁיב לָךְ.

הַעֲקֵר שְׁנֹת־חֲזִק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂמוֹרִידִים אוֹתָנוּ לַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, וְצָרִיכִים רַק לְשַׁמַּח.

אֲשֶׁר כַּט תַּרְסֵט — כַּט תַּרַע בְּנַחַל קִנָּה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּרְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, רֵאש־חֲדָשׁ סִינַי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחַת אוֹתִי בְּזֶה שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת
לִי, שְׁבַעֲלֶךָ הַשְּׁתַנָּה לְטוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַאֲמַת
יִשְׁתַּנָּה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלוֹת וְתִלְדֵי בְּנָקֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּרַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, רֵאש־חֲדָשׁ סִינַי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית בְּבֵיתְךָ, וְתִכְבֵּד וְתִיָּקֵר מֵאֵד מֵאֵד אֶת
אִשְׁתְּךָ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים. כִּי בְּאֲמַת חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעַ נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁכֹּנוּ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ
[תִּכְבְּדוּ וְתִיָּקְרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתַּעֲשְׂרוּ]; כֹּל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה
לְאָדָם רַק מִפְּנֵי שְׁזוּכָה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁכָל הַפְּרֻנְסָה וְהַשְּׁפַע בָּאָה לְאָדָם רַק
בְּזְכוּת אִשְׁתּוֹ.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך בשום פנים ואפן, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. והעקר מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה תמיד שמח.

ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר על כבוד אשתיך, כי הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם אשה צדקת, עם אשה טובה, תראה לקנות לה מתנות בכל פעם, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ירחם עליך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר במדבר, ראש-חדש סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

באתי לבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שיעורר את אשתו שתבוא ביום ראשון בלילה בשעה תשע ורבע אל השעור, כי יש לי לדבר הרבה ענינים נחוצים העומדים על הפרק, ובפרט לפני קבלת התורה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה באמת לקבל את התורה הקדושה, אבל זה תלוי רק כפי האהבה והאחדות שתהיה בינינו, ואחד יותר לשני, ולא בתנם שתקנו לקרות בתורה תמיד פרשת במדבר לפני קבלת התורה, שאז סופרים את נשמות ישראל, להורות שכל בר ישראל חשוב בשמים. ולכן העקר הוא אחדות ואהבה.

הכפל הדבר, כל אחד שיודיע לאשתו שתבוא בערב בשעה תשע ורבע אל השעור, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנהיה כלים לקבל את התורה.

המאחל לכם שבוע טוב...

כּט תּעֲרַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, רֵאש־חֲדָשׁ סִינּוֹ ה'תּש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שָׂרָק יְכוֹל לְלַכֵּת בְּיוֹם שְׁלִישִׁי אֶל הַכְּנֶס בֵּיד אֱלֹהָיו, שְׂיִלַּךְ וַיִּפְיֵץ שָׁם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי צְרִיכִים לְמַלֵּא אֶת הַמְּקוֹם עִם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבֹת זֶה אֲשֶׁר מוֹנֵעַ, לְכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת מְצַדִּינוּ לְמַלֵּא אֶת הַמְּקוֹם רַק עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִּיחַ לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

אוֹי וְאַבּוֹי לְבְנֵי-אָדָם שֶׁכֹּל מֵהוֹתָם הִיא מְחַלְקֵת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָנוּ הַגְּאֻלָּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כְּשֵׁשׁ עֲדִין שְׂנֵאָה עַל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַקֵּר מִבְּיַנְנוּ אֶת הַשְּׂנֵאָת חֲנָם, לְאַהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרוֹאִים שְׂאֵלוֹ שְׂמִסִּיתִים וּמְדִיתִים עַל יְהוּדִים, הֵם שְׂלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְלְכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמַלֵּא אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּרַעַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, רֵאש־חֲדָשׁ סִינּוֹ ה'תּש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִגַּה אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, שְׂזֻכִית לְסִיִּים אֶת כָּל הַשָּׁ"ס.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מִמֶּךָ, שְׂאָר הַדְּבָרִים הֶבֶל וְרִיק. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְמִיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם אַחַר סִיּוּם, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבָבָא לְנִצּוּחַ נְצָחִים.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִתְחַזֵּק, וְלֹא תִתֵּן שְׂשׁוּם דְּבָר יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִבְיִן, שְׂבְּזָה הָעוֹלָם הַנְּסִיווֹת הֵם מָאד קָשִׁים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂמַתְחִזֵּק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, וּבְזֶה נִמְדַּדֶּת גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מָאד מוֹדֶה לְךָ בְּעֲנִיַן הַמַּכְתָּבִים שְׂאַתָּה מוֹסֵר לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל תְּמִיד לְהַעֲבִיר אֶת הַמַּכְתָּבִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזֶה אַתָּה עוֹזֵר לִי מָאד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, שְׂתַסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְעַל שָׁם כָּל מַה שְׂאַתָּה צְרִיךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, מִלְּהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, אֶלֹא בָּא בְּכָל פַּעַם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּאֵלוֹ אֶף פַּעַם לֹא בָּא, כִּי כֵן מוּבָא (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִיּוּם סב), שְׂצְרִיכִים לְבוֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְּדִיק בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כְּאֵלוֹ אֶף פַּעַם לֹא בָּאוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, שְׂתַסַּע לְשָׁלוֹם וְתִתְחַזֵּר לְשָׁלוֹם, וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם חג השבועות, ראש-חדש סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

כבר כמה מאנשי שלומנו התלוננו עליך שאתה נוהג עם הרכב שלך בפראות וכו', אני לא מבין אותך, היתה לך כבר תאנה על הכביש הראשי, וגם היום כמעט דרסת שלשה אנשים, ומהשכונה של אנשי שלומנו מתלוננים שאתה יוצא במהירות ופזיזות, ואפלו לא מסתפל אם יש ילדים או לא, מה אתה רוצה להרג את מישהו? ! לרעתי, אם אתה לא תפסיק, יתנו לך שלילה לגמרי לכל החיים, לנהג רכב זה לא משחק, רכב זה נשק קטלני, ולכן אתה צריך מאד מאד לשמר, ולא להיות פרא.

כשקרתה תאנה עם הבן שלך, ממש הפכת עולם ומלואו, ומה קורה עכשו? ! אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס בלבך דבורים אלו, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מכל רע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תערה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם חג השבועות, ראש-חדש סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתכין לי את הקסטה מה שהקלטת מהתלמוד-תורה והבית-ספר, ותמסר את זה ל... שבא לכאן.

ראה להתחזק מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך,

וְרָאָה לְבָרַח מֵהַכֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַךְ, וְשׂוּא תְשׁוּעַת אָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

כָּכֵר קִבְּלֹתִי אֶת הַטֶּפֶס עֲבוּר בְּנֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, בְּעֲבוּר סְטוּדֵנְט וִיזָה, וְאַתָּה צְרִיף רַק לַחֲתָם, וּכְשׁ... יַחְזוּר לְאַרְצָן, וְיִרְצָה לַחְזוּר לְפָה, תּוֹכֵל לְגַשֵּׁת לְקוֹנְסוּלְיָה עִם זֶה, וְלֹא יַעֲשׂוּ לוֹ שׁוּם בְּעֵינָה.

וְכֵן בְּשָׂרוּ לִי הַיּוֹם, שְׂאֲשָׂרוּ גַם לְ... גְּרוּ יְאִיר וְ... גְּרוּ יְאִיר, וְאַנִּי מְקַוֶּה שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְהַכְנִיס עִם זֶה לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית.

אַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁ... גְּרוּ יְאִיר, יִלְוֶה לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, וְכָךְ תּוֹכֵל לְהַחְזִיר אֶת כָּל הַחֻבוֹת.

רַק תִּתְחַזַּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנִגְמַר עִם הַדִּירָה, וְנִהְיֶה מוֹכְנִים כָּכֵר עִם הַבֵּית-מִדְרָשׁ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְזַרֵּז אֶת הַצָּבֵעַ, שְׂיִגְמַר עִם הַצָּבֵעַ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, יָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֲנִי כָּא לְעֹשִׂים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת לַכֶּנֶס.

וּמְלַבֵּד זֹאת חֶשְׁקִי וְרִצּוֹנִי לְהַגִּיעַ בְּסוֹף חֹדֶשׁ סִינּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג השבועות, ב' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר יותר גדול מהפצת אור
רבנו ז"ל בעולם, ולכן ראה למסר את נפשך, פשוטו כמשמעו,
לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ובפרט עכשו שיש
גזענות פלפוף חזקה, והקלפה הזו נכנסה גם בין אלו שקוראים את
עצמם "חסידי ברסלב", ולא יכולים לסבל יהודים מעדות המזרח,
עלינו למסר את נפשנו ביתר שאת וביתר עז למלא את כל ארץ
ישראל עם החוכרות והקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל
ומוהרנ"ת ז"ל, ובמסירות נפש הכי גדולה לקרב מה שיותר יהודים
אל הקדוש-ברוך-הוא, על-פי דרכי רבנו ז"ל, ולהביא מה שיותר
אנשים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ולא להתפעל משום ברחה
שבעולם.

עליך לזכור, שרבנו ז"ל הוא מתנה לכל עם ישראל, ואף אחד
בעולם אינו יכול להגיד, שרק הוא יודע מרבנו ז"ל, ורק הוא יודע
את האמת, ורק הוא יכול לבחון בין האמת לשקר, כי זה בעצמו
שקר, ואם אדם רוצה לרחק את הזולת מרבנו ז"ל, צריכים לדעת
שהוא שקרן גדול, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה,
פרשה ח'): בשעה שבא הקדוש-ברוך-הוא לברא את אדם הראשון,
נעשו מלאכי השרת פתות פתות, חסד אומר יברא, ואמת אומר אל
יברא, שכלו שקרים, מה עשה הקדוש-ברוך-הוא? נטל אמת,
והשליכו לארץ, ושואל על זה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, רבית, הלכה
ה'): איך יכול להיות, שהקדוש-ברוך-הוא לקח את האמת שהוא
חותמו, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (שבת נה.): חותמו של
הקדוש-ברוך-הוא אמת, וזרק אותה לארץ? אלא אם אחד אומר

שְׁהוּלַת אֵין לוֹ שְׁיִכוּת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַזוּלַת אֵין לוֹ שְׁיִכוּת
אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, סִימָן שְׁנֵה לֹא אֲמַת, וְאֲמַת כּוֹז הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
זוֹרֵק, כִּי הָאֲמַת לְאֲמַתָּה זֶה לְקָרֵב כָּל יְהוּדֵי אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
שְׁבַעְעוּלָם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם,
וְאֵל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוּלָם, וְזֶה תַקוּנָךְ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֱלִיו תִּתְּבַרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּדְבַּק אֶל
הָאֲמַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לְךָ אֶת אוֹר הָאֲמַת, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת
תְּמִיד דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבֻעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּוִדְאֵי אִם אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ,
תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה תִּכְיָ-וּמִיד וְאֵל תִּדְחָה, וְתַקַּח אֶת הַפְּרוֹפְסוֹר שְׁנַמְשָׁךְ
לְבַד אֱלִיו, שְׁיִשׁ לְךָ יוֹתֵר בְּטָחוֹן עֲצָמֵי בּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח
אֶת מְלֶאךָךְ רַפְּאֵל עַל יְמִין הַרוּפָא, וְתַהֲיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה, הַעֲקֵר
אֵל תִּדְאָג, כִּי הַיּוֹם שְׁבַר הוּא נְתוּחַ מְאֹד קָל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְדִידִי וְתַלְמִידִי ... נְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתביך, אם אתה יכול להדפיס את כל מה שחמיך וּחְמוֹתְךָ שִׁיחִיו מְסַפְּרִים, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי עוֹד לֹא רִאִיתִי אֲנָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם אַמוּנַת חֲכָמִים כְּמוֹתָם, וַיֵּשׁ לָהֶם מִמֶּשׁ נָסִים וְנִפְלְאוֹת, וְהֵנֵס הֵכִי גְדוֹל, שְׁבַת עוֹרֵת תּוֹכַל לְהִתְחַתֵּן עִם בַּחוּר עִם כָּל הָאִיבָרִים וְהַגִּידִים וְכוּ', וְהַפֵּל זֶה מִחֲמַת אַמוּנַת חֲכָמִים, וְהֵם רוֹאִים בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְעַלֵּיהֶם אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפו), שָׂאֵלוּ הָאֲנָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם אַמוּנַת חֲכָמִים, הֵם רוֹאִים נָסִים וְנִפְלְאוֹת, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וְזֶה מֵה שְׁקוּרָה עִמָּהֶם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַדְפִּיס — תִּדְפִּיס, וְכָל מֵה שְׂאֵתָה מִדְּפִיס יִהְיֶה פְּנִימִי, לֹא עַל הַרְחוּב, וְכֵן כָּל הַמְּכַתְּבִים הַכֵּל פְּנִימִי.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּתְבַּלְּבַל מִשׁוּם דְּבַר. אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁכָל בַּחֲזִינָה כְּלוּלָה מִכָּל הַבַּחֲזִינוֹת, בְּוִדָּאֵי הָעֵקֶר הוּא תַפְלָה, אֲבָל יֵשׁ זְמַנִּים, שְׂאָדָם כָּל-כָּף שְׁבוּר, שְׂלֹא מְרַגֵּשׁ שׁוּם הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי נִפְל מֵהַאֲמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קח), שְׁהַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם נוֹפֵל מֵאֲגָרָא רְמָא לְבִירָא עִמִּיקְתָּא מִפְּנֵי קְלָקוּל הַאֲמוּנָה, שְׂזָה בַחֲזִינַת עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַפּוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׂאָדָם בּוֹכָה, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רג) מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה, וְזֶה מִתָּר אֲפֵלוּ בְּשַׁבַּת, כִּי כָף מוּבָא בְּפוֹסְקִים, שְׂמִי שְׁנֵהֲנָה מִבְּכִיָּה, מִתָּר לוֹ לְכַפּוֹת גַּם בְּשַׁבַּת.

בענין הדינים, זֶה שְׁנֵאָמַר בְּזֵהר "וְכָל שׁוּלְטָנָא רוּגְזִין וּמְאָרִי דְּדִינָא כּוּלְהוּ עֲרַקִין", זֶה רַק לְצַדִּיקִים הַדְּבוּקִים בְּאִין סוּף בְּרוּךְ

הוא, אָבֵל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שְׂרָחוּקִים לְגַמְרֵי, מְסַפְּנִים, הֵם תָּמִיד בְּדִינִים. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַדְבִּיק אֶת נַפְשׁוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינִים.

בְּעֵינַי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוַדַּאי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, מְאִיר עָלָיו הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת וְרַעוּת, וְאוֹי וְאָבוֹי לְמִי שְׂעוֹשֶׂה מַחְלָקָת, וּבַפֶּרֶט בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל — אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, וּבְזֶה הוּא מְגַלֶּה שְׂאֵין לוֹ שְׂיִכּוּת אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, כִּי כָּל הָעֵינַי שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל זֶה גִּלּוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׂבֻעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְעֵינַי מַה שְׂקָרָה עִם אֲשֶׁתְּךָ עִם הַטְּבַעַת וְכוּ', כְּדָאי שְׂתַגַּשׁ אֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְׂקָרָה.

הַעֲקָר הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחֻזַּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשַׁבֵּר אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת שְׂנוֹפְלָת עָלֶיךָ, וְתַמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךְ תָּמִיד אֶל הַשְּׂמָחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׂמָחָה. וּבְאֲמַת אֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂכָל

אֲשֶׁר כט תרפא — כט תרפב בַּנְחַל קסה

הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שְׁאֲדָם סוֹבֵל, זֶה רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן
הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיגֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׂמֵחָה תָּבִיא לָךְ רְפוּאָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַנּוּנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׁבֻעוֹת, ג' סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מְזֹל־
טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדַת הַנֶּנְכֵד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמְּנוּ,
וּמְכַלֵּל מִשְׂפַּחְתְּכֶם.

בְּתַכֶּם ... תַּחֲיֶה נִמְצָאת פֶּה, וְאֵת ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְקַחְתִּי לְמַגִּיד
שְׁעוֹר, הוּא יוֹשֵׁב חֲצִי יוֹם וְלוֹמֵד עִם הַבַּחוּרִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה,
שְׁבַעוּד חֲדָשׁ הוּא יִלְמַד גַּם הַחֲצִי יוֹם הָרֵאשׁוֹן, וְהַיְלָדִים אוֹהֲבִים
אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם יִתְחַזְּקוּ שְׂגִיחֵם
בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׁבֻעוֹת, ג' סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, הֵייוֹת שְׁהיוֹם יִסְעוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 אֶל הַכְּנֵס, וְיַפְיִצוּ שָׁם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכְּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ
 אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲלֵק לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּמוּנוֹת, שְׁיַפְיִצוּ אֶת זֶה אֶצֶל
 הַקְּהָל, וְאִם אֵין לְךָ מְסַפִּיק, תַּגִּיד לְאַחֶיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיָבִיא כַּמוֹת
 גְּדוּלָה, וְנַפְיֵץ אֶת זֶה שְׁמָה, וְזֶה יַעֲשֶׂה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוּל מָאד מָאד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טוֹב מָאד, וְתִרְאוּ לְגַמַּר אֶת זֶה
 בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזָּל טוֹב, הַבְּחוּר הוּא בְּחוּר טוֹב מָאד, וְהַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁכַבְשֶׁרֶת
 לִי אֵיךְ שֶׁהִיִּשְׁבָּה מִתְקַדְמָת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיּוּת, צְרִיכִים לְהַכְנִיס
 בָּהֶם הַרְבֵּה אֲמוּנַת חֻכְמִים וְהַתְּלַהֲבוֹת דְּקִדְשָׁה.

מֵה שֶׁשָּׂאֵלָת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ט, שְׁצִרִיכִים
 לְקַחַת אֶת הַחֲמִימוֹת שֶׁל הַיִּצָּר, וְלְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ עֲבוֹדַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, אֵין דְּבַר כְּזֶה, שְׂאִין לְאָדָם יִצָּר הָרַע, אַדְרָבָה, כְּכֹל שְׂאָדָם
 מִתְגַּבֵּר, יִצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו מָאד, כֹּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְאֶת
 הַתְּלַהֲבוֹת הַיִּצָּר צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא לְרִצּוֹת
 רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ
 תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל מְסִירוֹת נַפְשׁ, שְׁרוּצָה לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל
 קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ לְהִדְבֵּק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְשַׂמַּח אֶת אֲחֵרִים.

בוֹשֶׁה וְחֶרֶף שְׁבִנֵי-אָדָם אֲשֶׁר קוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם עַל שֵׁם רַבּוֹ
וְ"ל, עֲדִינָן יְהִיּוּ נְגוּעִים בְּשִׁנְאָה תְּהוּמִית כְּזוֹ, שְׂאָם פְּלוּנֵי בָּא, הֵם לֹא
בָּאִים, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, שְׁנִינֵיעַ לְמַצַּב
כְּזֶה, שְׁבִנֵי-אָדָם אֲשֶׁר נְגוּעִים עִם שִׁנְאָה עֲצָמִית, שִׁנְאָה עוֹרֶת
שֶׁיִּקְרְאוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, וּבְנֵי-אָדָם יַחֲשִׁבוּ שֶׁהֵם מְלֻאָכִים, וְאִינָם אֶלֶּא
מְלֻאָכֵי מוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

נָא וְנָא אַל תִּסְתַּכַּל עַל זֶה, וְזֶה אֶחָד מֵהַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים עֲכָשׁוּ
לְמַקְרָבִים הַחֲדָשִׁים, שְׁצִרִיכִים לְשִׁמְעַ מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְזֶה גוֹרֵם
שְׁהִרְבָּה נְשִׁמוֹת מִתְרַחֲקוֹת. לְכֵן אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֻנָּשִׁים כְּאֵלוֹ הֵם
מִפְקָרִים, כִּי לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהַזִּילַת כָּלֵל, וְלְכֵן צְרִיכִים רַק לְחֻזַּק
אֶת הַבְּחוּרִים וְאֶת אֲבָרְכֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ
אֶת הַחַיִּים, וְנִנְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּוֹנוּ וְ"ל בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ אִמְרָה מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: 'סְגֵלָה לְרִשְׁעִים —
לֹא לְפָחַד מֵהֶם'; וְלְכֵן תַּעֲמִדִי חֲזָק, וְאַל תִּפְחָדִי, וְאִם הִיא מִתְחַצֵּפֶת
— תְּשִׁיבֵי לָהּ מְנָה אֲפִים, וְאַל תַּחֲשָׁשִׁי שֶׁהִיא תִּתְפַטֵּר, כִּי כִּף אֲמָרוֹ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת נח.): הִבָּא לְהַרְגֵּךְ הַשָּׂכֵם לְהַרְגוֹ; וְשִׁלָּא
יְהִיּוּ לָךְ שׁוּם נְקִיפּוֹת מִצָּפוֹן, שֶׁהִיא מְאַבְדֶּת אֶת פְּרִנְסָתָהּ, כִּי אִם
הִיא שׁוֹנְאֵת יִשְׂרָאֵל כְּזוֹ, וּמִגְלָה אֶת הַשִּׁנְאָה כָּל-כֶּף פְּתוּחָה, אֶת לֹא
צְרִיכָה לְפָחַד כָּלֵל, אֲדַרְבָּה תַעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַשְׁתִּיק אוֹתָהּ,

וְאִם יִפְטְרוּ אוֹתָהּ, זֶה לֹא הַבְּעֵיָה שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּדְאָגִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא תִהְיֶי חֲזָקָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא בְּרֵאֵי יַעֲזֹר לָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֱהוֹבֵי תִלְמִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ עֲבוּר שְׁבָר וְכוּ', הַיּוֹם זֶה מְאֹד מְאֹד קָל
וְאֵל תִּפְחַד, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא
יִשְׁלַח אֶת מַלְאָךְ רַפְּאֵל עַל יְמִין הַרּוּפָא, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, וְתַעֲשֶׂה
אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

בְּעִנְיַן הַדִּירָה, אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ, שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְצֵאתָ, תַעֲשֶׂה כְּפִי
הַהִרְגָּשָׁה שְׁלֶךְ, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁבְּקִרוּב
כְּבָר יִגְמְרוּ אֶת הַדִּירוֹת שֶׁהִתְחִילוּ לִבְנוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג), שְׂאֲצֵל בְּנֵי-אָדָם אֻמוּנָה הוּא דְבָר קָטָן,
אֲבָל אֲצִלֵי הָעֶקֶר הוּא אֻמוּנָה. וְצְרִיכִים תָּמִיד לְחִזּוֹר אֵיפֹה אוֹחֲזִים
בְּאֻמוּנָה, וְלַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אֵיפֹה הוּא אוֹחֲזוֹ בְּאֻמוּנָה, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), וְכָל הַמְּחַלּוֹת
וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם מִפְּנֵי חֲסְרוֹן אֻמוּנָה. וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל

מיני מאמצים שבעולם להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך. ועקר האמונה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תתחזק אצלך האמונה יותר ויותר. ואמר החכם מפל האדם (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרפו.

בצורת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! עכשו הנער בכל העולם מספן מאד, בחדרים הכי חרדים יש אותה בעיה וכו' ילדים מנבלים את הפה וכו', ולא מספרים את זה וכו', אבל זאת אני מבטיח לך, ביום שבנך יהיה נעשה בר-מצוה, אעשה עמו יוצא מן הכלל, ואקח אותו תכף-ומיד לכאן, ולכן אל תדאג.

מה שאתה צריך זה לדבר עם בנך ולהסביר לו, שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל עליו, וצופה ומביט ורואה אותו, ותספר לו ספורי צדיקים, וזה ימשך את לבבו אליו יתברך. אל תתיאש, ותזכר אשר עם בן צריכים סבלנות כמו ברזל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת תזכה לרות רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציה.

חזק ואמץ מאד, ותאמין לי, שהקדוש-ברוך-הוא, הציל אותי היום מבזיון גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי,
יקירי ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם דבורי חזוק וכו'.

ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): אם
היה לו אפלו אדם אחד, שהיה אומר לו: "אחי חזק", היה רץ
אלפים ורבבות פרסאות וכו', רואים שגם רבנו ז"ל היה צריך חזוק
בזה העולם, אשר דבר זה אין לנו שום משג פלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן קלח): מה שהלב אומר הם דברי השם ממש, עין שם.

ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא חנן לי דעת ושכל ברגע
האחרון לא לנסע, אף שבאמת היתה פונה טובה לנסע, אבל ראיתי
איך שמהשמים מונעים אותי מלבוא, ולכן אודה להוי"ה כי טוב,
כי לעולם חסדו.

מה אמר לך, בודאי יש לאנשי שלומנו חלישות הדעת גדולה
מאד וכו', אבל אם יהיה מי שיעורר אותם, שיזכרו את מאמרם ז"ל
(ברכות ט:): לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל, ולא
לקראת מלכי ישראל בלבד, אלא אפלו לקראת מלכי אמות העולם,
שאם יזכה יבחיץ בין מלכי ישראל למלכי אמות העולם; וכן אמרו
(ירושלמי ברכות, פרק ג'): מצנה לראות גדולי המלכות, וכשתבוא
מלכות בית דוד, יהיה יודע להפריש בין מלכות למלכות, עין שם.
ולכן אם יש רק קצת דעת לאנשי שלומנו תלמידי "היכל-הקדש",
יכולים להבחין, ודי לחכימא.

בענין המחלקת והבזיונות, תאמין לי, שהקדוש-ברוך-הוא

חמל עלי, ועכשו אני רואה יותר מתמיד, איך שעלינו לשבת חוץ לשוב, כמובא (ספורי-מעשיות, מעשה ג' מהחגור), שהחכם לקח את אנשיו חוץ לשוב וכו', אף ששמה בא הסמ"ך-מ"ם, ורצה לבלע אותו ופתח פיו וכו', עם כל זאת החכם עשה עגול סביב אנשיו, ולא יכול היה הסמ"ך-מ"ם להפגס לשם, עין שם.

מוהרנ"ת ו"ל אָמר (לקוטי-הלכות, קרחה וכתבת קעקע, הלכה ג', אות יא): בכל דור נמצאים צדיקים אמתיים וכשרים אמתיים, כי אין דור תום, וכל צדיק וצדיק בדורו בודאי יש לו פתח להחזיר כל העולם כלו למוטב, ועקר המניעה היא רק מחמת גדל המחלקת שיש בכל דור ודור על הצדיק האמת שבדור, כמו שמצינו בכל הדורות מעולם, שתמיד היתה מחלקת גדולה על הצדיק האמת שבדור. ועקר המחלקת ביותר היא על הצדיק האמת, שעוסק לקרב בני-אדם להשם יתברך, עליו מתגברת המחלקת יותר ויותר, עין שם, כי הוא נפלא מאד מאד, והוא מאריך באריכות גדולה למה זה צריך להיות.

תודה רבה על החזיק שחזקת אותי, אבל אל תדאג, הכל ממנו יתברך, שהציל אותי מבזיונות גדולים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוקה להתחזק ביתר שאת וביתר עז.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

דע לך, שהקדוש-ברוך-הוא הציל אותי מבזיונות גדולים מאד מה שנתודע לי עכשו, ובאמת היה לי רצון חזק לבוא, אבל הלב אָמר בשום פנים ואפן לא לנסע, וכבר אָמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קלח): מה שהלב אומר, הם דברי השם ממש, עין שם.

כּי נְתוּדַע לִי, שֶׁהֵם תּוֹכְנֵנוּ בְּזִיּוֹנוֹת גְּדוֹלִים, כּי הֵם מְתוּפְזָצִים
מֵהַצִּלְחָתָנוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הֵצִיל אוֹתִי מִשְׁנִיָּהֶם.

אַל תִּהְיֶה לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כְּרַגַּע, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשָׁפֵט, וְאִם יְכוּלִים לְחַזֵּק אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲנִי לֹא יְכוּל לַעְזוֹר
לָהֶם, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים.

אוֹדוֹת שְׁאַמְרָתִי לָךְ, שְׁאַתָּה צְרִיף לְהַבִּיא מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה
כָּבֵר לֹא אֶקְטוּאָלִי, כּי הוּא יִשְׁלַח אֶת זֶה רַק אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְזֶה
לֹא בּוֹעֵר לִי עֲכָשׁוּ.

רַק תּוֹדִיעַ לִי מָתִי אַתָּה בָּא עִם הַבַּחּוּרִים, כְּדִי שֶׁנִּשְׁלַח רַבֵּךְ
לְקַחַת אֶתְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה אֲבָרָךְ אַחַד עָשָׂה לִי טוֹבָה גְּדוֹלָה, שֶׁהִשִּׁיג סְטוּדְנַט וַיְזַה
לְבַגְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְזֶה נִמְצָא אֶצְלֵךְ תִּזְרֶה שֶׁהוּא הִגִּיעַ
עֲכָשׁוּ לְאַרְץ, בְּשֵׁם ... וְזֶה מִסְפָּר הַפְּלֶאפּוֹן שֶׁלוֹ ... וּכְדָאֵי שֶׁתִּצְלַצְלִי
תִּכְרֶימִיד, וְכִף יִהְיֶה לָךְ אֶת הַסְטוּדְנַט וַיְזַה, וּשְׁנִיָּהֶם יוּכְלוּ לְבוֹא.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ, וַיִּהְיֶה
לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם המלא חזוק וכו'.

מה אמר לך! הכל מאת השם היתה זאת, באמת הנה לי תכנית לנסע, אבל ברגע האחרון הקדוש-ברוך-הוא עכב אותי, הקדוש-ברוך-הוא פשוט הציל אותי.

שלא תהיה לכם שום חלישות הודעת, אנחנו צריכים לדבק את עצמנו רק בהקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות, ונראה במו עינינו בגלוי שכינה.

חזקי ואמצי מאד, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואת יכולה לחזק ולעודד ולשמח את נשי אנשי שלומנו, שיתחזקו באמונת חכמים, שבוודאי הקדוש-ברוך-הוא שומר אותי שלא אבוא לידי בזיון וכו', והציל אותי ממה שהציל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם חג השבועות, ד' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שפעולם, ואל תהיו שבורים מבנכם ... גרו יאיר, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתראו אצלו שנוי גדול. הנה היה ביבנאל ילד שובב גדול, וכבר הגיע למה שהגיע, רחמנא לצלן, הוא רק פה שבוע, ונשתנה מן הקצה אל הקצה, אשר לא יכולים להפיר אותו אפלו, ומכל שכן אלו הילדים שפבר פה, כל אחד ואחד זה להפליא, לכן אל תדאגו, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

נא ונא החזיקו מעמד ותתחזקו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, כי בזה העולם צריכים חזוק על כל פרט ופרט בחיים, כפי מה שעובר על כל אחד ואחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם חג השבועות, ד' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אקווה מאד שהיית בדרשה שדברתי מקדם עם אנשי שלומנו, שזה להם לקח טוב ובית-ספר טוב, שידעו על להבא כשלא שומעים ממני שאני בא או לא בא, שלא יאמינו לכל שוטה, אני בפרוש לא אמרתי לאף אחד שאני כן בא או לא בא, היה בדעתי לבוא, אבל פנראה מן השמים הצילו אותי מסבל.

אתה צריך לדעת, שאם הבריון הזה שהכה אותך וכו', עוד יכול לחזור ליבנאל, תדע כבר מה לעשות עמו, כדי שידע להבא לא להפגס, בודאי צריכים לשמר על הבחורים, ולראות מי ומה, אני לא צריך בחורים פראיים וכדומה.

אודות לישן למעלה — בשום פנים ואפן וכו', בשביל זה הם ישינים בתלמוד-תורה, כדי לשמר על המקום, כדי שלא יגנבו לנו דברים, ציוד וכו', אבל לא בבגן.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לצאת מהחובות, כדי שנגמר עם הדירה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל גם לבנות את בית-המדרש.

העקר אל תרגיש את עצמך אשם, ושלא יהיו לך יסורי מצפון על מה שעשית, כי פשוט קימת'הבא להרגך השכם להרגו', ופוחזים פאלו אינם מבינים דרך אחרת. חזק ואמץ מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּט תּרצג.

בְּצִוְתַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי קָרָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ד' סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחִיו נֶצַח.

פֶּה תִקְבְּלוּ אֶת הַמְּבֻחָן שֶׁל בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִרְאוּ אֵיזָה צִיּוֹן טוֹב הוּא הוֹצִיא, וְתִרְווּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמֻנָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּרְווּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִבְּנֵיכֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כט תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרֵב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, קָנָה לְעֶצְמוֹ מַחְזוֹר וְסֵדֶר תְּקוּן לֵיל שְׁבוּעוֹת, אֵין לָכֶם מַה לְדַאָּג, הוּא יֵלֵד מְצִיָּן, גִּתָּן לְעֶצְמוֹ עֲצָה, רַק אֵל תְּדַאָּגוּ.

אוֹדוֹת בְּנִכְּם ... זֶה בְּיָדָי צֵעַר גְּדוֹל מְאֹד וְכָאֵב נוֹרָא, וְכַנְרָאָה שְׁנַפְחָד, אֲנִי מְקַוֶּה לְשָׁבוֹת בְּפִרְשֵׁת קֶרַח בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנִי לְהַבִּיא לּוֹ קָמִיעַ נֶגֶד פֶּחַד וְעֵינַי הָרַע וְכוּ', וְכֵן הַסְּגָלָה שְׁכַתְּב רַבְּנוּ וְ"ל בְּסִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת סְגָלָה, סִימָן ו', עֵינַי שָׁם.

הַעֲקָר תִּמְשִׁיכוּ לְלֶכֶת אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְצִיוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וְאַצֵּל צִיוֹן רַבָּם רַבֵּי עַקִּיבָא, וְלִשְׁפּוֹף שֵׁיחַ וְתַפְלָה שָׁם, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק זֶה, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁעוֹד נִשְׁמַע אֶת הַיֵּלֶד הַזֶּה לְדַרְשׁ דְּרָשׁוֹת בְּרַבִּים וְכוּ', הַעֲקָר אֵל תִּכְנָסוּ אֶל יְאוּשׁ, חַס וְשָׁלוֹם.

אַתָּה לֹא יוֹדַע אֶל אֵיזוֹ זְכוּת וְזִכְיוֹת אוֹתָךְ בְּעֵינַי הַדִּירָה וְתַקְוָה וְשְׁפוּצָה, לָךְ גִּרָאָה הַדְּבָר עַכְשָׁו כְּדָבָר קָטָן, וְיִגִיעַ יוֹם שְׁתַּחֲרַט, שְׁלֹא עֲשִׂיתָ מִסְפִּיק, וְדִי לְמַבִּין.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתוֹצִיא אֶת הַמְּרִירוֹת מִמֶּךָ, וְעַל-יְדֵי שְׁמִחָה תִּזְכֶּה לְהַצְלִיחָה וּפְרֻנְסָה בְּנִקְל, וְיִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה כְּכֹר לְהַתְחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל, שְׁזֶה יִהְיֶה פֶּאָר מְקַדָּשׁ מְעֻט, הַעֲקָר לֹא

להתִיאַשׁ, וְלִהְיֶאֱמֵן שְׁפָל עֲפָכָה זֹו לְטוֹבָה, וְאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיַדִּי
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כט תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּגְמַר אֶת שְׁפוּץ הַדִּירָה — הֵן לְגַמֵּר אֶת הַצָּבֵעַ
בְּמִקּוֹם שְׁצָרִיךְ, וְהֵן אֶת הַוִּילוֹן, אֲנִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ אֲנָשִׁים עִם כֶּסֶף רַק
בְּעֵבֹר זֶה וְלֹא בְּעֵבֹר לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת, תִּרְאֶה לְגַמֵּר, כִּי אֵין הַמְצִוָּה
נִקְרָאת אֶלָּא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה. וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁכָּבַר כְּמַעַט גְּמַרְתָּ, אֵל
תַּתֵּן שְׂאֵת הַגָּמֵר יַעֲשֶׂה אַחַר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁפָל הַמְצִוָּה תִּהְיֶה שְׁלָךְ,
וְתִקַּח אֶת זֶה כְּבָר בְּיַדֶּיךָ מִמָּחָר, וְתִצֵּא מֵעֲצָמָךְ וּמִהַדְּכָאוֹן שְׁלָךְ,
תִּתְחִיל לְהֵיוֹת שְׂמֵחַ, וְתִרְאֶה שִׁיְהִיָּה חַיִּיךָ תְּמִידִי עַל הַפְּנִים שְׁלָךְ,
תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו):
אֲשֶׁה בְּעֵלָה מִשְׂמֵחָה; אִשְׁתְּךָ עֲצוּבָה, כִּי הִיא רוֹאֶה אוֹתְךָ תְּמִיד
חֲמוּץ כְּמוֹ לִימוֹן ... אוֹ כְּמוֹ מְלַפְפוֹן חֲמוּץ ... תִּתְחִיל לְחַיֵּךְ לְאִשְׁתְּךָ,
תִּתְחִיל לְהַכְנִיס שְׂמֵחָה בְּבֵית כְּמוֹ שֶׁהָיָה פֶּעַם, הֵן אֲמַת הַיֶּלֶד מְאֹד
מִדְּאִיג, אֲבָל עִם מְרִירוֹת וְעֲצוּבוֹת לֹא תִפְתָּר אֶת הַבְּעָנָה, אֲדַרְבָּה
הַהַפּוּךְ הוּא הַנִּכּוֹן, כִּי הַיֶּלֶד מִסְכֵּן, מְרַגֵּשׁ הֵיטֵב הֵיטֵב שְׂדוּאָגִים
וְעֲצוּבִים רַק בְּשִׁבְלֹו, וְלִכֵּן אִם תִּכְנִיס שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְחַיִּיךָ
תְּמִידִי עַל הַפְּנִים, אִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה שְׂמֵחָה, וְכָל הַיֶּלְדִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים,
אִז גַּם ... יִבְרִיא מֶה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר.

קַח אֶת כָּל דְּבָרֵי אֵל לְבָךְ, וְכֵן תִּתְחִיל מָחָר לְגַמֵּר עִם שְׁפוּץ
הַדִּירָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, ידידי,
יקירי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, אף מחמת טרדות החג, לא היי
הפנאי להשייך.

אודות שעוררתי אותך הרבה מענין תורה ל"ט חלק ב', כי רבנו
ז"ל מדבר שם בלשון מאד מאד נדירה, וזו לשונו: "וראוי לנו לומר
זאת בבכיה בדמעות שלישי, לבכות ולהתגעגע לבקש ולהתחנן
לפניו יתברך מתי נזפה לזה, שיהיה לנו זה הדעת, שנוכל לדעת
ולהפיר הבורא יתברך מפל דבר של זה העולם בפרטי פרטיות וכו',
וכלנו אין פנינו יפות כלל, אנו צריכין שירחם עלינו השם יתברך,
לתן לנו מנהיג רועה נאמן, שיכול להאיר בנו ידיעה" וכו', עין שם;
ובודאי שזה סובב על רבנו ז"ל בעצמו, כי ידוע דרך הצדיקים שהם
מוכיחים, הם כוללים עצמם עם כלם, כמו שמובא בדברי רבנו ז"ל
(ספר המדות, אות תשובה, סימן ע): כשאתה מוכיח אותם שלא תקנו
חטאות נעורים, תכלל את עצמך עמם, ועל ידי זה יקבלו ממך,
והבן למעשה. כי העקר שאנחנו צריכים — רק להיות דבוקים
בהקדוש-ברוך-הוא. תאמין לי, שכל העולם פלו אינו עולה כהרף
עין, כמו שהתפאר הקבצן העור, שאין לו שום הסתכלות בזה
העולם, אשרי מי שזוכה להגיע לבטול בזה, שנכלל באין סוף ברוך
הוא, שיכול להתפאר שאינו זוכר כלום.

נא ונא אל תבלבל את עצמך, כי זה בשביל הבחירה והנסיון,
כך מנסים את בני-אדם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהיית
בדרשה שדרשתי אצל הנשים, וכל הדבורים יפנסו אצלך, ואם לא
שמעת, תקח קלטת מ... גרו יאיר.

זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁמַנְסִים הַיּוֹם אֶת בְּנֵי-אָדָם, וְעֲלִינוּ רַק לְשֹׁמֵחַ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַדָּשׁ בְּכֹל פְּעַם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, וְתִרְאֶה רַק לְרוּץ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק לְהִתְבּוֹדָה אֵלָיו, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. תֵּאֱמִין לִי, שָׂאֵם דְּבִקּוֹת אַחַת יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִהְיוֹת הֵכִי מְאֹשֶׁר, וּכְדַאֵי לְרַדַּת לְזֵה הָעוֹלָם אֲפִלוּ לְדַקָּה אַחַת שֶׁל דְּבִקּוֹת אֱמֶת בְּאֵל אֱמֶת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; וְאֵם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: מִצְוָה גְּדוּלָה לִהְיוֹת בְּשֻׁמָּחָה תָּמִיד, בְּיַדַּי הַמְּצִוָּה בְּשִׁלְמוֹת לְשֹׁמֵחַ גַּם אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג), שְׁצָרִיכִים לְתַפְּסֵם אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל תּוֹךְ הַשְּׁמָחָה; וּמוֹהַר"ן ת"ו ו"ל מִסְבִּיר, שְׂזוֹ הֵיא אֲשֶׁתּוֹ — לְשֹׁמֵחַ אוֹתָהּ, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל הָאִשָּׁה נִמְשָׁכַת אֶל הָעֲצָבוּת, כִּי "רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מְנוֹת" וְכוּ', וְלָכֵן מִצְוֹת גְּדוּלָה לְשֹׁמֵחַ אֶת הָאִשָּׁה, כִּי זֶה בְּכֹלֵל לְתַפְּסֵם אֶת הַמְּרָה שְׁחוֹרָה וְהָעֲצָבוּת אֶל תּוֹךְ הַשְּׁמָחָה, וְזוֹ עֲבוּדָה תְּמִידִית — רַק לְשֹׁמֵחַ אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְאֵז תּוֹזָה לְבָנִים וְזָכְרִים, יְרֵאִים וְשְׁלָמִים וְצַדִּיקִים וְקְדוּשִׁים. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תרצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאָתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי בְּמִיָּחַד לְשַׁפֵּץ אֶת הַדִּירָה.

רק תתחזק להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות, ונתעלה במעלות התורה והיראה, ונהיה דבוקים בו ותברך, אשר אין למעלה מזה.

ובאמת אנחנו צריכים להיות מאד מאד שמחים, שאנחנו מקרבים אל רבנו ו"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרחצ.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לסדר גשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, ששניכם תהיו בריאים, ובצעורתו יתברך תזכו לעבר על הכל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, ושניכם צריכים להיות בריאים, ותהיו בריאים, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם כחות הנפש, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תרצט.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לסדר גשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד רציתי לשמע מה שלומכם, ואיך את מרגישה, כי

שְׁמַעְתִּי שְׁנַחֲלֶשְׁתָּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

מֵה קוֹרָה עִם הַבֵּן שְׁלָכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא מְאֹד מְאֹד חֹסֵר לִי,
כִּי הוּא הָיָה פֹה יָד יְמִינִי, וְחָבֵל שֶׁהֵילֵד יִלְךָ לְבִבּוֹנוֹ, פֹּה הוּא הַצְּלִיחַ
בְּלִמּוּדִים, וְעֵלָה מְעֵלָה מְעֵלָה.

אוֹדוֹת הַמִּשְׁפָּחָה, אֲנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַשְׁלִים
בֵּינֵיכֶם, וְתִבּוֹאוּ לְהַסְדֵּר הַכִּי טוֹב, אַתֶּם מְצַדְּכֶם תְּהִיוּ וְתִרְנִיִּם,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּמַחְנֵנוּ.

רְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תִּחְשְׁבוּ רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת
יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׁהָאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזוּ כָּל
הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרָת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּש.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִשְׂא, ח' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבָי, יְדִידֵי
וְתַלְמִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת לְלַמֵּד אֶת אַחִיךָ שְׁחִיטָה וְכו', עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זוֹ עֲבוּדַת
קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה לֹא מִשְׁחָק, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת רְצִינִי מְאֹד מְאֹד,
כִּי חֵס וְשְׁלוֹם, אִם שׁוֹגִים כִּי הוּא זֶה, מְכַשִּׁילִים אֶת הָאָדָם בְּטִרְפוּת
וּנְבִלוּת, רַחֲמָנָא לְצַלְן. וְלִכֵּן אִם הוּא יִלְמַד הַרְבֵּה, וּבִפְרִט שְׁיִקְבֵּל
עַל עֲצָמוֹ לְסַיֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַסֵּפֶר הַנֶּפֶלָא, שְׁצַדִּיקִים הַעֲיִדוּ עֲלָיו,
שְׁנֹכְתָב בְּרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ, וְהוּא סֵפֶר "שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה", וְיִדַע הֵיטֵב הֵיטֵב

את ההלכות, אז שיף שיהיה שוחט, אבל בלי זה סתם ללמד אותו לחתף ... אתה יודע שיש יכולים להאכיל יהודים נבלות וטרפות, וזה לא צחוק. ולכן שוחט שצריך ורוצה לקבל כתב שחיטה, מכרח להיות בקי בעל-פה בהלכות שחיטה, זו לא אמנות כשאר אמנויות, שיודעים כבר את ההלכות וזהו זה, אלא צריכים לחזור על זה, וגם להיות ירא שמים גדול.

אודות לקנות מחשב שקוראים אינטרנט, דע לה, שדבר זה מאד מאד מסכן, וכל הרבנים אסרו את זה באסור חמור, כי לילדים זה סם המוות, וגם מה שאנחנו הכנסנו את המוסדות שלנו — זה לכלליות העולם, אבל לא לדתיים, אבל לקנות ולהחזיק את זה בבית, זה ענין של פקוח נפש ממש, וסכנה גדולה מאד מאד.

גא ונא ראה לשמח את עצמך, כי העקר בזה העולם זה שמחה. ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על שמחה, ואמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמח תמיד — הוא מצליח; ולכן אם אתה רוצה להצליח בחיים, תשתדל מאד להיות בשמחה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ובזכות השמחה ימשך עליך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי אי אפשר להשיג את הקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי שמחה, כי אין השכינה שורה אלא בלב שמח.

גא ונא תשתדל מאד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, משלימים לו ימיו ושנותיו. וזו סגולה לאריכות ימים.

גם תזהר מאד ללכת להתפלל במנין דיקא ערב ובקר וצהרים, אשר הוא דבר גדול מאד מאד.

ומפעם לפעם לך אל קברי צדיקים, ותבקש שם רחמים רבים, כי אדם צריך בזה העולם הרבה רחמים — הן על עצמו והן על אשתו והן על הילדים, ובפרט שתשתדל להיות בראש השנה אצל

ציון רבנו ו"ל, שאז יכולים לפעל דברים שכל השנים לא יכולים לפעל. ובזכות רבנו ו"ל תזכה לשנה טובה ומתוקה.

נא ונא ראה להתחזק, ולא לפל בדעתך כלל, ומי יתן, שתעשה לעצמך שעורים כסדרן במשנה, בגמרא, במדרש, כסדרן דיקא, פי הלמוד כסדרן — זה דבר גדול מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּט תּשׂא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך קדם החג, אף מחמת טרדותי הרבות לא היה לי הפנאי להשיבך.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה עוזר לי להנהיג את הקהלה, ובפרט בעניני דיני תורה שיש בין אחד לשני, שזו העבודה הכי קשה, כי כל אחד יש לו דעת אחרת ודעה אחרת, וכמאמרם ו"ל (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'): כשם שפרצופיהם שונים, כך דעותיהם שונות; וצריכים מאד מאד לשמר, שלא יהיו מריבות ואי הבנות בין בני-אדם.

מה טוב ומה נעים, אם בכל דרשה שאתה דורש לאנשי שלומנו, תדבר אתם הן מדיני שבת החמורות מאד, והן מדיני ממונות, כי אסור לגע בכסף של השני, כי מקבלים על זה ענש גדול מאד, שצריכים להתגלגל עוד פעם בזה העולם, ורחמנא לישזבן.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, למצא בחור טוב לבתך... תחיה, כי יש בין בחורי הישיבה "דמשק אליעזר" בחורים עדינים,

וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

שְׁנֵי בְּנֵיךְ לֹמְדִים טוֹב וּמְתַנְהֲגִים בְּסֵדֶר, וּבְכַרְט ... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא עוֹלָה עַל הַכֹּל בְּהַתְמַדָּה וּבְמִדּוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוּכַל לְרְאוֹת שְׂתַהֲיָה אִיזוֹ פְּשָׁרָה בֵּין ... גֵּרוּ יְאִיר וּבֵין ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי חָבַל שְׂבִין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיוּ חֲלוּקֵי דַעוֹת, וְאֲנִי תָמִיד רַק מְדַבֵּר מְאֻחָדוֹת וּמֵאֲהָבָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, זֶה רַק עַל-יְדֵי מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שְׂאִין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר — זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה צְרִיכִים תָּמִיד לְחֹזֵר — הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים. וּכְשֶׁאָדָם חֹזֵק בְּזֶה, אֹז הוּא מְצַלִּיחַ דְּרַכּוֹ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם קִדְּם הַחֵג, אַךְ מְרַב טְרָדוֹת הַחֵג לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְכֶם כְּרִצּוֹנְכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם מְשַׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, סוּף כָּל סוּף הֵם בָּאוּ לְגוֹר פֶּה רַק בְּשִׁבְלֵכֶם, וְהֵם מְרַגִּישִׁים כְּאֵלוֹ אַתֶּם מְרַחֲקִים אוֹתָם, תְּאֻמֵּינוּ לִי, שֶׁהֵם אוֹהֲבִים אֶתְכֶם אֲהַבַת נֶפֶשׁ, וּמְרַב אֲהָבָה הֵם רוֹצִים לְחַקוֹת

אַתְּכֶם וְכוּ', וְאִין לָהֶם, חס וְשְׁלוֹם, שׁוֹם מִחֲשָׁבָה אַחֲרַת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל'): אֵין דְּבַר טוֹב וְאִין שְׁלוֹם יוֹצֵא
מִתּוֹךְ מְרִיבָה וְכוּ', קִיֵּן לֹא נִגַע בְּאַחֲזֵי אֲלָא מִתּוֹךְ מְרִיבָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְׁלוֹם, כִּי כִּף אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ קְדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יא): גְּדוֹל הַשְׁלוֹם וּשְׁנוּאָה
הַמִּחְלָקָת, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ שְׁכַל הַגְּאֻלָּה תִּלְוֶיהָ רַק בְּשִׁתִּי
הַמְשַׁפְּחוֹת הָאֵלוּ, בְּנֹדָאֵי הֵייתֶם נִזְהָרִים מְאֹד לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וּמִי
יֹדֵעַ אִם שְׁתִּי הַמְשַׁפְּחוֹת הָאֵלוּ לֹא מַעֲכָבוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה, וּלְדַעֲתִי,
אִם כָּל אֶחָד הָיָה חוֹשֵׁב בְּצוּרָה כְּזוֹ, הַכֹּל הָיָה הוֹלֵךְ כְּכֹר בְּצוּרָה
אַחֲרַת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים
שְׁבַעְעוּלָם לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת. אַדְרַבָּה, מְרַב אַהֲבָה שֶׁהֵם אוֹהֲבִים
אֶתְכֶם, הֵם מַחְקִים אֶתְכֶם, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם, שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, תְּדוּנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוּ, כִּי כָּל הַצְּלַחַת
הָאָדָם זֶה רַק כְּשֵׁי שְׁלוֹם, כִּי הַשְׁלוֹם הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת כָּל
הַבְּרָכוֹת, כְּמַאֲמָרֵם ו'ל (עֲקָצִין, פְּרָק ג'): לֹא מַצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
כְּלִי הַמִּחְזִיק בְּרַכָּה אֲלָא הַשְׁלוֹם; וְאַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ מְאֹד לְשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמֵחָה הִיא הַיְסוּד בִּיהֲדוּת. וּרְבִנוּ
ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד; וְצְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזֶה בָּא
מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ,
שֶׁהַיְסוּד לְבְרִיאוֹת זֶה שִׁמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוּלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזֶה יִרְחִיב לְכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכֹל הָאֵי
נַעֲיֻמוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים בָּא רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׁמֵחָה. וְלִכֵּן
תַּעֲשׂוּ כָּל שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבַפְּרָט שְׂרָאִיתִי, שְׁתַּהֲלֶה
לְאֵל, זְכִיתֶם לְהִבְיָא קְהַל כָּל-כָּף גְּדוֹל בְּיוֹם הַזְּכָרוֹן שֶׁל הָאָבָא, אִז
אֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ לְכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלַתִּי רְגִילִים, וְהַחֲכֵם מִכָּל הָאָדָם

אומר (קהלת ז, א): טוב שם משמן טוב וגו', וזה נתקיים במשפחתכם, כי באו המון אנשים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מה שדברנו אז ידפס, בעזרת השם יתברך.

אני מאד מקנה, שתעשו את רצוני.

תראו לכתב לי, ואכתב לכם עוד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ח' בסיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו הנקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הנז"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרון ויצילן מכל צרה וצוקה, מכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד ליילה בזה העולם לדבר מדבורי רבנו ו"ל, וזה צריך להיות לנו התחזקות עצומה מאד. בכל פעם כשנשות אנשי שלומנו מתועדות יחד, הדבור הראשון צריך להיות — מהקדוש-ברוך-הוא. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן טו): כשאדם זוכה ומתקרב אל הצדיק, הצדיק פותח לו את העינים להסתפל בגדלת הבורא יתברך שמו. אנחנו פלנו כפויי טובה להקדוש-ברוך-הוא. ראיתם אדם שאין לו טענות להקדוש-ברוך-הוא, שנותן תודה להקדוש-ברוך-הוא? לא ולא! כל אחד ואחד יש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא. וזה נקרא כפויי טובה.

הקדוש-ברוך-הוא יעיד, מה שאני שומע ביום אחד, יכול לשבר אבן, לפוצץ ברזל, כל-כף הרבה חולים יש, רחמנא לישזבן, כל-כף הרבה צרות ישנן, ואיך יש זמן להתלונן ולא לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא על החסד שעשה אתנו? ! ברוך השם, אנחנו

בְּרִיאִים, הַיְלָדִים בְּרִיאִים. וְהִנֵּה בָּאִים בְּטַעֲנוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! מִסְתּוֹבְבִים מִמְרָמְרִים, כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלִקַּח עֲצָמוֹ, כְּבִיכּוֹל, עָלֵינוּ. וְאָנוּ מְלֵאִים טַעֲנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. אוֹמְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַצְּדִיק פּוֹקֵחַ לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. בְּרָגַע שְׁאֵדָם מִתְחִיל לְהִסְתַּפֵּל בְּגִדְלַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ מִתְחִיל לְתַת תּוֹדָה לְפָנָיו, וּמִתְחִיל לְרֵאוֹת גַּם בְּשִׁפְלוֹת עֲצָמוֹ, שְׁאֵנִי כְּלוּם, אָפֶס. וְלָמָּה אָדָם אֵינוֹ נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי הוּא גִּאֲוֹתָן, כִּי כִפִּי שְׁאֵנִי הוּא, צְרִיף לְהִיּוֹת לִי כֶּף וְכָף, וְאִם אֵין לִי כֶּף וְכָף, אִזִּי אֲנִי בְּרָגוּז, כְּבִיכּוֹל, עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה בָּא מִגִּאֲוָה, אֲכַל כִּשְׁאֵדָם יוֹדֵעַ: אֲנִי כְּלוּם! דִּי לִי שְׁאֵנִי חַי וּבְרִיא, אִזִּי מִתְחִיל לְהִסְתַּפֵּל עַל גִּדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן אוֹמְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַצְּדִיק פּוֹקֵחַ אֶת הָעֵינַיִם לְהִתְחִיל לְרֵאוֹת בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲקָר — שִׁמְתְּחִיל לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, שְׁאֵינְנוּ כָּל-כֶּף בְּסִדְרֵי, פֶּה חֲטָא בְּלִשׁוֹן-הָרַע, פֶּה עֲשָׂה לִיצְנוּת, פֶּה צִעַר הוֹרִים וְכוּ', וְאִם יֵשׁ לָנוּ טַעֲנוֹת עַל יְלָדֵינוּ שְׁאֵינָם שׁוֹמְעִים בְּקוֹלֵינוּ, שְׂכַחְנוּ שְׂגָם אָנוּ צִעְרָנוּ אֶת הָאֵב וְהָאֵם, וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ שְׂגָם עֲתָה מְצַעְרִים אֶת הוֹרֵיהֶם.

וְאִם-כֵּן זֶה מַעֲלַת הַקְּרָבָה לְצַדִּיק — שִׁפּוֹקֵחַ לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת אֵיךְ וְהֵיכֵן אָנוּ עוֹמְדִים. וְאוֹמְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנד), עֵינַי הָאָדָם רוֹאוֹת דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, אִךְ זֶה הוֹלֵךְ בְּמַהִירוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלָה, שֶׁזֶה לֹא בָּא לְמַח לְהִבִּין מַה שְׂרָאֵינוּ, כִּי כָּל דְּבָר שֶׁהֵעִין רוֹאֶה, מִחֲזִיר אֶת זֹאת לְמַח, וּמִתְחִיל לְחַשֵּׁב מַה רְאִיתִי עֲתָה, אֲכַל זֶה הוֹלֵךְ בְּמַהִירוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלָה, עַד שְׁאֵדָם אֵינוֹ שֵׁם עַל לֵב מַה רוֹאֶה. וְזֶהוּ צִעַר גְּדוּל, כִּי אִם הָעֵינַיִם הֵיוּ פְּקוּחוֹת, הֵיוּ רוֹאוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים, אֲכַל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שֶׁלַח הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁמִּסְתִּיר מֵעֵינַיִנוּ אֶת הַדְּבָרִים הַנִּפְלְאִים, עַד שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת), מִהֵבֵן מְלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְּפוּ, עַד שֶׁקוֹרִין אֶת הֵבֵן מְלֶךְ — בֶּן שִׁפְחָה וְלֵהֲפֹךְ, וְאֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי לְמִי שִׁפּוּצָה פֶּה וּמְדַבֵּר. וְאוֹמְרֵי מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, עֲרוּבֵי תַחֲמוּמִין, הַלְכָה ו'), שְׁאֵצֵל עֲמֵלֶךְ

כְּתוּב, שֶׁהִיָּה חוֹתָךְ זְנוּבוֹת, וְזוֹרְקֵן כְּלָפִי מַעְלָה. וְהַפְּרוּשׁ הוּא, שְׂיֵישׁ
 אֲנָשִׁים, שֶׁהֵם בְּגֵי שִׁפְחָה, כְּדִגְמַת זָנֵב, וַיֵּשׁ אֶחָד שֶׁהוּא בֶּן מֶלֶךְ,
 שֶׁהוּא רֹאשׁ-בֵּית — שֶׁמְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמָה עוֹשֶׂה
 עִמָּלְק? מִשְׁפִּיל אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ, אֶת הָרֹאשׁ-בֵּית, עַד שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו
 כָּל דָּבָר אָסוּר, שֶׁאֶפְלוּ הוּא לֹא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלָל, וְלוֹקַח אֶת הַזָּנֵב,
 שֶׁהוּא בֶּן הַשִּׁפְחָה, וְזוֹרְקוֹ כְּלָפִי מַעְלָה, שֶׁכֵּלֵם יִדְעוּ מִמֶּנּוּ, כֵּלֵם
 יִדְבְּרוּ מִמֶּנּוּ, וַיִּתְפָּרְסֵם בַּעוֹלָם. וְכָל זֶה בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. וְעַל
 זֶה עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵפָה לְהִתְקַרֵּב
 אֶל הָרֹאשׁ-בֵּית, שֶׁזֶה הַצַּדִּיק, שְׂיֵישׁ בְּכַחוֹ לְתַקֵּן אֶת כֵּלֵם. אֲבָל
 צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן,
 חֵלֶק ב', סִימָן עח), שֶׁעֲכָשׁוּ יֵשׁ גַּעְגּוּעִים וְרִצּוֹנוֹת עֲצוּמִים לְעַם יִשְׂרָאֵל
 לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוֹלֵךְ וּמְפָרְסֵם כָּל
 מִיָּנִי שֶׁקָּרְנִים וְצַבּוּעִים, כְּדִי לְהַעֲלִים אֶת הַצַּדִּיק, שֶׁלֹּא יִדְבֹּר
 מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תּוֹפֵס אֶת בְּנֵי-אָדָם. וּמָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת?
 לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵפָה לְהַשְׁאֵר אֶצֶל הַצַּדִּיק,
 וּלְצִיְתוֹ וּלְהַשְׁאֵר מְקַרְבִּים אֵלָיו, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן הַקָּשֶׁה שֶׁלָּנוּ. וּכְשֶׁאָדָם
 זוֹכֵה וְנִפְקָחוֹת עֵינָיו, וּמִתְחִיל לְרְאוֹת בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ,
 אִזּוֹ מִתְחִיל לְרְאוֹת אֶת הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנּוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּדָּה לא): לְעוֹלָם,
 אֶפְלוּ בַּעַל הַנֶּסֶם אֵינוֹ מְכִיר בְּנֵסוֹ. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה נְסִים עִם
 כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, בְּכָל רִגַע וְרִגַע, וְאָדָם
 חוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל טֹבֵעַ, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן ז):
 כְּשִׁיכְלוּ אֱלוֹ הָאֲפִיקוֹרְסִים שְׂאִינָם מֵאֲמִינִים בְּנְסִים, וְאִינָם מֵאֲמִינִים
 בְּגִדְלַת הַצַּדִּיק, אִזּוֹ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה. כִּי עַתָּה, לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, הַצַּדִּיק
 מִשְׁפָּל, הַצַּדִּיק הַמְּגַלֶּה אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ נִסְתָּר
 וְנִעְלָם, וּמִמִּילָא לֹא רוֹאִים נְסִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַכֹּל מְקַרָּה, טֹבֵעַ וּמְזַל.
 אֲשֶׁר בְּאֲמַת אֵין דְּבָר כְּזֶה. הִנֵּה אָדָם אוֹכֵל, וְהֵאכֵל יוֹרֵד לְתוֹךְ מַעְיוֹ,
 וְחוֹשֵׁב שֶׁכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רֵבָה,
 פָּרָשָׁה כד, סִימָן ב'): בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה נְסִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם
 הָאָדָם, וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שֶׁאֵלּוּלָא הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כְּשֶׁהִיא חֲתִיָּה, הִיָּתָה
 יוֹרֵדַת תּוֹךְ מַעְיוֹ וּמִשְׁרַטַּת אוֹתוֹ, אֲלֹא בְּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעְזֵן

בתוך גְּרִגְרָתוֹ; וְכִף הָאֶכָל יוֹרֵד. כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָה לוֹ רוֹק בְּפִיו, וְאִינוּ יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכוּ', אֲלָא זוֹ הַלְחָלוּחִית שֶׁעַל-יָדָהּ יוֹרֵד הָאֶכָל, וַיְכוּלִים לְבַלֵּעַ אֶת כָּל אֲשֶׁר אוֹכְלִים. וְאֵלּוּלֵא-כֵן הָיִינוּ נִחְנָקִים, חֵס וְשָׁלוֹם. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, בְּעַת שְׁאָדָם אוֹכֵל, אֲסוּר לוֹ לְדַבֵּר, כִּי יֵשׁ לוֹ קִנְיָה וְנִשְׁט, דֶּרֶךְ הַקִּנְיָה נִכְנָס הָאִוִיר לְנִשְׁמָה עַד הָרְאוֹת, וְדֶרֶךְ הַנִּשְׁט נִכְנָס הָאֶכָל. וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא, אָדָם אִינוּ קוֹלֵט גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ. כִּי אִם הִיָּה נִחְלָף, חֵס וְשָׁלוֹם, וְנִכְנָסַת חֲתִיכַת מֵאֶכָל לְקִנְיָה — הִיָּה נִחְנָק, חֵס וְשָׁלוֹם, וְזֶה פֶּלֶא גְלוּי, וְאִין מִי שֵׁיִשִׁים לֵב לְגַדְלוֹ. אוֹ אֲשֶׁה מְעַבְרַת, אִילוּ נְסִים וְנְפִלְאוֹת אֵיךְ הַיָּלֵד מִתְקַיֵּם תְּשַׁעֲהָ חֲדָשִׁים, פֶּלְאֵי פֶּלְאִים וְכוּ'. וְלָכֵן אָמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ: "לְעוֹשֶׂה נְפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבַדּוֹ" — מַה זֶה לְבַדּוֹ? אֲלָא יֵשׁ נְפִלְאוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁרַק הוּא יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ יוֹדֵעַ הַנְּפִלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, וְאִין אָדָם שֶׁסָּם עַל לֵב. אָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְחוֹשֵׁב שֶׁזֶה טְבָעִי שְׁאִינוּ נוֹפֵל וְכוּ', חֵס וְשָׁלוֹם. וְרַק כְּשֶׁהוּא מוֹעֵד וְשׁוֹבֵר רֶגֶל, מִתְחִיל לְרְאוֹת אֶת הַנְּסִים שֶׁקָּרוּ עִמּוֹ, שֶׁלֹּא נִפֵּל עַד כַּה. וְכִף צְרִיף כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם — לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח עַל גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ. וְצְרִיכִים לְהַרְגִיל עִצְמָנוּ לֹאמַר עַל כָּל דְּבָר כְּנֻחוֹם אִישׁ גִּמְזוֹ: "גַּם זֶה לְטוֹבָה". וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁהַתְנָא רַבִּי עֲקִיבָא הִיָּה אוֹמֵר: "כָּל מֵאֵן דְּעָבִיד רַחֲמָנָא — לְטַב עָבִיד" (בְּרַכּוֹת ס); וְאִם נִרְגִיל עִצְמָנוּ לִילֵף בְּצוּרָה כְּזוֹ — לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, אֲזִי בְּאַמַּת נִרְאָה נְסִים וְנְפִלְאוֹת. וְאָמַר פֶּעַם מוֹהֲרָנְתָּן ו"ל: כְּשֵׁיִהוּדִי מִתְלוֹנֵן עַל מַצְבוֹ, שֶׁמֶר לוֹ, חֲשֵׁף לוֹ, קָר לוֹ וְכוּ', אוֹמְרִים לוֹ בְּשִׁמְיָם: זֶה מֶר לָךְ, זֶה צָר לָךְ?! אֲנַחְנוּ נִרְאָה לָךְ מַה זֶה צָר וּמֶר, וּמִמְשִׁיכִים עָלָיו צְרוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא תֵאָר כָּלֵל! אֲבָל אִם מִרְגִיל עִצְמוֹ עַל כָּל דְּבָר לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִרְגִיל בְּפוּמֵי: יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל: עַל כָּל נְשִׁימָה וְנִשְׁמָה תְהִלֵּל קָה, אֲזִי אוֹמְרִים מְלַמְעֵלָה: זֶה טוֹב? נִרְאָה לָךְ בְּאַמַּת מַה זֶה טוֹב, וּמִשְׁפִּיעִים עָלָיו הַרְבֵּה טוֹב. וּבְאַמַּת זֶה מַה שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ח): כָּל הַמְצַדִּיק עִצְמוֹ מְלַמְטָה — מְצַדִּיקִים עָלָיו הַדִּין מְלַמְעֵלָה.

ועל-פֶּן עָלִינוּ לְהִתְרַגֵּל לְשִׂמְחָה וְלִהְיוֹת מְרֻצִים מְאֹד, וְלִהְתְּרַחֵק מְאֹד מִמַּחְלָקֶת, כִּי הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מִה שְׁמֵיבִיָּאָה מִחֻלָּה. כִּי בְּאֵמֶת אָף שֵׁישׁ טְעֵנוֹת עַל הַזּוּלָּת, צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְכֹךְ לְמַדְנוּ רַבְנוּ ז"ל, שֶׁלֹּא לְדוֹן אֶת הָאָדָם לְכַף חוֹב, מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׂזוֹרֵעַ שְׁנֵאָה, וְזֶה מִצְמִיחַ רְצִיחָה וְרִשְׁעוֹת. רוֹאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂאֲנָשִׁים מְרִשִּׁיעִים אֶחָד כְּנֹגֵד זוּלָּתוֹ, עַד שְׁמִגִּיעִים לְכַדֵּי רְצִיחָה מִמֶּשׁ. וְאִיךְ יִתְכַּן? אִיךְ אָדָם יַעֲזוּ לְרַצֵּחַ זוּלָּתוֹ? אֵלֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זוֹרֵעַ שְׁנֵאָה, אֲשֶׁר מְמַנֶּה צְמַחָה רִשְׁעוֹת וְרְצִיחָה. כִּי אַחֲרֵת אִיךְ יִתְכַּן שְׂיַעֲשֶׂה יְהוּדֵי עוֹלָם לְזוּלָּתוֹ?! הֲלֹא סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ יְהוּדִים מְאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹהֲבִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם לֹא נָשׁוּב עִתָּה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, נִצְטַרְדֵּן לְבִסּוּף לְשׁוֹב בְּיִסּוּרִים קָשִׁים. וְאִם שָׁבִים בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לְמָה לַעֲשׂוֹת רִשְׁעוֹת זֶה לָזֶה?! לְמָה לֹא לְגוֹר בְּאַהֲבָה וְכוּ'?! מִיֵּלָא, לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם — זֶה קָשָׁה מְאֹד, אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִתְאַחַד יַחַד, לְבָרַח מִמַּחְלָקֶת.

לְצַעֲרֵי הָרַב, כְּפִי הַנְּרָאָה, אֵינִי לִי יְרֵאת שָׁמַיִם, וְזֹאת הַהִכָּרַח לִי לֹאמַר לְכֹן. וְתִשְׁאַלְנָה — מִדּוּעַ? אֵלֹא שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו:): כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ יְרֵאת שָׁמַיִם — דְּבָרָיו נִשְׁמָעִים; הֵינּוּ מִי שֵׁישׁ בּוֹ יְרֵאת שָׁמַיִם, כָּל אֲשֶׁר מְדַבֵּר — מִתְקַבֵּל. וְהִנֵּה לְצַעֲרֵי הָרַב, דְּבַרְתִּי עִמָּכֶן לְפָנַי שְׁבוּעַ, בְּקִשְׁתִּי וְהִתְחַנְנַתִּי עַל דְּבַר הַטּוֹב בְּשִׁבְלִי לְכֹן וְכוּ', שְׂמַעְתָּן קוּלִי, הֲלִכְתָּן לְבֵיתְכֶן וְתוֹ לֹא, דְּבַרְתִּי לְרוּחַ וְכוּ'. וְמָה בְּקִשְׁתִּי? הַמְעוֹן שְׁלֵנוּ, יֵשׁ חֶסֶד בְּיָדַיִם עוֹבְדוֹת, וּבְקִשְׁתִּי — אִם רְצוֹנְכֶן בְּמַעוֹן וּבְתִינּוּקָה, אָנוּ זְקוּקִים לְכַח אָדָם, כָּל אֶחָד רוֹצֵה שְׁנֹכְנִים יְלָדָיו לְמַעוֹן, וְמִי יוֹתֵר מֵאֲתָנוּ רוֹצֵה לְבָנוֹת לְכֹן אֶת הַמְעוֹן הַכִּי מְשַׁכְּלֵל, שְׂיַעֲזָרְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִתְבַטֵּל מִה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, וְנִתְפַטֵּר מִהַצָּרָה הַזֹּאת, שֶׁלֹּא יִמְסָרְנוּ יוֹתֵר, וְאִז תִּרְאוּ לְהִיכֵן נִגִיעַ. וְלַעֲתָ עִתָּה נִרְאָה לְהִסְתַּדֵּר בְּמִקוּמְנוּ. וּבְקִשְׁתִּי שְׁכָל אַחַת תְּקַדִּישׁ רַק שְׁעָה אוֹ שְׁעֵתִים לְפַתּוֹת, כְּדִי לְעֹזֵר וְכוּ', שֶׁלֹּא יִקְחוּ לָנוּ אֶת הַסֵּמ"ל וְכוּ' וְכוּ'. וְהִנֵּה זֶה כְּקוֹל קוֹרָא בְּמִדְבָר, וְהִלְכוּ הַבֵּיתָה וְלֹא פָּעְלוּ בְּנֵדוֹן מְאוּמָה. זֶה סִימָן שְׂאִין לִי יְרֵאת שָׁמַיִם, כִּי אִם

היתה לי יראת שמים, הדבורים היו נכנסים ופועלים. ואם-כן ההכרח לומר לכן, אם לא יועילו הדבורים שאמר לכן היום, אני תוך שבוע, המעון נסגר. כי אם אין פח אדם, לא נוכל להמשיך, אם אין רוצים לתת יד עוזרת ולהטות פתח, אל תבאנה בטענות, שאין לנו מעון וכו'.

על-פלפונים, מה אבקש את כלכן? שתשמרנה עצמכן ממחלקת. חכמינו הקדושים מספרים (יבמות צו:), שהיה בטבריה בית-הכנסת, והיתה בו מחלקת בין ר' אליעזר ור' יהושע, ובודאי המחלקת היתה של קדושה, של תורה, וכל אחד רצה להוכיח שהצדק עמו, ואז הוציאו ספר תורה מההיכל, ור' אליעזר ור' יהושע החלו להוכיח צדקתם, וזה מגלגל הספר תורה, וזה מגלגל הספר תורה, ובין כך ובין כך נקרע הספר תורה. וענה ואמר רבי יוסי בן קסמא: תמה אני אם הבית הזה לא יהיה בית של עבודה זרה. כי אם יש מחלקת וכו', זה מביא אחר-כך לרעות רבות.

הנה יש פה בחוץ לארץ קהלה הכי גדולה בעולם, שמונים לכל הפחות שלשים אלף משפחות. ופרץ ריב בין שני אחים, ששניהם רוצים לרשת את האב בחייו. ולזה יש אנשים, ולזה יש אנשים, והמריבה מתפשטת אים ונורא, והגיעה לשיאה בחג השבועות הזה. אילו בזיונות ועלבונות. הלא הולכים לקבל את התורה, ושני האחים הללו גרמו לאש נוראה, וסחפו אחריהם אנשים יראים ושלמים וכו' וכו', שנתערבו במחלקת, עד שלאח זה ישנם אוהבים מאנשי בית-הכנסת, ולאח זה ישנם אוהדים וכו'. והנה מתחילים לקרא את עשרת הדברות, ופתאם שומעים צעקות וצנחות מכל הרחובות, ומשטרה, ומכבי אש וכו', רעש ועמולה, ואנשים בוכים וזועקים וכו' וכו', ומתברר, שהיה בבית אחד קצר חשמלי, והנכדה והנינה של האבא של שני האחים הרוצים לרשת אותו בחייו — נשרפו. היתה זו האם והבת שונשרפו חיים, אשה צעירה כבת עשרים וחמש, עם ילדתה בת השנה, השם ישמר ויציל, איזה אסון ושבר, אילו בכיות וצעקות. וזהו מה שאומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יח): כמה קשה היא המחלקת, שכל

העוזר במחלוקת — הקדוש־ברוך־הוא מאבד זכרו. וכן אומרים חכמינו הקדושים (שם): כִּמְהֵרָה תִּשְׁכַּח הַמַּחְלֻקָּה, שְׁבִית־דִּין שֶׁל מִטָּה אֵין עוֹנָשִׁין אֶלָּא מִגִּיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה יוֹם אֶחָד, בֵּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֵין עוֹנָשִׁין אֶלָּא מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה, וּמַחְלֻקָּה, אֶפְלוּ תִינּוֹק בֶּן יוֹמוֹ נִכְרַת מִן הָעוֹלָם. וְזֹאת רְאִינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׁלֹא גִדַּע מִכָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים. וְלִכֵּן אִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מָה יֵאמְרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר? ! הַקְּהֵלָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, קְהֵלָה חֲרָדִית, שֶׁל יְהוּדִים הָעוֹשִׂים הַמוֹן צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׂיִקְרָה בָּהּ מַקְרָה כְּזֶה?! זֶה לָנוּ רָמְזוּ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּמְהֵרָה צְרִיף לְבָרַח מִן הַמַּחְלֻקָּה.

ואם לא די בזה, גם אצל רבנו ז"ל יש מחלוקת, עד כדי כך, שבאים ריקים ופוחזים, ואני קורא אותם כך בפרוש, ואשר הם נואפים, ואומרים פתוח, שאסור לספרדים להכנס לבית־הכנסת שלהם... אני מבטיח לכם, ששם רבנו ז"ל אינו נמצא, כי אם ישנה גזענות פזו, שמדברים זה נגד זה, וזה נגד זה, רבנו ז"ל אינו שם! כי רבנו ז"ל נשלח כמתנה לכלל נשמות ישראל, לקרב את כלל נשמות ישראל, להפסיק את המחלוקת והמריבות. ולכן ספר לנו רבנו ז"ל בספורי־מעשיות (מצשה ז' מהזבוב והעכביש), שקדם שיירדה נשמתו לזה העולם, עשה הסמ"ך־מ"ם רעש, ואמר, שאם הנשמה הזו תרד, אין לו מה לעשות. ואמרו לו, שהנשמה הזו מכרתה לירד, ולך ומצא לך עצה. והלך ושב אחר זמן עם זקן וצחקו וכו', ואמר, שאינו מפחד כבר מרבנו ז"ל; הינו עצתו היתה — שיעשה שכל ענין רבנו ז"ל יהיה לצחוק, הצדיקים יהיו לצחוק וכו'... ואנשים יתרחקו מהם. ואלו הסמ"ך־מ"ם יצליח, ויסתובב רחב כרס, שלא חסר לו כלום, מלא גנבות וגזלות, תקציבים ושוב תקציבים ושוב תקציבים, ויצהיר כל מיני שקרים, שיש לו כוללים וגמ"חים וכזבים, שאינם ולא היו ולא נבראו מעולם וכו'. וכן הוא בכל דור, שישנם 'תכשיטים' כאלו — כמו אצלנו ביבנאל, שכל מגמתם העקר — שהמונעם יבזו את יראי השם, רבנים אמתיים, חכמים גדולים, שבאמת לומדים תורה ומתנגעים בתורה. כי הסמ"ך־מ"ם

יודע איך לעבד על בני־אדם, ויפרסם יותר שקננים, ומאים וצבועים, ויסתיר את יראי השם. וכן אנשים בורים ועמי ארצים, שאינם יודעים פלום, יאמרו על אותם נוכלים, שהם 'מלאכים', קדושים וכו'. ולהפך — על צדיקים וחכמים יאמרו שהם פלום, וירמסו אותם כדמן, ורחמנא לצלן.

וכן מצינו במגלת רות, שפתוב על בעז, שהתחתן עם רות, ונולד להם בן. ובנהג שבעולם האב והאם קוראים שם, ופה פתוב: "ותקראנה לו השכנות לאמר, בן יולד לנעמי, ותקראנה לו עבד" וגו'. אמרתי לפרש, שאנו רואים, שנשים קטנות הדעת, קוראות את מישהו 'עובד השם', מלאך, שרף, ומי אומר כן? השכנות, הינו אנשים קלי דעת, שקוראים: באו תראו — זה מלאך, כי הוא צועק ופורח וכו', עושה תנועות משנות, ובנדאי הוא עובד השם גדול. וזה הפרוש: "ותקראנה לו השכנות 'עובד'".

למהרנ"ת ז"ל היה נכד בשם ר' נפתלי הרץ, והיה הבן של ר' שכנא, שהיה בנו הבכור של מוהרנ"ת ז"ל, והוא התחתן עם הבת של הבן הצעיר של מוהרנ"ת ז"ל: ר' יוסף יונה, הינו שהיו בני־יודים. והיה עובד ה' גדול מאד, סופר ירא שמים. וקראוהו בלשון חבה: הרצליה הסופר. והיה גם ככל לילה בחצות, והולך למקוה, אשר היתה זו מסירות נפש באוקריינה בחרף, שזה כשלישים מעלות תחת האפס וכו', ואחר־כך היה אומר תקון חצות, ומתבודד להקדוש־ברוך־הוא, והולך לציון רבנו ומתפלל ותיקין וכו', ולומד כמה שעות. ובשעות הבקר המקדמות אחר שטים הפל, היה הולך לאכל ארוחת בקר. ובעיר הזו היה עוד סופר, והיה מתנגד מאד על ברסלב, והיה הולך עם מגפים וספודיק, ובגד משי, והיה גם מאחר, ישן הרבה עד מאחר, ואחר־כך משקם, היה לוקח את המגבת על כתפו, והולך למקוה, וכבר היה שטים־עשרה בצהרים, וכשהוא היה הולך, היו השכנות מדברות ביניהן: הגה זה צדיק, מלאך, תראו שעתה הולך למקוה, ומתפלל וכו'. ולא כמו הרצליה הזולל וסובא, שקם בבקר וכבר הולך לאכל. וזה מה שפתוב: "ותקראנה לו השכנות" — הנשים קלות הדעת, קוראות

לְמִישֶׁהוּ שֵׁם, וּמֵהוּ? 'עוֹבֵד', שְׁמֹכְנוֹת אֵינָהּ כְּלִי רִיק בְּשֵׁם 'עוֹבֵד',
 הֵן לֹא יָדְעוּ מֶה עָשָׂה ר' נִפְתָּלִי הָרִץ כֹּל הַלֵּילָה, שֶׁהִיָּה לֹמֵד
 בְּצִנִּיעוֹת, מִתְפַּלֵּל בְּהֶצְנַע וְתִיקִין וְכוּ' וְכוּ'. אֲזִי תִרְאוּ אִיךָ יְכוּלִים
 לְהַחֲלִיף בֵּין בֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה.

עַם כֹּל זֹאת, צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מִמַּחֲלָקֶת, כִּי הִיא שׁוֹרְפֶת,
 וּצְרִיכִים לְשָׁמֵר, שְׁאֲצִלְנוּ בְּקִהְלָה תִּהְיֶה אֶהְבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, עֲזֹרָה
 הַדְּדִית, וּלְהִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְתֵת לְטִמְאָה הַזֹּאת שְׁנִקְרָא: סִמ"ך—
 מ"ם, שְׁיִכְנֹס בִּינֵינוּ. הוּא מְנַצֵּל כֹּל הַזְדַּמְנוֹת לְהַכְנִס אֶצְלָנוּ. אֲסוּר
 לְהִסְתַּפֵּל עַל פְּרִצוּפוֹ, כְּמוֹ שְׁאֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל עַל צֶלֶב וְעַבּוּדָה זָרָה.
 הוּא מְחַפֵּה שְׁנִתְחִיל אִתּוֹ, וְיֻכַּל לְהִבִּיא מִשְׁטָרָה, וְאֲזִי יֻכְלוּ לְאֹשֵׁר
 לוֹ לֵילָף לְגוֹר בְּטִבְרִיָּה בְּבֵיתוֹ, כִּי כְּדִי לְקַבֵּל מִשְׁכָּרְתָּ, הוּא חָיֵב לְגוֹר
 כָּאֵן, וְלָכֵן רוּצָה בְּכַח לֹמֵר, שְׁאֲנִי מְצִיָּקִים לוֹ, וְאֲזִי יִחְזֹר לְדִירְתּוֹ,
 וּבְכָל זֹאת יִקְבֵּל כֶּסֶף. מִסְפִּיק צְרוּת עָשָׂה לָנוּ כְּכֹר! הַמְקֹוֹה שֶׁהִיָּה
 תַּחַת רְאשׁוֹתוֹ, לֹא הִיָּה כְּשֵׁר, וּבְנֵינוּ מְקֹוֹה בְּמַחְתָּרְתָּ, בְּתַחֲתִית בֵּית
 מְגוּרִים, וְעֵלָה לִי הוּן תּוֹעֲפּוֹת, וְעַד הַיּוֹם אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה
 מִשְׁכָּנָתָא. וְלָכֵן הַמְקֹוֹה שְׁנֹבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִסְגָּל לְהַפְקֵד בְּזֹרַע
 שֶׁל קִיָּמָא. וְלָכֵן אֲבַקֶּשְׁכֶּן שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי, נָא וְנָא לְשֵׁלֵם אֶת הַסְּכּוּם
 הַמִּינִימְלִי שְׁמִשְׁלָמִים — עֲשִׂרִים וְחֲמִשָּׁה שְׁקָלִים לְחֹדֶשׁ, כְּדִי לְשֵׁלֵם
 הוֹצָאוֹת הַמְקֹוֹה וְכוּ', הֲלֹא בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, בְּכָל כְּפָר וּכְפָר וְכוּ',
 יֵשׁ סִבְסוּד מֵהַעֲרִיָּה, מֵהַמוֹעֵצָה הַמְקוֹמִית, שְׁמִשְׁלָמִים אֶת הַמַּיִם,
 הַבְּלָגִית וְכוּ', וְרַק אֶצְלָנוּ יֵשׁ רִשָּׁע מְרִשָּׁע הַסִּמ"ך—מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
 וְזָכְרוּ, שְׁדוּאָג, שְׁלֹא תִגִּיעַ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה בְּעַבּוּר הוֹצָאוֹת הַחֲשֵׁמֶל,
 מַיִם וְכוּ'. וְלָכֵן אֲשַׁרִי הָאִשָּׁה שִׁישׁ לָהּ חֶלֶק וְעוֹשָׂה קָפָה, וּבְכָל יוֹם
 שְׁמָה שְׁקָל, וּבִסוּף הַחֹדֶשׁ תִּצְטָרֵף פְּרוּטָה לְפְרוּטָה, וְתִשְׁלֵם אֶת
 הָעֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה שְׁקָלִים, אֲשֶׁר בּוֹשָׂה לְדַבֵּר מִזֶּה, אֲבָל הַהִכָּרַח
 לְהַזְכִּיר זֹאת שׁוֹב וְשׁוֹב, כִּי מְקֹוֹה הוּא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְאֲזִי לָנוּ אִם
 לֹא יִהְיֶה לָנוּ לְתַחֲזֹק אֶת הַמְקֹוֹה, וְנִצְטָרֵף לְסַגְרוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי
 הָעֵקֶר בְּעַם יִשְׂרָאֵל: טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה. וְאִם לֹא תַעֲשִׂינָה זֹאת, לֹא
 נוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ, וְתִצְטָרְכָנָה לְנִסְעַ לְטִבְרִיָּה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּגְרַמְנָה, שְׁבָאֲמַת הַמַּתְנַגְדִּים שְׁלִי

יאמרו: אדם זה אין לו יראת שמים, ו'השכנות' לא תקראנה אותי 'עובד' וכו', אתן תגרמנה לזה, אם לא תציתנה אותי. כי מה אני מבקש אתכן? אנו זקוקים להחזיק מעמד במקנה, עד שירחם עלינו הקדוש-ברוך-הוא, ונזכה לבנות את התלמוד-תורה, בית-ספר, המעון והגנים ומקנה גדול — הפל במקום אחד, בקרית חנוף גדולה. וכן יבנו דירות, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה מקום לכל אנשי שלומנו להפגס, ותכנסנה מאות ואלפי משפחות, ואין זו גזמא, אף שנראה כחלום, אבל לא יארף זמן רב ויתגשם.

אבקשכן בכל לשון של בקשה, נא ונא עשינה ליל שמחה בכל ליל שלישי באולם השמחות. אבקש שפמה נשים תהינה אחראיות על הנקיון וכו'. יש לנו אולם הנראה כפנינה, בודאי אנו רוצים עוד לטפחו, שיהיה היפה ביותר, אבל הקבלן אומר להמתין, עד שיבנו את בית-הפנסת למעלה, ואחר-כך נוכל לטפחו. וכן רציתי לעשות שם מזגנים, שיהיה נעים לרקד ולשמח. ורציתי שכל אשה בלי יוצא מן הפלל תבא ביום שלישי. וכן אבקש שהאברך ר' ... גרו יאיר, ימסר לכן שעור לפני-כן בהלכות טהרת המשפחה ובשר וחלב, וכשרות המאכלים. וכן ר' ... גרו יאיר, ילמד עמכן מענין הלכות שביעית וכו', ורציתי שתדענה מה זה שביעית. ובכלל רציתי שלפני הצהרים, אשר יש לנשות אנשי שלומנו מדרשה, אזי יבוא לשם הרב ... גרו יאיר, וילמד שאר הלכות, אשר זה חשוב מאד.

אבל עקר ההצלחה שלנו תהיה, רק כשיהיה בינינו אהבה ושלוה. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ל'): אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו הבל, אלא מתוך מריבה; כששני אחים מתחילים לריב, מזה בא, שאחד הורג את השני. יהודים צריכים לחיות באהבה, אם נתנהג אנו כראוי, אזי נראה דגמא לכלל נשמות ישראל. שבוע שעבר למדתן לקח, ודי לחפמא, וכך תוכלנה להעריך את קהלתנו, ונוכחתן לראות מה זה בן מלך ומה זה בן שפחה.

ואבקש את כל נשות אנשי שלומנו, ביום שני לצאת בעבור

המוסדות להפצה מרפזת, וביום חמישי לצאת בעבור בית-המדרש להפצה מרפזת, ובזכות האחדות נזכה לגאלה שלמה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, שאפה עוזר לי להקים ישיבה קדושה על שם רבנו ז"ל, הנקראת "דמשק אליעזר", שחכמינו הקדושים דרשו מזה (יומא כח:), שהיה דולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים, וזו כל מגמתי עם הישיבה הזו — להקים תלמידים שיהיו בקיאים ב"לקוטי מוהר"ן" ישר והפוך, וכן שיקנו לעצמם מדות טובות, פי המדות הן עקר האדם. ובשביל זה הזהירנו רבנו ז"ל מאד ללמד "ספר-המדות", ויתעוררו מהשנה העמקה שישנים, שזה על-ידי ה"ספורי-מעשיות" שרבנו ז"ל ספר, ולכן השלשה ספרים האלו: "לקוטי מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", צריך להיות שגור על פי כל תלמיד מ"דמשק אליעזר", וכן שיהיו בקיאים בשיחות של מוהר"ן ז"ל, שרשם את מה ששמע מרבנו ז"ל, ומהם אסור לזוז כי הוא זה, כי מה שכתב מוהר"ן ז"ל — זה קדש קדשים.

אודות שדוכים, אין אפה יכול לתאר ולשער כמה אפה עוזר לי, כי כל רצוני וחשקי לחתן את הבחורים, ולהציל אותם מפגם הברית, כי לא פדאי להיות בזה העולם אפלו יום אחד ואפלו שעה ואפלו רגע אחד אם פוגמים בברית, רחמנא לצלן, כפי חמר העון

הַמֵּר הַזֶּה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁפָל הַבְּחוּרִים יִתְחַתְּנוּ סְמוּךְ לַפְּרָקִים.

בְּעֵינַי הַצָּעוֹת שְׂדוּכִים, אִם אַתָּה רוֹאֶה אַחַר הַפְּגִישׁוֹת, שְׂזוּג נִמְשָׁכִים אֶחָד לַשֵּׁנִי, תִּדַע לְךָ, שְׂזוּג זְווג טוֹב, וְצָרִיכִים תִּכְרֶה-וּמִיד לְשִׂדּוּךְ אוֹתָם וְכֵן לְחַתֵּנָם, קִדְּם שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר וְהַסֵּמ"ף-מ"ם יִכְנָס בְּאִמְצַע וַיִּפְרִיד בִּינֵיהֶם, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ תְּמִיד רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֹא לְהַטְעוֹת, אֲבָל אִם מְקַשְׂרִים אֶת עֲצָמָם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַשִּׂדְכָן הָאֱמֵתִי, כַּמוֹבָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פֶּט), בְּוִדָּאֵי מְצַלִּיחִים.

אוֹדוֹת הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, כְּבָר הַצָּעָה לוֹ בְּחוּרָה טוֹבָה, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזוּג יִגְמַר בְּכִי טוֹב.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁהַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, יִמְצָא אֶת בֵּית זְוִיגוֹ, אִם אֶפְשָׁר לְשִׂדּוּךְ לוֹ בְּחוּרָה, זֹאת תִּהְיֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי הוּא בְּחוּר עָרִיךְ. וְכֵן אִם יְכוּלִים לְמַצָּא בְּחוּר טוֹב לְבֵיתוֹ שֶׁל הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים. וְאוֹדוֹת הַבֵּית שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, יֵשׁ לָהּ כְּבָר בֶּן זְוִיג.

בְּעֵינַי הַפָּצָה, רְצִיתִי שֶׁהַבְּחוּרִים יִשְׁבוּ וַיִּלְמְדוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ, אֲבָל בְּיָמַי שֶׁאַתָּה לֹא נִמְצָא, כְּמוֹ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי וּבְיוֹם חֲמִישֵׁי, אֲזַי שִׁיבְנוּ לְהַפָּצָה, וּבִפְרָט בְּיוֹם חֲמִישֵׁי, בְּזֶה הֵם עוֹזְרִים לִידִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם אֶת הַחֲשָׁמַל וְהַמִּים, כִּי הֵהוּצָאוֹת מְאֹד מְרֻבּוֹת, בִּפְרָט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, שֶׁמִּשְׁתַּמְשָׁמִים הָרַבָּה עִם חֲשָׁמַל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שִׁיבְנוּ בְּעִבוּר בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אֲבָל אִךְ וְרַק בְּשָׁעָה שֶׁאַתָּה לֹא נִמְצָא, כִּי כִּשְׁאֵתָה בֶּן נִמְצָא, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַבְּחוּרִים יִהְיוּ בְּיָשִׁיבָה, וַיִּלְמְדוּ בְּהַתְמָדָה רַבָּה מְאֹד, וַיִּתְפַּלְלוּ בְּחַיּוֹת וּבְדִבְקוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָל הַבְּחוּרִים יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַע מֵהֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה מאד לשמר על בריאות גופך, פי זה לא צחוק להכנס
בלחצים.

הייתי מצעץ לך לקנות כדורים נגד גזים וכו', שזה מה שלוחץ
לך על החזה, ותראה איך שזה יעבור לך. העקר תשמר מאד לא
לקפץ בגדולות ובחובות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי ימשיך לך
שפע, שתזכה לצאת מכל הצרות והחובות שבהם נקלעת, אני מאד
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לגמר את הסדור, באפן שיצא
לראש השנה — הן כרך הראשון של "שפת הנחל", והן הסדור
לימי החל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר בזה העולם
זה אמונה, כי בלי אמונה אי אפשר להתקיים פרגע, והחכם מכל
האדם אמר (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", כל הברכות
באות לאדם רק בזכות אמונה. ולכן תתחזקי ביתר שאת וביתר עז
באמונה.

אַנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתֵּרְאֵי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּמַעֲשֵׂה יְדִידָהּ.

הַבְּחוּרָה ... תַּחֲיָה, תַּתְּחַתּוּן בְּלִיל חֲמִישִׁי כ"ו סִינּוֹן, וְלִכְן תְּכִינִי
אוֹתָהּ שְׁבוּעַ לִפְנֵי זֶה וְכו'... וּבְזֶה נִקְיָם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר:
אִם הָיִיתִי יָכוֹל לְהִנְהִיג בְּעוֹלָם — הַיּוֹם אֲרוּסִין וְלִמְחָר חַתֻּנָּה,
וְלִהְיִין אֶת הַכֹּלָה שְׁבוּעַ לִפְנֵי זֶה.

אַנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשׁז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלִמִּידֵי
וְיָדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַרְבִּיתִי לְדַבֵּר מֵעַנִּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֵף שֶׁלֹּא
תִּכְנַנְתִּי לָזֶה בְּכֻלָּל רַק סֵתֶם יָצָא מִפִּי, וְאַחֲר־כֵּן בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הָיָה
פְּלִיאָה בְּעֵינַי, מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, שֶׁבְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת אֲנִי מְדַבֵּר מֵעַנִּין
רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַכְשָׁו זְכַנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִפְתּוֹחַ סֵפֶר
"אֲמָרֵי נְעָם" עַל מוֹעֲדִים, וְרָאִיתִי שֶׁמְבִיא: נְעַמ"י רו"ת בַּע"ז —
כְּמִסְפֵּר רֵא"ש הַשָּׁנָה, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי, וְעַל-פִּי הַקְדָּמָה זוֹ יְכוּלִים
לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר מַה שֶׁרָשַׁם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב'),
סִימָן קב) מַה שֶׁשְּׁמַע רֵאשִׁי פְּרָקִים מִרַבְּנוּ ז"ל. וּבְקִאֲמַת כָּל עַנִּין רֵא"ש
הַשָּׁנָה הוּא בִּנְיָן הַמְּלָכוֹת שֶׁהוּא תְּפִלָּה, וְאֲנוּ מִתְּפַלְּלִים עַל הַגְּאֻלָּה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה רַק עַל-יְדֵי גְלוּי מְלָכוֹת שְׂדֵי בְּעוֹלָם, וְהֵבִן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּשׁח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר גֵּשׁא, ט' סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִייעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי "דַּמְשֶׁק
אֲלֵיעֶזֶר", הַזֶּה יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד, אָמֵן.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחִילוּ לְלַמֵּד בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה
מָאָד, וְרָצִיתִי מָאָד, שְׁכָל בַּחֲזוֹר יִשְׁתַּדֵּל לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת
הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, כְּמוֹ שֶׁחֲלַקְנוּ אוֹתוֹ לִימֵי הַחֹדֶשׁ, כִּי מוֹהַר"ן תִּ
ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר בְּגוֹף שִׁיְהִיָּה בּוֹ הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, הַתּוֹלְעִים בְּקִבְר
לֹא יִגְשׂוּ אֵלָיו. וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ דְּבָרִים נוֹרָאִים מָאָד עַל מִי
שֶׁמֵּת תָּמִיד בְּלִמּוּד סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁאָמַר, שְׁמִי שִׁילְמַד אֶת סִפְרוֹ
הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", יִהְיֶה גַּעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה וּבְעַל מַח גִּפְלָא
וּבְעַל הַשְּׂגָה, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים דְּבִוְרִים כְּאֵלוֹ, כְּדָאִי לְכֶם לַחֲזוֹר
בְּכָל חֹדֶשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוֹר עַל פִּיכֶם, וְזֶה
הִיסוּד בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְאֵל יִטְעַה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם, כְּאֵלוֹ
הַהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָהּ בְּדְבָרִים אַחֲרִים.

גַּא וְנָא רָאוּ כָּל אֶחָד מִכֶּם לְסִיִּים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת,
בְּאִפְּן שֶׁתּוֹכּוּ בְּכָל חֹדֶשׁ לְסִיִּים אֶת הַשְּׂשֵׁה סֹדְרֵי מְשֻׁנָּה, אֲשֶׁר הוּא
תְּקוּנַת הַבְּרִית, וְהוֹרֵג אֶת הַיִּצָּר הַרַע לְגַמְרֵי. וּבְאִמַּת כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם
בַּחֲזוֹר צָעִיר, אִף שְׁבוּעַר בּוֹ יִצְרוּ, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מט), שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְנִים אֶת תְּבַעֲרַת יִצְרוֹ אֶל
תּוֹךְ הַלִּמּוּד וְאֶל תּוֹךְ הַתְּפִלָּה. וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲתֶם צָעִירִים, תְּרָאוּ
לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י ז"ל,
כְּמֵאמָרֶם ז"ל (בְּרַכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אֲדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר,
שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו;
וְכֵן תְּלַמְּדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, וְתֵאמְרוּ "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי
הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשְּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְסִיִּים בְּכָל
שְׁבוּעַ אֶת סִפְרֵי הַתְּהִלִּים.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שֶׁתִּזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְגַם אַחַר הַחֲתֻנָּה תִּמְשִׁיכוּ
בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְלַמַּד אֶת הַשְּׁעוּרִים הָאֵלֶּיךָ.

נָא וְנָא תִּתְפַּלְלוּ בְּחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת וּבְקוּלוֹת וּבְצַעֲקוֹת, וְתִרְקְדוּ
אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹא אֶת דְּבָרֵי בֶן שִׁמְחָה, הַנִּכְלָל
בְּמִקּוֹר הַשִּׁמְחָה, הַעוֹסֵק לְקַשְׁרֵנוּ בְּשֵׁרֵשׁ הַשִּׁמְחָה, וְאֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁמְכָנִיס דְּבָרִים אֵלֶיךָ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשׁט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר גִּשָׁא, ט' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי יַקִּירֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֵין זֶה מִלְפָּדֶת, מֵה הוּא כָּבֵר יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָנוּ, אֲדַרְבָּה,
זֶה תִּצָּא טוֹבָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אִם יִהְיֶה לוֹ חֲדָרִים לְהַשְׁכִּיר,
וּכְשִׁיבּוֹאוּ אוֹרְחִים, אֲזִי הָאִשָּׁה הַמְּמַנָּה עַל זֶה תוּכַל לְהַגִּיד שֵׁישׁ
חֲדָרִים, וְלִכֵּן אִם בְּאֵמֶת יֵשׁ אִשָּׁה שִׁמְתֵאִימָה, כְּדָאִי לְזַרוּ שֶׁתִּקַּח אֶת
הַעֲבֻדָּה, וּכְמוֹ שֶׁהִיָּה בְּדָאֵר, שֶׁהַכְּנִסְתִּי אִשָּׁה מִשְׁלָנוּ, כֵּן פֶּה זֶה תִּהְיֶה
הַתְּחִלָּה טוֹבָה כְּדֵי לְקַדֵּם.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִם אֶפְשֶׁר לוֹמַר לְךָ ... לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה עַל
הָאוֹלָם וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְלוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, יְלָדִים, כִּי מַצָּנֵת מַעֲקָה זֶה
מַצָּנֵת עֲשָׂה, וְעֲלִינוּ לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשִׁמְחָה.

מָה אִמַּר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁכָּרְגַע שֶׁנִּגְמַר עִם הַנְּעֻדָּה,
וְנִקְבַּל הַתֵּר עַל אוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת, נוּכַל לְלַכֵּת עַל כָּל הַקֶּפֶה, שֶׁהוּא

בית-המדרש. הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובוודאי לא יעזב אותנו.

אשרנו, שיש לנו רבי כזה המאיר לנו, אור האורות, צח הצחצחות, ואין לנו מה להתבלבל מאף ברִיָּה שבעולם, ואני מאד מאד מקווה, שהקהלה שלנו תמשיך לפרח ולשגשג, ואף פעם לא יהיו בה מחלוקות ומריבות ואי הבנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשי

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל אהובי, תלמידי וידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאתה מדבר הרבה ממלכות המן-עמלק, כבר הסביר לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), שכל ענינם רק כבוד, ולאסוף כסף, אשר זה בעצם לגמרי ההפוך מהבעל תפלה (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"ב — מהבעל תפלה), אשר הבעל תפלה הוא משיח בעצמו, ודיקא הוא נגד תאות מומן, ורק הוא יקבץ את אנשי המלך יחד, אף שזה לוקח לו הרבה זמן. עם כל זאת הייתי מיעץ לך, תכל לדבר מזה, כי באתי לידי הפרה, אשר עם וכוחים לא פועלים כלום, אדרבה זה מסבך יותר, וכן על-ידי רבוי דבורים באים לידי אי נעימות, שהיא מחלקת, שהיא אבי אבות השמאה, וזה חרבן כל העולמות, ואף שלפי דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סד), זהו בעצמו החלל הפנוי, עם כל זאת התכלית למלא את החלל עם אלקות, שזו כל עבודתי. יזכני הקדוש-ברוך-הוא בחיים חיותי לראות את רצוני, "ומלאה הארץ דעה לדעת ה'", ואם לא, אזי יתקים לבסוף על-ידי רבוי הספרים שאני משאיר אחרי, וזה מרמז בתבת ב'ר'א'ש'ית', כי אין לי שום כוונה אחרת

— רק למלא עולם במלכות שד"י, ולהראות לכלם, אשר יש די לכל אחד באלקותו יתברך, ומה ולמה צריכים לריב, שזה הגברת הקלפות בעולם, רחמנא לצלן.

העקר רק לדבר עמו יתברך, כי הדבור בעצמו הוא המלכות, וצריכים להעלותה אל שרשה, וחבל לדבר דבורים של מה בכך, שעל-ידי-זה גורמים פרוד בין קדשא ברין הוא ושכנתיה, כמובא בדבריו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט).

מאד מאד שמחתי, שזכית לסיים את ה"לקוטי-מוהר"ן" עוד פעם, תאמין לי, כי צריכים לחזור כל-כף הרבה פעמים כפי מספר שערות ראשו בלי שום גזמא, כדי שיהיה שגור על פיו, כי רק על-ידי-זה מקרבים אל רבנו ו"ל, כמובא בדבריו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו, שכלו וחקמתו גנוזים בספרו. ולכן אי אפשר להכיר את רבנו ו"ל, אלא על-ידי שקידה נפלאה בספריו הקדושים.

אחד מאנשי שלומינו התפאר לפני מוהרנ"ת ו"ל, שיש לו את הכפה של רבנו ו"ל, ענה ואמר לו מוהרנ"ת ו"ל: לך יש הכפה של רבנו ו"ל, ולי יש את המוח של רבנו ו"ל. ודבר זה אני אומר על אלו שכל-כף מתפארים שיש להם את הכפסא של רבנו ו"ל, אבל העקר צריך לראות שרבנו ו"ל ישב שם... כי רבנו ו"ל נמצא רק במקום שמדברים ממנו.

העקר להתחזק וללמד בכל יום קצת מפל שעות: קצת חמש ורש"י, קצת משניות, קצת בבלי, ירושלמי, תוספתא, קצת רמב"ם, טור ושלחן ערוך, קצת זהר ותקונים, קצת מדרש רבא ותנחומא, וכך במשך כמה שנים תזכה לעבור על הכל, רק סבלנות.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיותר אל תדבר מאחרים, זה חבל, ממילא לא תוכל להשפיע על אחרים, כי הבחירה מאד גדולה, ונתנו רשות להחליף את בן המלך לבן השפחה, עד שיבוא

אָד"ם היע"ר, וְהוּא יחזיר אֶת השּׁוֹשְׁנָה לְמִקּוּמָהּ, וְאִזּוּ הַכֶּסֶ"א יִשִּׁיר אֶת הַשִּׁיר הַנּוֹפֵל, אֲשֶׁרִי הַמְּחַבֵּה וַיִּגְיַע.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תּש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּפַחְדִּי, אֶת תְּלֻדֵי בְּנֵקֶל, עֲדִין אֶת צְעִירָה, וְלִכֵּן נִכְנָסוֹת בְּךָ מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל פֶּחַד, הַרְגִּילִי עֲצֻמָּךְ לִזְמַר הַרְבֵּה שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ שְׂדוּד הַטָּבַע וְנִסִּים נִגְלִים, וְתַעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, כִּי אֲשֶׁה בְּעֵת הַהֲרִיזוֹן חוֹשֶׁבֶת כִּי זֶה יִקַּח שְׁנִים, כִּי נִדְמָה לָּהּ יוֹם לְשָׁנָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּחַשְׁבִּי מְזֵה, רַק תְּחַשְׁבִּי מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, זְכִית לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, מָה אֶת צְרִיכָה לְהַתְּבַלְּבֵל, בְּנִדְאֵי בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ו"ל הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תּש"ס.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! מִצַּד אֶחָד יֵשׁ צַעַר גְּדוֹל, וְאֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ, אֲבָל

מצד שני את צריכה להבין, כי מאחר שבתוך כל-כף שוככה, מי יודע אם לא הייתה בורחת עם וכו', פֶּאֶשֶׁר דְּבִרְנוּ. בְּנֹדָאֵי הֵם צְעִירִים, אָבֵל עֲדִיף שִׁיְהִיָּה בְּהֵתֵר מֵאֶשֶׁר יְהִיָּה בְּאֶסוּר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה שְׁהַגְבֵּרֵת ... תַּחֲזִיָּה, תַּחֲזִיק אוֹתָם טוֹב בְּיָדִים, וְאֵין מַה לְפַחֵד.

אודות וכו', שְׁתַּלַּךְ עִם פֶּאֶה, הָעֶקֶר שְׁתַּהֲיָה יִרְאֵת ה'.

אודות וכו', בְּנֹדָאֵי כְּנָאֵי לָךְ לְחַפּוֹת שְׁנַתִּים, כְּדֵי שְׁתַּתְּחִזְקִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲזִיָּה.

שְׁלַחַת לִי מִכְתָּב אַרְבֵּי, אָבֵל יֵצֵא שָׁחַר, וְאִי אֶפְשָׁר לְקִרְאָה, תַּשְׁלַּחֵי עוֹד פְּעַם.

הָעֶקֶר תַּתְּחִזְקִי, כִּי תַהֲלֶה לָּאֵל, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַתְּ שְׁהִבִּית־סֵפֶר דְּוָקָא מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ הַתְּקַדְמוֹת בְּכָל הַכְּתוּבֹת — כָּךְ מְדוּחִים לִי הַהוֹרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁה אַחַת הַזְּמִינָה אֶת ... לְהַרְצוֹת שְׁבוּעַת הַבָּא, נָא לְהַעֲבִיר לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֲנִי מִתְּנַגֵּד לָזֶה, לְדַעֲתִי, מַה שֶּׁהֵן צְרִיכוֹת לְשִׁמְעַתְּ, כְּכֹר שׁוֹמְעִים מְמַנִּי.

כט תשיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵוֹ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידִי, יְקִירִי ...
נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂיִצְאָתָּ
בְּעֵבוֹר "הַפְּצָה מְרֻכָּזת" לְמַעַן הַצֵּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַנִּמְצָאִים בְּמִצְבַּ
מְאֹד קָשָׁה, וּפְשׁוּט בְּזֶה שְׂאֵתָה יוֹצֵא לְהַפְּצָה, אַתָּה מְצִיל אֶת
הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ שְׁלֹא יִקְרְסוּ, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַמִּיד תִּתְחַזֵּק.

נָא וְנָא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הַיָּא הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל,
וּמוֹהֲרֵינֵי ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֵׁם רַבִּי אֶהֱרֹן נִיֶּסֶן
ו"ל, שְׂאֵם תִּהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה, לֹא תִהְיֶה רוּאָה פְּנֵי גִיְהֵנוּם.
וּבְאֵמַת אֲנַחְנוּ רוּאִים, שְׂעַקֵר הַגִּיְהֵנוּם שְׂעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם, זֶה רַק
מַחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת שְׂתוֹפֶסֶת אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵינוּ, חֶלֶק א', סִימֵן קֶפֶט), שְׂעַקֵר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ זֶה עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת, שְׂזֶה מֶה שְׂהוֹרֵס אֶת הָאָדָם. וְלִכֵּן רְאֵה רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּחֲכִמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׂמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנַּת
לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר; וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמַח עוֹד
הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַכְף-וּמְיָד כְּשִׂתְהִיֶה בְּשִׂמְחָה, יִתְרַחֵב לְךָ הַלֵּב, וְתוּכַל
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְרַחֵב
לוֹ הַלֵּב, כִּף הוּא יְכוּל לְשַׁפֵּף שִׂיחַ וּתְפִלָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּמְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וּבְזֶה
הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידִי
הַיְקָר! רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ וְהַשְּׂכָל,
וַיִּשֶׁר לְךָ אֶת הַלֵּב, וְתוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן

שְׂתוּכַל לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): כָּל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים, שְׁלֹא יִחְסַר לָךְ שָׁבוּעַ אֶחָד שְׁלֹא סִימַתְּ פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וּכְדָאֵי לְהַתְחִיל כָּבֵר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּשְּׁלַחן עָרוּף (סִימָן רפ"ה, סַעִיף ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָאִים עִם הַצְּבוּר; וּמוּכָא בַּמְשָׁנָה בְּרוּרָה, שֶׁהֲגַר"א ז"ל הִתְנַהֵג כֵּן, שֶׁבְּכָל יוֹם לְמַד חֵלֶק חֲמֵשׁ רִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ וְעַד יוֹם שְׁשֵׁי סִיִּים, וְזוֹ עֲצָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַב הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי-אָדָם, מִפְּנֵי שְׂאִינָם נִזְהָרִים בְּמַצָּנָה זוֹ, אֲנָשִׁים מְחַפְּשִׁים סְגֻלוֹת לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִבְטִיחוּ לָנוּ, שְׁמֵי שַׁיְשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, יְשָׁלִימוּ לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזוּק בְּזֵה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשטו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי, שְׁיִצְאָת ל"הִפְצָה מְרֻכָּזָה לְמַעַן הַצְּלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַזְּכוֹת הַזֹּאת שְׂאֵת עוֹזְרָת לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כב): מַצָּנָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וְהַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִכֵּן אֵת מְחִיבָת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, תִּרְאֵי לְשִׂמַּח אֵת בְּעַלְךָ, וְלְשִׂמַּח אֵת שְׂאֵר נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׂמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, אֲשֶׁרֵי

האָשה שְׁתַּמִּיד שְׂמַחָה, וּמְשַׂמַּחַת אֶת בְּעֵלָהּ וְאֶת הַמְּשַׁפָּחָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּמִּיד יִהְיוּ שְׂמַחוֹת אֲצִלְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשטז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן
עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלָתָ
שָׁם, שְׁיַעֲלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(ראש השנה ו): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשַׂמַּחָה; וּבֵית שְׂיִישׁ בּוֹ שְׂמַחָה, יֵשׁ
בוֹ הַצֹּלְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשיז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, שְׂמַעְתִּי כְּכֹר זֶה שְׁבוּעִים, שֶׁהִבְעַרְהָ
לְלֵהב יְצָאָה, שְׂיִישׁ עֲכָשׁוּ מְרִיבוֹת עֲצוֹמוֹת עִם ... וְהוֹעֵד וְכוּ', וּפְלֵא
עַל גְּבֵי פְּלֵא, עֲכָשׁוּ הֵם אוֹמְרִים פְּתוּחַ שֶׁהֵם שׁוֹנְאִים סְפָרְדִים וְכוּ',
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעוֹד תִּרְאֶה בְּעָרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהִרְמַקּוּל לֹא יִפְסִיק
מִלְּהַרִיעַ: תְּבִיאוּ פְדִיוֹנוֹת לְרַבְּנוּ ... תַּעֲזְרוּ לְרַבְּנוּ ... וְאִזּוֹ הַכֶּסֶף
הַסְּפָרְדִי יִהְיֶה כְּשׁוֹר, וּבִיּוֹתֵר אֲנִי מִתְּפִלָּא עַל אַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מעדות המזרח, איך יכולים לעבד עליהם בצורה גסה מאד, מה הם כל-כף מתפעלים מהאשפוזים וכו', עד שצריכים להשתחוות אליהם, ולהסתפל בפיהם, שכל מה שאומרים זה קדוש, ואני לא מסגל להבין את זה.

אודות ... גרו יאיר, אני כותב לו עכשו, פי באמת זה מספן מאד בעבור הילדים, וזו מצות עשה של "ועשית מעקה לגגך", ומי יתן, שפבר נתחיל לבנות את בית-המדרש.

אודות כסף נצטרך ללוות עוד פעם איזה סכום, ואני אהיה ערב על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשיח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שהזמנת רבנית לביתך, כדי שתחזק את נשות אנשי שלומנו וכו', מה אמר לך! נשות אנשי שלומנו אינן צריכות חזק מבחון, פי מה שהן צריכות לשמע הן שומעות אצלי, ולכן תבטלי את זה, פי ממילא הן לא תבאנה, וחבל לעשות לרבנית בושות בחנם.

אודות לנסע לאומן עם קבוצת נשים שנוסעות, אין למעלה מזה, ואשרי האשה שזוכה להיות אפלו פעם אחת אצל ציון רבנו ו"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, י" סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

רציתי היום לדבר אִתְּךָ, אָבֵל לֹא תִפְסְתִי אוֹתְךָ. מִכְרָחִים לְתַקֵּן גֵּדֵר בְּצַד הַשְּׂמָאלִי שֶׁל הָאוֹלָם, כִּי זֶה פְּשוֹט פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, שְׂיִלְדִים לֹא יִפְלוּ וַיִּזְיְקוּ עֲצָמָם שָׁם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-כֵּן יִדְיֵנוּ ... גְרוּ יְאִיר, יִתֵּן לְךָ כֶּסֶף לְקִנּוּת חֹמֶר וּלְתַקֵּן שָׁם גֵּדֵר, וְאִם אִתָּה צְרִיךְ עוֹד מִהִבְחוּרִים אֲבַקֵּשׁ מֵהֶם, אָבֵל זֶה גּוֹבֵל בְּפְקוּחַ נֶפֶשׁ גְּדוֹל, וְחָבֵל מְאֹד אִם לֹא נַעֲשֶׂה אֵת זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִחְמַל עָלֵינוּ, שְׂנוֹזָה כָּבֵד לְבָנוֹת אֵת בֵּית-הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל, וְנִפְטָר מִכָּל הַצְּרוּת, וַיְהִי לָנוּ הַרְחָבוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְרוּ יְאִיר.

אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שְׂיִשׁ לִי מִמָּה שְׂעוֹבֵר עָלֵיכֶם עַכְשָׁו, צַעַר וּפְחָדִים מִבְּנֹכֶם ... גְרוּ יְאִיר, יִשְׁלַח לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

עִם כָּל זֹאת בְּאִתִּי לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתְךָ, וְכֵן לְהַרְגִיעַ אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּפְגַּס בְּלִחְץ, הֵן אִמַּת שְׁזָה מֵר מְאֹד מְאֹד, אֵין עוֹד צַעַר כְּמוֹ צַעַר שְׁהָאָבָא צְרִיךְ לְרְאוּת אִיךָ שְׁהִבֵּן שְׁלוֹ מִתְפַּרְפֵּר מִיִּסוּרִים, עִם כָּל זֹאת עַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם, שְׂאִינוּ מְאָבֵד אֵת עֲשִׂתוֹנוֹתָיו בְּשַׁעַה

שָׁרַע וְאָמַר לוֹ, אֲדַרְבֵּה גְדֹלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל רוֹאִים בְּעַת שְׁעוֹבֵר עָלָיו
מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, צַעַר וּמִכְאוּבִים וְכוּ', וְכוּ', וְהוּא מִחֲזִיק מֵעַמֵּד,
וְלֹא נִדְעַ מִצְרוֹת, מֵה שֵׁישׁ הַיּוֹם צְרוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּרְנַע וְתִקְנֶה לְעֲצֻמְךָ מִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי תִקְוֶה הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנָה): כִּשְׁשֵׁי לְאָדָם אֲמוּנָה, יֵשׁ לוֹ
אֲרִיכַת אַפִּים, שְׁמֵאֲרִיךְ אֵף עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְיֵשׁ לוֹ כַּחַ
הַגְּדֹל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, וְשׁוֹם רוּחַ רָעָה לֹא יִכּוֹלֶה לְעַקֵּר אוֹתוֹ. וְלִכֵּן רָאָה
לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְכִתִּיב (תְּהִלִּים לו'): "שִׁכַּן
אֶרֶץ וִרְעָה אֲמוּנָה", וְיֵשׁ לוֹמַר, אֵף שְׁאָדָם הוּא שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
הָאֲרֻצִּיּוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא צָרִיךְ לְרַעוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם אֲמוּנָה כְּמוֹ
רוֹעֵה צֵאן, שְׁלוֹקֵחַ אֶת הַצֵּאן עַל דְּשֵׁא טוֹב, וּמוֹלִיךְ אֶת הַצֵּאן שִׁירְעוּ
טוֹב, כֶּף אָדָם, אֲפִלוֹ שְׁנַמְצָא בְּאֲרֻצִּיּוֹת וּבְחִמְרִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
וּמִתְגַּבְּרַת עָלָיו תְּאֻזּוֹת נְאוּף וְכוּ', הִרְהוּרִים רְעִים וְכוּ', הַסְּתַפְּלִיּוֹת
רְעוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת "וִרְעָה אֲמוּנָה", צָרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ
עִם אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁרוֹעֵה צֵאן מוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּעַבּוֹר כָּל כְּבֶשׂ אוֹ עוֹ אוֹ
פְּרָה, וְשׁוֹמֵר עָלֶיהָ מִכָּל מִינֵי רוּחֹת רְעוֹת, וְדוֹאֵג שְׁיִהְיֶה לָּהּ לְאֹכֵל,
כֶּף אָדָם צָרִיךְ לְרַעוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם אֲמוּנָה. וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ
(לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא
בְּעֲצֻמוֹ אֵיפֹה הוּא אוֹחֲזֵ בְּאֲמוּנָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים
עַל בְּנֵי-אָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים כח):
"וְהַפְּלֵא הַיּוֹי"ה אֶת מִכּוֹתֶךָ מִכּוֹת גְּדוֹלוֹת וְנִאֲמָנוֹת וְחִלָּאִים רְעִים
וְנִאֲמָנִים", וְנִאֲמָנִים דִּיקָא, כִּי הֵם בָּאִים עַל-יְדֵי פְגָם אֲמוּנָה; כִּי
עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה בָּאוֹת מִכּוֹת מְפֻלְאוֹת. וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת
עֲצֻמְךָ בְּאֲמוּנָה, וּתְחִזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי הִיא מְאֹד שְׁבוּרָה, וְאֵין לָּהּ
אֵל מִי לְפָנוֹת רַק אֵלֶיךָ, וְאִתָּה אֵין לָךְ אֵל מִי לְפָנוֹת אֵלָּא אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רָאָה לְהִרְגִיעַ אֶת אִשְׁתְּךָ, תְּדַבֵּר אִתָּהּ
דְּבוּרִים הַמֵּיִשְׁבִּים אֶת הַלֵּב, תְּחִזֵּק וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָהּ, וּמִכָּל שְׁפָן וְכָל
שְׁפָן שְׁתְּחִזֵּק וְתַעֲוֹדֵד לְשִׂמְחָה אֶת בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבּוֹדָאי עוֹד תִּרְאוּ
בְּרַפּוֹאָתוֹ וּבִישׁוּעָתוֹ. הוּא צָרִיךְ הִרְבֵּה חֲזוּק.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת אֲצִלְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן לְגִבֵּי אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּתְּפָרֵץ עָלֶיךָ, כִּי
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מִשְׁמַחָה; וְלִכְּן
הַחֹב מִנַּח עָלֶיךָ לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וּלְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ, וְכֵן תִּרְגִיעַ אֶת
בְּנֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִתְּפַלֵּל עַל בְּנֶךָ ... בֶּן ... שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף,
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּכְתֹּב לִי מִכְּתָב אֵיךְ עָבַר עָלֶיךָ חַג הַשְּׁבוּעוֹת
בְּאוֹמֵן, וְהַעֲקֹר תִּכְתֹּב לִי עִם חֵיוֹךְ וְשִׂמְחָה עַל הַפְּנִים.

כט תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר נְשָׂא, י"א סִינֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מֵה שְׁלוֹם הַתִּינִקָּת, וְאֲנִי מִתְּפַלֵּל עָלֶיךָ,
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ דְּבַר עֲדִין מְאֹד.

... גֵּרוּ יְאִיר, כְּתֹב לִי מִכְּתָב אֲרוּךְ עִם שְׂבִרוֹן לֵב, שֶׁהוּא מְאֹד
נִפְגַּע מִמֶּךָ, וְלִכְּן רְאֵה לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד, סוּף כֹּל סוּף הָאָדָם הַזֶּה
עוֹזֵר לָנוּ מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְהוּא טוֹעֵן שְׂאֵתָה נוֹתֵן עֲבוּדוֹת
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא עוֹשִׂים כְּחֻצֵי מִמֵּנוּ, וּמְקַבְּלִים מִשְׁכַּרְתִּי טוֹבָה,

וּכְשֶׁצְרִיכִים מִשְׁהוּ לְסֹדֵר אַחַר עֲבוּדָה שֶׁל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי
הוּא הַקְּרִבָּן, וְאוֹמְרִים לוֹ: הֲרִי זֶה בְּשֶׁבִיל הַצְּדִיק, וּמִדּוּעַ תִּקַּח
כֶּסֶף...

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל סִגְנוֹן
הַדְּבוּר שֶׁלְּךָ, אֲיִנִי רוֹצֵה לְהִכְאִיב לְךָ, אֲכַל אֶתְּהָ צְרִיף לְהִבִּין, שְׂאִסּוּר
לְהִכְאִיב גַּם לְאַחֲרִים, סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ אִישׁ כָּל-כָּף מְסוּר כְּמוֹהוּ,
כְּאֲשֶׁר אֶתְּהָ בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ, וְלָכֵן אִם הוּא מִבְּקֵשׁ אֵיזָה מְחִיר סְמָלִי
בְּעִבוּר עֲשִׂית הַגְּדֵר, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂצְרִיכִים לְתַת לוֹ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ — תִּהְיֶה פִּקּוּחַ, וְזֶה כְּכֹר כְּמֹה פְּעָמִים קָרָה, וְזֶה
מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא מְסוּר בְּלֵב וְנִפְשׁ עַל כָּל דְּבַר
מֵה שְׂאִנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ, הוּא לֹא הָאָדָם הַזֶּה שֵׁישׁ לוֹ הַשְּׂגוֹת גְּדוּלוֹת
וְכוֹי. וְלָכֵן רְאֵה לְפִיִּס אוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם
בְּמַחְנֵנוּ.

אֶתְּהָ צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּרָאִי, כְּמוֹ שְׂאָדָם מְרָאֵה
אֶת פְּנֵיו בְּרָאִי — כֵּן רוֹאֵה חֲזוֹרָה, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר
עַל סִגְנוֹן הַדְּבוּר אֵיךְ שְׂמִדְבָּרִים עִם אֶחָד, כִּי אַחֲרֵ-כֵּן, חֵס וְשְׁלוֹם,
מִקְבָּלִים חֲזוֹרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, וְתִאֲמִין לִי, יְדִידִי הִיקָר לִי מְאֹד, שְׂאִנִי
לֹא רוֹצֵה לְצַעַר אוֹתָךְ, אֲלֹא אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׂאִנִי מְלַמֵּד אֶת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ דִּרְךְ אֶרֶץ וְאַהֲבָה, וּמִי יִתֵּן, שִׁיִּכְנָסוּ בְּכֶם כָּל דְּבָרֵי, וְיִהְיֶה
שְׁלוֹם בְּמַחְנֵנוּ.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ אֶת זֶה בְּכֹאֵב, כִּי הוּא כְּתֹב לִי כְּמֹה
עֲמוּדִים מְלֵאֵי שְׂבוֹרוֹן לֵב עִם רְשִׁימָה אֲרַכָּה שֶׁל דְּקִירוֹת שְׂקָבֵל, לָכֵן
לֹא כְּדָאִי לְצַעַר אֶת הָאִישׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא מְסוּר בְּלֵב וְנִפְשׁ אֵלֵי.

אַקוּהָ שְׂתִבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תֶּאֱמִינִי לִי, שְׂכּוֹאֵב לִי מְאֹד כָּל הַמַּצָּב מֵה שְׁקוּרָה אֲצִלְכֶם
בְּבֵית, אֵין עוֹד צֶעֶר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ — כְּשֵׁרֹאִים בֵּין
חוּלָה, עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי גַם הוּא
מְלֵא יְסוּרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבְנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְתִזְכֵּי לְרֵאוֹת מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה.

הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, תִּלְכִּי לְבֵית-חוּלִים שְׁהַמְּלִיץ לְךָ הָרַב ... וְהָרַב ... עַל
... כִּי אִם הֵם אוֹמְרִים שְׁזֵה הִכִּי טוֹב בְּכָל הָאָרֶץ, תִּשְׁמְעִי בְּקוֹלִם,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאךָ רְפָאֵל עַל יְמִין הָרוּפָא, וְהַפֵּל
יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִזְכֵּי עוֹד בְּאוֹתוֹ יוֹם לְחֹזֵר הַבֵּיתָה. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, רַק לְהַתְחַזֵּק, כִּי

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק הַתְּחִזְקוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּלִי הַתְּחִזְקוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתוֹכִי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים
בְּנִקְל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נֶשֶׂא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְתַקֵּן אֶת הַמְּכוֹנָה שְׁלֶךְ, כִּי כָּל מְכֻתָּב שָׂבָא מִמֶּךָ יוֹצֵא
שְׁחוֹר.

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ,
שֶׁזְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל! וְזוֹ
צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתוֹדַע אֲשֶׁר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק
וּבְמִשְׁפָּט, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁהֵייתָ
אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת בְּעִיר אוֹמֵן, וְלִקְחָתָּ אֶת בְּנֵךְ לְפָנָי
שֶׁהֵגִיעַ לְגִיל שֶׁבַע, שֵׁישׁ הַבְּטָחָה מִרַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וּבְיַדֵּי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָבִים לְמִסֵּר אוֹתָם לְיַעֲדֵם.

כַּט תִּשְׁכַּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהֲוֵבִי, תִּלְמִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמַחָה שֶׁישׁ לִי מִכָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב שְׂאֵנִי מְקַבֵּל מִמֶּךָ.

בַּעֲנִין הַבָּשָׂר וְכוּ', בּוֹדְאֵי זוֹ בְּעֵינָה רְצִינִית, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לִפְתּוֹר אֶת הַבְּעֵינָה, כִּי זֶה כָּבֵד הוֹלֵךְ מִיָּד לְיָד, וּלְבַסּוֹף אֵין לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בָּשָׂר, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁקוֹרָה בְּמִשְׁחָטוֹת אַחֲרוֹת, פְּשׁוּט מִפְּטָמִים בְּנֵי-אָדָם עִם גְּבֻלוֹת וּטְרָפוֹת, וּפְהָ רְצִינִי בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁתְּהִיָּה לְנוֹ שְׁחִיטָה כְּשֶׁנָּה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲבָל אֵין לִי מִי שֶׁיִּקַּח אֶת זֶה בְּיָדִים, וְלִכֵּן תִּתְנַעֵץ עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְדַעֲתִי, יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת מְזָה פְּרִנְסָה טוֹבָה, אִם לוֹקַחִים אֶת זֶה בְּרְצִינּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּשְׁכּוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, מִלְּמַד אֲצִלְנוּ וּמְצַלִּיחַ מְאֹד.

מִבְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, יֵשׁ לִי הִרְבֵּה עֲגַמַת נַפְשׁ, מַה לַעֲשׂוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר שְׂיִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אוֹדוֹת שְׁשָׂאֵלְתָּ — הָאֵם אֲשֶׁתְּךָ וּבִתְךָ יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל', אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבּוֹדְאֵי שְׂיִסְעוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְיִתְהַפֵּף לָהֶם הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּשׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר גֵּשׂא, י"א סִינּוֹן ה'תּש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי בּוֹדְאֵי מִמְלִיץ שְׁשָׂאֵתְךָ תִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל', וְתֵאֱמִין לִי, שְׂאֵין עוֹד תִּקְוֹן יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל', וְזֶה טוֹב לְכֹל הָעוֹנִינִים.

אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מַה שְׁהַמְשַׁפְּחָה שׁוֹאֵלְתָּ עַל אַחֶיךָ, אֲסוּר לְךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְאֲסוּר לוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כִּי כְּמַעַט שְׁהָרַס לְךָ אֶת כָּל הַבַּיִת, אֵתָּה צָרִיךְ רַק לְרַחֵם עַל עַצְמְךָ, כִּי אֵין מִי שְׂיִרְחַם עֲלֶיךָ כְּמוֹ אֵתָּה בְּעַצְמְךָ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁשִׁמְעַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד אֲצִלְךָ.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

ריח אֲשֶׁר כַּט תִּשְׁכַּח — כַּט תִּשְׁכַּח בְּנַחֵל

הוא, אֲשֶׁר אין עוד דָּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה פֶּשְׁעָדָם מְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נָשָׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל-טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל
שֶׁהַכִּנְסוּתָם אֶת בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּבִרְיֹתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ, עָלֵיו
הַשְּׁלוֹם, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוּ רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ
וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה סְבֻלָּנוֹת, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּלֵי סְבֻלָּנוֹת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִגְבִּיחַ אֶת הַקּוֹל בְּבֵית,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה מַצְלִיחִים מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נָשָׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי
שֶׁתִּחַתְּנֶנָּה, וְאַתָּה גַּם תּוֹפֵס בְּכֹל יוֹם לְמוֹדִים לְלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂאֲשַׁתְּךָ תִּפְקַד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר גִּשָׁא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מַכְתָּבֶיךָ, אֶף מְרַב טְרַדוֹתַי לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיב לְךָ תַּכְּף־וּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ.

אוֹדוֹת כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי עֲכָשׁוּ נִמְצָא בְּדַחְקוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְאִין בְּיַדִּי לְפַרְטָה אֲפֵלוּ שָׁנָה פְּרוּטָה, וְאֲנִי מְלֵא חוֹבוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַמְשֶׁךְ הַזְּמַן יִתְרַחֵב לִי, וְאֲזוּ נִזְכֶּה לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה עַל שֵׁם חַמּוּתִי, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם.

אוֹדוֹת הַהוֹרִים שְׁלֶךְ וְכוּ', בּוֹדָאִי אֶתְּךָ נִמְצָא בֵּין הַסֵּדֶן לַפְּטִישׁ, וְאֶתְךָ צְרִיף לְחִזּוֹק אֶת שְׁנֵינֵהֶם, מִצַּד אֶחָד — אֶת זֶה־אֲמָא, וּמִצַּד הַשְּׁנַיִ — אֶת הָאֲבָא, אָבֵל לֹא לְהַתְעַרֵּב בֵּינֵיהֶם, רַק לְשַׁמַּח אוֹתָם, וּלְהַגִּיד לָהֶם, שְׁחָבֵל הַמַּחְלָקַת וְהַמְרִיבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

נָא וְנָא הַחִזּוֹק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שְׁתַּסִּים בְּכֹל שְׁבוּעַת פְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַת שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְ"ל, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל לִירֵאת שְׁמַיִם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוִיתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁפָל הַפְּשָׁלִים פְּרִשְׁוִיתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לָךְ, שְׁאֵתָה
זוֹכָה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְלִכְּן
תִּתְחַזַּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ אִם אַתָּה רַק תִּתְחַלֵּל
לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז, עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְאִז
תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִבֵּין אֶת הַכָּאֵב שְׁלָךְ, אוֹלֵי בְּאֵמַת אַתָּה לֹא
צְרִיךְ לְצֵאת לְהַפְצָה, כְּפִי מָה שְׁאֵתָה כּוֹתֵב לִי, אֲבָל עַל-כָּל-פְּנִים
בְּזָה שְׁאֵתָה מִתְעַסֵּק בְּקִדְשִׁים, וְאַתָּה שֶׁמֶשׁ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּעַבּוּר
הַהִדְפָּסָה וְהַהַפְצָה — אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, כִּי לְצַעֲרָנוּ אֵין מִי שְׁיִהְיֶה

אֲשֶׁר כט תשלג — כט תשלד בַּנְחַל רכא

כַּל-כֶּף מְסוּר כְּמוֹךְ, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר גִּשָׁא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּתוֹךְ ... תַּחֲיִיה, הַיְתָה פֹּה, וְגַם הַבְּחוּר, וְהוּא
נִרְאָה בְּחוּר רְצִינֵי בַּעַל יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְטוֹב לֵב וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת,
יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְמַר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְתִרְוֶה רַב גִּתַּת
דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף לְבָנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(בְּמֹת ג.ס.): גִּחוֹת דְּרָגָא וּנְסִיב אִיתְתָּא, לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרָרָן, פִּי
אֲחֵר-כֶּף סוּבְלִים, וְלִכְן אִם הַכַּל מִתְאַים סְבִיב, צְרִיכִים לְגַמֵּר אֶת זֶה
בְּכִי טוֹב, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, פִּי כְּבָר הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁיִתְחַתֵּן, פִּי
אֶצֶל רַבְנֵנוּ ו"ל הִיָּה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר גִּשָׁא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותהיה סבלן גדול, כי אתה יוצא בחוץ, ואתה רואה איך הרחובות מלכלכים עם שקוץ, תעוב, זהים ונאוף, רחמנא לישזבן, אשר הערב-רב גרמו, שבנות ישראל תלכנה כמו הגויים, ולכן אתה צריך להתחזק ביתר שאת וביתר עז להפיץ את אור רבנו ו"ל, וזה הדבר הכי גדול בעתים הללו — להפיץ מה שיותר. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתפקד בזרע של קימא, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר גשא, י"א סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תאמינו לי, שלי אין שום פונה בכל מה שאני כותב לכם, אני רק רוצה שיהיה שלום ביניכם, כי אני רואה שיש קצור, ורק מחמת אי הבנה, וחבל מאד, אנחנו כל-כף קרובים אל הגאולה, ומי יודע אם יהודי אחד שאינו בשלום עם יהודי שני — הוא מעכב את הגאולה. ולכן כל אחד ואחד מאתנו צריך לחשב את המחשבה הזו, ואז מזמן היינו נגאלים, חבל מאד על המרירות שיש ביניכם, על האי הבנות ועל העגמת נפש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יסתדר.

תאמינו לי, שעלי אין מי שיעבד, אני בטל אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לי שום דבר בזה העולם, כאשר הקדוש-ברוך-הוא יודע את שברון לבי, אין לי אל מי לפנות רק אליו יתברך, ואליו אני פונה תמיד, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר

בשורות משמחות, כי אין לי בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואין לי שום פְּנוּה בזה שאני כותב לכם, רק פְּדִי שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם ואהבה בין המשפחות.

הקדוש-ברוך-הוא יעיד איך שלבי שבור לאֵלֶּף רְסִיסִים ואֵלֶּף טַעֲמֵי מִיתָה אָנִי טוֹעֵם בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, מֵה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְשִׁמְעַ צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֹן, מֵה שְׁעוֹבֵר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה כָּל אֶחָד בָּא וּבוֹכָה לִי, וּמְסַפֵּר לִי אֶת הַצְּרוֹת שְׁלוֹ, וּמְבַקֵּשׁ שְׁאֲנִי אֲתַפְּלֵל עֲלֵיו, בְּנֹדָאֵי אָנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל יְהוּדֵי, כְּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלַי מְלַךְ עֲלִיּוֹן, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵהוּדִים דוֹקְרִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי עַל לֹא דָבָר, זֶה מֵה שְׁכּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד.

ידוע פתגם מזהרנ"ת ו"ל שאמר: "כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵי סְבָלִים רַבִּים בְּשׁוּק, דוֹקֵר לִי שְׁנֵי הַצְּדָדִים".

מֵה אָמַר לָךְ, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, גַּם אָנִי זְכִיתִי לְדָבָר זֶה, כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵי יְהוּדִים רַבִּים בְּיַגְיָהֶם, כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי עוֹד סְבָל מַחְלָקֵת וְיִסוּרִים וְשִׁנְאָת חֲנֹם זֶה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה עַל לֹא דָבָר כְּמוֹנִי?! שְׁקֵמוּ עָלַי תְּרַבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים, נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דָּבָר אָסוּר, בְּשַׁעֲה שְׁהֵם בְּעֶצְמָם מְגוֹלִים, וְחוֹטְאִים וּמְחַטְאִים אֶת הַרְבִּים, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן. וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת וּכְפוּחִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְפָרֵטִי פְּרֻטִיּוֹת בֵּין תַּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נְשָׂא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁחֹזְרָת
 לְלַמֵּד בְּבֵית-סֵפֶר, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ — תִּמְשִׁיכִי, כִּי בְּזָכוֹת הָעֶבֶדוּדָה
 הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת תִּזְכִּי לְהַפְקֵד בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם יְלָדִים
 אֲמוּנָה, גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נג): עַל-יְדֵי
 שְׂמֵשְׁלִימִים אֶת הַדַּעַת, עַל-יְדֵי קְרוֹב רְחוּקִים, נִפְקָדִים בְּזֹרַע שֶׁל
 קִימָא, עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵת מְלַמֶּדֶת אֶת הַבְּנוֹת אֲמוּנָה, וּמְדַבְּרַת אִתָּן יִרְאֵת
 שְׂמִים, זֶה נִקְרָא הַשְּׁלֵמַת הַדַּעַת, וּבְשִׁבִיל זֶה תִּפְקְדֵי בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא.

רַק תִּהְיִי שְׂמֵחָה, וּתְשַׂמְּחִי אֶת בְּעֵלְךָ, וְכַךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (תַּנָּא רַבִּי אֶלְהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ח'): אֵיזוֹהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה?
 הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ. וּבְזָכוֹת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם, יִהְיֶה
 לָכֶם רַק כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר גִּשְׁא, י"א סִינֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה
 מִפִּיךָ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל. תִּאֲמִין לִי, שְׂעִה הַתְּקוּן הַכִּי גְּדוֹל שָׂרָק
 יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּזֶה שְׂמִקְרָבִים יִהְיֻדִים אֶל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רְחֻמִּים רַבִּים בְּכָל יוֹם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
 לְהִתְחַזֵּק.

אָשֶׁר כּוּט תּשִׁלַח בְּנַחֵל רַכָּה
נָא וְנָא אֶל תְּחַבֵּיִשׁ מְלֻכְתּוֹב לִי כָּל דְּבָר בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת זֶה, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּשִׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֲהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ,
וְלָכֵן הִצַּעַר שְׁלִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה מִהַכְּאֲבִים שְׁלָךְ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל
יוֹם וְיוֹם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת
הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

אֵל תְּדַאֵג! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁלַחוּלָהּ, אֲפִלוּ אוֹמְרִים לוֹ דְּבוּר
אַחַד: "חֲזוּק וְאַמֵּץ", זֶה כְּבָר מְפִיחַ בּוֹ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה. וְלָכֵן אֲנִי
אוֹמֵר לָךְ: "חֲזוּק וְאַמֵּץ", כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רַק תִּשְׁתַּדֵּל
לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, כִּי כָּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן כד), אֲשֶׁר גַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת
לְרְפוּאָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂמִחָה; וְלָכֵן עַקֵּר רְפוּאָתְךָ הִיא הַשְּׂמִיחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, י"א סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

[חֶסֶר] וְאֲנִי מִכְּנִיס יְדִיעָה זֹאת בְּלֵב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לֹא לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל מֵאַחֲרִים! וְתֹאמִין לִי, לֹא כְּדֹאֵי לְדַבֵּר מִדְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל כְּשֵׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂיוּצָא מִזֶּה קְלָקוּלִים הֶהְכַּרְח לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי הָאֵמֶת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל זֶה אֵמֶת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל מְרַגֵּל אוֹתָנוּ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגַע שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמִתִּי עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לֹא לְהַעֲלִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֵלוּ מִחֻשְׁבָּה אַחַת שֶׁהוּא חוֹשֵׁב וּמְהַרְהֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹן, וּמְכַל שְׁכָן וְכֵל שְׁכָן מַעֲשִׂים רָעִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, הַכֵּל צָרִיכִים לְסַפֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנֹן כְּשֵׁאֲדָם כָּא וּמְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, אֲפֵלוּ מִה שֶׁהוּא מְהַרְהֵר וְאֲפֵלוּ מִה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב, וּמְכַל שְׁכָן מִה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, וּמְכַל שְׁכָן וְכֵל שְׁכָן מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, לְדַעֲתִי, הָאֲדָם הַזֶּה צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ יֵשׁ לוֹ פְּנָאֵי לְהִיּוֹת עֶסוּק עִם אַחֲרִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תּוֹסֵפֶתָא מְנַחוּת, פֶּרֶק יג, הַלְכָה ד'): מִפְּנֵי מַה גָּלוּ עִם יִשְׂרָאֵל? מִפְּנֵי שְׂאוּהֵבִים אֶת הַמָּמוֹן, וְשׁוֹנְאִים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, לְלַמְדָּה, שְׂקִשָּׁה שְׁנֵאת אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ לְפָנֵי הַמָּקוֹם, וְשָׁקַל הַכְּתוּב כַּנְּגֻד עֲבוּדָה זָרָה, וּגְלוּי עֲרִיּוֹת, וּשְׂפִיכוּת דָּמִים.

רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּפִידוּ עַל כָּף, וְזֶה אֶחָד תְּלוּי בְּשֵׁנִי, מִפְּנֵי שְׁאֵדָם אוֹהֵב אֶת הַכֶּסֶף, וְתִמִּיד רַק מְדַבֵּר מִכֶּסֶף, לְכֵן שׁוֹנֵא אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, כִּי כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁהֲשֵׁנִי לְזֻקַח יוֹתֵר כֶּסֶף מִמֶּנּוּ, וּבְכֹאֵמֶת מִי שְׂמַקְרֵב אֵל הַבַּעַל תְּפִלָּה, יוֹדֵעַ אֶת הַהֲכָרָזָה שֶׁהֲכִרִיז לְאֲנָשָׁיו: "מִכֶּסֶף אֵל תְּדַבְּרוּ אִתִּי", וְלִכְּנֹן לֹא כְּדֹאֵי לְהִתְעַרֵּב

בְּשׁוּם מַחְלָקָת, כִּי חָבַל עַל הַזְמַן וְעַל הַכּוּחַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָכֵר נִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אודות הספר "אילן החיים", יש בְּדַעְתִּי לְהַדְפִּיס אֶת זֶה
בְּמַהְדוּרָא חֲדָשָׁה עִם תּוֹסֵפוֹת שֶׁל כַּמָּה אֲלֵפֵי שִׁיחוֹת שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּי
רַבֵּי לױי יִצְחָק ו״ל.

רָאָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל חֲדוּשׁ
וְחֲדוּשׁ שֶׁמְחַדָּשִׁים. וְרַבְּנּוּ ו״ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר״ן, חֶלֶק ב׳, סִימָן קה),
שְׁזֶה תִקּוּן גְּדוֹל לַמַּח, עֵינֵי שָׁם.

אודות ההורים שֶׁלְךָ וְכוּ׳, לְדַעְתִּי, אַל תִּתְעַרֵּב, אֲלֵא תִחַזַּק אֶת
הָאֵמָא וְתִחַזַּק אֶת הָאָבָא, אִתָּהּ לֹא יִכּוֹל לְהַכְרִיחַ אֶת הָאָבָא שֶׁיַּחְלִל
שֶׁבֶת בְּשִׁבִיל הָאֵמָא, כִּי לְדַעְתִּי, בְּדָבָר כְּזֶה מִתֵּר אֶפְלוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי
אֶפְלוּ אִם הָאָבָא אוֹ הָאֵמָא מְכַרְיָחִים אֶת הַבֵּן לְחַלֵּל שֶׁבֶת — אֲסוּר
לְשָׁמַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא יט, ג): אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שֶׁבֶת־תִּי
תִּשְׁמְרוּ — אֲנִי הוֹיָ"ה אֲלֵקִיכֶם, וַיִּפְרֵשׁ רַשׁ"י ו״ל: 'סִמָּךְ שֶׁבֶת
לְמוֹרָא אָב, לֹאמַר — אֶף-עַל-פִּי שֶׁהִזְהַרְתִּיךָ עַל מוֹרָא אָב וְאִם, אֲבָל
אִם יֹאמַר לְךָ חַלֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת — אַל תִּשְׁמַע לוֹ. וְכֵן בְּשִׁאָר כָּל
הַמְצוּוֹת. וְזוֹ מְצוּת עֲשֵׂה מִדְּאוּרֵיתָא שֶׁל כַּבּוֹד אָב וְאִם, וְאִם הֵם
אוֹמְרִים לְחַלֵּל שֶׁבֶת, חַס וְשָׁלוֹם, אוֹ לְעַבֵּר עַל שִׁאָר מְצוּוֹת, רַחֲמֵנָא
לְצַלֵּן, אֲסוּר לְצִיַּת אוֹתָם, כִּי גַם הֵם חַיִּבִים בְּכַבּוֹד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִשָּׁה לֹא יִכּוֹלָה לְהַכְרִיחַ אֶת בַּעֲלָהּ לְחַלֵּל שֶׁבֶת,
וְאֵין דָּבָר כְּזֶה. עִם כָּל זֶאת צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לְאֵמָא, שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא נַחֲזִיחַ
פֶּה לְנִצְחָ, עוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְחָבַל מְאֹד שֶׁתִּצְא
אִי נְעִימוֹת כְּזוֹ בִּינֵיהֶם, מַה סֵף הַכֵּל הָאָבָא רוֹצֵה? לְשָׁמֵר שֶׁבֶת! נוּ,
אִז מַה?! גַּם הִיא צְרִיכָה לְשָׁמֵר שֶׁבֶת! וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהִיא לֹא
רוֹצֵה לְשָׁמַע דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, עִם כָּל זֶאת עֲלֶיךָ לְקַבֵּל עֲלֶיךָ עַל מְצוּוֹת,
וְאִתָּה צְרִיךְ לְחַזַּק אוֹתָם וּלְעוֹדְדָם וּלְשַׁמְחָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַעֲקָר אֶל תְּתַבְּלַבֵּל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשמ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּכַּנְסִי לְהַרְיוֹן, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, הַעֲקָר אֶל תִּדְאָגִי, וְתִרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כֶּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמְחָה; וְאָמְרוּ
(תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ה'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה
רְצוֹן בְּעֵלָה; וְלִכֵּן אַתֶּם תְּלוּיִים אֶחָד בְּשֵׁנִי. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (ירושלמי בְּרִכוֹת, פֶּרֶק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה.

וְלִכֵּן רְאוּ לְשִׁמַּח אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁתַּהֲיָה שְׁרוּיָה בִּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְדוֹלָה וְהִבְנָה הַדְּרִית, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד
אֶת הַשֵּׁנִי, וְתִסְבְּלוּ אֶחָד אֶת שֵׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבֹוא לָכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"א סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה
כּוֹתֵב, שְׂכַל הָעֲנָנִים שֶׁל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת נִתְהַפֵּף אֶצְלָכֶם לְטוֹבָה, וְהַבַּיִת
שְׁלָכֶם הוּא גֵן-עֵדֶן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ אַתֶּם חֲקוּקִים בְּלִבִּי
כְּמוֹ בֶן וּבַת מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא! וְלָכֵן כְּשֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, שֶׁיְכוּל לְשַׁמַּח אוֹתִי. כִּי סוּף כָּל
סוּף כַּמָּה יִגְעֵתִי וְטָרַחְתִּי, עַד שֶׁשְׂדֵרְכָתִי בֵּינֵיכֶם, וּכְשֶׁהֱיוּ בֵּינֵיכֶם
מְרִיבוֹת, כָּאֵב לִי מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן כְּשֶׁאַתָּה מְבַשֵּׂר לִי, שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם
אַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וְהַבַּיִת שְׁלָכֶם נִתְהַפֵּף לְגֵן-עֵדֶן — זֶה שְׂמִיחָתִי
וְזֶה תְקוּמָתִי, וְזֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

אֲנִי סוֹבֵל עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים וְכוּ' וְכוּ', מָה
לַעֲשׂוֹת, כִּף גְּזֵרָה חֲכָמְתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה הַבְּחִירָה, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים
לְהַתְבַּטֵּל וְלְהַתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים.

אָסוּר לָךְ לִפְלַ בְּיָאוּשׁ. אֲנִי מִבִּין אוֹתְךָ, שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּדַפְאוֹן מִפְּנֵי
הַחֻבוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁלוֹחֲצִים אוֹתְךָ, אֲבָל עִם יָאוּשׁ לֹא תִפְעַל שׁוּם
דְּבַר, אֲנִי הֵייתִי מִיַּעֵץ לָךְ, שֶׁתִּצָּא לְהַפְצָה, וְלֹא תִחְזַר בְּלִי מְאֵה
וּמֵאַתִּים שִׁיחַ בְּכָל יוֹם, וְזֶה כְּכַר עֵרֶף שֶׁל שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁבַע-מֵאוֹת
שְׁקָל לְשִׁבּוּעַ, וּמֵהַ הַפְּסֻדָּת בְּזֵה; וְתִתְחִיל לְשַׁלֵּם לְאַט לְאַט חֲמִשִּׁים
שְׁקָל, מְאֵה שְׁקָל, וְכִף תּוֹכֵל לְסַלֵּק אֶת הַחֻבוֹת, לֹא יְכוּלִים לְסַלֵּק
אֶת הַחֻבוֹת בְּפַעַם אַחַת, לְדַעֲתִי, כָּל הַדַּפְאוֹן שֶׁלְךָ מִהַחֻבוֹת
שֶׁהֲצֻטְבְּרוּ — תִּשְׁעַת אֲלָפִים שְׁקָל חֻבוֹת, וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה רוֹצֵה
לְשַׁלֵּם אֶת זֶה בְּפַעַם אַחַת, וְזֶה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי, תִּאֱמִין לִי, אֲנִי חַיֵּב
יּוֹתֵר מִמֵּאַתִּים אֶלְף דּוֹלָר חֻבוֹת, וְאֵין בְּיָדִי לְפָרְטָה אֶפְלוּ שְׁנֵה
פְּרוּטָה, אֲבָל אֲנִי מְשַׁלֵּם בְּכָל שְׁבּוּעַ סְכוּם לְכָל אֶחָד מִבְּעֵלֵי הַחֻבוֹת
שְׁלִי, וְלְאַט לְאַט יוֹרֵד הַחוֹב, וְלָכֵן גַּם אַתָּה תִּתְנַהֵג כְּכֵה, הַעֲקָר אָסוּר
לְהַכְּנִס בְּדַפְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, עַד שֶׁתִּתְיָאֵשׁ מִהַחַיִּים, וְהַקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא
זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה כָּל-כֶּף טוֹבָה, שֶׁמְסוּרָה אֵלֶיךָ בְּלֵב וְנַפֶּשׁ
וְאוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, שְׁזֵה הַמִּתְנַהֵג חֲכִי יִקְרָה שְׂאֵתָה יְכוּל רַק לְחַשֵּׁב, כִּי

היא נְשֵׁמָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְהַקְדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוא יַעֲזֹר, שֶׁהיא תַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן וְתֵלֵד בְּקָלוֹת.

אודות שְׂאֵתָה רוּצָה לַפְתַּח חֲנוּת שֶׁל פְּלֶאפֶּל וְכו', אֲדַרְבֶּה, מֵה שְׂאֵתָה רַק יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, אֶל תַּתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֵתָה צְרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל מֵה שְׂטוֹב בְּשִׁבִילָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוא, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכ־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נֹא לְהַעֲבִיר דְּחוּף אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ לִיעֲדָם.

אודות הַמְּכַתְּב פְּלָלִי, תַקְנֵנִי וְהוֹסַפְתִּי שְׁתֵּי מְלִים, זֶה יָכוֹל לְהַשְׂאֵר כָּכָה, אֲנִי לֹא מִפְּחָד לְהַגִּיד אֶת הָאָמֶת, תְּשַׁלְּחוּ אֶת הַמְּכַתְּב בְּכָל מְקוֹמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרֹט בִּיבְנֵאֵל שְׁיַגִּיעַ עַל שַׁבַּת.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ.

הַמְּאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכ־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבָךְ. וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לּוֹ מְכַתְּב, וְתִמְסֹר לּוֹ אֶת זֶה, כִּי בְּאָמֶת זֶה דְּחוּף לָנוּ מְאֹד שְׁיִהְיֶה שְׂמָה.

אֲשֶׁר כַּט תְּשׁוּמָה — כַּט תְּשׁוּמָה בְּנַחֵל רְלָא

בְּעֵינַי הַגְּהוּת שֶׁל הַדְּפֶסֶה, אֵינִי לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי סוּף כָּל סוּף
יִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, וּמָה יִשְׁאַר בְּעוֹלָם? רַק אֵלּוֹ הַסְּפָרִים, וְיָבוֹא הַיּוֹם,
וְיִגְדִּיחוּ וְכוּ' (עֵינַי חֲיִי-מוֹהֲרָן, סִימָן רַנֵּד), וְזֶה יִתְקַיֵּם בְּמֵלֶאכֶת מוֹכֵן הַמְּלָה,
כִּי לֹא יִרְצוּ לְהֶאֱמִין.

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כַּט תְּשׁוּמָה

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ג סִינֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַרְיֵנִי עָרֵב עַל הַלְוָאָה שְׁלוֹקָח מִמֶּךָ יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עַל סֶף
שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים ש"ח, שְׁאֵנִי חָיֵב לְהַחְזִיר לְאֲנָשִׁים בְּיַבְנָאֵל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר,
הוּא לֹא כָל-כֶּף מְשִׁתְּלֵב כְּאֵן, צְפִיתִי מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכִּפֵּי שְׂאֵתָה
צִירְתָּ אוֹתוֹ שֶׁהוּא נִמְשָׁךְ רַק אֶל בַּחֲוָרִים גְּדוֹלִים וְכוּ', אֲדַרְבֵּה הַהַפּוֹךְ
הוּא הַנְּכוֹן, כְּדֹאֵי שֶׁתְּדַבֵּר עִמּוֹ, וְאֵנִי מְקַנָּה שְׁלֵב־סוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כַּט תְּשׁוּמָה

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ג סִינֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵינִי אֲתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה וְהַנְּחִת-רוּחַ
שְׁגוּרְמָת לִי, שְׂיִצְאָתָה לְהַפְּצָה מְרַכְּוֶת בְּעֵבוּר לְשֵׁלֶם אֶת הַחוֹבוֹת שְׁלִי,

יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה שעזרת לי להתקדם וכו',
ולשלם עוד חוב, שאתה לא תצטרך להגיע לשום חובות בחייה.

נא ונא ראה להחזיר בעצמך, אשר אין בלעדי יתברך כלל,
כי אדם צריך לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולא להסיח דעת ממנו
כרגע, ואז יחיה חיים אמתיים, חיים נצחיים, כי באמת אם אדם
חזק באמונה, והוא מרגיש איך שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ
כבודו, ונכנס במחשבה הזאת, אזי זוכה שהקדוש-ברוך-הוא מוחל
לו על כל עוונותיו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן
לג): על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך. ולכן
במקום לחפש תקונים וכו', אשר הם ספק וספק ספיקא, יותר טוב
להכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, ורק לחשב ממנו יתברך,
ומכל שכן וכל שכן כשזוכים גם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,
ולהוציא מהפה שלו את הרצונות והכסופים שיש לו להקדוש-
ברוך-הוא, אין עוד מעלה יותר גדולה מזו. ורבנו ז"ל אמר
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד): כשאדם מוציא את הכסופים שלו
מפיו, על-ידי-זה נארגים עולמות חדשים וכו', וכן מובא בדברי
מוהר"ן ת"ז"ל (לקוטי-הלכות, אגנין, הלכה ד') ממעלת האדם הזוכה
להוציא מפיו את הרצונות והכסופים שלו. ודבר זה גורם יחודים
עליונים בשמים ממעל, ולכן ראה להתחזק לדבר הרבה אל
הקדוש-ברוך-הוא, ולהוציא את הכסופים שלך, וזה יעזור לך
להוציא מהכח אל הפעל, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן סו), אשרינו שיש לנו רבי בזה.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ותשמח את כל יהודי, כי אין עוד
מצוה יותר גדולה מלהיות בשמחה, כי כשאדם בשמחה, הוא מגלה
את טהר לבבו, שיש לו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, והוא שמח עם
נקדת יהדותו, ואפלו אם אין לך שום דבר, רק שלא נבראת גוי, זו
כבר השמחה הכי גדולה, וזה מה שאנחנו מברכים בכל יום ברכה
"שלא עשני גוי", ועם השמחה הזו יכולים לעבר על כל השמחות,
כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), אשר זו

אֲשֶׁר כט תשמו בנחל רלג

השְׁמֵחָה הִכִּי גְדוּלָה שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאֲרָצוֹת שֶׁהֵם רוֹצְחִים.

נָא וְנֹא הִרְגַל אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁוּי עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתּוֹכֵל לְסִים בְּכֹל שָׁבוּעַ שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם
עִם פְּרוּשׁ רִשׁוּי ז"ל, וְזוֹ סִגְלָה לְרִפּוּאָה וְלְאֲרִיכוּת יָמִים, כִּי כִּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ט.): כָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוִיתוּ עִם הַצָּבוּר
מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוּתָיו; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בַּמִּצְוָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי גִשָׁא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁיִּצְאָת
לְהַפְצָה מְרִכְזוֹת, כְּדֵי לְעִזּוֹר לִי לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבּוֹת שְׁלִי. יְעִזּוֹר לְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁאֵת אֵף פֶּעַם לֹא תִהְיֶי בְּחֻבּוֹת.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּשְׁמֵחָה עֲצוּמָה עַל גְּדֹל הַזִּכּוֹת וְהַמִּצְוָה שֶׁעָשִׂית
עִמִּי, וּבְנֻדָּאֵי יִשְׁלֵם לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲזָרָה כְּהִנֵּה וְכַהֲנָה.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזְּקֵי אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְהִיּוֹת בְּשְׁמֵחָה, כִּי זֶה הַדְּבָר הִכִּי גְדוּל בְּחַיִּים, לְהִיּוֹת בְּשְׁמֵחָה
וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ וּמְשַׂמַּח אֶת
אַחֲרִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נשא, י"ג סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הֵבֵן שְׁלֹךְ ... נִרוּ יְאִיר, עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא לֹקַח שׁוֹם בְּחוּר
עַד לְאַחַר חַג הַסּוּפוֹת, מְלַבֵּד אֶת הֵבֵן שֶׁל ... נִרוּ יְאִיר, אוֹתוֹ אֲנִי
מְכַרְח לְקַחַת, כִּי הֵם גְּרִים עַל מְקוֹה, וְדִי לְמִבִּין. וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
לְיֵלֵד בְּר־מְצוּנָה לְהִיּוֹת שָׁם, אֲבָל פְּכָה אֲנִי לֹא לֹקַח אֶף אֶחָד, וְלִכְן
חָבַל לְהִלְחִיץ, זֶה סֵף הַכּל עוֹד אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים, וּבֵין כֶּף הַיֵּלֵד יִתְבַּגֵּר
יֹתֵר, כִּי כִפִּי הַנּוֹרָאָה כְּשֶׁבָאִים לָפָה יִצְטָרְכוּ לְהִשְׁאֵר פֹּה בְּרִצִּיפוֹת
שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְלֹא כָּל יֵלֵד מְסַגֵּל לָזֶה, וְלִכְן חָבַל לְהִלְחִיץ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשְׁלוֹם לְבַחוּר ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּכְפִי שֶׁפְּתַבְתִּי לְאַמֶּךָ, עַד אַחַר סּוּפוֹת אֲנִי לֹא לֹקַח שׁוֹם בְּחוּר
חֲדָשׁ, זֶה בְּסוֹף הַכּל אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים, וּבֵין כֶּף תְּתַבַּגֵּר עוֹד יֹתֵר, וְלֹא
יִהְיֶה לָךְ קָשָׁה לְבוֹא לָפָה.

הַנ"ל...

כַּט תְּשֻׁמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֲבָל הִיָּה כְּבָר אַחַר הַשַּׁבָּת אֲצַלְכֶם
כְּשֶׁרַק נִכְנָסְתִּי לְחִדְרֵי, וְלִכֵּן לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְכֶם תַּכְּף־וּמִיד,
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּוֹדָאִי יִשְׁלַח לְהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, בְּעֵנִין שְׁנוּי
הַשֵּׁם וְכוּ', זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַגִּיד, יַעֲשׂוּ כְּפִי שֶׁהֵם רוֹצִים וּמְאִיר
לְהֶם, בְּעֵנִין שֵׁם וְכוּ'.

בְּעֵנִין לְמִצַּא אָדָם לְמִקּוּוֹה, הַלּוֹאִי שְׁנוּכָל לְמִצַּא אָדָם אַחֲרָאִי
כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל כֹּל מַה שְׁאַתֶּם טוֹרְחִים בְּעַדִּי,
וּבְוֹדָאִי תִקְבְּלוּ חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּט תְּשֻׁמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ מַה שְׁקִרָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת.

אֲנִי שְׁלַחְתִּי שְׁלֵשָׁה מִכְתָּבִים אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר, הֵן לְ ... גֵּרוֹ
יְאִיר, וְהֵן לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהֵן אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכַתְּבִתִּי שֵׁם שְׁ ... מוֹכֵן
לְשֵׁלֵם מוֹנִית סְפִיִּישֵׁל הַלּוּף וְחֲזוֹר, וְלִכֵּן צָרִיף לְרְאוֹת לְעַמֵּד בְּדַבּוּר,
לֹא סֵתֵם לְעַבֵּד עָלֵיו, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁיִרְצֶה לְבוֹא, וְלִי זֹו תַּצַּא טוֹבָה
שְׁהַסְמִ"ךְ־מ"ם לֹא יוֹכֵל לְנַפְנֵף כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר רַק תִּתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְעֹנְשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְהַכֹּל תְּלוּי בַּמַּחְשָׁבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיא), שֶׁהַעֲקָר הוּא הַמַּחְשָׁבָה, וְאִם אָדָם דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְכָל הַמַּחְלוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, זֶה רַק מַחְמַת הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבָּקוּ בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ו, טו): "וְהִסִּיר הַנְּוֶ"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים — זֶה הַרְעִיּוֹן, כִּי הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, הֵם אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמַּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְזוֹ כָּל חֲכַמַת הַחַיִּים, אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּט תּשנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, י"ג סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּכִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב", חֲמָה וּלְבָכִית עַל הַלְּדַת הַבַּת, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכְּוּ לְגַדְּלָהּ בְּנִקְל, וְהִיא תִּבְיֵא לְכֶם אֶת הָאֲשֶׁר בְּבֵית, אֹדוֹת שֵׁם, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוֹר שֶׁתְּהִיָּה "מְלַכָּה" בְּבֵית שְׁלֹכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאוּ שֶׁהִתְיַנְּקַת הַזֶּה תִּבְיֵא לְכֶם קָשֶׁר הַדּוּק, שֶׁתִּתְאַחְדוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמְּרִיבוֹת, וְתִרְאוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבָרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּכְתֹּב־וּמַיֵד יִקְנֶה שְׁטַח, וַיִּתְחִיל לְבָנוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ יְכוּלִים עוֹד לְהַגִּיעַ לְשְׁטַח בְּקִלּוֹת, אֲבָל אַחֲר־כֵּן יַעֲלֶה הַמַּחִיר מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לוֹ זְיוּג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תִּתְבַּלְבַּל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבָרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם.

מֵה אִמַּר לָכֶם! אֲנִי מִבִּין הַיָּטֵב הַיָּטֵב אֶת צַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, אֲבָל הַכֹּל חֹסֵד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הַיְלָדִים פֹּה מְסַתְּדָרִים, בַּתְּכֶם ... תִּחְיֶה מְצָאָה עֲבוּדָה, וְגַם ... גֵּרוֹ יְאִיר, נַעֲשֶׂה מַגִּיד שְׁעוֹר אֲצִלְנוּ, וְהוּא מְצַלִּיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁיִשְׁתַּנּוּ, וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים בְּכֹל יוֹם רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל הַיְלָדִים, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חַי, הוּא צְרִיךְ רַק רַחֲמִים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזַה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר, כָּל מִינֵי צְרוּת וְסוּרִים, כָּל

מיני מכאובים, ולכן אני מאד מבקש אתכם — אל תהיו שבורים, ראו להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נשא, י"ג סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות עמנואל וכו', כדאי לך עדין להשאיר שמה, כי יש לך שם אנשי שלומנו חסידי ברסלב, אבל לא לקנות דיירה, כי מי יודע מה ילד יום, ויהיה הפעות כמנח על קרן הצבי, ואודות אלעד, שנבנית עכשו עיר גדולה, וכן יהיו שם מרכזים יהודים חרדים שומרי תורה ומצוות, כדאי לך לקנות, כי עכשו זה בזול, והמחירים רק יעלו, כי יש בקוש גדול על זה.

מה אמר לך! אין אתה יודע לתאר ולשער זכותך בזכות הרבים לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל, זה ממש פלאי פלאים, שיכולים לראות את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, פשוטו כמשמעו, וכן לשמע. ולכן חזק ואמץ מאד מאד ביתר שאת וביתר עז, ואל תחשב שכל מה שקרה עכשו שנתקע — שזה מקרה וכו', רק הסמ"ך-מ"ם רואה כי הגיע קצו וכו', כי על ידך יכולים להתודע מרבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולכן קרה מה שקרה, אבל עם רצון חזק יכולים להתגבר על כל המניעות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעשות

חיל בְּנִקְדָּתְךָ, וּתְגַלֶּה וּתְפָרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶשֶׁא, י"ד סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְרוֹ יָאִיר.

הָאֵם נִמְסַר הַפֶּקֶס לְ... קִדְּם הַשֶּׁבֶת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לִי לְדַעַת, כִּי אִם הוּא לֹא יָבוֹא, בְּזֶה אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁמִּמָּרָא אֶת דְּבָרַי וְאֲדַע אִיךָ לְטַפֵּל וְכוּ'.

אֲנִי בְּאֲמִצֵּעַ הִגַּה שֶׁל "מַעֲלַת כָּל יוֹם", אֲשַׁלַּח אֶת זֶה בְּעֶרְבֹ, יֵשׁ כַּמָּה טְעִיּוֹת, בְּמִקּוֹם אֶחָד חֲסֵרָה שׁוֹרָה שְׁלֵמָה, וְלִכְּן תְּחַפֶּה עוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח־לֶךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

הִגַּה זֶה לָנוּ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל. עֲלִיכֶן לְזַכֵּר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכֹל כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַבְּנוּ ז"ל אֵינּוּ מְצַמְצֵם אֶצֶל אִישׁ אֶחָד, אֶצֶל עֵדָה אַחַת, אֶלָּא רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּנָה לְכֹלָם! וְעֲלֵינוּ לְמַסֵּר נֶפְשָׁנוּ לְגַלוּת וּלְפָרְסֵם

את רבנו ו"ל לכלל נשמות ישראל. כי כמו שאנו נהנים מרבנו ו"ל עצה ותושיה, ורבנו ו"ל מדריכנו בדרך הנכונה, איך להתגבר על כל המצבים הקשים שעוברים עלינו בחיים, כך עלינו להעביר את המסר הלאה לכלל נשמות ישראל, וזה בכלל אהבת ישראל, שעלינו לאהב את כל יהודי בלי יוצא מן הכלל. ולא להסתפל על עדות, שזה הכל גזענות, שהקדוש-ברוך-הוא שונא דבר זה מאד מאד, שיהיו פרודים בין נשמות ישראל, וזו כל עבודת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, רק 'הפרד ומשל', הוא מפריד בין נשמות ישראל, כדי לעשות עשן, שלא יראו את השחיתות שלו.

אבל אנו קבלנו אחרת מרבנו ו"ל, כל מה שאנו צריכים — עלינו לבקש רק מהקדוש-ברוך-הוא, אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא! ואומרים חכמינו הקדושים, שלפני הגאולה, יהיה מאד מאד מר לעם ישראל, יעבר על כלם מה שיעבר — צרות ויסורים, רחמנא לצלן, בת קמה באמה, פלה בחמותה, פני הדור כפני הכלב. כלב הוא חצוף שבחיות (שמות רבה, פרשה מב), ופני הדור — הינו אלו שצריכים להיות מנהיגי הדור, יהיו כמו כלבים (עין סוטה מט:), שעליהם נאמר (ישעיה): "והכלבים עזי נפש". עזות גדולה תהיה, לא יהיה אכפת להם מפלל עם ישראל. ורחמנא לישזבן, יעשו אפלויות בין יהודים, היקר יאמיר והמלכות תהפך למינות, אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים! למדים מפאן שחכמינו הקדושים ראו מראש מה יהיה בסוף, אילו צרות יפקדו את עם ישראל, אבל סימו: אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו בשמים. שזה למוד רבנו ו"ל, שמחדיר בנו, שאין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן עלינו לבוא ולהתפלל ולבקש ממנו יתברך כל צרכינו, שזו העצה הכי נפלאה והמתנה הכי יקרה, שקבלנו מרבנו ו"ל. כי כשאדם אינו מרגיל עצמו לדבר אליו יתברך, הוא נמצא בבועיה רצינית, כי כשעוברת על אדם איזו צרה או משבר, אינו יודע אלא מי לפנות, לכן יש כל-כך הרבה פסיכולוגים ופסיכיאטרים שבעצמם צריכים פסיכולוגים וכו', כי הם בלתי שפויים. הגה פה

בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית יֵשׁ שְׁנֵי פְּסִיכּוֹלוֹגִים הַכִּי גְּדוֹלִים, שְׁנוּטָלִים מִמּוֹן הַרְבֵּה, וּמִפְעַם לְפַעַם הֵם מְזַמְיֵנִים כַּמּוֹת גְּדוֹלָה שֶׁל חוֹבְרוֹת וְקוֹנְטְרָסִים, וְהֵם אוֹמְרִים שֶׁזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, וְהֵם עוֹשִׂים אֶת הַהִפְצָה, וּמְחַזְּקִים אֲנָשִׁים עַל-פִּי הַקּוֹנְטְרָסִים, וּמְקַבְּלִים כֶּסֶף טוֹב מִהַקְּלִינְטִים שֶׁלָּהֶם... וְאֵת זֹאת רַבְּנוּ וְ"ל מוֹרִיד מֵאַתְּנוּ, שֶׁלֹּא נִצְטַרֵּךְ לְהִגִּיעַ אֶל חֲכָמֵי חָלָם, וּמְכַל שֶׁכֶּן כְּשֶׁהֵם נוֹתְנִים תְּרוּפּוֹת, שִׁישׁ לָהֶן תּוֹפְעוֹת בְּלִמֵּי רְצוּיוֹת לְאָדָם, בְּשַׁעַה שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל נָתַן לָנוּ הַתְּרוּפָה הַכִּי טוֹבָה — לְצֵאת בַּחוּץ לְטִיֵּל לְבַד, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיזָה יָפִי זֶה?! כְּשִׁיהוּדֵי מַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְסַפֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל!

לְאִשָּׁה יֵשׁ שְׁלֹשָׁה זְמָנִים, שֶׁהַתְּפִלָּה בָּהֶם מְאֹד מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם: בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת — אִזּוֹ הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה לְשַׁפֵּךְ דִּמְעוֹת עַל עֲצָמָה, עַל בַּעֲלָהּ, עַל הַיְלָדִים, עַל הַבְּרִיאוֹת, עַל הַפְּרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ'. וְאִם הָאִשָּׁה הֵיטָה יוֹדַעַת מַה זֶה לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה וּבַתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, הֵיטָה שׁוֹקֵדַת בְּזָה. וְכֵן בְּעַת הַפְּרִשְׁת חָלָה, אוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכָה, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּבוֹדְדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיזָה רַעַשׁ זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׁמַיִם! וְכֵן בְּעַת טְבִילָה, שְׂאִזּוֹ הוּא גַם-כֵּן זְמַן רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה, לְבַקֵּשׁ הַעֲקָר עַל הַבְּרִיאוֹת וְעַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים. וְצָרִיכִים כָּל-כֵּן הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, עוֹד בַּתְּחִלַּת הַהַרְיוֹן, וּבַפְּרָט שֶׁהַהַרְיוֹן יַעֲבֹר בְּנֶקֶל, עַל זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, אַחֲר־כֵּן שֶׁתִּהְיֶה לְדָה רְגִילָה וְקָלָה, וְאַחֲר־כֵּן שֶׁיִּהְיֶה אוֹ הַבַּת יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְיוֹכְלוּ לְגַדְּלָם, עַל כָּל זֶה צָרִיךְ תְּפִלָּה, וְאִין דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִתְּפִלָּה.

מִוְהַרְנֵ"ת וְ"ל הֵיךְ צָרִיךְ קְדוֹשׁ עוֹד קָדָם שֶׁהַתְּקַרְב לְרַבְּנוּ וְ"ל, וְהֵיךְ לְמַדָּן גְּדוֹל, וְלִמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְהֵיךְ חָבִיב בְּכָל הָעִיר. קָיָם אֶת הַמַּצּוֹת בְּהַתְּלַהּבוֹת, הָיוּ לוֹ כָּל הַמַּעֲלוֹת, הֵיךְ כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת. אֲבָל תְּמִיד הַרְגִּישׁ שֶׁמִּשְׁהוּ חֲסֵר לוֹ. עַד שֶׁזָּכָה לְהַתְּקַרְב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל. רַבְּנוּ וְ"ל הַשְּׁלִים לוֹ אֶת הַמִּשְׁהוּ הַזֶּה, שֶׁכָּלוּל בְּזֶה הַכֵּל. וְכֵן סֵפֶר: כְּשֶׁהֵייתִי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הִרְאִשׁוֹן אֲצֵל רַבְּנוּ וְ"ל, לֹא הִרְגַּשְׁתִּי

שום דבר, ולא הבנתי שום דבר מהתורה שרבונו ז"ל אמר (אף שמוהרנ"ת ז"ל היה למדן גדול), ובכל זאת נמשך לפי מאד אחר רבנו ז"ל, הספמתי בדעתתי, שאני נשאר עוד כמה ימים אחר ראש השנה אצל רבנו ז"ל, יום אחד אחר שרבונו ז"ל סיים את התפילה — ותיקין, יצא בחוץ, ומוהרנ"ת ז"ל הלך אחריו, ורבנו ז"ל החל לטיל, ומוהרנ"ת ז"ל נצמד אליו, ורבנו ז"ל החל לדבר עמו, ונפתח לבו והחל לספר לרבנו ז"ל מה עובר עליו, כי עד אז היה כמה שנים אחר החתונה, ואשתו הפילה כמה פעמים, ולא זכה עדין לזרע של קיימא. וספר עוד לרבנו ז"ל כל אשר מעיק לו, ושאר צרות שעוברות עליו, כי מי לא עובר עליו?! אפלו צדיק גדול, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עז), שבכל יום ויום עוברות עליו צרות אחרות. ובתוף כדי שרבנו ז"ל מחזק אותו, חבקו רבנו ז"ל, ושם ידו על כתפיו, ואמר לו: יותר טוב שכל אשר מעיק עליך ועובר עליך, תספר להקדוש-ברוך-הוא, כמו שמספרים לבשר ודם. ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל, שאז השלים לו רבנו ז"ל מה שחסר לו, כי הכל ידע, אבל לא ידע מה הסוד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה הסוד שייגלה משיח לכל העולם כלו. כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד) — למה נקרא משיח? לשון משיח אלמים; יעשה שאלים יוכל לדבר; הינו אנוחנו אלמים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שכל זמן שאדם אינו מדבר אליו יתברך — הוא ישן; אשה מפטפטת הרבה, כמו שאומרים: עשה קבין שיחה ירדו לעולם, ותשעה נטלו הנשים, ואחד כל העולם כלו; אזי עם כלן היא תפטפט ולא עם הקדוש-ברוך-הוא. יש לה תשעה קבין שיחה — תנצלי את זה לדבר להקדוש-ברוך-הוא. תני לכל הפחות חצי מזה להקדוש-ברוך-הוא — ארבעה וחצי קבין בעבורו יתברך. אבל זה בא מאד קשה. כל ענין ההתבודדות בא מאד מאד קשה לאדם — לשיח ולספר אליו יתברך כל העובר עליו. אבל בשאדם מתקרב אל הצדיק, הצדיק פותח פיו שיוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ואמר מוהרנ"ת ז"ל על עצמו, שעכשו יוכל להיות צדיק — פי רבנו ז"ל השלים לו את החסרון.

למדים מפאן איזו מתנה נפלאה קבלנו מרבונו ז"ל! לזאת אבקשכן, אל תהיינה בטלניות, תפלת האשה מאד מקבלת ומרצה בשמים, כי אשה שבורה בטבעה, בא לה הכל קשה: העבור, הלדה, גדול הילדים, זה לא קל, ומכל שכן פשיש בבית עניות — זה מה ששובר את האשה לגמרי. אומרים חכמינו הקדושים (תמורה טז): אשה — פיון שאין לה תבואה בתוך ביתה, מיד צועקת; כי כשנפסק הפת בבית, ואין מה לאכל, בצדק שהאשה תצוה. ומכל שכן וכל שכן ישנן נשים מכות, רחמנא לישזבן, ישנם בעלים רעים, ומתעללים בנשותיהם, אלימות מלוולית, ואלימות פיזית, והאשה מאד שבורה, אין לה למי לפנות, אזי היא אוכלת את לבה ובוכה. מספרת לחברתה, ומה החברה כבר יכולה לעזור? בדרך כלל צריכים גס גדול, שאשה תמצא איזו חברה טובה, שתרצה לשמעה, ואם שומעת אותה, מה ביכלתה לעזרה? ולכן אם איש או אשה עוברות עליהם צרות רבות, ובפרט אשה קשת יום, השופכת לבה להקדוש-ברוך-הוא, לא וזה משם, עד שנעניית בתפלתה. וחכמינו הקדושים לומדים את כל הלכות תפלה מחנה, שהיתה מרת לב ונפש, כי אלקנה היו לו שתי נשים (עין שמואל א): פננה וחנה. "ויהי לפננה ילדים, ולחנה אין ילדים", "וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר ה' רחמה", פננה הציקה לה תמיד: את רואה, לי יש ילדים ולך אין וכו'. וכאב מאד לחנה על שמתגרת בה. ותמיד בכתה. "ויאמר לה אלקנה אישה, חנה למה תבכי, ולמה לא תאכלי, ולמה ירע לבבך, הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים". ובעלה מחזקה, למה לך לבכות, הלא אני טוב לך יותר מעשרה שילדה לי פננה. אבל חנה מאנה להנחם, "והיא מרת נפש ותתפלל על הויה" ובלה תבכה", בקשה מלפניו יתברך להושיעה.

למדים מפאן, מה עשתה חנה? היתה פקחית, אפלו לבעלה לא שפכה צערה, אלא הלכה ובכתה לפניו יתברך. ולכן כשעובר עליכן איזה משבר בחיים, איזה צער בבית, למה לכן לפנות לבעליכן? תפנינה ישירות להקדוש-ברוך-הוא! והוא בודאי לא יעזב אתכן. "והיה כי הרבתה להתפלל" — מלמד שכל המרבה

בתפלה — נענה (ירושלמי ברכות ד, א); כי על-ידי שחנה הרבתי בתפלה — נענתה; אבל היתה עקשנית גדולה, ולא עזבה את הקדוש-ברוך-הוא. "וחנה היא מדברת על לבה, רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע, ויחשבה עלי לשכרה". עלי הכהן רואה אשה עומדת במשכן, ושופכת דמעות פמים ומתפללת, במקום לעודדה — המשיכי להתפלל, הקדוש-ברוך-הוא בנדאי יעזר לך. הוא אומר לה: "עד מתי תשפריץ, הסירי את יינך מעליך", מה את שכורה? הוציאי ממך את היין ששיתית. "ותען חנה ותאמר: לא אדני, אשה קשת רוח אנכי, ויין ושכר לא שתייתי", לא שתייתי יין או בירה, "וְאֶשְׁפֹּךְ נִפְשִׁי לִפְנֵי ה'". למדים מכאן, שאפלו לעלי היתה טעות; עלי הכהן, שהוא הצדיק, והנה טעה וחושב את חנה לשכורה, והיא אומרת: "כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה". אל תחשב שאני אשה מהרחוב, בת בליעל, אלא באתי להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא. ורואים לבסוף, שעלי נפטר במיתה משנה מאד, שהיה זקן וישב על הפסא, ונשברה מפרקתו, וכך נפל נמת, ומדוע? כי אם אחד חושב על אשה שהיא שכורה, בשעה שהיא שכורה, ומתפללת להקדוש-ברוך-הוא, ועוד משפילה וכו', הוא מקבל ענשו.

והנה הצדיק האמת מעודד ומחזק אותנו, שאף שעובר עליכם איזה משבר, תדברו אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין עוד טוב מלדבר אליו ותברך, אף שבתחלה ידמה לכם שלא שומעים אתכם וכו' — זה הכל דמיון, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו ותברך — נשמע ונתקבל. לכן אשרי האשה שזוכה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום ויום, ואז אף פעם לא נמצאת לבד, ולא תהיה גלמודה.

חכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): אמר אליהו הנביא, לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים אותו עד שמגיע לבית עולמו; אם אדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זה מלנה אותו עד הרגע האחרון. רואים נשים גלמודות, אין מי שיבקרם — לא הבנים ולא הבנות, לא הנכדים ולא הנינים, והן מסכנות לבדן, אבל אם היו מרגילות עצמן לדבר אליו ותברך, לא היו צריכות אף אחד, כי היו מדברות אליו ותברך.

וזאת עליכן להחזיר בעצמכן, כי אם יהיה לכן יסוד זה, אז מה שלא יעבר עליכן, תדענה להיכן לבוא — אל הקדוש-ברוך-הוא. וזה מה שקבלנו מרבנו ז"ל!

מוהרנ"ת ז"ל קנה לרבנו ז"ל ששה כסאות, כי אצל רבנו ז"ל היו רהיטים פשוטים מאד, שאלו רבנו ז"ל: למה קנית לי את זאת? והשיב: אני רוצה שרבנו ז"ל יבטיח לי ילדים. ענה לו רבנו ז"ל: אני רוצה שתתן לי פדיון. ומוהרנ"ת ז"ל נתן, ונתברך מפי רבנו ז"ל בחמשה בנים ובת אחת. ואמר מוהרנ"ת ז"ל, שתמיד התחרט למה לא קנה יותר כסאות, כי אז היה זוכה ליותר ילדים. למדים מכאן, כשיהודי עושה שמוש לצדיק מקבל שכרו הרבה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב): הגוף צריך להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב: "מבשרי אֶחָזָה אֶלְקִי", לא רק להסתפל על השמים, אלא מהגוף רואים אותו יתברך; כי הנה רואים שוטים מסתפלים למעלה ושואלים: היכן הקדוש-ברוך-הוא, או נכנסים בחקירות וכו'. אזי צריך לענות להם: אתם רוצים לראות את הקדוש-ברוך-הוא?! ומתחילים ללכת ואומרים: אתם רואים — הנה הקדוש-ברוך-הוא! כי מי הולך בנו? הקדוש-ברוך-הוא! ואם יוציא מאתנו את החיות, פרגע אנו מתים. תסתפלו איך אנו מתנועעים, איך הגוף הולך, איך אנו מסתפלים ושומעים ונושמים ומדברים, הכל זה אלקות, בלי הקדוש-ברוך-הוא זה כלום! ואם נחזיר בעצמנו אמונה כזו — נחיה חיים טובים, ולא נפחד מאף אחד, אף פוחז' לא יפחיד אותנו! פרגע שתהיה בנו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, איננו מפחדים מאף אחד. מה עושה הסמ"ך-מ"ם? מפחיד אותנו — במשפטים, במסירות, אינו נח פרגע, הטמאה הזו, הרשעות הזו אינה שוקטת לדקה, אבל אם אנו חזקים באמונה, אזי איננו מפחדים ממנו. ואמר רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ג' מהחגור), שהבעל תפלה הוציא את האנשים שלו חוץ לישוב, ועשה עגול סביב, כדי שלא יוכלו להזיקם, ופתאם בא מלך השדים, ואמר: מה אתה עושה פה? זה הגבול שלי! אמר לו החכם: אינני מפחד ממך. מי אומר שזה הגבול שלך? אזי פתח את הפה ואמר:

אם אתה רוצה, אני בולע אותך. ענה לו החכם בתמימות: אינני מפחד ממך, אם אתה רוצה, אעשה דבר כזה שאתה תפחד ממני. ואני משך עצמו מהארץ עד הרקיע, ואמר: עדין אינך מפחד ממני?! ואמר: לאו. והתחיל להתפלל, והחלו להיות רעמים, והשדים והרוחות מפחדים מרעמים, אזי החל לבקשו שיעזבהו, ויתן לו להכנס אצלו.

למדים מכאן, כשאדם חזק באמונה, איננו מפחד מהשדים, מהקלפות, מהרוחות, מאלו הרשעים, אדרבה, הוא חזק באמונה, ועוד השדים והרוחות מפחדים ממנו. וזה מה שקבלנו מרבנו ז"ל. ואת המסר הזה עלינו להעביר לבעלינו, לילדינו, לחזק ולעודד ולשמח אותם, אשר זו מצנה גדולה מאד.

אני יודע שישנן נשים משפלות, סובלות צער רב, אבל אם תחדנה בעצמן אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, לא תצטרכנה כל-כף להשבר מכל דבר, האמונה בהקדוש-ברוך-הוא היא בונה את תדמית האדם, את אישיות האדם. כשאדם אומר: אינני צריך אף אחד, אני צריך רק את הקדוש-ברוך-הוא, אף אחד אינו יכול לעשות לי דבר, אני יכול לעזר לכלם, נבנית אישיותו החיובית, ומדלג על כל צרה וצוקה. וזאת עליכן להכניס בעצמכן — אמונה ברוחה ומזפכת בו יתברך, עד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכן, ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל. ולכן אנחנו מחיבים לתת תודה לרבנו ז"ל.

ולכן אני מצייע לכל אשה, שעדין לא הייתה אף פעם בציון רבנו ז"ל, שלכל הפחות תסע פעם אחת לשם. רבנו ז"ל הבטיח, שמי שיבוא לציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר עשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו — יוציאו משם. מי מאתנו אינו נקי מחטאים?! כשבאים לשם ומתודים להקדוש-ברוך-הוא, איזה נחת-רוח זה עושה בשמים. ולכן אל תהיינה בטלניות, כדאי שכל אלו הנשים, שלא היו אצל ציון רבנו ז"ל, שתהיינה אפלו פעם אחת, אשר זה דבר גדול מאד מאד.

וְהַעֲקֵר — כְּשִׁמְגִיעִים שָׁם, לֹא לְבַטֵּל הַזְמַן בְּשִׁטּוֹת, אֲלֵא לְשַׁפֵּף שִׁיחַ וְתַפְלָה, וְתִבְקַשְׁנָה עַל עֲצָמָן, עַל בְּעַלְיָהּ, עַל הַיְלָדִים, וְאִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא תִשְׁפַּחְנָה גַם מִמְּנִי וּמֵאִשְׁתִּי, שְׁאֲנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים וּמְרַבִּים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, תַּזְכִּירוּנוּ בְּתַפְלָה, וְאִין כָּאן הַמְּקוֹם לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה.

עַל-כָּל-פָּנִים אָנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, שְׂזַכְנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. יִצְאָנוּ חוּץ לְיִשׁוּב. וְהִתְקַרַּח לִי לְסַפֵּר לָכֵן כַּמָּה סְפוּרִים, אֲבָל הַבְּחִירָה מְאֹד קָשָׁה וְגִדּוּלָה וְכִבְדָּה, לַעֲזוֹר לְבַעַל בְּחִירָה זֶה קָשָׁה מְאֹד, וְזֶה כָּא לְאָדָם מְאֹד כָּבֵד.

הִנֵּה אַתָּן שׁוֹמְעוֹת, וְהִנֵּה עוֹד מְעַט תִּצְלַצֵּל אֲלֵיכֶן אִיזוּ שְׂכָנָה, אִיזוּ חֲבֵרָה מְרַחוּק וְתֹאמַר: כַּמָּה טוֹב לָגוּר בִּירוּשָׁלַיִם, אוּ בְּבִנְיָ-בְרַק, אוּ בְּאַשְׁדּוֹד, בְּמְקוֹם חֲרָדִי וְכוּ', וְלָמָּה לֵישֵׁב בְּמִדְבָּר שָׁמַם? ! אֲזִי אֲנִי יוֹכֵל לֹאמַר לָכֵן רַק דָּבָר אֶחָד: לַצְעֲרָנוּ הַרֵב, קוֹרִים מְקָרִים מְזַעְזָעִים בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, כִּי הַנָּשִׁים פָּרְקוּ מֵעֲצָמָן עַל הַצְּנִיעוּת לְגַמְרִי, וְהוֹלְכוֹת מִמֶּשׁ; רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כַּחֲסוּת, וּבְפָרְט אֵלּוּ הַגּוֹיּוֹת הַרוֹסִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הוֹלְכוֹת כַּחֲסוּת טָרָף, בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה, וְמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יַחְטָא? ! אִם גָּבַר שֶׁהִתְחַתֵּן צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֵא יִכְשַׁל בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן בְּגִיל שְׁלֵשׁ-עֶשְׂרֵה, אֲרַבְע־עֶשְׂרֵה, חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה, שְׁלֵא יַחְטָא? ! וְכִי הוּא מֵעַן, מִפְּלֹדָה? הֲלֹא הוּא בָּשָׂר וְדָם, וְנִכְשַׁל בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עַד שֵׁשׁ יְלָדִים הַנוֹגְעִים בְּאַחֲרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מָה שְׁקוּרָה הַיּוֹם. אַף הִנֵּה אַתָּן יוֹדְעוֹת שְׁלַעַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ טְעֻנוֹת רַבּוֹת עַל מֹשֶׁה שֶׁהוֹצִיאָם לְמִדְבָּר, וְאַף שָׁנַתָּן לָהֶם הַפֶּל: מִים, מְלִבּוּשִׁים — שְׁאֵלוּ הַעֲנַנִּים, וּמִן וְכוּ', אַף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ לָהֶם טְעֻנוֹת, וּבְמְקוֹם לְתֵן לוֹ תוֹדָה שְׁמַצִּיל אֶת הַנֹּעַר שְׁלָהֶם, הָיוּ לָהֶם רַק טְעֻנוֹת וּמַעֲנוֹת.

וְהִנֵּה יוֹם שֵׁשִׁי הִזֶּה אַחַר הַצְּהָרִים נִכְנַס אֵלַי אַבְרָהָם מְלַמֵּד וְחִיק, וְרָצָה עֲצָה מִמְּנִי, הוּא מְלַמֵּד בִּישִׁיבָה יְקָרְתִית מְאֹד בְּאַחַת הָעָרִים, מְשַׁלְּמִים שָׁם מְמוֹן הַרְבֵּה לְהַכְנִס לִישִׁיבָה הַזֹּאת, כַּמָּה אֲלֵפֵי דוּלָרִים

לשנה, כל חדש גזמאות דולרים. ובא להתיעץ עמי, היות שהוא כבר מלמד שנים בכתה זו, ועכשו רוצים להחליפו לכתה ד'. ושאלני עצה אם כן אם לאו; ושאלתי אותו, מדוע רוצים להחליפו וכו'? אזי ספר לי, שבכתה ט' ישנם ילדים בני שתים-עשרה, שהם ירדו השנה לחיי המלמד, והצורך להתאשפו פעמים, כי חש ממש התקפת לב בעטים, רחמנא לישזבן, כל-כף הציקו לו. ההנהלה החליטה שתקח את הכתה הזאת ותשלח אותה מהישיבה, שימצאו לעצמם איזו ישיבה אחרת, הם לא מחיבים להיות הקרבנות של הילדים האלו — זו היתה לשון ההנהלה. ואני נתתי לו העצה מה שטוב בשבילו וכו', אבל אמרתי לו, שבא בדיוק בהשגחה, כי טוב שספר לי את זאת. ושאל מדוע? ועניתי לו: אצלי, כשיש רק ילד אחד יוצא דפן, כבר בוכים, וכבר המלמדים אשמים, ומאשימים את זה ואת זה. והנה ישיבה יקרית בעלת שם גדול, והצרכו לסגור את הכתה ולשלח את הילדים. ואמרתי: ברוך הוא וברוך שמו, שאצלנו אין דבר כזה, בודאי הילדים קשים, אבל זה לא בא מהמלמדים, אלא בא מהבית, חנוף מתחיל מהבית. ובתוף השיחה הוא מספר לי גם-כך — הרי לומדים פה גם למודי חל אחר הצהרים — כי זה מחקי המדינה, אבל לוקחים אברכים יראי ה', שילמדו עם הילדים את הלמודים הללו, ולא יצטרכו מלמדים אחרים גויים וכדומה.

אזי היה להם מלמד ללמודי חל אברך ירא ה'. והיה שם ילד אחד, שירד לחייו, והמלמד אמר, שאינו יכול יותר, כי הבריאות שלו חשובה יותר מן הפרנסה, ואינו מענין לאבד בריאותו בשביל הילד, והתפטר. והמנהל לקח את הילד לשיחה אישית, ושאלו על דא ועל הא, ואט אט פתח את סגור לבו, ואמר: הוא ילד שוכב מאד, והאבא אינו יכול לטפל בו ולחנכו כראוי, ובמקום שיהיה האבא דגמא אישית, מה אמר לילד? לך תוציא עצביך על המורה שמלמד עמך למודי חל... אזי אני שואל אתכן, אם ילד שומע דבורים כאלו מהאבא, מה אתם רוצים שיהיה?! כיצד ישמע בקול המורה וכו'?! חנוף מתחיל בבית! זה מאד מאד קשה, אבל זה

מֵאֵד מְאֹד מִשְׁתַּלֵּם! תָּמִיד לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים, שְׁאֲסוּר לְהִתְחַצֵּף לְמַבְגֵּר. כְּשִׁיוֹשְׁבוֹת בְּנוֹת בְּעֹזֶרֶת נָשִׁים, וְנִכְנָסוֹת אִשָּׁה מִבְּגֵרַת יוֹתֵר, שְׁתַּקּוּם בַּת וְתַתֵּן מְקוֹמָהּ לְמַבְגֵּרַת יוֹתֵר, צְרִיף דֶּרֶךְ אֶרֶץ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְכֵן לְבָנִים צְרִיכִים לְמָסַר מָסֵר זֶה, שְׂזוּהֵי מִצְוֹת עֲשֵׂה: "מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם". אִם יִחְנְכוּ אֶת הַיְלָדִים עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ בְּבֵית — אֵילוּ יְלָדִים טוֹבִים יִהְיוּ לָנוּ?! וְאֵלּוּ רַק מִסְפֵּר הַגְּמָאוֹת מֵה קוֹרָה בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים.

וְלָכֵן תִּרְאוּ לְהַעֲרִיף אֶת הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ. בְּרוּף הַשֵּׁם, מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ, אֲבָל יֵשׁ לָנוּ בְּעֵזָה רְצִינִית, שְׂדַבְרָתִי מִזֶּה לְפָנַי שְׂבוּעַ, וְהַהֲכָרַח לִי לְדַבֵּר מִזֶּה שׁוֹב הַשְּׂבוּעַ. אֲנִי רוֹצֵה לְעֹזֵר לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָרִי סוּף כָּל סוּף קִימָתָם אֶת הַפְּסוּקִ: "לְכַתֵּף אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה", אֲבָל בְּרוּף הַשֵּׁם, רַבֵּן כְּכֹלֵן יֵשׁ לָהֵן דִּירָה, אֲשֶׁר לֹא תֵאָרוּ וְשַׁעְרוּ כָּלֵל. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֹלֵן, שְׂתִהְיֶה לָהֵן דִּירָה, בּוֹדְאֵי יֵשׁ לָנוּ צְרוֹת מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ, וְכֹא בְּכָל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת, שְׂאֵינְכֵן חוֹלְמוֹת כָּלֵל. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶינָה תְּמִימוֹת וְנֵאִיבִיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: גַּם בְּתִמְימוֹת אֵל תִּהְיֶה שׁוֹטָה, וְאֵל תִּזְמְנָה שׁוּם רַבְּנִיּוֹת מִבְּחוּץ, שְׂתִבְאָנָה לְהִרְצוֹת, כִּי כֹלֵן נְגוּעוֹת עִם סִימְפֻטִיָּה לְסֵמ"ךְ-מ"ם. כִּי הוּא בּוֹכָה כְּתַנִּין, וּמִי שְׂשׁוּמֵעַ אוֹתוֹ, נִדְמָה בְּעֵינָיו הַהֲפֵךְ — שְׂאֵנוּ מְרַעִים לוֹ. אֲשֶׁר בְּאֶמֶת הוּא חוֹתֵר תַּחְתָּנוּ וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ וְכוּ', וְהוּא כָּלֵל אֵינּוּ מְעַנֵּן אוֹתָנוּ, רִשְׁעַ מְרַשֵּׁעַ כְּזֶה. אֲשֶׁר עַד הַיּוֹם אָנוּ זוֹכְרִים, שְׂלֹא הָיָה מְקַנָּה לְטַבֵּל, שְׂמוֹ שְׂמִים! הַנָּשִׁים הָרֵאשׁוֹנוֹת שְׂבָאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, הָיוּ צְרִיכוֹת לְעַמֵּד עַל הַכְּבִישׁ הָרֵאשִׁי מִמוּל בֵּית-סֵפֶר נִפְתָּלִי, וְלִחֲפּוֹת שֶׁהוּא יִשְׁלַח רֶכֶב לְקַחַת אוֹתָן לְמְקַנָּה בְּטַבְרִיָּה, אֵיזוֹ בּוֹשָׁה זוֹ! שְׂכֹלֵן צְרִיכוֹת לְדַעַת וְלִרְאוֹת אוֹתָן וְכוּ' וְכוּ'. וְהָיָה הָרֶכֶב אִמּוֹר לְבוֹא בְּשַׁעַ שְׂבַע בְּקִיץ, בְּעוֹד אוֹר יוֹם, וְהֵן חֲפוּ כְּשַׁעַ וְחֲצִי עַל הַכְּבִישׁ, וְלִבְסוּף אֵיזָה רֶכֶב הִגִּיעַ? רֶכֶב שֶׁל חֲבֵרָא קְדִישָׁא, וּבְזֶה הַכְּנִיס אֶת הַנָּשִׁים, הָרִשְׁעַ מְרַשֵּׁעַ הַזֶּה. קִדָּם עֲשֵׂה לָהֵן בְּזִינּוֹת, שְׂתַחֲפִינָה בְּרַחוּב, וְכֹלֵם צְרִיכִים לְדַעַת וְלִרְאוֹתָן וְכוּ', וְאִם לֹא דִי בְּזֶה עוֹד הִבִּיא רֶכֶב כְּזֶה וְכוּ', אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנָיו, כְּמוֹ עַל צֶלֶב, אֲנִי

אומר את זאת, וזה ידפס, ואיני מפחד, רשע מרשע שבזה את בנות ישראל. וכן הלאה והלאה בענין החנוף, סכל דרפנו, העקר שלא יהיה לנו חנוף כשר. והצרכנו לשלם ממון הרבה לדירות עלובות שימששו כמבני חנוף, בשעה שהיו לו מבנים שעמדו ריקים, מיעדים לתלמוד תורה ובית-ספר, ולא רצה לתת לנו. רשע מרשע בן בנו של נמרוד הרשע! ואני אומר זאת, ותאמרו זאת בשמי! ואחר-כך הפיל לי תכנית בניה, כשהיתה כבר ערוכה, תכנית ענקית, שעלתה לי יותר מחמשים וחמשה אלף דולר. והכל ירד לטמיון ועף עם הרוח בעטיו.

ואם לא די בזה, אתמול בלילה ארגן שיבואו משנתי להסית את תושבי המקום נגדנו. לא תאמינו כלל, אף רב בעולם, אף בית-דין אינו רוצה להאמין, בודאי זה קל שלא להאמין, יכולים להיות פכת יענה, להכניס הראש בעפר, ולא רואים פלוס! אבל אנו אוכלים את זאת. דאג סתם שיבואו להסית את תושבי המקום, ובצורתו יתברך, סבלתי דרכיו, ואין המקום להאריך. עד שהמרצה שהרצה לתושבים איך לגקם בנו, היה מפתע — שאמרו לו: אתה מגזים, היכן התרבות שלך וכו'?! הכל זמם הרשע מרשע הזה. עם כל זאת יוצאת לנו טובה גדולה מאד, זה מגבש אותנו, מאחד אותנו יותר ויותר. וברוך השם אנו על דרך המלך. ישנן תכניות בניה לבית-ספר, לתלמוד תורה, לגנים, לפעוטון, וגם למקנה ענקי לנשים, ובריכת שתיה. עתה עלינו רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שנוזף לממש את זאת, אבל התכניות מוכנות, לא האמנו, כמו שלא האמנו שיהיה אולם שמחות, והנה האולם קיים, צריכים רק לחפות שנוזף לבנות על זה את הבית-הכנסת, ואז תראינה איזה פאר יהיה באולם, רק תראינה את רחמנותו יתברך. הקדוש-ברוך-הוא עזרנו ויעזר, שיהיה לנו חנוף טוב, שיהיו לנו מלמדים טובים וכן מורות טובות. מאד קשה לי עם ילדיכם, וכלתי בזמן הזה לכתב המון ספרים, הנה קבלתי חשבון של אלף מאתים דולר בעבור חשמל, כי המזגנים עובדים פאן ללא הפסקה, בגלל החם הנורא. וזה רק בעבור הישיבה, וכן מכלת בעבור הישיבה — אלפים חמש-מאות

דוֹלָר, וְזֶה בָּא לִי מְאֹד קָשָׁה. אָבֵל אֲנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת זֹאת, עַל אַף הַקְּשָׁיִים.

וְהִנֵּה יֵשׁ בְּעֵינַי עִם הַפְּעוּטוֹן, אֵין מְטַפְּלוֹת! וְאִם יִמְשִׁיךְ כָּךְ, נִכְרַח לִסְגֹר אֶת הַפְּעוּטוֹן, אֵין מִי שְׂרוּצָה לְהַטּוֹת כְּתָף וְכוּ'. יִשְׁנֶן כַּמָּה גְּשִׁים, שְׂמָאָד מְסַגְּלוֹת, וְאֵינֶן רוֹצוֹת לַעֲשׂוֹת זֹאת. וְאַתָּן שׂוֹכְחוֹת שְׁלֵהִיּוֹת מְטַפְּלַת בְּמַעוֹן, זֶה חָשׁוּב כְּמוֹ הַפְּצָה. כִּי בְּהַפְּצָה מְקַרְבִּים גְּשִׁמוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְמַעוֹן מְקַרְבִּים אֶת גְּשִׁמוֹת יְלָדֵינוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂתַפְּנִס לְהִיּוֹת מְטַפְּלַת, אֵינֶכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֲר וּלְשַׁעַר הַזְּכוּת הַזֶּה! וְיֵשׁ אִשָּׁה אַחַת שְׂלֵא עוֹשֶׂה מְזֵה פְּרִנְסָה וְכוּ', רַק סוֹפְגַת עַלְבוּנוֹת וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, שְׂתַזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת שְׂגִי יְלָדֶיהָ, רַק בְּזְכוּת שְׂמִשְׁמֶשֶׁת אֶת הַצַּדִּיק.

לְזֹאת אֲבַקְשָׁכֶן, הֲלֵא אָנוּ פַּה בָּאנוּ לְזִמֵּן קֶצֶר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מִי יוֹדֵעַ מִי וּמָה וְאֵימַת, הֵנָּה אָנוּ פַּה וְהֵנָּה אָנוּ שָׁם. לְכֹל הַפְּחוֹת כְּשֶׁאָנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם — בָּאוּ נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, בָּאוּ נִתְרַם לְזוּלַת. וְהַעֲזָרָה הָרֵאשׁוֹנָה — לְהִיּוֹת מְטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן. כִּי אַחֲרַת לֹא יִהְיֶה לָנוּ מַעוֹן! וְאִם לֹא יִהְיֶה מַעוֹן, לֹא יִהְיֶה גַּנְיָם. וְאִזּוֹ לֹא יִהְיֶה תַלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, וְלֹא יִהְיֶה יְלָדִים אֶת מִי לְחַתֵּן, יְלָד אֶחָד מֵאִיזוֹ סְבָה לֹא לְקַחְתִּי אוֹתוֹ לְכֹאֵן, וְהֵלֶךְ בִּישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת בְּבִנְי-בְּרַק, בְּטַבְּרִיָּה, וְהִתְקַלְקַל לְגַמְרִי, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, אִזּוֹ נִדְּלַק אֶצְלִי אוֹר אָדָם, לֹא אֶתֵּן אֶת זֹאת שְׂיִקְרָה יוֹתֵר! וְתַפְּסִתִּי אֶת הַיְלָד וְהִבֵּאתִי אוֹתוֹ אֵלַי. וְאַתָּם צְרִיכִים לְרֵאוֹת אֵיזָה שְׂנוּי — תוֹף שְׂבוּעִים! שְׂאֵמֶר לָכֶם שְׂזֶה קֵל? לֹא וְלֹא! אָבֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חַל שְׂנוּי. רוֹאִים שְׂהַנְשִׁמוֹת קְדוּשׁוֹת הֵן, רַק צְרִיכוֹת טְפוּל טוֹב.

לָכֵן אֲבַקְשָׁכֶן, עֲזוּרָה לִי, שְׂתַהֲיִינָה מְטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן, וְאֵלוּ שְׂהֵן מְטַפְּלוֹת לֹא צְרִיכוֹת לְצֵאת לְהַפְּצָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי לְמַחֲרַת עֲלִיָּהֵן לְהַתִּיצֵב בְּתֵינּוּקָיָה לְטַפֵּל בִּיְלָדִים. וּבְשִׁלְחָן עֲרוּף כְּתִיב (שְׂלַחָן עֲרוּף, יוֹרָה דְּעָה, סִימָן רמ"ה): מִי שְׂמַלְמַד, אֲסוּר לוֹ לְהִיּוֹת עוֹר בְּלִילָה, אַחֲרַת לֹא תַהֲיֶה לוֹ סְבָלְנוֹת לְיְלָדִים. מְלַמֵּד צְרִיף לִישֵׁן. כְּמוֹ-כֵן

מִטְפֹּלֶת לֹא צְרִיכָה לְהַפְיִץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְלֹא צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת
מְאוּמָה, רַק לְטַפֵּל בְּיַלְדִים, וְאִיזוֹ מְצֻנָה גְדוֹלָה זֶה — אֵין מְלִים
לְהַסְבִיר לָכֵן.

לְזֹאת אֲבַקְשֶׁן מְאֹד, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲזֹר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲבָל
תִּשְׁתַּדְּלֵנָה שְׂאוּכַל לַעֲזֹר לָכֵן. אִף פַּעַם לֹא הָאֲמֵנוּ שְׂנֻצָא מִהַחֲרָבוֹת
שֶׁהָיוּ לְבָנוֹת, חָבַל שֶׁלֹּא הִנְצַחְנוּ אֶת זֹאת בְּתַמוּנוֹת, לְמַעַן הָיִינוּ
מֵרְאִים לְמִשְׁפָּחוֹת שְׂנֻכְנָסוּ עִתָּהּ, בְּאֵילוֹ תַת־תַּנְאִים בְּנוֹתֵינוּ לְמָדוּ,
וּמִי חָלַם שֶׁיְהִיוּ לָנוּ קַרְוָאִים?! וְכִשְׂיָבֹא הַיּוֹם, וְיִבְנוּ לָנוּ בְּנֵי
נְסִים, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בֵּית־סֵפֶר בְּמִבְנֵי קִבְעוּ, וְשֶׁאֵר מוֹסְדוֹת לְמוֹד
וְכוּ', גַּם־כֵּן נִתְפַּלֵּא אַחֲר־כֵּךְ אֵיזָה יִפִּי שֶׁל מְבָנִים!

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ רַק תִּגְדֵּל, אֵל
תִּהְיֶינָה שְׂבוּרוֹת, הִיִּינָה שְׂמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יִלְדִיכֵן אֵינָם
בְּאוּרָה שֶׁל עֲזֵרוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂרוּאִים זֶהְמָה, בְּוִדְאֵי גַם פֶּה רוּאִים
טְמָאָה, אֲבָל אֵין זֶה בְּהַשְׁוֹאָה לְעֲזֵרוֹת הַגְּדוֹלוֹת. שֵׁם הַיְלָדִים, הַשֵּׁם
יִשְׁמַר, בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד. בְּרוּךְ הַשֵּׁם פֶּה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ
וְ"ל, וְאֶקְוֶה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדְּבַרְתִּי
אֲתָכֵן, יִנִּיבוּ פְרוֹת, וְתִקְבְּלֵנָה עַל עֲצֻמְכֵן לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר
עַז. תַּעֲשִׂינָה כָּל לַיִל שְׁלִישֵׁי לַיִל שְׂמִחָה, וְתַעֲזֹרְנָה זֶה לָזוּ, וְתִרְאִינָה
שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֵן. הַעֲקֹר תִּתְאַחַדְנָה יַחַד. אֵל
תִּסְתַּפְּלֵנָה עַל אִף בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׂנֻזְכָּה
לְהַגְדִיל תוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה, וְנֻזְכָּה כָּבֵר לְהִיוֹת כָּלִים מוֹכְנִים בְּשִׁבִיל
הַגְּאֻלָּה.

הַמְּאֵחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשנּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן לְאַשְׁתְּךָ, וְתִמְצָא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל מְקוֹם שֶׁתְּבוֹא, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִם יֵשׁ לְךָ עֲכָשׁוּ מְנִיעוֹת לְגוֹר בִּיבְנֵי אֵל, תִּלְךָ אַחֵר אֲשֶׁתְּךָ וְאֵל תִּפְגַּס בְּלִחְצִים, כִּי חֻבַּל מְאֹד לְהִשָּׁבֵר. אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק תִּהְיֶה שְׂמִחַת וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּרִיב אֶתָּה, כִּי חֻבַּל שְׁהִימִים הַטּוֹבִים יִלְכוּ בְּמַרְיבוֹת.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, עִם פְּרוּשׁ רִש"י, שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו, רַק תִּתְחַזֵּק וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחַת, וְתִתְבּוֹדֵד עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כּט תּשנּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ. אֵל תִּדְאָג, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְזֶה שׁוֹם דְּבָר, מֵאַחֵר שֶׁהֲרוּפָאִים לֹא מְצָאוּ

שׁוֹם דְּבַר, לְמַה אַתֶּם צָרִיכִים לְדַאֵג דְּאֵגוֹת חֲנָם, בְּוֹדֵאֵי אֲשֶׁתָּךְ עוֹד
תִּזְכֶּה לִהְיוֹת סִבְתָּא בְּרִיאָה, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת נְכָדִים וְנִינִים, רַק
לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִתְחַזֵּק.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ לִי מְאֹד מְאֹד צַעַר עַל שְׂאִין מְטַפְלוֹת, וְאֲנִי
מְקַנְהָ שְׂמָה שְׂדֵבְרָתִי הַיּוֹם עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — זֶה יִהְיֶה
לְתוֹעֲלוֹת, כִּי אַחֲרַת גְּצִרְךָ לְסַגֵּר אֶת הַמַּעוֹן, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים
לְחַיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂיִפְסִיקוּ לָנוּ בְּכָל פַּעַם. אִם אַתָּה יְכוּלָה לְגַבּוֹת
מִהַהוֹרִים אֶת הַשְּׂכָר־לְמוֹד, כִּי הִגִּיעַ לִי חֶשְׁבוֹן חֶשְׁמַל רַק לְבַחוּרִים
וּלְבֵית-הַכְּנֶסֶת — אֵלֶיךָ וּמֵאַתִּים דּוֹלָר לְחֹדֶשׁ, וּמֵלְבַד זֹאת הַמַּפְלָת
תּוֹבֵעַ מִמֶּנִּי אֵלֶיךָ וְחֶמֶשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר, וְהַפִּיס רִיק וְאִין בּוֹ, וְלִכֵּן יִהְיֶה
לָךְ לְזִכּוֹת גְּדוּלָה אִם תִּגְבִּי מִכָּל הַהוֹרִים אֶת הַשְּׂכָר לְמוֹד. אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר הֵן עִם בְּנֶךָ ... גְּרוֹ
יְאִיר, וְהֵן עִם בְּנֶךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, וְהַפֶּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם, אֵל
תְּדַאֲגִי.

רַק תִּרְאִי לְזַרְזֵן אֶת בְּנֶךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, שְׂיִרְאָה לְלַמֵּד עִם הָאֲבִירָךְ
... גְּרוֹ יְאִיר, אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גַּחוּץ, וְהוּא מוֹכֵן
לְלַמֵּד אִתּוֹ, אֵל תְּדַאֲגִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁעָשָׂה לָךְ נְסִים עַד עַכְשָׁו,
הוּא יַעֲשֶׂה לָךְ עוֹד נְסִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשנּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הֵן הַלְכוֹת מָאד מָאד נְחוּצוֹת, כִּי הֵם תְּלוּיִים בְּכַרִיתוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם לֹא לומְדִים אֶת הַהֲלָכוֹת, וְאֵל תִּקַּל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ עוֹד לְדַבֵּר אֶתְךָ בְּטֶלְפוֹן בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַהֲלָכוֹת, וְאֲנִי מָאד מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג הֶרְגֵעַ שֶׁהוּא יִתְחַתֵּן, הוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג בְּשִׁבְלֹו, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁמַר אוֹתוֹ, הֵיוּ לוֹ גְּסִים וַיְהִיו לוֹ עוֹד גְּסִים.

אוֹדוֹת הַבֶּשֶׁר וְכוּ', זֶה אַתָּה צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם גִּיּוֹסָךְ, גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי כִּף זֶה לֹא יָכוֹל לְהִמָּשִׁיךְ, שְׁאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יָבוֹאוּ לְכַפּוֹת לִי שְׁאִין מִסְפִּיק בֶּשֶׁר, וְאַתֶּר-כֵּף קוֹנִים בְּחַנְיּוֹת עִם הַכֶּשֶׁר שֶׁל רַבָּנוֹת, שְׁזָה

בְּיָדַי טְרַפָּה, אֹז צְרִיכִים לְטַכֵּס עֵצָה חֲדָשָׁה מִה עוֹשִׂים שְׂיֵהִיָּה
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֶׁר.

אַל תִּשְׁפִּיל אֶת עֲצָמְךָ, אֶלֵּא תִמָּצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, אַתָּה צְרִיךְ רַק קִצָּת סִבְלָנוּת, עִם ... גֵּרוֹ
יְאִיר, לְלַמֵּד אֶתְּוֹ אֶפְלוֹ רַק קִצָּת וּלְסַפֵּר לוֹ סְפוּרִים, וְכֵן עִם בְּתָךְ ...
תַּחֲיָה, גַּם-כֵּן לְסַפֵּר לָהּ סְפוּרִים וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ, רַק קִצָּת צְרִיךְ
סִבְלָנוּת עִם הַיְלָדִים וְאֹז יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים מְצַלְחִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתַּחֲלִילוֹ לְהַזְמִין אֶצְלָךְ
אֶכֶּל מוֹכֵן עַל שַׁבָּת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּפִרְנֹסָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כט תשסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינֵן ה'תשס"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִכָּל מְחִיר תִּרְאֶה לְרִשֵּׁם אֶת ... תַּחֲיָה
מְנַתִּיבוֹת, שְׁתַּסַּע אֶתְּךָ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, הִיא צְרִיכָה רַק אֶת
הַדְּחִיפָה, וְאַל תַּתֵּן לָהּ לְהִתְחַמֵּק בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִיא תִּסַּע.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כט תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ וְאִיר.

ראה, ידידי היקר! להיות רק בשמחה, פי השמחה היא רפואה לכל, בין בגשמי ובין ברוחני, ורבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ואדם נמשך תמיד אחר העצבות והעצלות, פי יסודו הוא מיסוד העפר, פמוכא בדבריו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפט), ולכן צריכים למסר את נפשו להיות בשמחה תמיד, פי זה לא בא קל להיות בשמחה, פי טבע של אדם מושך אל העצבות והעצלות, ולכן צריכים מסירות נפש על שמחה, ולכן אשרי האדם שמצית את רבנו ו"ל, והוא תמיד שמח.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היית מתמיד בזה מאד מאד, פי אפלו דבור אחד שמדברים אליו יתברך, זה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ולכן תמסר את נפשך לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

נא ונא הרגל את עצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, פי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור משלימים לו ימיו ושנותיו; האם יש עוד סגלה יותר גדולה מזו מה שמחמינו הקדושים מבטיחים למי שמשלים פרשיותיו עם הצבור, שמשלימים לו ימיו? ולכן העבודה הקדושה הזו צריכה להיות מאד מאד קדש קדשים אצלך.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים בְּעוֹלָם לְשִׁמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אָשֶׁר חֲכַמְיֵנוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה, וְהָאִשָּׁה תִּמְיֵד מִצִּפְּהָ שֶׁבַעֲלָה יִשְׁמַח אוֹתָהּ, וְלִכְּנָן צְרִיכִים תִּמְיֵד לְשִׁמְחַת אֶת הָאִשָּׁה, וְאֶפְלוּ שֶׁהִיא בְּהַקְפָּדָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכַמְיֵנוּ הִקְדוּשִׁים (תְּמוּרָה טו): אִשָּׁה כִּיֹּן שָׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, מִיַּד צוּעֲקֵת; עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּכְשֶׁאָדָם סִבְלָן בְּבֵיתוֹ, אִזּוּ מְשַׁרְהָ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתוֹ, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵיתוֹ, אִזּוּ הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי הַבַּעַל שְׂזוּכָה לְשִׁמְחַת אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְדָן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ שֶׁהִיא צוֹרַחַת וְצוֹנַחַת וְכוּ' וְכוּ', הוּא דָן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְהוּא מְשַׁתְּדֵל לְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ וּלְהַבְטִיחַ לָהּ שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסֻדְרָה, וְשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָנוּ, כִּי הַעֲקָר בְּבֵית זֶה רַק סְבָלָנוּת, וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ יוֹתֵר סְבָלָנוּת — לוֹ יֵשׁ חַיִּים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִיךָ זוֹכִים לְהַרְגִיעַ לְמִדַּת הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁל סְבָלָנוּת? גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנח): עַל-יְדֵי תַקְּףָ הָאֲמוּנָה כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵק בְּאֲמוּנָה בְּהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיוֹדֵעַ וְעוֹד אָשֶׁר אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, אִזּוּ יֵשׁ לוֹ כַּחַת הַגְּדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, כִּי יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת אֶרֶךְ אַפַּיִם, שֶׁהוּא מְאַרִיךְ אֶף עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵין עוֹד צָרָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ צָרָה בְּבֵיתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו): קָשָׁה תְּרַבּוֹת רְעָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם יוֹתֵר מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג; וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי אָדָם שִׂיֹדֵעַ אִיךָ לְהַפְּךָ אֶת לֵב אֲשֶׁתּוֹ אֵלָיו. וְחֲכַמְיֵנוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי נְחֻמִּי, פֶּרֶק כג): אֵיזְהוּ גְבוּרָה? הַעוֹשֶׂה שׁוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ. וַיֵּשׁ לוֹמַר שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל אֲשֶׁתּוֹ, כִּי חֲכַמְיֵנוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה נד) עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי טו): "בְּרִצּוֹת הַנְּיָ"ה דְרָכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלִים אֹתוֹ", אוֹיְבָיו — זֶה אֲשֶׁתּוֹ; וְלִכְּנָן אֵיזְהוּ גְבוּרָה הַעוֹשֶׂה שׁוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ, כִּי אִם אֲשֶׁתּוֹ שׁוֹנֵאת אוֹתוֹ, וְהוּא מְהַפֵּךְ אוֹתָהּ שְׂתֵּאֵהֵב אוֹתוֹ — זֶה גְבוּרָה, כִּי זֶה לֹא יְכוּל לְלַכֵּת עַל סֵתֶם שׁוֹנֵא, כִּי מַה יַעֲשֶׂה אָדָם, אָשֶׁר נִתְקַיֵּם אֲצֵלוֹ מַה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים סט): "רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי שׁוֹנְאֵי חֲנָם"? וְכִי אֲנִי יְכוּל לְסַתֵּם אֶת כָּל הַפִּיּוֹת שֶׁל כָּל הַשׁוֹנְאִים שְׁלִי?! וְאִם הֵם לֹא רוֹצִים לְהַשְׁלִים עִמִּי, מַה אֲנִי אַעֲשֶׂה?! אֲלֹא עַל כְּרִיחָךְ זֶה סוֹבֵב עַל אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁאֶפְלוּ אִם הִיא, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוֹנֵאת

אותו, הוא צריך להיות גבור, ולהפך את השנאה שלה. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד'): איזהו גבור? הכובש את יצרו, שנאמר (משלי טז): "טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלכד עיר"; הרי שלך לפניך, שלומד התנא מפסוק זה של אריכות אפים, שזהו גבור הכובש את יצרו, הינו שבדרך כלל אדם הוא כעסן, והוא הולך עם גבורות ודינים, ואם הוא כובש את יצרו של כעס וקפדות — זהו גבור. ולכן תתאזר במדת הסבלנות, ועל ידי זה תהיה לך אהבה גדולה בבית, ושמה תשרה השכינה. וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין עו:): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו, והמדרוך בגניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקו, עליו הכתוב אומר (איוב ה'): "וידעת כי שלום אהלך", וזו דעת רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"ס.

הכתב והמכתב ביד מוסר כתב זה ... גרו יאיר, היא לאות ולראיה שאני מכיר אישית, הוא אברך לומד בכלל, והוא מלא חובות, ואין בידו לפרטה אפלו פרוטה, וצער ומר להם בבית, ודי למבין, ולכן אשרי האיש שיתמך בו, כי הוא אברך שלומד תורה, אבל העניית מעבירו על דעתו, ובזכות גדל המצוה תתברכו ממעון הברכות.

הכותב וחותם למען המצוה...

כט תשסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני שמח, שאתה לומד בישיבה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב אוכל לחתן אותך, אבל רציתי לבקש אותך מאד מאד, שתישן בין הבחורים, ואף שאני יודע שזה קשה לך, עם כל זאת אתה צריך להבין, שרוק אסור לו לישן בדירה שיש שם זוג, ולכן אינו ממליץ שתישן אצל אחיה, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני, ותבוא לישן בין הבחורים, ובזכות זה בקרוב תמצא את זוגך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אודות ששאלתם בענין הירשה, זה מאד מאד קשה לתת עצה, כי אם יש להם כבר עורך-דין, אז אתם גם-כן צריכים לקחת עורך-דין, וזה נכנס כבר בגדר מריבות, ומי יודע לאן זה יוביל.

בענין הילדים אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהם יוכלו להגיע לכאן וללמד, כי הם הצליחו כאן מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כּט תּשׁסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ז סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אוֹדוֹת הָאִשָּׁה ... תַּחֲיָה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי זֹאת, וְאֲנִי לֹא אֶמְרָתִי
 לָהּ שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּמָה מְדַבֵּר, וְכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ הִיא
 זוֹרֶקֶת הַכֵּל עַל אַחֲרִים, צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר (שְׁבַת קטו:): יִמְחָה שָׁמַי עַל הַמַּיִם, הַעֲקֹר
 שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִזְרְקוּ בְּשָׁמַי
 דְּבָרִים שְׂזָה לֹא כָּךְ.

רְאֵי לְלַמֵּד אֶת הַבְּנוֹת אֲמוּנָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹכָה
 לְגַדֵּל אֶת הַבְּנוֹת יְרֵאוֹת שְׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשׁסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ז סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחִיו.

פֶּה תַּקְבְּלִי הַמִּשְׁפָּךְ שֶׁל הַסְּדוּר "עֵת רְצוֹן", וְרִצִּיתִי מְאֹד שְׁתַּעֲזְבוּ
 עִכְשָׁו אֶת הַכֵּל, וְתִסְדְּרוּ אֶת הַסְּדוּר עַד אַחַר "וּבֹא לְצִיּוֹן", כִּי אֲנִי
 מְאֹד רוֹצֶה לְהַזְדַּרֵּז לְגַמֵּר אֶת הַסְּדוּר, שְׁנוֹכֵל לְהַדְפִּיס אוֹתוֹ בְּאִמְצַע
 חֲדָשׁ אָב, וְהֵנָּה מֵה שְׁפַתְבָּתִי בַּמַּחְזוֹר בְּמִנְחָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל
 "אֲשֶׁרִי וּבֹא לְצִיּוֹן", אֲתָה יְכוּל לְהַעֲתִיק לְכֹאֵן, וְאֲנִי צָרִיךְ רַק לְגַמֵּר
 אֶת עֲנִיִן הַמְּזוֹרִים שְׂאוּמְרִים בְּכֹל יוֹם שְׁתַּקְּנוּ הַלְוִיִּים לְאִמְרָם בְּכֹל
 יוֹם. וְ"אֵינן כְּאֵלּוּקֵינוּ" וְ"עֲלֵינוּ" יֵשׁ לָךְ כְּבָר מֵהַמַּחְזוֹר. תְּפַלֵּל מִנְחָה

כָּבֵר מְדַפֵּס, וְכֵן תְּפִלַּת עֲרֵבִית לְקַחַת מִהַמְחִזּוֹר, וּבְרֶפֶת-הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה גַם-כֵּן מוּבָא בַּמְחִזּוֹר, וְכֵן תְּקוּן חֲצוֹת כָּבֵר נְדַפֵּס, רַק אֲנִי צָרִיךְ אֶת סֵדֶר תְּפִלַּת רֵאש־חֲדָשׁ וְקִדּוּשׁ לְבָנָה, וּבִזְזָה נִגְמַר כָּל הַסְּדוּר לִימֵי הַחֹל, הֵן גִּסְח יְעוּדוֹת הַמְּזוּרָח וְהֵן גִּסְח הָאֲשִׁכְנָזִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ, שְׁנוּכַל לְגַמֵּר אֶת זֶה מִה שְׁיֹתֵר מֵהָר. וְלָכֵן רַק כְּשִׁיחֶיהָ לָכֶם פְּנְאֵי תַעֲסָקוֹ בְּדַבְרִים אַחֲרִים, אֲבָל כִּף תַּעֲסָקוֹ הֵן בִּ"שְׁפַת הַנַּחֲל" וְהֵן בַּסְּדוּר.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה מִמָּה שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים, וְכָל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֲנִי חוֹנֵנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד.

רַק בְּזִכּוֹת הַטְּרַחָה וְהִיגִיעָה שְׁאַתֶּם טוֹרְחִים וְיִגְעִים כָּל-כֶּף בַּהֲדַפְּסָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אֶתְכֶם עִם יְלָדִים טוֹבִים, יְלָדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה. יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּגְּדְּלוּ אוֹתָם בְּקָלוֹת, וְתַחַתְּנוּ אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שְׁלַחְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר קֶסְטָה עִם שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים: "הַשְּׁמִחָה הָעֵקֶרֶית" מֵצַד אֶחָד, וּמֵצַד שְׁנֵי "הַסֵּפֶד עַל צַדִּיקִים", וְכֵן קֶסְטָה "מִכְתָּבִים הוֹסְפוֹת".

כט תשסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיֵּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי שְׁתָּבִיא לִי שְׁתֵּי קַפְסָאוֹת קוֹנְטְרָסִים מְ... גֵרוֹ יֵאִיר, וְאִם אֶפְשֶׁר קוֹנְטְרָסִים עַל הָעֵינַיִם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים. אִם אַתָּה יָכוֹל לֵהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵרוֹ יֵאִיר, שְׂיִכֵּין לָךְ זֶה יוֹתֵר טוֹב, כִּי אֶצְלָם מְנַח בְּמַחְסָן וַתְּחַבֵּל, וּפֹה זֶה הוֹלֵךְ, וְלָכֵן תִּהְיֶה שְׁלִיחַ מְצֻנָה לְהָבִיא אֶת שְׁתֵּי הַקַּפְסָאוֹת שֶׁל הַסְּפָרִים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאֶה הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בְּשָׂבוּעִים הָאֵלוּ.

אֵל תְּדַאֵג! הֶעֱקָר אַתָּה צְרִיף לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּמִצָּב רוּחַ טוֹב וְלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), אֶשֶׁר מְצֻנָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְהַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

רְאֵה לְקַרְבֵּךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, לְחֻזְקָה וְלַעֲזוּדָהּ וּלְשִׂמְחָהּ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּרִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ].

אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁתַּצְלִיחַ אִם תִּלְךָ בְּמֶרֶץ גְּדוֹל. בּוֹדְאִי מֵגִיעַ לְאֲשֶׁתְּךָ חֶפֶץ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְהִיא בּוֹדְאִי תִפְעַל שְׂמֵהּ יְשׁוּעָה, כִּי הִיא מְסַרָה אֶת נַפְשָׁהּ כָּל הַשָּׁנָה בַּעֲבוּר הַבְּנוֹת לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֱמוּנָה. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ. הַמְּכַתֵּב בָּא אֵלַיךְ בְּטָעוֹת, וְלָכֵן אַתָּה יָכוֹל לְקַרְוֵעַ אֶת זֶה, רַק כְּתִבְתִּי לָךְ גַּם-כֵּן, שְׁתַּרְשֵׁם אֶת ... תִּחְיֶה מְנַתִּיבוֹת, שְׁתַּסַּע אַתָּה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, הִיא צְרִיכָה אֶת הַדְּחִיפָה, וְתִגִּיד לָהּ שְׂאֲנִי מְצֻנָה עָלֶיהָ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, הִיא צְרִיכָה

כִּמָּה יְמֵי מְנוּחָה, וְשִׁתְּפֶסַע לְבַד וְשָׁלֵא תִדְאָג לְיִלְדִים, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׂאֵם
הִיא תִּסְפַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְיֵלֵךְ הִיא תִּפְעַל הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי הִיא
עֲקֻשְׁנִית מְאֹד גְּדוּלָּה, וְאַצֵּל רַבְּנוּ וְיֵלֵךְ יְכוּלִים לְהִתְעַקֵּשׁ וּפּוֹעֲלִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחִיל לְהִיּוֹת רְצִינִי, כִּי זֶה לֹא
מִשְׁחַק יִלְדִים, אֲתָה יְכוּל לְאַבֵּד אֶת עוֹלָמְךָ כְּרַגַּע, אֲתָה צָרִיף לְהִיּוֹת
מְאֹד מְאֹד חֲזוֹק עִם ... תִּתְחַיֶּה, אֵל תִּתֵּן שֶׁהַעֲנִינִים יִדְרֹדְרוּ, הִיא צָרִיכָה
לְלַכֵּת בְּצִנִּיעוּת, כִּי אִם הוֹלְכִים בְּחֶסֶר צִנִּיעוּת, אִזּוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן,
מְאַבְדִים אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם, לְכֵן
אֲתָה צָרִיף לְעֲמֹד חֲזוֹק, שֶׁתִּלָּחֵף עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, תִּרְאֶה כִּמָּה אֲנִי
מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרָךְ, וְלִכֵּן תִּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיָּדְךָ שֶׁתִּלָּחֵף
בְּצִנִּיעוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי, וְתִלָּחֵף
לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת עִם יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי זֶה עֲנִינֵךְ שֶׁל
כְּרִיתוּת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְזֶה לֹא מִשְׁחַק
יִלְדִים, כִּי, חֵס וְשָׁלוֹם, אִם תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, הִיא יְכוּלָּה לְבָרַח
לָךְ, וְאִזּוֹ תִּתְחַיֶּה בְּבִעֵיּוֹת רְצִינִיּוֹת, אֲתָה צָרִיף לְשָׁמֵר עָלֶיךָ, שְׁלֵא
תִּתְחַבֵּר עִם חֲבֵרוֹת לֹא טוֹבוֹת וְלֹא צְנוּעוֹת, וְאִף שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא
הוֹלְכַת לְחֲזוֹק אוֹתוֹ, אֲנִי מִפְּחָד שֶׁהַהֲפֵךְ הוּא הַנְּכוּז, שֶׁהֵן יִקְרְרוּ
אוֹתָהּ, אֲתָה צָרִיף לְעֲמֹד חֲזוֹק, שֶׁתִּלָּחֵף עִם בְּגָדִים צְנוּעִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

מה אמר לך! יש לי כל-כף הרבה צער ועגמת נפש, ואני מלא פחדים מבגך ... גרו יאיר, מה יהיה, ואם שניהם לא ירדו מהפסים, ואני מאד חושש מזה, ולכן את צריכה לדבר אתם, חד משמעית, שהיא לא הולכת עם פאה ארכה, ולא עם חצאיות קצרות וכו', תהיי את האמא ותהיי חזקה. אין את יכולה לתאר ולשער איך שאני מעריך את עבודתך עבודת הקדש, שאת מכניסה מסירות נפש בתוך המעון, ותאמיני לי, שבזכות זה את מתנת את שני ילדיך, ועל-כל-פנים שלא יצאו, חס ושלום, לתרבות רעה, שזה כבר ישועה גדולה מאד, כי היום מהבתים הכי טובים והכי חרדים ילדים מדרדרים עד התהום, ואצלי זה מעשים בכל יום, שבאים הורים ותולשים את שערות ראשם, ובוכים ומבכים שמים וארץ על שהילדים שלהם הבנים והבנות הדרדרו עד סמים ועד, רחמנא לישזבן וכו' וכו'.

אודות המעון, כפי שאני רואה שאנשי שלומנו אדישים מאד ולא אכפת להם, תעשי תקנון חדש — "לא מכניסים במעון ילדים, אלא מנשים עובדות, ואלו שמקבלים מהרוחה", וזהו זה! את צריכה לשמר על הבריאות שלך, וזו לא חכמה שתתמוטטי, תשמרו על הבריאות! חד משמעית תגידי בשמי, היות שאף אחד לא רוצה לבוא ולעזר במעון, את לא מלאך, ולכן מיום ראשון הבא אין יותר מעון רק לילדי נשים עובדות וילדי רוחה, וזהו זה! ואם יצעקו שיצעקו וכו' וכו', את לא יכולה להחתיך לחתיכות בשביל אחרים, ומספיק לנו הצרות שהסמך-מ"ם עושה לנו ביודעים ובלא יודעים.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב עם ... גרו יאיר, אף שגם הוא צריך רחמים להיות מישוב, עם

כָּל זֹאת חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַי אִתּוֹ מְאֹד מְאֹד, וַיְהִי־לְךָ עוֹד הַרְבֵּה נַחַת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבְּלִי מִכָּתֵב אֶחָד לְ... תַחֲוִיהַ, וְלִבְנֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כט תשעב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲוִיהַ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁלֹּא תִקְנִי פֶּאֶה אַרְכָּה, שְׂדֵה מְאֹד פְּרִיצוֹת, וְזֶה סֶתֶם מְגֵרָה וְכוּ', וְזֶה גוֹרֵם אַחֲרֶיךָ קְלָקוּלִים בְּבֵית, וְסוּבְלִים עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וּבְכַפֵּרֵט שְׂאֵת צְרִיכָה לְהַזְהֵר לֹא לְקַנּוֹת רַק בְּגָדִים צְנוּעִים, שֶׁתִּחַצְּאוֹת יִהְיוּ לְמִטָּה מִהַבְּרָפִים, וְלֹא שֶׁסַּע וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁמְרִי לְהִיּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, תִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים כְּבֹד, וְתִחַזְרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז תִּרְאִי אִיזוֹ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה תַּהֲיֶה לְךָ בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּדַבְּרֵי אִתִּי, וְאֲנִי אֶגִּיד לְךָ כְּמָה דְבָרִים שֶׁיְהִיוּ לְטוֹבָתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ, אֵין עֲצָה אַחֲרַת, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ מִשְׁגָּע וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים לג): "לְדָרוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת טַעֲמוֹ לִפְנֵי

אַבִּימֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁהוּ וַיִּלְחָד׃, וְכִף יִתְקַיֵּם אֶצְלָךְ, אָבֵל תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד, וְאֵל תִּפְחַד, תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ עַל תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבִירוּ מִמֶּךָ עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרֹךְ אֲרָץ.

הַהֲכַרְח לְקַצֵּר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תשעװ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּזִכּוֹת הַמַּעֲשָׂרוֹת שְׂאִתָּה נוֹתֵן, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל עוֹנֵינֶיךָ.

הַעֲקָר תִּתְחַזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁזוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שׁוֹמֵשׁ אַחַר הַעֲצוּבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂזֶה הַדְּבָר שְׂאָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו, וְלִכֵּן אִם תִּתְחַזַּק בְּשִׂמְחָה, אִזּוֹ יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה רַק מַצְלִיחִים, וּבִקְאֻמַּת עֲלִיף לְזַכֵּר, שְׂיִמִּי חַיִּינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאִן וְעוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂחֻזַּק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר אֵינוֹ יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּתְבַּלְבַּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם.

הַחֲדוּשׁ שְׂחַדְשֵׁת זֶה מְאֹד מְאֹד יָפָה, תִּמְשִׁיךְ לְחַדְשׁ, כִּי בְּאֻמַּת רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׂחַדְוִשֵׁי תּוֹרָה זֶה תִּקְוֵן לְמַחֲזִין, וְזֶה מְקַרֵּר אֶת הַמַּחֲזִין, וְזֶה תִּקְוֵן עַל הָעֶבֶר. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה), שְׂכְּשֻׁזְוֹכִים לְהִיּוֹת דְּבוּק

בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשִׁחוּזָרִים חוּזָרִים עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה. וְלִכֵּן טוֹב אֶתָּה עוֹשֶׂה, שְׂאֵתָה מְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

הַעֲקָר רַק תְּמַשִּׁיךְ בְּעִבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, לְשִׂמְחַ בְּנֵי-אָדָם עִם הַמוּסִיקָה שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף פֶּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבָלָנוּת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי סְבָלָנוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְכַאֲבִים רָעִים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מְעַמָּד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפְנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת כָּל מְכַתְּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שֶׁהִתְחַלַּת לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, וְזֶה יִקְשֶׁר אוֹתָךְ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְהַתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיוֹתֵר מֵהָר.

הַעֲקָר תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד חֲזוּק, שְׂשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂסוּף פֶּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטוֹב, אֶתָּה לֹא צְרִיךְ לְהַתְבַּלְּבֵל מְשׁוּם דְּבָר, כִּי שׁוּם בְּרִיָּה לֹא יְכוּלָה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אִם תִּהְיֶה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְכַאֲמַת צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַמַּחַ שְׁלוֹ רַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּכַאֲמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵיִיתָ בְּשַׁעוֹר

שְׁדַבְרָתִי עִם הַבְּחוּרִים, וְתִרְאֶה לְחִזֵּק אֶת הַבְּחוּרִים עִם הַיְסוּד
שְׁדַבְרָתִי, כִּי הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּלִי
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא סֶתֶם עִם הָאָרֶץ, וּמְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים, כִּי מִי
מִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל? רַק מִי שֶׁמְתַמֵּיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְיוֹדֵעַ אֶת
הַסֵּפֶר בְּעַל-פֶּה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת כָּל הַבְּחוּרִים שֶׁיִּלְמְדוּ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, תְּעוֹרֵר
אוֹתָם וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר
תְּזַכֶּה לְהַנְּאֹל וְלִמְצֵא שְׂדוּךְ טוֹב, וְיִהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, כִּי הַכָּאֵב
שְׁכּוֹאֵב לָךְ כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ו סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִכְנִיס אֶת אַחִיךָ בִּישִׁיבָה — מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים, הָעֵקֶר רַק תַּחֲזוּק אוֹתוֹ וְתַחֲזוּק אֶת אַחִיךָ, וְתַהֲיוּ מְחַזְּקִים, הָעֵקֶר
זֶה רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּמִּיד נִזְכָּה
לְהַתְחַזֵּק יַחַד.

הָעֵקֶר לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר
גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה עוֹלָה
עַל הַכָּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, י"ח סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שיצאת להפצה מרפזת למען הצלת מוסדותינו הקדושים, אשר נמצאים במצב קשה, כי הרשע אחז רוצה לסגור את כל התלמודי תורה, אבל לא יצליח, כי הכל זה נסיון קשה מאד, ונחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין י'): למה נקרא שמו אחז? שאחז בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, סבור בדתו לומר אם אין קטנים אין גדולים, אין נביאים אין רוח הקדש, ואין הקדוש-ברוך-הוא משרה שכנינתו בישראל.

אבל לבסוף לא הועיל לו שום דבר, כן עכשו עמד על עם ישראל אחז חדש, שרוצה רק לסגור את המוסדות, ולכן כל המוסדות הם במצב קשה בכלל הארץ, ובפרטיות המוסדות שלנו, שכל פרוטה ופרוטה באה לנו במסירות נפש, ולכן אני מאד מאד מעריך את זה שמסרת את נפשך ויצאת בעבור המוסדות שלנו. וזכות הלמוד של תינוקות של בית רבן תגן עליך, וימשך עליך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

מה אמר לה, ידידי היקר! תאמין לי, שכנגד רגע אחד להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, זה כבר שוה מליונים, ומכל שכן כשאדם זוכה ומסתובב כל היום עם כסופים ורצונות אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לתאר ואין לשער כלל אל מה זה מביא, מדביק את נשמתו באין סוף ברוך הוא, ולכן רצה רבנו ז"ל, שאנשי שלומנו יסתובבו תמיד כמו חיות הנוהמות להקדוש-ברוך-הוא, וכן היו גדולי אנשי שלומנו תמיד מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, איפה שרק לא הלכו דברו אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר זו המדרגה הכי גדולה שאדם כל-כף דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, עד שאינו יכול להפרד ממנו, ובאמת אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שהצדיק

כָּל־כֶּף דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוא, שְׁאֵפְלוּ כְּשִׁמְדָּבָר עִם בְּנֵי־אָדָם, הוא עוֹשֶׂה מְזֵה תְּפִלָּה, שְׁזֵה מֵה שְׂכֵתוֹב: 'בְּגִזְרַת עִירִין פִּתְגָּמִין' אִזִּי 'בְּמֵאֲמָר קִדִּישִׁין שְׁאֵלְתִּין', כְּשֵׁישׁ גִּזְרֹת, אִז הַצְדִּיק מִלְּבִישׁ אֶת הַתְּפִלָּה בְּמֵאֲמָר, הוא מְדַבֵּר עִם בְּנֵי־אָדָם, וּבְנֵי־אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהוא מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, וּבְאֲמַת אִז הוא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוא. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל צְדִיק כְּזֵה, שֶׁהוא כָּל־כֶּף דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוא, שְׁאֵפְלוּ בְּשַׁעָה שֶׁהוא מְדַבֵּר עִם בְּנֵי־אָדָם, הוא מְדַבֵּר אִז אֶל הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוא, וְאִין לָנוּ הַשְּׁגָה בְּמִדְרָגָה גְדוֹלָה כְּזוֹ.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁיִישׁ לָנוּ חֵלֶק אֲצֵל צְדִיק כְּזֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעה

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

פֵּה תִקְבְּלוּ הַמְּשִׁיךְ הַסְּדוּר, וְלֵאט לֵאט אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוא שְׁאֵזְכָּה לְגַמְרוּ, וְזֵה יִהְיֶה סְדוּר נִפְלָא וְנִפְלָא וְנִפְלָא, כִּי אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּדְּפִיסוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם, כְּאֲשֶׁר אֲדַבֵּר אִתְּכֶם פָּנִים בְּפָנִים, כְּשֶׁאֶהְיֶה אֲצֵלְךָ בְּקָרוֹב.

הַעֲקֵר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, כִּי אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׁיִישׁ לָכֶם בְּהַדְּפַסַּת סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוּ, כִּי בְּאֲמַת מֵה נִשְׂאָר מֵהָאָדָם, אִם לֹא זֶה שֶׁהוא זוֹכָה לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, וְלִהְפִּיץ אֶת מַעֲיֵנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ, וְאֵל תִּתְּבַלְּבוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך, י"ח סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, עִם הַהֲנָהּגוֹת וְכוּ', לְדַעֲתִי, תַּפְסִיק
תַּכְּף וּמִיָּד לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַהֲנָהּגוֹת, כִּי יֵשׁ בְּזֶה טְעוּיֹת חֲמוּרוֹת,
וְעַל זֶה רָמְזוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת, פָּרָק א'): הִזְהָרוּ בְּדַבְרֵיכֶם,
שְׂמָא תַּחֲבוּ חוֹבַת גְּלוּת, וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הַרְעִים, וַיִּשְׁתּוּ
הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וַיְמֹתוּ, וְנִמְצָא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְחַלֵּל; וְזֶה
בְּיוֹתֵר סוֹבֵב עַל הַהֲנָהּגוֹת וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ שְׁלִחַן עָרוּף,
וְרַבְּנֵנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מָאד מָאד לֹא לְנִטּוֹת מִהַשְׁלִחַן עָרוּף כִּהוּא זֶה,
וּבְפָרוּשׁ אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מִתֵּר לָכֶם לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי, אֲבָל לֹא
לְנִטּוֹת אֲפִלוּ מִסְעִיף קָטָן אֶחָד בְּשְׁלִחַן עָרוּף, וְלִכֵּן תַּפְסִיק תַּכְּף-
וּמִיָּד, כִּי זֶה לֹא יֵצֵא יָפֵה כָּלֵל, מֵה גַם שְׂאֵנֵי רוּאָה, שְׂיִכּוּלִים לְצֵאת
מִזֶּה מִכְשׁוּלוֹת גְּדוּלִים, כִּי בְעֵנִין הַהֲנָהּגוֹת, צְרִיכִים לְדַיֵּק מָאד מָאד,
שְׁלֹא יִסְתֵּר אֶת הַשְׁלִחַן עָרוּף, וַיֵּשׁ בְּיַדֵּי קוֹנְטְרָס שְׂכַתֵּב הַרֵב הַחֲסִיד
הַנִּפְלָא ר' ... ו"ל, שְׁסֹדֵר הַהֲנָהּגוֹת שְׂרָאָה אֲצִלִּי בְּאִפְּן נִפְלָא מָאד,
וּכְשִׁיגִיעַ הַזְּמַן זֶה יִדְפֵּס, וְהוּא הִיָּה דַיֵּקָן גְּדוּל מָאד.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָךְ, וְר'
אֲבָרְהָם בְּר' נִחְמָן ו"ל, אָמַר פֵּעַם, אֲשֶׁר הִבְעַל-דָּבָר אוֹמֵר לְאָדָם:
תֵּן לִי אֶת הַזְּמַן, וְאֲנִי אֶתֵּן לָךְ כֶּסֶף. בְּתַחֲלָה בְּאֵמַת הָאָדָם מְרוּיַח
כֶּסֶף, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן הוּא לוֹקַח מִמֶּנּוּ גַם אֶת הַכֶּסֶף, וְאֵז הוּא נִשְׁאָר
בְּלֹא כְלוּם, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאד לְשַׁמֵּר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, כ' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַשִּׁיחוֹת וְכו'. אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת,
אֲפֹלוּ דָבָר שֶׁנִּכְתַּב פְּנִימִי, חֲבֵרְךָ חִבְּרָא אֵית לִיהּ וְחִבְּרָא דְחִבְּרָךְ
חִבְּרָא אֵית לִיהּ (פְּתוּבוֹת קט:). וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מַה פֶּן
לְכַתֵּב, וּמַה לֹּא לְכַתֵּב, כִּי זֶה יְכוֹל לְגַרֵם אַחֲר־כֵּךְ הַרְבֵּה מִחֻלְקַת.

בְּעֵינֵי שְׁמוֹת וְכו', דַּעֲתִי מְאֹד לֹא נֹחָה לְכַתֵּב שְׁמוֹת, כִּי אֲנִי
בוֹרַח מִמַּחֲלָקַת, וְאֲנִי סוֹלֵד מִמַּחֲלָקַת, וְאִין לִי שְׂיִכוּת לְמַחֲלָקַת, וְאֲנִי
לֹא מְדַבֵּר עַל אַף אֶחָד, וְהָאֵמַת עַד לְעֲצָמוֹ, מִי שֶׁמִּבִּין הוּא יוֹדֵעַ מַה
זֶה יְהוָה, וּמִי שֶׁאִינוּ מִבִּין, יְכוֹלִים לְמַכַּר לוֹ זְכוּכִית בְּמָקוֹם יְהוָה,
וְלִכֵּן הַמִּבִּין יִבִּין, וְהַחֲדַל יִחְדַּל — זֶה הַבְּחִירָה. הָעֵקֶר הָאֵדָם צָרִיךְ
לְרֹאוֹת לְפָנָי עֵינָיו אֶת הַשִּׁיחָה שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן
ר), שֶׁהֵיכָר הָרַע רָץ עִם יָד סְגוּרָה, וּבְגִי־אֵדָם רָצִים אַחֲרָיו, וְלִבְסוּף
הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְאִין שָׁם מְאוּמָה, כֵּךְ הוּא בְּדַרְכֵי רַבְּנּוּ ו"ל.
הָעֵקֶר הוּא מַה שֶׁבְּיָד בְּטוֹת, מַה שְׁזוֹכִים לְחַטָּף בְּכֹל יוֹם תּוֹרָה
וְתַפְלָה, מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְעוֹלָה עַל הַכֹּל הַתְּבוּדָדוֹת, זֶה מַה
שֶׁנֶּשְׁאָר מִהָאֵדָם, אֲבָל מְלַבֵּד זֹאת הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת־רוּחַ. וְלִכֵּן אִין
דַּעֲתִי בְּכֹל נֹחָה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁמוֹת, כְּאֵלוֹ אֲנִי חוֹלֵק עַל מִישֵׁהוּ,
תְּאֲמִין לִי, אִין לִי מִחֻלְקַת עִם אַף אֶחָד, מִי שֶׁחוֹלֵק, חוֹלֵק רַק עָלַי,
אֲנִי לֹא חוֹלֵק עַל אַף אֶחָד. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִין לִי עֶסֶק עִם אַף אֶחָד,
וְאֲנִי לֹא מַעֲנֵן לְחֻלְקַת עַל אַף אֶחָד, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִין בְּרַצוֹנִי שׁוֹם שְׁטִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, רַק
תּוֹרָה וְתַפְלָה וְחִדּוּשֵׁי דְאוֹרֵי־תָא.

שׁוֹב פֶּעַם תְּשֹׁמֵר מַה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁלֹא יֵצֵא מִזֶּה קְלָקוּל,
וּפֶעַם אָמַר לִי ר' ל׳ יִצְחָק ו"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "כְּפִי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה הֵם

מִחֲפָשִׁים מוֹמִים עִם גְּרוֹת, אֵל תִּתֵּן לָהֶם אֶת הַהוֹדָמָנוֹת שִׁמְצָאוּ
עֲלֶיךָ". הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת חֲמִידָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כט תשפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תִּלְמִידֵי
... גְּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָךְ, כִּי תִּבֶּל עַל
יְמֵי הַנְּעוּרִים שְׁעוֹבָרִים לָךְ בְּהֶבֶל וְרִיק וְכוּ'.

הָרִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לָךְ, וְאַתָּה כָּבֵד אֲבָא, וְלֹא יִקַּח
הַרְבֵּה זֶה שֶׁתִּהְיֶה סָבָא, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁאֲנִי צוֹחֵק מִמֶּךָ, כִּי גַם אֲנִי
הֵייתִי בְּגִיל שְׁלָךְ, אֲכַל לְצַעְרֵי הָרֵב, לֹא הָיָה לִי אֶת מוֹהֲרָא"ש,
שֶׁיִּחַתֵּן אוֹתִי סְמוּךְ לְפָרְקִי, כְּמוֹ שֶׁחַתְּנֹנוּ אוֹתָךְ, אֲכַל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא עֶזֶר לִי, כְּשֶׁהֵייתִי בְּגִיל שְׁלָךְ, לְמִדְתִּי בְּהַתְּמָדָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל,
וְגַם הַתְּבוּדוֹתֵי הַרְבֵּה, וְלִכֵּן נִצַּלְתִּי אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלִי, וְלִכֵּן אֲנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְכָל הַפְּחוֹת עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאַתָּה אֲבָא, תִּרְאֶה לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן
הַיָּקָר.

תִּקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים, בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
בְּאִפֵּן שֶׁתּוֹכַח לְסִים בְּכֹל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא עִם הַתְּרַגּוּם וּפְרוּשׁ
רִשְׁ"י ו"ל, וְזוֹ סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְזוֹ סִגְלָה לְהַצֵּלְתָּהּ.

תִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פָּרֵק אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר. תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת בְּכֹל יוֹם חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לְמַצֵּא לָךְ חֵבֵר לְלַמֵּד אִתּוֹ חֲבָרוֹתָא דָּף גְּמָרָא
— אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי דָּף גְּמָרָא רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת לְיוֹם, זֶה הַצֵּלְתָּהּ
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּלְמַד שְׁלַחַן עָרוּף כְּסִדְרָן, אִם תּוּכַל
לְמַצֵּא חֲבֵרוֹתָא לְלַמַּד אִתּוּ בְיַחַד טוֹר וְשְׁלַחַן עָרוּף עִם הַמְּגִינִים —
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, תִּלְמַד לְבַד.

וְכֵן תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן
וְ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲפֵלוּ קִצָּת, וְאִז תִּרְגִּישׁ חַיִּים חֲדָשִׁים.

וְעַל כָּלֵם — תִּהְיֶה זֶהִיר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, וְתִבּוֹא
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם חֲלִיפָה דִּיקָא, כִּי זֶה לֹא דִרְךָ אֲרִיץ לְבּוֹא
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּלִי כּוּבֵעַ עֲלִיּוֹן, וּבְלִי מְעִיל וְכוּ', אִף שֶׁחָסַם מְאֹד חֲזֵק
וְכוּ', בַּחוּץ אַתָּה יְכוּל לְלַכֵּת בְּלִי מְעִיל וְכוּבֵעַ עֲלִיּוֹן, אָבֵל
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צְרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאַתָּה
לֹא יְכוּל לְתַאֵר מֵה זֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, בְּזִכּוֹת זֶה יֵשׁ פְּרֻנְסָה.

סֵפֶר לִי אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיָה שְׂמוֹ מִשָּׁה, כְּשֶׁהִתְחַתֵּן
בְּאוּמָן, בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת דְּפָקוּ לוֹ עַל הַחֲלוֹן לְהַעִיר אוֹתוֹ לַחֲצוֹת, וּבְזוֹ
הַלְשׁוֹן עוֹרְרוּ אוֹתוֹ: מִשָּׁה, מִשָּׁה, הִנֵּה הִתְחַתַּנְתָּ, עוֹד מְעַט תִּהְיֶה
אָבֵא, וְעוֹד מְעַט תִּהְיֶה סָבֵא, וְעוֹד מְעַט כְּבָר יוּבִילוּ אוֹתָךְ וְכוּ',
וְאָמַר לִי: אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוּ הוּא קִפֵּץ מֵהַמְּטָה מְרַב פַּחַד.

ר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחְמָן ז"ל הָיָה רַגִּיל לֹאמַר: הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹמֵר
לְאָדָם, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ כֶּסֶף, וְאַתָּה תִּתֵּן לִי אֶת הַזְּמַן, וְהָאָדָם מִפְּקִיר
אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ לְקַבֵּל כֶּסֶף, וּבֵינֵן כֶּף לְסֵמ"ךְ-מ"ם יֵשׁ כְּבָר אֶת הַזְּמַן
שְׁלוֹ, וְלִבְסוּף לֹקַח מִמֶּךָ גַּם אֶת הַכֶּסֶף שֶׁנִּתֵּן לְךָ, אִז הָאָדָם נִשְׁאַר
בְּלֹא כָלוּם, וְאֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת צְרִיף תְּמִיד לְזִכְרֵךְ, כִּי חָבֵל עַל כָּל
יוֹם שְׁלֹא לֹמְדִים אֲפֵלוּ קִצָּת, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים חָשׁוּב מְאֹד פְּסוּק
אֶחָד, מִשְׁנֵה אַחַת, מִימְרָא אַחַת, הִלְכָה אַחַת, אִם בְּגִי-אָדָם הָיָה
יּוֹדְעִים מֵה זֶה, הָיָה תְּמִיד לֹמְדִים תּוֹרָה, וְזִכּוֹר תְּזַכֵּר, שְׁלֹא צְרִיכִים
אֲפֵלוּ רַק קִצָּת, וְאִם תִּלְךָ בַּצּוּרָה כְּזוֹ תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׂאַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּמֵה
לֹא עֲשִׂיתִי בְּשִׁבְלֶךָ, פְּשׁוּט סְכַנְתִּי אֶת עֲצָמִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, לְחַתֵּן
אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַד עַכְשָׁיו לְתַפְּס אוֹתִי, וְאַתָּה

כְּמָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הוּא כָּבֵר מְסַר מְסִירוֹת, וְהֵם צְרִיכִים עֲכָשׁוּ
 לְהַחְזִיר הוֹן תּוֹעֵפוֹת, זֶה עֲשָׂרִים אֶלֶף שְׁקָל וְזֶה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁקָל
 וְכוּ', וְהַכֹּל מִהֶמְסִירוֹת שְׁלוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵת זֶה תַּעֲשֶׂה,
 שְׁלֹא תִשְׁפַּח מְמֹנִי, כִּי פֹה נֶשֶׁם יְבוֹאוּ מִדְּבָרִים שֶׁהֵם הַשְּׂדִים, כַּמוֹכָא
 בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ג' מִהַחֲגוּר), וְהֵם יִדְבְּרוּ מִזֶּה
 שְׂיִדְבְּרוּ וְהִבְחִירָה חֲפָשִׁית, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּפְּיֵר
 לִי טוֹבָה עַל מֵה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשִׁבְלֶךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשפב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרׁ בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינׁ ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
 מִמֶּךָ.

אֵתָהּ לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂחֻרְתָּ
 לִיבְנָאֵל, הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה בְּרִנּוֹ, אֶת הַשְּׂדוּף הַרְאֵשׁוֹן שֵׁיִצִיעוּ לְךָ,
 תִּקְפֹץ עַל זֶה וְתִקַּח אֶת זֶה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ בְּשׁוּרוֹת
 מְשֻׁמְחוֹת.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי, שְׂתִתְמִיד בְּתוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין יוֹתֵר טוֹב
 מִלְמוּד תּוֹרָה.

אֵתָהּ צְרִיף לְהַבִּין, אִם לוֹמְדִים תּוֹרָה, מְרַגִּישִׁים חַיּוֹת אַחֲרָת,
 מְרַגִּישִׁים שְׁעֲשִׂיתִי מִשְׁהוּ, פְּעֵלָתִי מִשְׁהוּ בְּחַיִּים, וְאֲנִי לֹא הוֹלֵךְ
 רִיקָם. וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ.

נא וְנא תתפלל אַתְּ הַתּפִּלוֹת בְּקוֹל וּבְחַיִּית וּבְדַבְּרוֹת. וְהַעֲקֹר
תִּרְאֶה לְדַבֵּר עִם הַבְּחוּרִים, לְחַזֵּק אוֹתָם, לְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם, וּבְזִכּוֹת
זֶה תִּמְצָא אֶת זְוִיגָךְ מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹם אֶפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, וּמוֹהַרְנֵי"ת ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תִּהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה, לֹא תִהְיֶה רוּאָה פְּנֵי גִיּוֹנוֹם.
וּבְאַמַּת אִם נִתְבּוֹנֵן בְּדַבְּרֵינוּ, וּנְצַרְךָ אֲלֵיהֶם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל
(לְקוֹשֵׁי־מוֹתֵר, חֶלֶק ב', סִיּוֹן קִיט), שְׂאֵמֵר, אֲשֶׁר אֵין עוֹלָם הִזָּה כָּלֵל —
אוּ גִיּוֹנוֹם אוּ גִנְעֵדֵן, נִבִּין אֶת הַשִּׂיחָה הַזֹּאת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי בְּאַמַּת
פֶּה הוּא הַגִּיּוֹנוֹם, שְׂפָל אַחַד מִסְתּוֹבֵב מִמְרָמֵר וּבְדַכְּאוֹן, וְאֵינוּ יוֹדַע
אֵיךְ לְהַסְתֵּדֵר בְּחַיִּים, וְאִם אָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, אֲזִי הוּא גֵר בְּעוֹלָם הִזָּה
כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא בְּגִנְעֵדֵן, כִּי מֵה יֵשׁ לְדָאג, וְלִכֵּן אָמַר מוֹהַרְנֵי"ת
ו"ל לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא תִהְיֶה רוּאָה פְּנֵי
גִיּוֹנוֹם, כִּי אִם אָדָם שִׂמְחָה, אֲזִי אֶפְלוּ עוֹלָם הִזָּה גַם־כֵּן נַעֲשֶׂה עוֹלָם
הַבָּא וּגִנְעֵדֵן.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַרְוֶה רַב נַחַת מִלְדִּיךָ, רְאֵה גַם
רְאֵה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבַנְךָ כְּכֹר
אַבָּא לְשָׁנֵי יְלָדִים, וּבְקָרוֹב גַּם לְשְׁלִישֵׁי, וְגַם בְּתַף תַּחֲזִיחַ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיֶה לָהֶם בְּנִים וּבָנוֹת, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵים

בגיל פֿוזה, עדין לא חולמים להתחתן, ופה יש להם פֿכר פֿמה ילדים, ולכן עלינו לשמח מאד מאד, ותהלה לאל, אין לי מה להתבייש עם הישיבה שלנו, משום ישיבה בעולם, כי תהלה לאל, הבחורים מאד מצליחים והם עצמאיים, בעלי דרך ארץ, שאין כמוהם בשום ישיבה, ואני גאה להגיד את זה, ואף שאחרים מדברים כל דבר אסור, נראה מי שיצחק בסוף, כי תהלה לאל, הבחורים מסיימים ש"ס וששה סדרי משנה, ורק זה מה שישאר להם לנצח.

ראה לחזק את בנך ... גרו יאיר, הוא לומד טוב מאד, יש לו ראש מצין, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה תלמיד חכם גדול. צריך לחזק אותו ולעודדו ולשמחו, שיהיה יותר נריז, אז הוא ילמד יותר ויותר, כי יש לו פשרונות נפלאים. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה תלמיד חכם גדול מאד, כי זו כל מגמתי, שייצאו מפה בחורים תלמידי חכמים, ואף שמדברים מה שמדברים וכו', עם כל זאת אני לא מתפעל מאף אחד, ואני גאה עם הבחורים שלמדו אצלי, כי יש להם חכמת החיים יותר מזקנים בני שבעים ושמונים שנה, בלי שום גזמא, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לראות מכלם נחת.

המאחל לך שבת שלום...

כט תשפד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם גרים ביבנאל, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שהילדים שלך יהיו שמורים מן החטא, ויוכלו להתחתן בגיל צעיר, אם אפשר

אַשֶׁר כַּט תַּשְׁפָּה — כַּט תַּשְׁפוּ בְּנַחַל רַעַט

תִּסְעֵי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, כִּי אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם
בַּחַיִּים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּשְׁפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעְלוֹתָהּ, כ' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ,
רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַדִּירָה, וְאַתָּה לֹא
צָרִיךְ לְדַאֵג מִשׁוּם דְּבָר.

רַק תִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה שְׂמִיחַ וְתַפִּיץ, וְאִז
תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּשְׁפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעְלוֹתָהּ, כ' סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם יֵשׁ לָךְ אֵיזָה מְרָאָה מִקּוֹם אֶצֶל מִי אֲנִי יְכוּל לְלוֹוֹת כְּסָף,
תִּגִּיד לִי — וְאֲנִי אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁתוּף זְמַן קָצֵר,
נִשְׁלַם לוֹ אֶת הַכֹּל, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, וְכֵן אֲנִי לֹא

רוֹצֵה לְהִיּוֹת תְּקוּעַ, וְלִכְן לְמִי שֶׁהִבְטַחְתִּי לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹב — אֲנִי רוֹצֵה לְשֵׁלֵם לוֹ מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

אֹדוֹת גִּיסָךְ וְכוּ', כִּף זֶה הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁמִּסְתַּבֵּךְ, שְׂאֲחֵר-כִּף, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, מוֹצִיאִים עָלָיו שֵׁם רַע, וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיא אֶת הַשֵּׁם רַע, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, שְׁלֵא נִדַע מִצְרוֹת כְּאֵלוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁפֹל אֱלוֹ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַעֲרִיף אֶת הַטוֹבָה שְׁיִישׁ לָהֶם פֶּה, הֵם כָּל-כֶּף רְגִילִים בְּטוֹב, אֶז חוֹשְׁבִים שְׁכֶף זֶה מֵגִיעַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדַת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, שֶׁתְּמִיד תִּתְחַזְּקוּ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק עִם הַצְּבוּר, צָרִיךְ סְבֻלָּנוֹת כְּמוֹ בְּרוֹל, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְנֶה לְעֻצְמְךָ אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשפז

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרִפְת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית, שְׁבַנְכֶם ... נִרוּ יְאִיר, יֵשׁ לוֹ פֶה הַשֶּׁבֶת שְׁבַת חֲתָן, כְּנֶהוּג אֲצֵל הָאֲשֶׁכְּנִזִּים שְׁבַת לְפָנֵי הַחֲתָנָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמְּנוּ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְפַחַד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר גַּם עִם ... נִרוּ יְאִיר, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר. אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּגו' תְּמוּזָה בְּאַרְצָנוּ

הַקְדוּשָׁה, וְאֵז אֶלְמַד גַּם עִמּוֹ אֵת כָּל הַהִלְכוֹת, כְּמוֹ שְׁלֵמֶדְתִּי עִם ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

תְּשׂוּאוֹת חֵן עַל הַטְּלִית וְהַעֲטָרָה שֶׁקָּנָה לִּי בְּנַכְסֵי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יֵעֹזֵר, שְׁבֻזְכוֹת זֶה יֵאִיר עֲלֵיכֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּהְיֶה
בְּסִבְלָנוֹת, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שְׁמַאֲמִין שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת, אֲזִי יֵשׁ לוֹ
אֶרֶץ אֲפִים, וְהוּא סִבְלָן גְּדוֹל, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה), אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא סִבְלָן גְּדוֹל, כִּי אֵת זֶה הָעוֹלָם אֵי
אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר בְּלִי מֵדַת הַסִּבְלָנוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר כָּל-כָּף
הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, עַד שֶׁקָּשָׁה לְעֵבֵר אֵת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מֵדַת
הַסִּבְלָנוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תשפח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קַנְהָ, כ"ב סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְלִילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֵׁשׁ לָנוּ זְכוֹת כָּף-גְּדוֹלָה, לְדַבֵּר
מִהַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְקַרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
זוֹ הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁלָּנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִצְדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה
כְּרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, מְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, מְשַׂמֵּחַ אוֹתָנוּ, וּמְבִיא
אוֹתָנוּ קְרוֹב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה מ"ח): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לָךְ יוֹם, שְׁאֵין בוֹ קָלְלָה; כִּי כָּל יוֹם מְרַבֵּה קָלְלָתוֹ
מִחֲבָרוֹ. בְּזֶמַן שֶׁבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, הָיָה אוֹר בְּעוֹלָם, הַרְגִּישׁוּ אֵת

הקדוש-ברוך-הוא, כְּשֶׁאֶחָד חָטָא, בְּר מִינֵן, הוּא בָא לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ עִם קַרְבָּן, וְהַתּוֹדָה עָלָיו, וְהַלִּוּיִם שָׂרוּ שִׁיר מְאֹד מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבָכוּ בְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ — מָה עָשִׂינוּ?! וְהִפְהִין שָׁחַט אֶת הַקַּרְבָּן וְהִקְרִיבוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְאָדָם בָּכָה מְאֹד, וְחָשַׁב לְעַצְמוֹ, שְׂבָאָמֶת הָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת לִי, כִּי אִיךָ עָבַרְתִּי עַל רְצוֹנֵי יְתָבְרָךְ, אָבֵל הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עָלֵינוּ, וְלָקַח בְּמִקְוֵמֵנוּ קַרְבָּן, שְׂאֵת הַקַּרְבָּן מִקְרִיבִים עַל הָאֵשׁ וְלֹא אוֹתָנוּ. וְכִךְ חִזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, וְהִנֵּה הַתְּחִיל לְהֵאִיר אוֹר גְּדוֹל. וְכִךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ג'): מִהֵיכַן נִבְרָאת הָאוֹרָה? מִמָּקוֹם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, מִשֶּׁם יוֹצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם. וְכֵן אוֹמְרִים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לו, סִימָן ב'): כִּשֶׁם שֶׁהַשָּׁמֶן מֵאִיר, כִּךְ הָאוֹר מֵאִיר לְכָל בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. כִּי הִרְגִּישׁוּ אֱלֻקוֹת, כָּל אֶחָד הִרְגִּישׁ אוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, לֹא הָיוּ אֶפְלָיוֹת, לֹא הִיָּתָה גְזֻעָנוֹת, לֹא הָיוּ מְסִיתִים וּמְדִיחִים, תִּכְף כְּשֶׁבָאוּ לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ כָּל אֶחָד נִמְשָׁף אֶל הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָיוּ בְּאַחֲדוֹת אַחַת. וְלָכֵן אוֹמֵר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ, שֶׁהָיָה שֵׁם גֵּס גְּדוֹל, בָּאוּ רַבְבוֹת אֲנָשִׁים לְמָקוֹם הַר הַבַּיִת, וְהָיָה לְכֻלָּם מָקוֹם, כִּיצַד יִתְכַּן? אֵלָּא זֶה הָיָה הַגֵּס: עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמְשִׁתַּחֲוִים רְוָחִים, וּמְדוּעַ? כִּי רָאוּ רַק אֶת הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְרָגַע שְׂרוּאִים אֶת הַבוֹרָא יְתָבְרָךְ שָׂמוּ, שׁוֹכְחִים מְכַל הַשְּׁטִיּוֹת וְאִין כְּבָר חֵבֵר, יָדִיד, שָׁכֵן, שֶׁמִּפְרִיעַ, יֵשׁ רַק הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! זֶה הָיָה בְּעַת בְּנִיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וּמֵאֵז הַחֲרָבָן, כָּלָנוּ בְּצָרוֹת וּבִכְעִיּוֹת, אִין לָךְ יוֹם שְׂאִינוּ מְקַלְלִים מִחֲבָרוֹ. וְאַתָּן אוֹמְרוֹת: חֲבָרָה זֹו רַכְלָה עָלַי, שְׂכַנָּה זֹו מִתְקוּטָטֶת אַתִּי וְכוּ', יִשְׁנֵן מְרִיבוֹת וּמִחֻלְקָת, אֲשֶׁר זֹו עָקַר הַגְּלוּת, וְעַל זֶה אָנוּ צְרִיכִים שֶׁהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. כִּי כָּל זְמַן שְׂאִין לָנוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אִין לָנוּ שְׂכָל לְדַעַת, שֶׁהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ד'): "אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי הִנְיִי"ה הוּא אֱלֻקִּים, אִין עוֹד מְלַבְדוֹ", לָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת לג.): כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ דַּעַה, כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, וּמְדוּעַ? כִּי אֶפְלוֹ עֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יְתָבְרָךְ שָׂמוּ, עַל-יָדֵי שְׂאוֹתֵהֶם רַק אֶת הַקְדֹּשׁ-

ברוך-הוא, ובאים רק אליו יתברך, ושוכחים מכל השטיות, ואינם ברגז עם אף אָחד, כי מאחר שרואים רק אותו יתברך, אזי אֹהבים את כל יהודי. ההוא שונא אותי — זו בעיה שלו. אף אני בשלום עם כלם, ואינני שונא שום בר ישראל, כי אסור לשנא שום יהודי, וזהו לאו תמידי (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך".

כיום הערב-רב מכניסים בארץ ישראל גויים מחבר העמים, הם באים מכל מיני מקומות, גויים גמורים, פי שני שליש מהעולים הם מחבר העמים, והם בודאי גויים, פי כל פגנת הערב-רב — לערב גויים וגויות מזהמים בין נשמות ישראל. ולצערנו הרב, כמה רוסיות שברו בתים, והבצל עזב את אשתו, וברח עם רוסייה, רחמנא לצלן, ובוכים ומבפים לפני, ויש לי בכל יום כמה מקרים כאלו, אשר אלו מעשי הערב-רב, וכן שבכל יום ויום פותחים חניות חזיר. באשדוד זו ממש מגפה, אבל בעוד עירות זה גם-כן נורא ואים. ואם אוכלים חזיר, עוברים על לאו, רחמנא לישזבן, "ואת החזיר לא תאכלו". ואימתי עוברים על לאו? כל זמן שהמאכל בבית הבליעה, ומספן, אדם חסר דעת ואכל דבֶּר אחר, עבר על לאו חמור. אף בזה שיהודי שונא את זולתו, וזהו לאו תדירי, כל דקה ושניה ששונאים את הזולת, עוברים על הלאו הזה, וזהו לאו תמידי, ואין איש שם על לב. ואומרים (יומא לה): "אינני יכול לסבל את זולתי, אינני יכול להתאחד עמו וכו', אין לי עסק עמו", וכדומה כל מיני בטויים, זו שפה של יהודי? ! אחים אינם יכולים לדבר זה עם זה, אֹחיות אינן סובלות זו את זו וכו', וכל רגע ושניה ששונאים את הזולת — עוברים על לאו, בשעה אחת יש ששים שניות, וכל שניה עוברים על לאו, ובמשך עשרים וארבע שעות, כמה לאוים עוברים, רחמנא לצלן? ! ואף אָחד אינו קולט. וזה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שעקר כחו — ה'פרד ומשל'. הוא נמצא בכל מקום, יש לו שליחים בכל העולם לעשות פְּרודים בין נשמות ישראל, וזהו חרפן בית-המקדש, ובשביל זה אנו פלגו סובלים את הסבל הזה.

וההכרח לי לומר לכם, לי קשה מאד ללכת לבית-חולים, וכשאני נכנס לבית-חולים, אינני מפסיק לבפות, ואני נקרע לאֶף

קָרְעִים, בְּלִי גִזְמָא כָּלִל, מִמָּה שְׁאֲנִי רוֹאֶה בְּכָל הַמַּחְלָקוֹת, אָבֵל אֵינֹנִי מְסִיחַ דַּעַת כְּרַגַּע מִכָּל הַבְּתֵי חוֹלִים, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בָּאִים אֵלַי אַנְשִׁים עִם סְפוּרִים — זֶה הַבֶּן, זֶה הַבַּת, זֶה הָאֵח, הָאָחוֹת, הַהוֹרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. בַּיּוֹם חֲמִישִׁי הַזֶּה הָיִיתִי בְּבֵית-חוֹלִים, וּמָה שְׁרָאִיתִי — נוֹרָא וְאִים, מִמָּשׁ בְּכִיתִי, הִגַּם שְׁהִיו גַּם הַרְבֵּה גוֹיִים, אָבֵל הֵם נִבְרָאִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרָאִיתִי מָה זֶה סֵבֵל. חֲשַׁבְתִּי לַעֲצָמֵי — רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵיךְ לְאַנְשִׁים יֵשׁ זְמַן לִשְׁנֹא אֶת הַזּוֹלָת?! הָאֵינִם מְפַחְדִים, שְׁפֹתָאם יְכוּל לְקָרוֹת לָהֶם, בַּר מִיָּנֹן, כְּאוֹתָם סוּבְלֵי חֲלָאִים וְכוּ'?! וְאֵיךְ יֵשׁ פְּנָאֵי לִשְׁנֹא אֶת הַזּוֹלָת?! שְׁמוּ שְׁמַיִם, עַל הַכָּאֵב הַזֶּה! וּמַהֲיִכֵן זֶה נוֹבֵעַ, שְׁשׁוֹנָאִים שְׁנֹאֶה עוֹרְתָ? מַחֲמַת שְׁשׁוֹכְחִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בְּרַגַּע שְׁאָדָם זוֹכֵר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי.

וְאִם מְדַבְּרִים כְּכֹר אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְאַהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׁבְכָל בֵּית יְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית — הֵן הַבַּעַל עִם הָאִשָּׁה וְהֵן הָאִשָּׁה עִם הַבַּעַל, בְּנוֹדָאֵי יֵשׁ בְּעָלִים קָשִׁים מְאֹד, אָבֵל אֲנִי בְטוֹחַ, שְׁאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ בִּינָה יִתְרָה, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְאִם תִּדַּע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם בַּעֲלָהּ, כְּכֹר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי יד): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלָת בִּידֶיהָ תִּהְרַסְנוּ".

אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר לַעֲצָמְכֵן מָה זֶה תַּפְּלָה. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוּמְרִים: יוֹסֵף מְחַיֵּב אֶת הַרְשָׁעִים, ר' אֱלִיעֶזֶר בֶּן חֲרָסוֹם מְחַיֵּב אֶת הַעֲשִׂירִים, וְהֵלֵל מְחַיֵּב אֶת הָעֲנִיִּים, אִם יְבוֹא רֶשַׁע לְעוֹלָם הָעָלְיוֹן, וְכִשְׁפָּנִים אוֹתוֹ מָה עֲשִׂיתָ וְכוּ', לְמָה חֲטָאתָ וְכוּ' וְכוּ', יֹאמַר: וּמָה אַעֲשֶׂה?! הִיָּה קָשָׁה לִי לְהַתְגַּבֵּר וְכוּ', וְכֵן לְגַבֵּי אִשָּׁה, כְּשִׁישְׁאֲלוּהָ לְמַעֲלָה: מַדּוּעַ חֲטָאתָ וְכוּ', וְתֹאמַר, שְׁלֹא יְכָלָה לְהַתְגַּבֵּר עַל יְצָרָה. אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: יוֹסֵף מְחַיֵּב אֶת הַרְשָׁעִים. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הִיָּה יְפֵה תַאֵר, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן כְּשֶׁהִסִּיתוּהוּ לַעֲשׂוֹת עֲבָרָה, אָמַר שְׁמוּכֵן לְמוֹת, הָעֶקֶר לֹא לְחֲטָא, חַס וְשְׁלוֹם. ר' אֱלִיעֶזֶר בֶּן חֲרָסוֹם מְחַיֵּב אֶת הַעֲשִׂירִים. הוּא הִיָּה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, הָיוּ לוֹ אֶלְף עֲזֵרוֹת וְאֶלְף סְפִינּוֹת שֶׁהִבִּיאוּ סְחוּרָה, עֶסֶק שְׁלָם, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן יֹשֵׁב וְלֹמֵד

תורה, לא הִיָּה אֲכַפֶּת לוֹ מִכָּל הַעֲשִׂירוֹת. הֵלֵל מְחַיֵּב אֶת הַעֲנִיִּים, אָדָם אוֹמֵר: אֵינֶנִּי יְכוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה, אָנִי עָנִי, אֵינֶנִּי יְכוּל לָקִים מְצוֹת, אָנִי שָׁבוּר וְרָצוּץ, אֲזִי מְסַפְּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵלֵל רָצָה לְהַכְנִס לְלַמֵּד תּוֹרָה מִשְׁמַעֲיָהּ וְאַבְטָלִיוֹן, אָבֵל הִיָּה שׁוֹמֵר הַפֶּתַח, שְׁלֵא נָתַן לְהַכְנִס רַק אִם שָׁלְמוּ לוֹ אֵינָה תְּשֻׁלוּם, וְהֵלֵל הִיָּה חוֹטֵב עֲצִים, וְחֲצִי מִמָּה שֶׁהָרוּיַח נָתַן לְאִשְׁתּוֹ וְלִילָדֶיו לְאָכֵל, וְחֲצִי נָתַן לְשׁוֹמֵר בֵּית הַמְּדָרֶשׁ. יוֹם אֶחָד בַּחֲרָף לֹא מָצָא עֲבוּדָה, וְלֹא הִיָּה לוֹ פֶּסֶף, וּמִמִּילָא לֹא יְכוּל הִיָּה לְהַכְנִס לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֶף לֹא וְתָר עַל הַלְמוּד, וְעָלָה עַל גַּג בֵּית-הַמְּדָרֶשׁ וְשָׁמַע דְּרָף הָאֲרָבָה אֶת קוֹל הַתּוֹרָה יוֹצֵא מִפִּי שְׁמַעֲיָהּ וְאַבְטָלִיוֹן. וּבִין כֶּף יָרַד שְׁלֵג כְּבֵד, וְכִסְהוּ לְגַמְרִי, עַד שֶׁקָּפָא. וְהֵנָּה שָׁאַל שְׁמַעֲיָה לְאַבְטָלִיוֹן: מַדּוּעַ חֲשׂוֹף בֵּית-הַמְּדָרֶשׁ? וְעָלוּ עַל הַגַּג, וּגְלוּ אֶת הֵלֵל שׁוֹכֵב קְפוּא תַּחַת הַשְּׁלֵג, וְתַכְף-וּמִיד חֲמַמוּהוּ לִיד הַתְּנׁוּר וְהִצִּילוּהוּ. וְאִם-כֵּן שְׁלִשְׁתָּם מְחַיֵּבִים אֶת הַעֲשִׂירִים, הַעֲנִיִּים וְהַרְשָׁעִים, שְׁלֵא יֵאמְרוּ — לֹא יְכַלְתִּי לְלַמֵּד, לֹא יְכַלְתִּי לָקִים מְצוֹת, לֹא יְכַלְתִּי לְהַתְּגַבֵּר עַל הַתְּאוּוֹת וְכוּ'.

הַהֲכָרַח לִי לומר לָכֵן, בֵּינֵינוּ יוֹשֶׁבֶת אִשָּׁה, וְהִיא תַּחֲיֵב אֶת כָּלֵךְ בְּעִנְיַן חַנוּף, לָמָּה אֵינְכֶן מְתַפְּלוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל יְלַדִּיכֶן?! לָמָּה אֵינְכֶן שׁוֹפְכוֹת דְּמַעוֹת חַמּוֹת עֲלֵיהֶם?! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן א'): לָמָּה יָצָא אֲבִשְׁלוּם לְתַרְבוֹת רָעָה? מִפְּנֵי שְׁלֵא רָדְהוּ אָבִיו. דְּוֵד הַמֶּלֶךְ סָבַל נוֹרְאוֹת מִבְּנוֹ אֲבִשְׁלוּם, אֵילוּ בּוֹשׁוֹת וְעִלְבוֹנוֹת סָפַג מִמֶּנּוּ?! דְּוֵד הַמֶּלֶךְ הִצְרִיף לְבָרַח מִירוּשָׁלַיִם אֶל מַעְלָה הַזֵּיתִים, מִפְּנֵי מִי? מִפְּנֵי בְּנוֹ אֲבִשְׁלוּם. הֵיִשׁ בּוֹשָׁה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה, שְׁבָנוּ קָם עָלָיו וְרוּצָה לְהַרְגוֹ?! וְכֶף כְּתוּב (שְׁמוֹאֵל-ב' טו): "וְדוֹד עָלָה בְּמַעְלָה הַזֵּיתִים, עוֹלָה וּבּוֹכָה, וְרֵאשׁוּ חֲפוּי, וְהוֹלֵךְ יַחַף, וְכָל הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ חֲפוּ וְגו' עָלָה וּבָכָה". דְּוֵד הַמֶּלֶךְ עוֹלָה עַל הַר הַזֵּיתִים, פִּי כְּשִׁיּוֹצְאִים מִירוּשָׁלַיִם לְכוּן שְׁכָם, צְרִיכִים לְעֵבֵר אֶת הַר הַזֵּיתִים, וּבָכָה מְאֹד — אָנִי צְרִיף לְבָרַח מִבְּנֵי?! אֵיזוֹ בּוֹשָׁה וּכְלָמָה! אָבָא צְרִיף לְבָרַח מִבְּנוֹ! וּמַדּוּעַ הִגִּיעַ לָזֶה? מִפְּנֵי שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ אֶף פָּעַם לֹא הִשְׁגִּיחַ עָלָיו, שְׁגָם-כֵּן יֵשֵׁב בְּבֵית-הַכְּנָסֶת וְכוּ', דְּוֵד הַמֶּלֶךְ הִיָּה הַצְּדִיק, שֶׁהָשִׂיר לָנוּ סֶפֶר

תהלים, הוא הִיָּה הצדיק שְׁמֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּשָׁבִיל עַם יִשְׂרָאֵל, וּלְבִסּוֹף תָּרָאוּ מִה אֲרַע לוֹ, שְׁבָנוּ קָם עָלָיו, וּמַדּוּעַ? מִפְּנֵי שְׁלֹא חָנְכוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ רַחֵם עַל כָּלֶם וְחַנּוּכָם, וְרַק עַל בְּנוֹ אֲבִשְׁלוֹם לֹא הִסְתַּפֵּל. וְאִם לֹא דִי בְּזָה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ הוֹלֵךְ שָׁבוּר וּבוֹכָה — לְהִיכֵן הַגְּעַתִּי, שְׁבָנִי רוֹדֵף אוֹתִי.

[וְזֶה הַחֲנוּךְ שְׁמֹקְבָלִים בְּכַתִּי סִפֵּר מִמְּלַכְתֵּיִם, יְלָדִים מִתְקוֹמָמִים עַל הוֹרִיָּהֶם, וְאוֹי לְאָב וְאִם שְׁיֵאמְרוּ מִלֵּה לְבָנָם, כִּי נִתְּנוּ לְגִיטִימָצִיָּה לְיְלָדִים לְהַתְּלוֹנֵן בְּמִשְׁטָרָה עַל הוֹרִיָּהֶם וְכוּ', הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וַיִּכְבֵּר עוֹשִׂים בַּגּוֹץ, שְׁזָה רֵאשִׁי תְּבוֹת: בִּיְתוֹסִים, גִּזְיִים, צ'דוֹקִים. וּבַגּוֹץ פֶּסֶק שְׁאֲסוֹר לִגְעַ בַּיָּלָד].

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי יג, כד): "חֹסֶף שְׁבָטוֹ שׁוֹנֵא בְּנוֹ"; מִי שְׁאִינוּ נוֹתֵן מוֹסֵר לְבָנוּ, הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ. לֹא נוֹרָא לְצַעֵק עַל בֶּן אוֹ בַת וְכוּ', צְרִיכִים לְשַׁחֵרֵם מוֹסֵר, וְזֶה גוֹרֵם לְאַהֲבַת הַבֶּן אֶת אָבִיו. הַכִּיצַד יִתְּכֵן, שְׁבָנִים יִסְתּוֹבְבוּ בְּרַחֲבוֹת בְּשַׁבַּת, וְלֹא יִשְׁבוּ לְיַד הָאָבָא בְּבֵית־הַכְּנָסֶת?! הַכִּיצַד יִתְּכֵן, שְׁבָנוֹת תִּסְתּוֹבְבֶנָה בְּלֵיל שַׁבַּת בַּחוּץ, וְאִין הָאֵם יוֹדַעַת הִיכֵן הֵן. עַל הָאֵם לְצַעֵק עַל הַבַּת, לְהַתְּעַנֵּן הִיכֵן הַבֶּן הוֹלֵךְ. הַבַּעַל יֵצֵא לְהַפְּצָה, לְהַבִּיא פְּרִנְסָה, אוֹ עַל הָאֵם לְדַאג הִיכֵן הַיְלָדִים מִסְתּוֹבְבִים. בְּמִקּוֹם לִישָׁב בְּפֶרֶק וּלְדַבֵּר עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ'. וּבְשַׁבַּת הַחֹב מִנַּח עַל הָאָבָא — הַיָּלָד מְכַרַח לִישָׁב עַל יָדוֹ. בְּיָדָאֵי יֵשׁ לָנוּ צַעַר גְּדוֹל, מִיַּמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ — הַסִּמָּךְ־מ"ם, שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזָרְנִי שְׁאֲרָאָה בְּבִטּוּלוֹ, אֲשֶׁר בְּעֵטְיוֹ אֵינְנוּ יְכוּלִים לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַכְּנָסֶת, מִחֲמַת שְׁמוֹסֵר אוֹתְנוּ הַשֵּׁכֶם וְהַעֲרַב, וְלָכֵן אֵין מְקוֹם לְכָלֶם, כִּי הַבֵּית־הַכְּנָסֶת הַקָּיָם צָר מְלָהֲכִיל רַבּוּי הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד בָּא, בְּלֵי עֵין הָרַע, עִם שְׁנַיִם שְׁלִשָּׁה אַרְבָּעָה יְלָדִים, כֵּן יִרְבוּ, וְאִין לְיְלָדִים הִיכֵן לְשַׁבַּת, וְזֶה כּוֹאֵב לִי כָּל־כָּף, וְכָל ה'רַע־בְּנִים' נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק, לְרַשַׁע הַזֶּה, יַמַּח שְׁמוֹ. אֲבָל עִם־כָּל־זֹאת יִשְׁנֶם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁלִשָּׁה מְקוֹמוֹת שְׁמַת־פְּלָלִים, וְלָכֵן אֵין תְּרוּץ עַל זֶה. הָאֵב צְרִיף לְקַחַת אֶת הַבְּנִים אִתּוֹ לְבֵית־הַכְּנָסֶת, וְאִם הַיָּלָד אֵינוֹ רוֹצֵה, צְרִיכִים לְמַצֵּא עֲצָה אֵיף לְחַנּוּכוֹ וּלְשִׁכְנוֹ. בְּטוֹבוֹת — זֶה הַטוֹב בְּיוֹתֵר, לְהַבְּטִיחַ לוֹ מִתְּנָה, לְתַת לוֹ

מחמאה וכו' — אם ילך לבית־הפנסת. ואם לא מגיע לו — לא לקנות לו, ואף שיבכה וימרר בבכי — לא להשבר, כי זה עקר החנוף. ילד צריך לידע, שישנה מלה 'לא', ו'לא' זה 'לא'! כף אנו קבלנו חנוף, וכף אבות אבותינו קבלו חנוף, לא היה בג"ץ — ב'יתוסים, ג'ויים, צ'דוקים. אזי אבשלום קם נגד אביו, רק מפני שאף פעם לא רדהו, ויצא לתרבות רעה, עד שהצריך דוד המלך לעזוב את ירושלים, דרך הר הזיתים ולבכות. ואז חבר את המזמור תהלים ג': "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, ה' מה רבו צרי, רבים קמים וגו', רבים אומרים לנפשי אין ישועתה באלקים סלה, ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי" וגו'. שואלים חכמינו הקדושים: איך דוד המלך מתחיל מזמור זה במלה: 'מזמור', הלא 'קינה' היה צריך לכתב, לבכות 'אוי לי ואוי לי'? אלא מסבירים, שהחל לנחם את עצמו, כי קוה שיחזיר את בנו בתשובה. כי היסוד של דוד המלך היה תפלה. ובאמת אנו מוצאים אחר־כך, שנהרג אבשלום, ודוד המלך שפף דמעות: "אבשלום בני, בני, בני אבשלום" וכו', אומרים חכמינו הקדושים (סוטה י:), שכתוב שמונה פעמים 'בני', שהעלהו משבעה מדורי גיהנום, והכניסו לעולם הבא. כי אם בן קם על אביו, הוא נכנס בשבעה מדורי גיהנום. אבל דוד המלך על־ידי תפלה פעל, להוציא בנו מהשואל תחתי, והכניסו לעולם הבא. זה הפח של התפלה.

אם אשה מתפללת על הילדים, שופכת דמעות עליהם, אינן יכולות לתאר ולשער מה היא יכולה לפעל. אני מקרה לומר לכן, יושבת ביניכן אשה, שרק הקדוש־ברוך־הוא יעיד כמה דמעות שפכה על הבנים שלה, והנה הקדוש־ברוך־הוא עוזר לה, והיא מחתנת אותם. אם אתן רוצות, שיהיו לכן ילדים טובים, תבכינה להקדוש־ברוך־הוא בעת הדלקת הנרות, הכל צריך להיות סגור ונעול, אתן עכשו עומדות לפני הנרות, ולא אכפת לכן כלום, מכסות את העינים, ומתבודדות לפני יתברך, ושופכות דמעות, שיהיו לכן ילדים טובים. וכן פשאופים חלות ומפרישים חלה, שופכים דמעות: רבנו של עולם, תן לי ילדים טובים. וכן

כְּשֶׁהוֹלְכִים לְמִקְנֵה לְהִטְהַר — שׁוֹפְכִים אֶז דְּמָעוֹת כְּמִים: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי זֶרַע שֶׁל קִימָא, יְלָדִים צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת. כִּי אֶז הוּא עֵת רְצוֹן לְאִשָּׁה. וְהַדְּמָעוֹת שֶׁשׁוֹפְכֶת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמַּחְצוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לְרַבְּנוּ ז"ל הָיָה תַלְמִיד בְּשֵׁם ר' שְׁמַעוֹן, וְהָיָה לוֹ בֶּן יָחִיד. וְהָנָה נַעֲשֶׂה חוֹלָה. וְאִשְׁתּוֹ שֶׁל ר' שְׁמַעוֹן — אִם הֵיילָד, אִמְרָה לוֹ: הִהְכַרְח לָךְ לְרוּץ לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׂיַעֲזֹר רַחֲמִים עַל בְּנֵנוּ הַיָּחִיד — עַל הָעֵינַן שְׁלָנוּ. וְהִתְעַצֵּל ר' שְׁמַעוֹן, וְאָמַר: אֲנִי אֶתְבוּדֵד וְכוּ', וְהִתְעַקְּשָׁה — אִתָּה רַץ תַּכְּף-וּמִיד לְרַבְּנוּ ז"ל, וְתַעֲמַד שָׁם עַד שְׂיִכְנִיסוּ אוֹתָךְ, בְּכֵן נִדְּנָדָה לוֹ, עַד שֶׁבָּא לְרַבְּנוּ ז"ל, וְהֵנִיחַ הַפֶּתַח עִם שֵׁם בְּנוֹ לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל לֹא עָנָה לוֹ. וְהַחֵל לְבַכּוֹת לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל לֹא עֲנָה. וְרַץ לְבֵיתוֹ. וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ: מָה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי הִתְפָּרַץ בְּבָכִי, וְאִמְרָה, שְׁלֹא הֵיטָה תְּגוּבָה. וַיֵּצֵא מִהַבֵּית לְהִתְבוּדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָאִשָּׁה כְּשֶׁשָּׁמְעָה דְּבַר כְּזֶה, הִבִּינָה תַכְּף-וּמִיד, שֶׁבּוֹדָאֵי זֶה לְאַחַר גְּזֵר־דִּין, וְאִין מַה לַעֲשׂוֹת. וְסָגְרָה אֶת הַדְּלָת, וְעָמְדָה עַל יַד עֲרִיסַת הֵיילָד, וְהַחֲלָה לְשַׁפֵּף דְּמָעוֹת כְּמִים: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינְנִי עוֹזֶבֶת אוֹתָךְ, עַד שֶׁתַּעֲזֹר, שֶׁהַבֵּן שְׁלִי יִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם". וּבְכַתָּה כָּל הַלֵּילָה, ר' שְׁמַעוֹן יָשַׁב עַל הַהָר, וְהָיָה לֹא הִלָּךְה לִישׁוֹן, אֶלָּא שֶׁפָּכָה דְּמָעוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, שֶׁבָּנָה יְבָרִיא. וּכְשֶׁשָּׁב ר' שְׁמַעוֹן מִהָהָר אֶל בֵּית רַבְּנוּ ז"ל לְהִתְפַּלֵּל בַּנֶּץ, תַּכְּף כְּשֶׁנִּכְנַס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, רַבְּנוּ ז"ל הִקְדִּימוּ בְּחִיּוֹף: שְׁאִמַר לָךְ מַה תְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת?! הָיָה כְּכֹר לְאַחַר גְּזֵר־דִּין, וְאִשְׁתָּךְ לֹא רַק שֶׁפָּעֲלָה לְהִסִּיר אֶת הַדִּין מִהֵילָד הַזֶּה, אֶלָּא פָּעֲלָה בְּשָׂמִים, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים. וּבְאִמַּת זְכָה וְחֵי כְּמַעֲט מְאֵה שָׁנִים. לְמִדִּים מִכָּאן מַהִי תְּפַלֵּה שֶׁל אִשָּׁה! וְזֶה מַה שֶׁדוּד הַמֶּלֶךְ סָבַל כָּל-כָּף מִבְּנוֹ אֲבִשְׁלוּם — עַל שֶׁלֹּא רָדָהוּ, וְאַחֲר־כֵּף שְׁלֵם מְחִיר כְּבֹד, וּבְנוֹ קָם עָלָיו בְּחִיּוֹ, וְגִרְשׁוּ מִירוּשָׁלַיִם, וְהָיָה צָרִיף לְצִאת וּלְבָכוֹת. וְאִם לֹא דִי בָזָה, אֲזִי כְּשֶׁהִלָּךְ בְּאִמַּצֵּעַ הַר הַזֵּיתִים: "וְהָנָה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמְּשַׁפַּחַת בֵּית שְׁאוּל וְשָׁמוּ שְׁמַעִי בֶּן גֵּרָא, וְיוֹצֵא וּמְקַלֵּל וַיִּסְקַל בְּאַבְנֵים אֶת הַמֶּלֶךְ וְגו', וְכֹה אָמַר שְׁמַעִי בְּקַלְלוֹ: צֵא אִישׁ הַבְּלִיעַל וְגו'. וְקַלְלוֹ קַלְלָה

נ'מ'ר'צת", מסבירים חכמינו הקדושים — ראשי תבות נמרצ"ת, שקראוהו: נואף, מואבי, רוצח, ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך, למה יקלל הפלג הזה המת הזה את אדוני המלך, אעברה נא ואסורה את ראשו". תלמידו של דוד לא היה יכול לשמע עלבונו, ובקש רשות לחרות ראשו של שמעי. אבל דוד המלך היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ויאמר המלך: מה לי ולכם בני צרויה, פי יקלל, וכי ה' אמר לו קלל. ומי יאמר מדוע עשית כן?!" האינכם מבינים שפה יש יד ה'. הקדוש-ברוך-הוא הקים עלי את בני, את שמעי בן גרא לקללני?!" "אולי יראה ה' בעניי, והשיב ה' לי טובה תחת קללתו היום הזה". ולא די בכל העלבונות שקללו, עוד זאת שזרק עליו אבנים, "ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר" וגו'. כתוב בזהר, שמיימו לא בכה דוד כמו שבכה אז, ולא התיר לעשות לשמעי כלום, ידע שבזכות העלבונות הללו יעזרהו הקדוש-ברוך-הוא ויצא מצרותיו, ולא התיאש, ואז חבר את המזמור הזה: "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, ה' מה רבו צרי, רבים קמים עלי", פלם אומרים שאין לי תקנה. אבל דוד המלך לא התיאש, וידע שיש לו הקדוש-ברוך-הוא.

וזה צריך להיות מוסר השכל לכלן, שאסור להתיאש, אלא תמיד לבוא לפניו ותברך, ולהתחנן לפניו שיהיו לנו ילדים טובים. וזה תלוי באשה! האשה צריכה לבכות הרבה, עם תפלה תפעל שיהיו לה ילדים טובים. אינכן יכולות לתאר מעלת תפלתכן, אבל כדי שתפלותיכן תתקבלנה, עליכן לקנות לכן מצות "ואהבת לרעך כמוך". ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן רלט), תקן האר"י ז"ל, שקדם התפלה קונים לעצמם מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", צריכים לאהב זה את זה, אחרת התפלות אינן מתקבלות.

ואינני מדבר אל כל העולם, הלואי שישמעו לי, פי מה אני מדבר? רק דברי רבנו ז"ל, אני מוסר דרשות בכל יום ויום, ורוצים עוד ועוד שאמסר, אבל אין לי כח. כל יום ויום יש לי דרשה אחרת מכל קצוות תבל, ומלבד זאת ביום ראשון אני מוסר שעור לנשות

אנשי שלומנו ביבנאל, ביום שלישי שעור לבחורים בשיבת "דמשק אליעזר" וישיבת ברסלב בכני-ברק, ביום רביעי שעור עם כלל אנשי שלומנו, ביום חמישי אני מדבר עם אברכים, ולומד עמהם באידיש חמש ורש"י, ואני עסוק כל השבוע, ואני צריך גם ללמד, ויש לי את הישיבה פאן, שילדיכם לומדים בה, ועלי להשקיע בהם, ולקח לי זמן. ואם-כן אני מדבר אל הכלל, ואם יתקבל — מה טוב. אבל עתה אני מדבר אליכן: אינכן יכולות לתאר את החסד שעשה עמכן הקדוש-ברוך-הוא, שאתן גרות ביבנאל, אינכן יכולות לתאר ולשער את הזבל והזהמה שבעירות הגדולות. הנשים הולכות פרוצות, ואחר-כך באים הילדים לחטאים, רחמנא לישזבן, פה בארצות-הברית שישנו הקבוץ הכי גדול של חרדים, עשרות אלפי משפחות חרדיות, ורחמנא לישזבן, מהבתים הכי טובים יוצאים ילדים לתרבות רעה, לא תאמנה. בני רבנים מפרסמים, בנות רבנים מפרסמים ממשפחות הכי טובות, כי מה יעשה הבן שלא יחטא?! והנה אתן גרות ביבנאל, ומה אני רוצה? שיהיו לכן ילדים צדיקים, קדושים וטהורים, ולחתנם בגיל צעיר. והנה קבלתי מכה, שעל זה לא תאיתי ושערתי כלל, שיקום עלי הסמ"ך-מ"ם וימסר אותי?! אבל נתגבר על זה. אבל אינכן יכולות לתאר את החסד הגדול שאתן גרות ביבנאל, אתן עושות טובה לעצמכן וילדיכן ולא לי.

ברדאי יש מה לתקן ולשפר וכו', בשיבות הכי טובות ישנם ילדים מרדניים וכו', בנות מפרעות וכו', ומגרשים ומסלקים אותם והם מסכנים, כי מגרשים ממקום למקום. וכשפאן קורה פעם אחת משהו וכו', כבר צריכים לעשות כל-כף שחור?! פה ברוך השם, אין לנו מה להתבייש, המלמדים והמורות משקיעים את נפשם ונשמתם בילדים, ואם ישנן אילו תלונות על החנופה — ההורים אשמים. עליכן להתפלל ועוד להתפלל רק תפלה ועוד תפלה, ברגע שחושבים מהקדוש-ברוך-הוא, כבר בורחים מכל השטיות, אין זמן להבלים, אין שונאים יותר.

אספור לכן ספור אולי קצת מגחה, אבל היה לצערי הרב, מצער

מאד. בשנת תשכ"ו, לפני שלשים וארבע שנים, נסעתי לצייון רבנו ו"ל, ידעתי שאני אשלם מחיר כבד על שאני מפיץ את אור רבנו ו"ל, ובגלל זה הסמ"ך-מ"ם שונא אותי וכו', ומה לעשות? ! ורציתי מאד להיות על צייון רבנו ו"ל, זו היתה פעם ראשונה שלי. והיתה שם קבוצה ששנאה אותי, יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא, שלא עשיתי להם דבר, אבל ידעתי שהסמ"ך-מ"ם לא יעזבני וכו'. והנה נסענו קבוצה שלמה, ואף אחד לא דבר עמי. ואני ברוך השם, נסעתי לרבנו ו"ל, אז לא אכפת לי משום דבר, והתבודדתי, ועסקתי בתפלה ובלימוד וכו'. והנה ראיתי שלאנשים לא היה מה לעשות, אזי ערכו רשימה, היות שהצייון הוא רק ד' אמות, פי לא היה אז כמו היום, שהגדילו הכל וכו', אלא היתה אז חצר של גוי, והיה חלון ששם היה הצייון. פי כף בנה את הבנין דאז ר' ... שהיה אחד מאנשי שלומנו גר צדק, באפן שהגויים לא יבינו שיש שם קבר וכו'. וידענו שהצייון ליד החלון. והיות שהיה זה מקום קטן, ורק ששה שבעה אנשים היו יכולים להיות בעת ובעונה אחת על המקום, אזי ערכו רשימה: אלו ה'מיחסים' יהיו הראשונים, ואחר-כך 'מיחסים' פחות — קבוצה שניה, וכו', ואותי לא רשמו כלל וכלל, ואני צוחק לעצמי, מתבודד ואומר תהלים ולומד וכו'. והנה הגענו. והיה אז קשה מאד לקבל רשיון, וארץ פיומים לקבל רשיון לאומן. וכמוכן היה זה בלוי, וכשהגענו לחצר, היה השער סגור. ועמדה המשטרה ושאלה מה רוצים, והלויי הבהירו ברוסית למשטרה וכו', וכן בעל-הפית יצא והתופחו וכו', והתברר שרצו כסף וכו', וכל הקבוצה החלה לרגז ולכעס למה הגענו הלום, וכמה כסף שלמנו, שעלה אז הון תועפות, וכמה כחות השקענו וכו', והנה לא נותנים להפנס בשום פנים ואפן ומתנכחים, והיה ראש המדברים וכו', ששנא אותי שנאת מות, אף שלא עשיתי לו דבר וכו', וכך כשכלם מתנכחים וצועקים והמשטרה מגרשת פה ושם, ואני אט אט מתקדם אל השער, והייתי צמוד לגדר, והתבודדתי להקדוש-ברוך-הוא: רבנו של עולם, תפתח לי שער בעת נעילת שער, וכשהם עסוקים עם המשטרה, אף אחד אינו שם לב אלי, וחמקתי בלאט. וכשאני כבר סמוך לשער וכו', ובעודם מתנכחים, לפתע בא

קצין, ואמר: תנו להם להפגס, לא יותר משעה וכו'. והגוי פתח את הדלת, ואני הייתי הראשון, וכבר השתטחתי על הציון, כשהם היו בהלם ובפחד, ושכחו ממני ומעצמם. ועד היום לא אשפח דבר זה.

ולמדתי אז כמה דברים — עם תפלה אין מפסידים, ויכולים לפעל אצלו יתברך, כל אשר רוצים. וכן למדתי מה זו שנאת חנם, ומה שנאה יכולה להביא. וכן — שגם בדברי רבנו ז"ל יש שנאה. וכן — שברגע שבאים אל רבנו ז"ל, שוכחים מהשני, כל אחד היה עסוק עם עצמו, והיה מקום לכלם, כיצד? אין איש מאתנו יודע. אבל היה מקום לכלם, כי ברגע ששוכחים מהזולת — יש מקום לכלם. וכל העשרים ותשעה אנשים שהיו אז — לכלם היה מקום. וכל אחד שפף לבו. ונוכחתי לראות בחוש מה זה.

לזאת אבקשכן מאד, תתאחדנה יחד, תעזרנה זו לזו, שלא יהיה לכן שום עסק עם מי שמסית ומדיח אתכן נגד יבנאל. אני אומר לכן בגלוי — יבנאל אינה בית-סהר, יבנאל פתוחה, ישנה יציאה כלפי עפולה בעליה, וישנה יציאה כלפי הפנתר בירידה, כי יש אפשרות לצאת מיבנאל בשני פוונים. אינני מכריח אף אחת מפן לגור ביבנאל, מי שרוצה לצאת — שתצא! אבל אינני אחראי על ילדיה אחר-כך, ואל תאמרנה שהילדים התקלקלו ביבנאל! הילדים התקלקלו בירושלים, בבני-ברק, באשדוד וכו'.

כי ישנן שתי זכויות: שיהיו ילדים — זו זכות אחת, ולראות נחת מהם — זו זכות שניה. ולא כל אחד זוכה לזכות השנייה, יכולים לגור בעזירות גדולות, והילדים עלולים להתקלקל, פה אני מוסר נפשי בעבורם, אבל צריך תפלה. אני רוצה לחתנם בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה חטא, באמת קם עלי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, אבל הקדוש-ברוך-הוא יודע כיצד לטפל בו, איננו שואלים שאלות, אנו איננו עושים מאומה! כמו שאמר דוד לאבישי בן צרויה: הקדוש-ברוך-הוא אמר לו קלל, הקדוש-ברוך-הוא שלח לנו את הסמ"ך-מ"ם להציק לנו, אבל יגיע סופו, כמו שהגיע סופו של שמעי בן גרא, ושאר צוררי ישראל. ואני אומר את זאת פתוח,

וְזֶה יִדְפֵס, וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה: אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ נֹגְעִים בְּשׁוּם יְהוּדִי, כָּל כַּחֲנוּ
הוּא רַק תִּפְלָה, וְנִבְקַשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא נִפְסִיק מִלְבַקְשׁוֹ
יִתְבַרֵךְ, אֲבָל עַל הַפְּרָצוּף הַטָּמֵא שְׁלוֹ וְשֶׁל זֶרֶשׁ אֲשֶׁתוֹ אֵינָנוּ מְעַנְיָנִים
לְהִסְתַּכֵּל, וְכִמוֹ שְׂאִסּוֹר לְהִסְתַּכֵּל עַל פֶּסֶל וְצִלָּב, אִסּוֹר לְהִסְתַּכֵּל
עֲלֵיהֶם, טָמְאִים מִטָּמְאִים, מֵה שְׂאֵנוּ סוֹבְלִים פֹּה. יִלְדֵינוּ נִשְׂרָפִים
בְּקִרְוֹאָנִים בַּחֵם הַמַּחְנִיק בְּקִיץ, וּבַחֲרֵף קָר כַּל-כָּף — נִכְנָס גֶּשֶׁם,
וְצָרִיכִים לְעֹלוֹת עַל עֲלִיָּה, בְּשָׁעָה שְׁיֵשׁ פֹּה בְּאֲמֻצַּע הַמוֹשְׁבָה מִבְּנֵה
בֵּית-סֵפֶר רִיק לְחִלוּטִין, וְהַרְשַׁע מְרַשַׁע מִבִּיא יִלְדִים מִן הַחוּץ, הַעֲקָר
שְׁלָנוּ לֹא יִהְיֶה, אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנָּקֵם נִקְמַתְנוּ, אָנוּ לֹא נַעֲשֶׂה
דָּבָר, רַק נִמְשִׁיף לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבְנֶה אֶת בֵּית-
הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְיִהְיֶה מְקוֹם לְכֻלָּם, וְתִבְנֶה כָּל קְרִיַת הַחַנוּף, יִהְיֶה
לָנוּ תַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, פְּעוּטוֹן, גָּנִים, בְּרִיכַת
שְׂחִיָּה וְכוּ', וְזֶה יִבְנֶה, הַמּוֹן מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ לֹא חָלְמוּ שְׂתִהְיֶה לָנוּ
כִּיּוֹם קָהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שְׂאִין לָנוּ מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ, אֲפִלוּ בֵּין
הַקְּהֵלוֹת הַגְּדוֹלוֹת בְּיוֹתֵר. רַק מֵה שְׂאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, עֲשִׂינָה לִי טוֹבָה
וְלַעֲצָמְכֶן טוֹבָה, וְעַל כָּלֵם — תַּעֲשִׂינָה טוֹבָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
תִּרְאִינָה שְׂתִהְיֶה בִּינֵיכֶן אֲהָבָה, וְתַעֲזֹרְנָה זוֹ לְזוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׂפַעֵם בְּשָׁבוּעַ תַּתְּאֲסַפְנָה וְתַעֲשִׂינָה לִיל
שְׂמֻחָה, וְתַשְׂמַחְנָה וְתִרְקַדְנָה. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן י'), שְׂעַל-יְדֵי הַמַּחְאֵת כָּף וְרַקוּדִים מִמַּתִּיקִים אֶת הַדִּינִים.
שְׂמַחְתְּכֶן תִּפְעַל בְּשָׂמִים דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, תַּשְׂמַחְנָה אֶת בְּעַלְיֶכֶן
וְיִלְדֵיכֶן. וּבְכֻלָּל — תִּרְאִינָה שְׂבִפִּית תִּשְׂרָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה,
תִּהְיֶינָה שְׂמֻחוֹת — תִּהְיֶינָה וְתִרְנִיּוֹת, אֲפִי שְׂהַבְעַל צָעַק וְהוֹצִיא
עֲצָבִיו — תִּמְחַלְנָה לוֹ, אֵל תִּמְשַׁכְנָה שְׂנֵאָה עֲלָיו, הַבְעַל עֲצָבִי,
עוֹבֵר עֲלָיו מֵה שְׂעוֹבֵר, הַשְּׂפֹלוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה?! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה ט'): אִיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה — כָּל שְׂעוֹשָׁה
רְצוֹן בְּעֵלָה; תַּחֲזַקְנָה וְתַעֲזוֹדְדְנָה בְּעַלְיֶכֶן, תַּחֲזַקְנָה וְתַעֲזוֹדְדְנָה אֶת
יִלְדֵיכֶן, וְתַסְפְּרֶנָּה לָהֶם סְפּוּרֵי צְדִיקִים, אִין דְּבָר שְׂמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּסְפוּרֵי צְדִיקִים. וּבְכֻלָּל תַּשְׂתַּדְּלָנָה שְׂבִפִּית
תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, תַּשְׂמַעְנָה מוּסִיקָה, וְעַל-יְדֵי שְׂמֻחָה —

נתרחבת הדעת, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן י'); ובפרט לבעלי כן. אני יודע, שיש בעלים רעים, אבל אם תלכנה ראש בראש — לא יעזר לכן, ותגענה לגרושין. ואל תאמרנה: עדיף לי להתגרש, חס ושלום, כי אין זה נכון, כי אתם זווג מן השמים. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רסה): האיש והאשה למעלה בשמים היו נשמה אחת, וכשירדדים לזה העולם — מתפצלים, והזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחר; ואם-כן אתם נשמה אחת. ואם יש מריבות ביניכם, זה מחמת שחטאתם, ואתן מקבלות את הענש. הבה נחזר בתשובה שלמה, ועל-ידי זה נזכה שיהיה לכן שלום-בית, הכל תלוי בפיי התשובה שלנו, אם נחזר בתשובה שלמה, אז הכל יתהפך לטובה. הבעל-שם טוב הקדוש ז"ע אמר: כשאדם פוגם במחשבה, אזי סובל מילדים, כשאדם מדבר מה שלא צריך לדבר, הוא סובל מאשתו או האשה מבעלה. וכשעושה מעשה רע — סובל מעצמו, ולכן צריכים לעשות תשובה על מעשה, דבור ומחשבה, ואז ימחל לנו הקדוש-ברוך-הוא, ויהיה לנו כל טוב.

על-כן אבקש את כלכן, היינה נשים פקחות, תקחנה עצמכן בידיים, תהיינה שמחות ועליונות, תחזקנה ותעודדנה את בעליכן, תרחמנה על ילדיכן, אף שאני יודע שאתן סובלות, ומי לא סובל! ? ראייתן בית שאין בו סבל! ? אבל על-פי עצת רבנו ז"ל יכולים להמתיק את הסבל, ותתפללנה הרבה להקדוש-ברוך-הוא. העקר הוא תפלה, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך.

רציתי מאד, שתמשכנה באמידת תהלים בכל יום, איזו זכות זו לגמור את התהלים פעמים ביום, ואם מחלקים את התהלים לקבוצת נשים, ביחד מסימים את כל ספר התהלים בנגל, ויכולים לגמור כמה פעמים כל ספר התהלים. הנה אתן יושבות עתה קבוצת של נשים, אזי תחלקנה את התהלים תכף אחר השעור, ומתמקום הזה שאתן יושבות בו תסימנה חמש או שש פעמים את ספר התהלים. היודעות אתן איזה נחת-רוח יש לפניו יתברך, שבמשך חמש דקות יוצא מכן עשר פעמים סיום ספר התהלים! ? וכו'. והיה

טוב, שתהיה לכן חלוקה מוכנה. כִּמָּה ישועות צריך עתה? ! כִּמָּה סובלי חֲלָאִים ישנם? ! כִּמָּה אנשים בוכים ומתפתלים מרב כאב? ! ולכן אני מציע לכן עוד הלילה, שתתחלנה לומר תהלים בשביל כלל חולי ישראל, שהקדוש-ברוך-הוא ישלח להם רפואה שלמה.

וכן אני מאד מאד מבקש אתכן, שבכל שבוע ביום שלישי בלילה יהיה ליל שמחה, שתשמענה את השעור של ר' ... גרויז'איר, שילמד עמכן הלכות, אשר זה מאד חשוב, ובפרט טהרת המשפחה, אשר זה פרישות, ועם כרת לא משחקים.

ועל כלם — מאד אבקש אתכן ואתחנן אליכן, השתדלנה עתה בקיץ לילך בצניעות גדולה, אף שחם מאד וקשה לילך בשרוולים ארזים וכו' אחרי המרפק, וחצאיות אחרי הברך, ולילך בכסוי ראש, בנדאי זה קשה, אבל זו המצוה שלכן, זו הגאונה שלכן! אשה שהולכת בכסוי ראש ובצניעות בהלכה, בבגדים שאינם צמודים ושקופים, זו מצוה. וצניעות האשה מצילה את כל הבית. ומספרים חכמינו הקדושים (יומא מז.) על קמחית, שזכתה לשמונה בנים כהנים גדולים, וכששאלוה: כיצד זכתה לזה? אמרה: מימי לא ראו קורות ביתי שערות ראשי. ובשביל זה אצלנו הולכות הנשים מגלחות לגמרי, ועל הקרחת מטפחת, וכך הלכה אמי, עליה השלום, ושאר נשים המתבישות לילך במטפחת על הקרחת, אזי הולכות בפאה. העקר שלא רואים את השערות, כי כף פתויב בזהר (נשא קכה:): קללה תבא על איש הנותן לאשתו שיראו שערותיה, וזה אחד מיסודות הצניעות של הבית, שאשה תלך בכסוי ראש, ואשה ההולכת בגלוי שער, כדאי להתפאר בשערותיה, גורמת עניות בבית, וגורמת שהילדים ידרדרו, חס ושלום, ולא יצליחו בחיים, וגורמת שהסטרך אחרא תהיה בבית. ומי גרם את כל הצרות הללו? השערות שרואים בחוץ. ומה אם בבית, אשה ההולכת בגלוי שער, סובלת צרות מבעלה, מהילדים, מהעניות, סובלת, וחמנא לישזבן, ממחלות, על אחת כמה וכמה כשאשה הולכת בחוץ בגלוי שער. כל-כף חמור עון הזה. לכן אבקש אתכן, תשמרנה מאד על פסוי ראש, שלא תראינה שערות ראשכן בבית. לכן אשרי האשה שזוכה

לַעֲשׂוֹת קִרְחַת, וְלֵה הַתִּירוּ לִילָךְ בַּפֶּאֶה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תהלים קכח, ג): "אֲשֶׁתְּךָ בְּגִפְּן פּוֹרְיָה בִּירְפָתִי בִיתְךָ" — בְּזִמְן שֶׁהִיא נוֹהֶגֶת בַּעֲצָמָה דַּת יְהוּדִית, וְהִיא צְנוּעָה, זֹכָה שְׂיוּצָאִים מִמֶּנָּה יְלָדִים בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, בָּנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, בָּנוֹת שְׂיֻנְשָׂאוֹ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים.

לְזֹאת, אֲבָקֶשְׁכֶּן מְאֹד, תְּרַאֲינָה דְגָמָא, שְׂבִקְהִלָּה שְׁלָנוּ הַנְּשִׁים שְׁלָנוּ הוֹלְכוֹת בַּצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַגָּאוֹן וְהַגָּאוֹנָה לְאִשָּׁה, אֵל תַּתְּבִישְׁנָה מִהַחִילוּנִיּוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּאֵן בִּיבְנָאֵל זֶה קִמְץ קִטּוֹן שֶׁל חִילוּנִים. אֲבָל בַּעֲזָרוֹת הַגְּדוּלוֹת זֶה גַּעַל נֶפֶשׁ, נְשִׁים הוֹלְכוֹת מִמֶּשׁ כַּחֲיוֹת הַשָּׂדֶה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֵילוֹ צְרוֹת גּוֹרְמוֹת לָהֶן, לְבַעֲלֵיהֶן וּלְיַלְדֵיהֶן. שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחְזִיר אֶת פֶּלֶן בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה.

וְכֵן עָלֵינוּ לְצִאת לְהַפְצָה, לְהַפִּיעַ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל יַחְזִירוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהֵנָּה עֲכָשׁוּ יוֹצֵאת קְבוּצָה שֶׁל נְשִׁים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מִי שְׂיִכּוּלָה לְהַצְטַרֵּף לְנִסְיַעָה זֹו — אֲשֶׁרִי לָהּ! וּבַפֶּרֶט מִי שְׂאֵף פַּעַם לֹא הִיָּתָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֹאֵי שְׂתַצֵּא לְשֵׁם, וּתְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלֶיהָ, עַל בַּעֲלָהּ וְיַלְדֵיהָ. וְאַקְוָה, שֶׁלֹּא תִשְׁכַּחְנָה מִמֶּנִּי וּמֵאֲשֶׁרִי, וּבִזְכוּת תְּפִלָּתְכֶן נִזְכָּה כָּבֵר לְגֵאֲלָהּ הַשְּׁלָמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמֵּאֲחַל לְכֶן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשפט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן הַיְתוּש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! מְאֹד שֶׁהֵבֵן שָׁל ... נִכְנָס, עָשָׂה לִי מִהַפְּכָה פֹה בְּכָל הַיְשִׁיבָה, וְאֲנִי נוֹתֵן לוֹ שְׁבוּעַ אֶחָד, וְאִם זֶה לֹא יִשְׁתַּנֶּה, אֲנִי מְבִיא אוֹתוֹ חֲזָרָה כְּשֶׁאֲנִי בָּא, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְרַאוֹת אִיךָ שְׂיִלָּד

אָחַד יָכוֹל לְהַסִּית אֶת כָּלָם, וְלִכְן טוֹב מְאֹד עָשִׂית שְׁדַבְרַתָּ עִם בְּנֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא כָּבֵד הָיָה רְגוּעַ, מְסֻדָּר, וְהַכֵּל הֵלֵךְ עַל מִי מְנוּחֹת, עַד שֶׁהֵילֵד הָזֶה נִכְנָס וְעָשָׂה מִהַפְּכָה, הָרִי יֵשׁ לָהֶם מִגִּיד שְׁעוֹר נִפְלֵא מְאֹד, וּמֵאֲזֹ שֶׁהוּא כָּאֵן לֹא קָרָה אֵף פְּעַם שֶׁשָּׁלַח בַּחוּץ בַּחוּר, וְהֵילֵד הָזֶה הוֹצִיא אוֹתוֹ שָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר יוֹם אֶחָד, וְהַיּוֹם פְּעַם שְׁנִיָּה, אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא בְּסֻדָּר עִם הֵילֵד, נוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתִי שֶׁיֵּשׁ לִי צְרוּת מְשֻׁנוֹת, שְׂאִין הַמְּקוֹם וְהַזְּמַן וְהַפְּנָאִי לְהַעֲלוֹת אֶת זֶה עַל הַכֶּתֶב, יְסוּרֵי תַּפְתּ מִבֵּית וּמִבַּחוּץ, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה שְׁעוֹבֵר עָלַי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק, אֲבָל לְסִבֵּל מֵילֵד — זֶה כָּבֵד הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, וְאֲנִי לֹא מִבִּין מֵאִין זֶה בָּא, כִּי הַהוֹרִים שְׁלוֹ סוּף כָּל סוּף הֵם אֲנָשִׁים שְׁקֵטִים וְטוֹבִים, וְהֵם מוֹכְנִים לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד לְכָלָם.

פֹּה תִקְבַּל אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֵי הָעֵרְבוּת שְׂאֲנִי עָרַכְתִּי לָהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְנֹו, שְׁנִזְכֶּה לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, הַרְבֵּה פְּעָמִים נִמְאָס לִי לְמַה אֲנִי צָרִיךְ לְלוֹת וּלְלוֹת וּלְלוֹת וְכוּ', אֲבָל כָּל פְּעַם שְׂאֲנַחְנוּ חַיִּים צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מַצּוֹת, וּלְהַכִּין לְמִי שְׂצָרִיכִים לְהַכִּין וְכוּ'.

אוֹדוֹת שֶׁהוּא מוֹשֵׁף אוֹתָךְ בְּאֵף וְכוּ', אַתָּה בּוֹדָאִי צוֹדֵק, עִם כֶּסֶף יְכוּלִים לְקַבֵּל פּוֹעֵל, אֲזִי שְׂיַעֲזֹב אוֹתָךְ וְכוּ'.

בְּנֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מְעַמָּד.

הִנֵּה פָּרַשְׁת הַשָּׁבוּעַ (שְׁלַח) שְׁלַח מִשָּׁה רַבְּנוּ אֶת הַמְּרַגְלִים, וְשִׁמְעַתִּי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ מוֹצְאִים, שְׁעַשְׂרָה מִהַמְּרַגְלִים הִבִּיאוּ חֲזָרָה פְּרוֹת לְהַרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהַפְּרוֹת מְשֻׁנִּים, וְמַה הִבִּיאוּ חֲזָרָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יִפְנָה? אֵלֹא בְּשַׁעַה שְׂאֵמַר לָהֶם מִשָּׁה "וְמַה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֵנָה הִיא אִם רְזָה, הִישׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין, וְהַתְּחַזְּקוֹת וְלִקְחָתֶם מִפְּרֵי הָאֶרֶץ" וְגו', אֲזִי הַמְּרַגְלִים הִבִּיאוּ פְּרוֹת מְשֻׁנִּים, כְּדִי לְדַבֵּר רַע עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וְכָלֵב בֶּן

יפנה, הם לקחו את ה"והתחזקתם", שהם התחזקו לא להתחבר עם המרגלים, וזה היה נסיון מאד קשה, כי עשרה אנשים מתאחדים יחד, ומדברים רע על הקדוש-ברוך-הוא ועל ארץ ישראל, ומסיתים ומדיחים את נשמות ישראל וכו', ושנים שיעמדו מהצד, אזי היו צריכים התחזקות עצומה, וזה רעיון נפלא מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי ידידי יקירי ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח עם כל מכתב שלך! ואת החדוש שכתבת על המאמר "אחד היה אברהם" (הקדמה ללקוטי מוהר"ן, חלק ב') — זה נפלא מאד, ובאמת דבר זה כלם משמיטים, ואינם מקימים, כי כל החיים תלויים רק בזה, שאדם ידע שהוא אחד יחידי, כמו שכתוב (בראשית לב, כה): "וינתר יעקב לבדו". ואומר על זה המדרש: הדא הוא דכתיב (ישעיה ב, יז): "ונשגב הוי"ה לבדו", ופרשתי פעם, שזה תלוי בזה, אם אדם דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ויודע שאין בעולם רק "ונשגב הוי"ה לבדו", אז הוא אוהו בבחינת "וינתר יעקב לבדו", כי זה תלוי רק באמונה, אם אדם חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא, אז יצליח את דרכו. ובאמת לא צריכים להסתכל על אף אחד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה בשמחה, ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה — בעלה משמחה; ובפרט עכשו בימי העבור, עובר על האשה מה שעובר, וצריכים לחזק אותה, וזו מצוה גדולה מאד.

אָשֶׁר כּט תּשׂא — כּט תּשׂב בּנַחַל רצט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשׂא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אָהוּבֵי ... גְרוּ
יְאִיר.

קִבְּלָתִי דְרִישַׁת שְׁלוֹם אִיךָ אַתָּה מִתְמִיד בְּלִמּוּדִים, וּמִתְנַהֵג בְּדְרָךְ
אֲרִץ, וְאַתָּה מְחֻזַּק אֶת הַבְּחוּרִים, מִמֶּשׁ שְׁמִחָתִי מְאֹד, וְכִךָ תִּקְנֶה
לְעֲצֻמָּךְ שֵׁם טוֹב, וְאַזְכֶּה לַעֲשׂוֹת אִתְּךָ שְׂדוּף טוֹב, הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזַּק
לְהַמְשִׁיךְ וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב מֶה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּמְאֹד
מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כִּי רְצִיתִי לְרְאוֹת כְּבֹר בְּשִׁמְחָתְךָ, אֲבָל דְּרָכֵי ה' הֵם
נִפְלְאִים מְאֹד, מֶה שְׁאַנְחֶנּוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְפַּלֵּל אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר, וְאִזּוֹ אִם תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה, נִשְׁמַע רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּשׂב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁמִנְצָלִים
אֶת הַתְּמִימוֹת שְׁלֶךָ, אַחַד הַלוּהַ מִמֶּךָ כֶּסֶף וְלֹא שְׁלֵם לְךָ וְכוּ', וְאַחַד
גָּנַב מִמֶּךָ שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח בְּכַרְטִיס לְאוּמָן, וְמֶה

שְׁהֵכִי מְצַעַר שְׁגָם הַשְּׁנָה יֵשׁ טַפְּשִׁים שְׁהוֹלְכִים אַחַר אַנְשִׁים כְּאֵלוֹ
 שְׁעוֹבָדִים עֲלֵיהֶם, וְלִכְן אָנִי כוֹתֵב לְרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא יִטְפֵּל
 בְּזֶה, אֲבָל רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתּוֹדִיעַ לְכֻלָּם שֶׁאֲנִי בְּעַד לְנִסְעַ רַק עִם ...
 כִּי הֵם עַד עַכְשָׁיו הָיוּ אֲמִינִים מְאֹד, וְלִכְן אֵל תִּסַּע עִם שׁוֹם חוֹלָם
 חִלּוּמוֹת, בְּשִׁבִיל חֲמָשִׁים דּוֹלָר לְהַרְוִיחַ צְרִיכִים לְסַבֵּל מֵהַ
 שְׁסוֹבְלִים! ?

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תּשׁצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, הֵרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר הֵרֵבָה עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵהַלְכוֹת גְּנֻבָה
 וּגְזוּלָה, כִּי לְאַחֲרוֹנָה נִכְנְסָה בְּנוֹ הַקְּלָפָה הַזֶּה, וּבְגֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים
 בְּכֶסֶף זוּלָתָם, חִפְשֵׁתִי בְּסַפְרֵיהָ שְׁלִי אֶת הַסֵּפֶר, וְכָרַע זֶה נַעֲלָם
 מִמֶּנִּי, אֲבָל הַיּוֹם יֵשׁ סַפְרִים עַל כָּל נוֹשֵׂא וְנוֹשֵׂא מֵהַ שְׁשִׁיף לְדִין
 שׁוֹכֵר וּמִשְׁכִּיר, דִּין פּוֹעֵל, וְשֵׁאֵר מֵיַיִ הַלְכוֹת בְּעֵנָן כְּסָפִים בֵּין אָדָם
 לְחֵבֵרוֹ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ, כִּי בְּגֵי-אָדָם אֵינָם גּוֹהֲרִים בְּזֶה, וְלִכְן
 כְּדָאִי שֶׁתְּדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִזֶּה.

בְּעֵנָן ... וְכוּ', אֵל תִּפְחַד! אֵל תִּתֵּן לוֹ אֲגוּרָה אַחַת! יֵשׁ עוֹרְכֵי
 דֵּינִים, וְזֶה לֹא הֶפְקָר, הוּא חוֹשֵׁב שֵׁיֵשׁ לוֹ עֵסֶק עִם אֵיזָה יְהוּדוֹן
 שִׁיכּוֹל לְמַצִּיץ מִמֶּנּוּ כְּסָפִים, אֵל תִּפְחַד וְאֵל תִּתֵּן לוֹ אֲגוּרָה אַחַת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשצד.

בעזרת השם תהפוך, יום ראשון לסדר שלה, כ"ב סיון ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הבנות של ... וכו', בודאי את צריכה להתנער מהן, כי אם האבא מפקר, התגרש מאשתו, ועזב את הילדים לרוח וכו', וכן האמא אינה שפויה בדעתה, ולא אכפת לה שהבנות לא נקיות וכו', מה אנחנו צריכים להיות הקרבנות?!

את מחכה שיבואו מ... רחמנא לצלן, אנחנו נסבל? אני לא מוכן לזה! תאמיני לי, שיש לנו מספיק צרות מבפנים, ואני לא צריך מבחוץ, זה לא פתרון שהאח שלה יקח אותה בחסותו, שיכניסו אותה בפנימיה, חד משמעית תוציאי אותן מבית-הספר, אני לא צריך צרות פה, ואת לא צריכה שיבואו עזרה סוציאלית, ואנחנו רק נסתפק.

אודות מה שאת מספרת מהמורה וכו', בודאי צריכים לשמר, כי הילדות שלנו לא יכולות להיות קרבנות, ואני מאד מאד נזהר בזה. אל תדאגי! כל ההורים מאד מרצים מהנהול שלך, תמשיכי כך, והכל יבוא על מי מנוחות, רק צריכים להתחזק.

אני כתבתי מכתב לגברת ... תחיה, ואני מחכה לשמוע ממנה תשובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט תְּשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאִי לְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמְךָ, כִּי רַבּוּי אוֹר מְבִיא אַחֲרֶיךָ רַבּוּי חֹשֶׁךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמוֹ, וּבִפְרָט מִי שֶׁחוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עָלָיו לְלַכֵּת בְּהִדְרָגָה, לֹא יְכוּלִים לְעוֹף תַּכְרֵי-וּמִיד בַּשָּׁמַיִם, כִּי מְרַבּוּי אוֹר יְכוּלִים לְקַבֵּל שָׂבֵר עֲצָבִים, לִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אִתְּךָ, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּמְשִׁיךְ לְעַבֵּד בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה עוֹבֵד, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַיּוֹם אִמְרֵתִי לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁלֹּא יִזְרְקוּ אֶת הָאִשָּׁמָה — לֹא עַל הַמְּלַמְּדִים וְלֹא עַל הַמּוֹרוֹת, הַהוֹרִים מְאֹד אֲדִישִׁים, לֹא אִכְפַּת לָהֶם מְהִילָדִים, וְאַחֲרֶיךָ הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת הַקְּרִבְנוֹת שְׁלֵהֶם, וְאֲנִי לֹא קוֹנֶה דְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

חֲזֵק וְאִמֵץ וְתִמְשִׁיךְ, אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הַחַרוּפִּים וְהַגְּדוּפִים וְהַבְּזִיוֹנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְהִצְלִיחַ

בַּחֲנוּךְ, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה שְׁקוּרָה פֹּה בַּיְשִׁיבוֹת הַכִּי
יוֹקֶרְתִּיּוֹת שְׁסוּבְלִים סָבָל גְּדוֹל מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂאֲצַלְנִי זֶה לֹא יִקְרָה.

גַּא וְנָא חֲזוּק מַעֲמָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

מַחֲמַת טְרוּדוֹתֵי הַרְבוֹת בְּאִישׁוֹן לִילָה — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשצז.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגַם שָׁמַעְתִּי מִבְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שְׁחַפְּשֵׁת אוֹתִי כַּמָּה פְּעָמִים.

מֵה אִמַּר לְךָ! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵי, שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל וּמִבְּקֵשׁ
בְּכָל יוֹם עַל רְפוּאָת בְּנֶכְסִי, גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְוֹדָאֵי הוּא צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים
וַיִּשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲבָל אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת י'): אֲפִלּוּ חֲרַב חֲדָה מִנְּחַת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל
יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; וְצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַמּוֹן הַמּוֹן
הַתְּחִזְקוֹת, וְלִהְיוֹתִי מַעֲמָד, אִף שָׁמַר מְאֹד מְאֹד מֵצַב בְּזֶה לְרֵאוֹת
אִיךְ שֶׁהֵבֵן מִפְּרָפֵר מִיִּסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת לֵה' הַתְּשׁוּעָה, וְאֲסוּר
לְהִתְיַאֵשׁ אֲפִלּוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי מְסַכְּנִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֵב הַרְחָמֵן, וַיֵּשׁ עֲגִינֵן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה (עֲגִין מְשִׁיבַת גֶּפֶשׁ, סִימֵן
קלד).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדוֹ, שְׂיִזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר מֵה שֶׁקָּרָה עִם ... תַּחֲיָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְאוּשֵׁשׁ מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְאִם הִיא מְרַגֵּיֶשֶׁה צָרָךְ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּמִצָּב כְּזֶה שֶׁעָבַר עָלֶיהָ מִשְׁבַּר כְּזֶה, מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁכֵּן תִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדְּיָנִים.

אוֹדוֹת עֲרֵבוֹת, עֲרַב צָרִיךְ עֲרַב, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סֵפֶה כו.): עֲרָבָא וְעֲרָבָא דְעֲרָבָא בְּעֵינָן, הָעֲרַב צָרִיךְ גַּם-כֵּן עֲרַב, וְדִי לְחַפִּימָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֶפְשֶׁר שְׁתּוּכְלִי לְקַחַת אֶת הַקֵּיטְנָה הַשְּׁנָה בְּיָדִים, הִיִּיתִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, אִם אַתְּ הִיִּיתִי יְכוּלָה לְהִיּוֹת רַכְזוֹת, זֶה יַעֲזוֹר מְאֹד מְאֹד לְקַהֲלָה שְׁלָנוּ, וְגַם תְּבוֹאִי עַל שְׁכַרְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי חֲבַל שְׁלִילָדִים שְׁלָנוּ לֹא תַהֲיֶיהָ קֵיטְנָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתְּ מְאֹד מְצַלִּיחָה בְּזֶה.

אָשֶׁר כַּט תַּת — כַּט תַּתָּא בְּנַחֵל שֶׁה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ שִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לְתַת לָהֶם לְבָפוֹת, וְאִם
תִּינּוֹק אוֹ תִינַקֶּת בּוֹכִים, מְשִׁהוּ כּוֹאֵב לָהֶם, וְלֹא סִתָּם לְהַתְעַלֵּל בָּהֶם,
זֶה לֹא בְּרִיא, וְזוֹ עֲבֵרָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּתָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר בְּבֵית.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי.

רְאוּ לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, שֶׁשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי אֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיֶּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, כִּי זֶה
כָּל חֶפְצִי וְרְצוֹנִי, שֶׁיְהִיֶּה לָכֶם שִׂמְחַ בְּחַיִּים, וְעַל זֶה אֲנִי מִתְפַּלֵּל
תָּמִיד, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

הִנֵּה דִבְרַתִּי עִם בְּנֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיחֵיהֶּ שְׁנוֵי לְטוֹבָה, וְגַם אַתֶּם תִּדְבְּרוּ אִתּוֹ, כִּי אִם אֲנִי לֹא אֶרְאֶה
שְׁנוֵי בְּמִשְׁךָ שְׁבוּעַ אֶחָד, אֶצְטַרֵּךְ לְהַחְזִיר אוֹתוֹ אִתִּי בְּיַחַד כְּשֶׁאֲנִי
בָּא, וְחָבֵל! צְרִיכִים לְדַבֵּר אִתּוֹ, שֶׁהוּא לֹא צְרִיךְ לְהַעִיר הַעֲרוֹת עַל
כָּל דְּבַר וְכוּ', צְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּקֶרְתִּי וְכוּ', זֶה לֹא
רַק עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה עִם כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵה שְׁקוֹרָה פֹּה, וְעִם כָּל
בְּחוּר וּבְחוּר יֵשׁ לוֹ אִיזוֹ בְּקֶרֶת, וְהַבְּחוּרִים לֹא אוֹהֲבִים אֶת זֶה, עַל
הַכֹּל הֵייתִי עוֹבֵר, אֲבָל הַמְּגִיד שְׁעוֹר, שֶׁהוּא אִישׁ מְקַצוּעִי וּבַעַל
מִמְחָה גְדוֹל, שְׂמָאז שְׂמֵלֵמֵד פֹּה עִם הַתְּלִמִּידִים זֶה כְּשֶׁמוֹנֶה חֲדָשִׁים,
הוּא עוֹד לֹא הוֹצִיא בְּחוּר אֶחָד מֵהַכֶּתֶה רַק אֶת בְּנֵיכֶם, שְׂבִקְשִׁי פֹּה
שְׁבוּעִים, וּכְבָר הוֹצִיא אוֹתוֹ פְּעַמִּים, לִכְן לֹא יְכַלִּתִּי כְּבָר לְעַצֵּר
וּלְצַלְצֵל אֲלֵיכֶם, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, גַּא לְדַבֵּר אִתּוֹ,
כִּי אַחֲרַת אֶצְטַרֵּךְ לְקַחַת אוֹתוֹ חֲזָרָה אִתִּי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, מֵה שְׂאַתֶּם יְכוּלִים
לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְהַסְבִּיר לוֹ, כִּי הוּא כְּבָר לֹא יֵלֵד, וְאִם הוּא רוֹצֵה
לְהַתְּבַגֵּר, הוּא צְרִיךְ לְחַשֵּׁב קְדִימָה, וְכֵן לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֵל
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵינן לָנוּ שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה — לְשַׁפֵּךְ
שִׁיחָה וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי עָרַב עַל הַהֲלוֹאָה שְׁלוֹקֶת מִמֶּךָ יְדִידֵנוּ ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא
יִשְׁלַם אֶת זֶה בְּזִמְנֵן הַפְּרָעוֹן שְׂיִגִיעַ, כְּפִי שְׁסַפְּמָתָם, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל הַגְּמִילוֹת חֶסֶד הַזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים הַפִּיס רִיק וְכוּ', וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד וְרַחֲמִים רַבִּים,
וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

הַנְּנִי עָרַב עַל הַהֲלוֹאָה עַל סֵף אֶלְפֵי וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת ש"ח, שְׁלוֹהָ
מִמֶּךָ יְדִידֵנוּ ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא יִשְׁלַם לְךָ עַל הַזִּמְנֵן הַפְּרָעוֹן שְׁנֹסְכָם
בֵּינָכֶם, וְאִתָּה עֲשִׂיתָ חֶסֶד גָּדוֹל עִמָּדִי.

הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם סְבָלְנוֹת. הַחַיִּים פֶּל-כָּף קָשִׁים וּמְרִים, שְׂאִין
לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר פֶּלֶל, וְרַק עִם סְבָלְנוֹת כְּמוֹ בְּרוֹזֵל עוֹבְרִים עַל הַפֶּל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתה.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תש"ס.

הִכְתַּב וְהִמְכַתֵּב בְּיַדִּי מוֹסֵר כְּתַב זֶה, הָרַב ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שֶׁהוּא שְׁלִיחַ דְּרַחֲמָנָא עֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּיַבְנָאֵל, שֵׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹן עִם חֲמִשִּׁים תִּינוּקוֹת, שְׁנֵי גַנִּים, גֵּן לְבָנִים, גֵּן לְבָנוֹת, תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׂבָהֶם מִתְחַנְּכִים כְּאַרְבַּע-מֵאוֹת תְּלִמִּידִים וְתְלִמִּידוֹת עַל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא, עַל טְהֵרַת הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יוֹשִׁיבָה קְטַנָּה "בֵּית שְׁלֹמֹה", וְיוֹשִׁיבָה גְדוּלָּה "דְּמִשְׁק אֶלְיָעֶזֶר", אֲשֶׁר בָּהּ לּוֹמְדִים כְּשִׁמוֹנִים תְּלִמִּידִים, וְכֵן כּוֹלֵל אֲבָרְכִים שָׁבוּ לּוֹמְדִים אֲבָרְכִים מְצַיִנִים, אִף דָּא עָקָא שְׂהַפִּיס רִיק וְאִין הַקְּמִץ מִשְׂבִּיעַ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּ לְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וּבְזִכּוֹת הַמְצָוָה — תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּבִנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּיַחִי.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצָוָה...

כט תתו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעַר בְּצַעַר, שְׁעוּד פְּעַם ... תַּחֲיָה, צְרִיכָה לִהְיוֹת מְאֻשְׁפּוֹת וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּחֲזֹר אֵל הַכּוֹחוֹת וְתִבְרִיא, וְתוֹלִיד בְּקַלּוֹת מְאֹד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, עֵינֵי בְּחַיִּי מוֹהֲרִין (סִימֵן תְּלֵה), וְכָל הַשְׁיִיחָה שְׁיִכֵּת גַּם אֵלֶיךָ, עֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי אֲסוּר לְדַחַק אֶת הַשְּׂעָה, לֹא כָּל פְּעַם זֶה הוֹלֵךְ, מְתִי זֶה הוֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלֹא כְּסִדֵּר? כְּשֵׁישׁ לוֹ גְּדִלוֹת, אָנָּא אֲמַלְךָ, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין).

חלק ב', סימן פב); ולכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשמח עם כל נקדה טובה שיש בך, כל פסוק, כל משנה, כל מימרא כל הלכה שלמדת יהיה חשוב מאד בעיניך, וכך תצליח ברכך.

העקר זה שמחה, וצריכים למסור את נפשו בעבור שמחה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), כי טבע של אדם, שנמשך אחר העצבות והמרירות, ולכן אשרי מי שמכריח עצמו להיות תמיד בשמחה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב), שהאדם צריך להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש קדם על מדה אחת, ואחר-כך עוד מדה, עד שישבר את כל המדות, ואז נשארת אצלו מדת הגאות אפלו קצת דקצת, ואת זה אי אפשר להוציא מהאדם, ועל נקדה זו צריכים ללחם כל החיים שלו. והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, גסתלק בפסוק זה: "אל תבואני רגל גאונה", כי אי אפשר להתגבר על הישות והגאות כל ימי חייו. והנה נשאלת השאלה: באיזו מדה צריכים להתחיל? ויש לומר: על נקדת השמחה, כי טבע של אדם, שהוא דבק בחיידק של עצבות, וזה מה שהורס לו את החיים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפט), ורב רבו של אדם הוא מעפר, ולכן צריכים למסור נפשו על נקדת השמחה, וזה פכר יקל ממנו לשבר כל המדות רעות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל אהובי, ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי אנדר היום עם הבחורים מאד חריף, כי בפרוש גלה

לְנוּ רַבְנוּ ו'ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֹבָה וְגִזְלָה, סִימָן א'): מִי שֶׁנִּפְתַּח לְבוֹ
לְגִזְלֵי, וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא
וְעוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה.

אוֹדוֹת הַפְּעָה, בְּיָדָי יוֹתֵר טוֹב שֶׁיֵּצְאוּ הַבְּחוּרִים רַק בְּיוֹם
חֲמִישִׁי, שְׁאֵז הוֹלְכִים הַעֲקָר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְלִהְיוֹצְאוֹת הַבְּנִין, וְזֶה
יֹעִיל מְאֹד מְאֹד לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת, אֲבָל שְׁאֵר כָּל הַיּוֹם, שֶׁיֵּשְׁבוּ
וְיִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה וְאֵנִי אֶעוֹרֵר אוֹתָם.

אוֹדוֹת סִנְדֵק, תִּדַע פִּי הַכֹּל מֵאֵת ה', וְכָל הַנְּסִיעוֹת שְׁלִי לֹא
תְלוּיּוֹת בְּיָדִי, כִּי אֲנִי לְגַמְרֵי מְסוּר בְּיָדֵי וְתַבְרָךְ, עַל-פִּי ה' יִחַנוּ
וְעַל-פִּי ה' יִסְעוּ, עַד עַתְּ בֹא דְבָרוֹ, וְלִכְּן אֵין עֲצָה רַק תְּפִלָּה, וְזֶה אִי
אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְצַמְצֵם אֶת הַתְּלֵהבוֹת לְבָךְ, כַּמּוֹכָא
בְּאַרְיִכוֹת בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מט).

מָה אָמַר לָךְ! הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד בְּדוֹר הַזֶּה,
בְּחוּרִים מְכַרְחִים לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, וְרְצִיתִי שֶׁתִּכְתַּב לִי כַּמָּה
שְׁמוֹת שֶׁל בְּחוּרִים, שֶׁלְדַעְתָּךְ הֵם רְצִינִיִּים מְאֹד, וְהַגִּיעוּ לְגִיל
שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, וְאַשְׁתַּדֵּל לְשַׂדְכֵם, וּבְעֵנִין זֶה צְרִיכִים רַק סִיעָתָא
דְּשִׂמְיָא וְהַרְבֵּה תְּפִלָּה.

אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּשְׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", תְּהִיָּה יִשְׁיבָה רְצִינִית,
שֶׁבְּאַמַּת רוֹצִים רַק עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא סֵתָם לְבוֹא לְכֹאן מִפְּנֵי
סְבוֹת וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים לְגִיוֹן שְׁלֵם עוֹבְדֵי ה' בְּאַמַּת, וְזֶה רְצוֹנִי
כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֵךְ מָה אַעֲשֶׂה? כִּי הַבְּחִירָה מְאֹד מְאֹד חֲזוּקָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

אודות האסונות שקורה אצלכם וכו', ואת גדל הנס שהיה לך וכו', אתם צריכים לבדוק את התפלין של הבעל וכן את כל המזוזות, ולהכניס קמיע בתוך הבית, והקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, ובפרט בעד הי"לד ...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

מאד מאד הצטערתי לשמע את הבשורה לא משמחת וכו', אבל עליך לזכור, אשר כל מה שהקדוש־ברוך־הוא עושה, זה בודאי לטובה, כי מי יודע מה היה יכול לצאת וכו'.

אם יש לך חשק לנסע אל ציון רבנו ו"ל ויש לך כל־כף משיכה תראי לנסע, ותפעלי ישועה, כי מה שתפלה פועלת — שום דבר בעולם אינו פועל. הקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

היום ספר לי ידידנו ר' ... נרו יאיר, איך שפּל־כּף קָשָה לך עם
ילדים גדולים, אז אולי תקח כּתָה נמוכה יותר? וּבּוֹדָאי תצליח
אתם, פִי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בְתָרָא ח:): "מְצַדִּיקֵי הַרְבֵּים
כְּכּוֹכְבִים" [דניאל יב, ג] — אלו מלמדי תינוקות של בית רבן, וְזו
זכות מאד גדולה.

הַעֲקָר תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, פִי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְתַאֲמִין, אֲשֶׁר גְּדֻלַּת רַבּוֹנוֹ — אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעַר, וְהוּא מוֹסֵר
אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרָנוּ, וּמוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְלְנוּ אֵלָיו, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׂזוּכָה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבּוֹנוֹ וְלֵל.

אָחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד, הָיָה עָנִי
מְרוּד עַד מְאֹד, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן לֹא מְנַעָה אוֹתוֹ עֲנִיוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה
מֵלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלַצָּאֵת בְּחֶרֶף מַחוּץ לְעִיר לְהַתְּבוֹדְדוֹת,
וְשָׁמְעוּ פֶּעַם אַחַת שֶׁהָיָה מִתְּבוֹדֵד וְאוֹמֵר: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אוֹ
שֶׁתַּתֵּן לִי מְעִיל פְּרוּהָ טוֹב, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי קֶר, אוֹ שֶׁתַּתֵּן לִי שֶׁכֶּל
וּמַח לְדַעַת שֶׁבְּאַמַּת אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת זֶה"; רוֹאִים מְזֵה, אֵיךְ שֶׁהַעֲקָר
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישִׁלִים לוֹ אֶת הַדַּעַת, וְאִזּוּ יִקְרִים
אֲצִלוֹ מֵהַ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מֵא): דַּעַת קְנִיטָה מֵהַ
חֶסֶד, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת שֶׁל רַבּוֹנוֹ וְלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַשֵּׁר אֶל הַחֲשֵׁמֶל שְׁלֶךְ
אֶת הַמְעוֹן, וְאֲנַחְנוּ נִשְׁלַם לְךָ בְּסוּף הַחֹדֶשׁ אֶת חֲשֵׁבוֹן הַחֲשֵׁמֶל, כִּי
מִסְכָּנִים יִלְדֵי הַפְּעוּטוֹן, שְׂאִין לָהֶם חֲשֵׁמֶל בְּשִׁבִיל הַמְזוּגָן, וְזֶה חֲסֵד,
וּמָה גַם שְׁנִשְׁלַם לְךָ בְּעֶבְרוֹ זֶה.

אִם אַתָּה מִסְכָּיִם, תִּגִיד לִר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וּכְבָר עוֹד הַיּוֹם יִתְקַנּוּ
לְךָ אֶת זֶה.

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִפְרַתִּי אוֹתוֹ, ר' יוֹחָנָן גְּלַנֵּט ו"ל,
הוּא שָׂאֵל פְּעַם אֶת אָבִיו ר' בְּרוּךְ מִבְּרֵדִיטְשֶׁב ו"ל, שֶׁהִיָּה עוֹבֵד ה'
גְּדוֹל מָאד, וְהִיָּה מִתְבוֹדֵד שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת בְּתוֹף הַיַּעַר, עִם נִגּוֹן
הַמְעוֹרָר מָאד, וְהִיָּה עֲנִי מְרוּד מָאד, וְלִכֵּן שָׂאֵל בְּנוֹ הַנַּ"ל אֶת אָבִיו:
אָבָא, אֵיפֹה כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם כָּל-כָּף? עָנָה וְאָמַר:
עֲצֵם הַעֲנִין שְׂאֵנִי זוֹכָה לְהַתְפַּלֵּל עַל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיְבֹאוּ, זֶה בְּעֲצָמוֹ
יְשׁוּעָה, כִּי מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה אִם לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל; פְּעַם
הַגִּישָׁה לוֹ אֶשְׁתּוֹ צִלְחַת עִם תְּפוּחֵי אֲדָמָה מְבִשְׁלִים לְאָכֹל, כִּי לֹא
הִיָּה לָהֶם שׁוֹם דְּבָר אַחֵר לְבִשְׁל, וְרָאָה ר' בְּרוּךְ, שֶׁאֶשְׁתּוֹ יֵשׁ לָהּ
חֲלִישׁוֹת הַדְּעַת, וְנָחַם אוֹתָהּ, וְאָמַר לָהּ: תִּרְאִי, בְּרוּךְ ה', כִּמָּה טוֹב
לָנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ תְּפוּחֵי אֲדָמָה לְאָכֹל, וְאַחֲרֵי-כֵן יְכוּלִים לְנוּחַ קִצָּת,
מִסְכָּן הוּא הַעֲשִׂיר, שְׂאִין לוֹ כָּלֵל מְנוּחָה, אֲפֹלוּ כִּשְׁשׁוּכָב עַל מִטָּתוֹ,
טְרוֹדוֹתָיו וְדֹאגוֹתָיו מֵרַב נִכְסָיו וּמְמוֹנוֹ מִטְרִידִים אוֹתוֹ, וְאִין לוֹ
מְנוּחָה. רָאָה גַם רָאָה, יְדֵי הַיָּקָר! מִמָּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּחֻקוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַפְּעוּטוֹן, וְאַנְחֵנוּ נְשָׁלֵם לְךָ עַל

זֶה.

כט תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂתַנְיִחַ לְחִבֵּר אֶת הַחֲשֵׁמֶל שְׁלֹךְ עִם הַפְּעוּטוֹן, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָהֶם מְזֻנָּן,
וְאַנְחֵנוּ נְשָׁלֵם לְךָ בְּסוּף הַחֲדָשׁ אֶת חֲשֵׁבוֹן הַחֲשֵׁמֶל, נָא תִהְיֶה בְּקֶשֶׁר
עִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא יִקְרָא לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, לְהַתְקִין אֶת זֶה עוֹד
הַיּוֹם, זֶה לָנוּ חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֵד.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל
עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שְׂאֲתָה צְרִיף
תְּבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לְמַד אוֹתֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂמָה
שְׂצָרִיכִים, כְּדָאֵי רַק לְבַקֵּשׁ מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַמַּתְנֶה הִכִּי יִקְרָה
שְׂקַבְלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ, שְׂכַל מָה שְׂאֲתָה צְרִיף
תְּבַקֵּשׁ מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׂבִיחַתְחִלָּה יִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת
אִם תִּהְיֶה חִזּוֹק בְּזֶה, תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לַעֲשׂוֹת לָנוּ חֶסֶד לְחִבֵּר אֶת הַחֲשֵׁמֶל אֵל
הַפְּעוּטוֹן, וְנְשָׁלֵם לְךָ.

כט תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ.

עֲלֶיךָ לִזְכֹּר, שְׁבִנָּה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם יוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכֹאֲבִים וּמְרִירוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁפָּר.

הָיָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, וְשָׁמוּ רַבֵּי עוֹזֵר ו"ל, וְהוּא הָיָה תָּמִיד בְּהַתְּעוֹרְרוֹת עֲצוּמָה, וּפְעַם אַחַת אָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: "עוֹזֵר, אֲנַחְנוּ קַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהַעֲקָר הוּא שְׁמִחָה וְגַם הַתְּעוֹרְרוֹת" — "נָאֵר פְּרִיִּלְיָךְ אוֹן פְּרוּם אוֹיֶךְ", כִּי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל יָדַע, שְׁאֵם אָדָם יִלְךָ רַק עִם הַתְּעוֹרְרוֹת, לְבִסּוֹף יִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. הַעֲקָר צְרִיכִים שְׁמִחָה — לְשִׂמְחָה, וְתַכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם שְׂמַח, אִזּוּ מְתַרְחֵב לוֹ מַחוּ וְדַעַתוֹ, וְזוֹכֶה לְהַשִּׁיג רוּחַנִּיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ, וְזֶה אֲשֶׁר מִ'חִשְׁבֵּיהּ אוֹתִיוֹת בִּישׁ'מִ'חִיהּ, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה — נִתְרַחֵב לוֹ הַדַּעַת, וְזוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן י'); וְלִכֵּן הַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה, וּכְשֶׁאָדָם הוּא בְּשְׂמִחָה, הוּא שׁוֹכַח מֵעֲצָמוֹ, וְשׁוֹכַח מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִין לוֹ שׁוּם גְּאֻה וְגִדְלוֹת, שְׂאִזּוּ אִינוּ נִשְׁפָּר. כִּי בְּאַמַּת מוּבָא בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׁכָל הַמְּשַׁנְּעִים לֹא הַשְּׁתַּנְּעוּ, אֶלָּא עַל-יְדֵי גְאֻה וְגִדְלוֹת, שְׂרִצּוֹ מִשְׁהוּ וְלֹא הִלְךָ לָהֶם, וְזֶה שְׁבֵר אוֹתָם לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן רָאָה לְשִׂמְחָה, כִּי הַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיוֹת בְּשְׂמִחָה.

הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשֵׁם רַבֵּי אֶהֱרֹן מְקוּבְּלִיטְשׁ ו"ל,

והוא הִיָּה תָּמִיד שְׂמֵחַ, אִף שֶׁהָיָה עָנִי מְרוּד, שְׁלֵא הָיָה לוֹ מַה לְּאָכֵל, וְשָׁאָלוּ אוֹתוֹ: "רַבִּי אֶהְרֶן, אֵיךְ אַתָּם שְׂמֵחִים?" עָנָה וְאָמַר: "הֲרִי כָּלְנוּ מְאֻמִּינִים, שְׁפַעַם יְהִיָּה לָנוּ טוֹב, כִּי מִי לֹא מְאֻמִּין שְׁפַעַם יְהִיָּה טוֹב, וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹזֶה לְעַצְמִי שְׂמֵחָה מֵהַטּוֹב שְׁיִגִיעַ, שְׁאֻז בּוֹדְאֵי נִשְׂמַח". רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ כְּרֹגַע לְהַשְׁבֵּר. וְזֶה הִיסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְּפִיל בְּמַגִּין דִּיקָא, וְתַהֲיָה מְעַרְבַּ בְּדַעַת עַם הַבְּרִיּוֹת, וְאֵל תִּלְךָ לְבַד, אֲדַרְבָּה, תַּחֲזֹק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׂמַח אֶת זוּלְתָךְ, שְׂזוֹ מִצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קו'): עֲצָה לְהַגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין — לְהַשְׁכִּיל אַחֲרִים; וְלִכֵּן בְּשַׁעַה שְׂאֵתָה שְׁבוּר, שְׁזָה קוֹרָה מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, שְׁאָדָם נִשְׁבֵּר, שְׁלֵא הוּלֵךְ לוֹ כְּמוֹ שְׂרָצָה, אֲזִי הַעֲצָה — לְהַשְׁכִּיל אַחֲרִים, לְהַכְנִיס בְּאַחֲרִים דַּעַת וְשִׁכְל, וְאֻז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר תַּתְּפִיל בְּמַגִּין דִּיקָא, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהַיִּצָר הָרַע מִסִּית וּמִדִּיחַ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת. וּבְאֵמַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (לְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תִשְׁעָא): מַה נִּחְלִים הִלְלוּ בְּגֵי-אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָם פִּיּוֹן שְׁהֵם טְמֵאִים, וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוֹרִים, כִּף בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשֵׁיאוֹת, בְּגֵי-אָדָם נְכֻנְסִים לְתוֹכָם כְּשֵׁהם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מִצְוֹת. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפִיל דִּיקָא בְּמַגִּין, וְאֵל יִסִּיתְךָ הַיִּצָר הָרַע כְּאֵלוֹ בְּגֵי-אָדָם מְבַלְבְּלִים אוֹתְךָ, זֶה רַק עֲוֹנוֹתֶיךָ מְבַלְבְּלִים אוֹתְךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תִרְנַט): כָּל שְׂאִינוֹ נְכֻנְס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִינוֹ נְכֻנְס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְּתַפִּיל בְּתוֹכוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאֵלוֹ מְתַפִּיל בְּבֵית-הַמְּקֻדָּשׁ, שְׁנֵאֲמַר (יְחִזְקֵאל י"א, טז): "וְאֶהְיָ לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט".

אַשֶׁר כט תתיד — כט תתטו בַּנְחַל שיז

וְלִכְּנָן רָאָה לְהַכְלִיל בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶפְשֶׁר שְׁתּוּכְלִי לְקַבֵּל עַל
עֲצֻמְךָ לְנַהֵל מְסַגֶּרֶת מְעוֹן לְנִשֵּׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלֵא עוֹבְדוֹת, זֶה
יְהִיָּה לָנוּ חֶסֶד גָּדוֹל מְאֹד, בְּיָדַי מְדַבֵּר בְּתִשְׁלוֹם, כִּי בְּמְעוֹן הַקָּיִם
אִי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל רַק מֵאֵלוֹ הָאֱמָהוֹת שְׁעוֹבְדוֹת, וְכֵן מֵה שְׁמִמְלִיצִים
עוֹבְדִים סוֹצִיָּאֵלִים, וְזֶה יְהִיָּה לָנוּ חֶסֶד גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
שְׁיִהְיֶה טוֹב לְכָל נִשֵּׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה יְהִיָּה חֶסֶד שְׁתַּקְּחִי אֶת זֶה
בְּיָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא נוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת
אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

אֵל תְּדַאֲגִי, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָנוּ

מורות לשנה הבאה, ואת לא צריכה להשבר מפל דבר קטן, אדרבה ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, וזה חסד מהקדוש-ברוך-הוא, איך אנחנו מנהיגים קהלה בדרך גס ופלא, שאף אחד אינו יכול לתאר ולשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי שתקח את העבודה, מה השאלה, הרי זה יכניס לך פרנסה טובה.

אודות לנסע אל ההרים בקיץ, באמת הוא נסע אתי לראות מקום, ורצה לקנות את זה, אבל היה זה חרבה, ממש מפלת, ולבסוף התחרט, ועוד חזון למועד.

כתבתי לה מכתב עוד ביום ששי, מהיום תראה לרשם לי קבלה על כל המכתבים בעת שאתה מקבל, פי הרבה פעמים נתקעים מכתבים וחבל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי, זְקִירֵי ...
נְרוּ זְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּוִדְאֵי רְצִיטִי שְׁתִּלְמַד עִם הַחֲתָן ... נְרוּ זְאִיר הַכֹּל, הוּא בְּחוֹר
תָּמִים וְטוֹב לֵב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת, פִּי לְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין חֶקֶר.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל מְאֹד, שְׁאֹמֵר לְפָנָי הַסְתַּלְקוֹתוֹ:
מָה לָּכֶם לְדַאֵג, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, אֲשֶׁרנִו מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמָה
נַעֲשִׂים גּוֹרְלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ בְּשִׁבְלֶךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבּוֹדְאֵי רְצִיטִי לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָתְךָ, אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה? אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַפֵּן עֲצָמֵי מִפְּנֵי
הַסִּמְ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ.

רְאֵה לְלַמֵּד עִם ר' ... נְרוּ זְאִיר, אֶת כָּל הַלְכוֹת וְכָל מָה שְׁשִׁיף

לְחַתּוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ, כִּי יֵשׁ פֶּמָה עֲנִינִים,
שְׂמָאד מָאד נַחוּץ שְׁתִּלְמַד עִמוּ, הָעֵקֶר תִּתְחַזַּק וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תחית.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, טוֹעֵן, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים
שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד, אֲנִי מְנִיתִי אוֹתוֹ לְהַמּוֹלִיךְ וּמִבִּיא בְּעֵינַיִן
הַדִּירָה, וְכֵן בְּעֵינַיִן הָאוֹלָם, וְלָכֵן הוּא לֹא צָרִיךְ שְׂתַף, וְלָכֵן רְאֵה
לְמַחֵל לִי, אוֹ שְׁתַּצִּיחַ מֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, אוֹ שְׁתִּמְסַר אֶת הַכֹּל בְּיָדוֹ,
כִּי הוּא הִיָּה עַד עַכְשָׁו אֶצְלִי אֲמִין בְּיוֹתֵר, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהוּא
יִמְשִׁיךְ גַּם הַלָּאָה אֶת הַנְּהוּל לְבַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ו סִינן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּכַרְפַּת "מְזֶל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדַת
בְּתֶךָ. בְּנֻדְאֵי תַתֵּן אֶת שְׁנֵי הַשְּׂמוֹת: ... כְּפִי שֶׁהִיָּה שְׂמָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּפִרְנֹסָה קְלָה, וְתִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"ו סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רואה, שאתה כבר יכול לנסח נסח יותר יפה ממני, לדעתי, הוא בן צריף לקבל את המכתב, כי אחרת הוא לא יעזב אותך, אבל אם אתה ואשתך מרגישים שזה מאד חריף, אני עדיף לחכות עד שאני בא, ואז אדבר עמו ואסביר לו.

חסדי השם יתברך, שבוע הבא יהיו לנו כמה שמחות בקהלה, בן ירבו השמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ז סיון ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מאד מאד שמח במה שכתבת לי, שעדיין אתה מחזיק בתמך, ואתה זוכר מה עבר עליך וכו', וכן אל מה זכית על-ידי "היכל-הקדש", וגם אני מאד מצטער, שהזכרת לי מה שרק עבר על בנך ... גרו יאיר, מה שסבל בשביל זה, אבל דא עקא, שחבל שהוא שוכח מה עשיתי בשבילו, בגיל שלו רב רבא הם עדין יושבים בשיבות וחוטאים וכו', והוא כבר אבא עם שני ילדים, ועוד מעט יהיה שלישי, ואיך מפליט מפיו מפעם לפעם איזה דבור, ויש לי צער מזה.

על-כל-פְּנִיִּים צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵין עֲצָה אַחֶרֶת,
רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכַח עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שְׁכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְלוֹנְנִים
שֶׁהִמְקִינָה אֵינָה נִקְיָה, וְכֵן הִגִּיעַ לָנוּ מִכְתָּב שֶׁל מְשֻׁרָד הַבְּרִיאוֹת, שָׂאֵם
לֹא יִהְיֶה נְקִי, עֲלוּלִים לְסִגּוֹר אֶת זֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיַעַן
לָךְ, אֲשֶׁר מְרַאש־חֲדָשׁ תַּמּוּז תִּמְסַר אֶת זֶה לְהַאֲבִיבךָ ... גֵּרוּ יֵאִיר, כִּי
הֲלֹא הוּא מִמִּילָא מְנַקָּה, שְׂיִקַּח גַּם אֶת זֶה, וְכֵף יִהְיֶה מְבֹטָח שֶׁתִּהְיֶה
מְקוּה נְקִיָּה, מֵה לָנוּ וְלַצָּרוֹת הָאֵלוּ עִם מְשֻׁרָד הַבְּרִיאוֹת, וְהִחַכְּם
עֵינָיו בְּרַאשׁוֹ.

שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב לְ... גֵּרוּ יֵאִיר, וְ... גֵּרוּ יֵאִיר, אֵינִי רוֹצֵה שֶׁתִּמְסַר
לוֹ אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן אַל תִּמְסַר, כִּדְבִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה בֵּינֵיהֶם מַחְלָקָת.
תִּאָּמֵן לִי, שְׂאֵנִי כָּל-כֶּף טְרוּד בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וְאֵין לִי זְמַן לְקַטְנוּנֵיזוֹת
הָאֵלוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁלַח, כ"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֲנִי נֹצֵרְךָ לְהִלְוָאָה לְתַקוּפַת זְמַן, וְשִׁמְעֵתִי מִיַּדִּינֵנוּ ... גֵּרוּ
יֵאִיר, שְׂאֵתָה יָכוֹל לְהִלוּוֹת לִי סֶךְ שְׁמוֹנֶת אֲלָפִים ש"ח, וְהִנֵּה אֲנִי
נִמְצָא בְּצָרָה שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְלוּוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶפְשֶׁר
שֶׁתְּלוּינִי עַד הַזְּמַן שֶׁתִּסְכְּמוּ בֵּינֵיכֶם, וְהִנְנִי עָרֵב עַל הַהִלְוָאָה.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּיָדַי אֲשַׁלַּח אֶת בְּנֶךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא אֵינוֹ מְסַפֵּר לִי מַה הוּא צָרִיךְ, וְלָכֵן אֵל תְּדַאֵג, הַיּוֹם יֵצֵא מִקֶּדֶם וְיִקְנֶה לְעֶצְמוֹ.

הַעֲקֵר שְׂתַמִּיד נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְאִם יִהְיֶה חֲדָשׁוֹת אֲצִל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּכְתֹּב לִי, כִּי הֵם כָּבֵר מְצַפִּים כָּל שְׁעָה וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַתְּרֵבִינָה הַשְּׂמַחוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבֵין כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ז סיון ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

טוֹב מְאֹד עָשִׂיתָ, שֶׁהַעֲתַקְתָּ אֶת הַדְּרָשָׁה שְׁלִי שְׁאִמְרָתִי בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְתַעֲבִיר אֶת הַמָּסֶר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אִךְ הָעֲקָר מַה שְּׁחָסַר שָׁם לְשִׁים אֶת הַדְּגֵשׁ, שְׁאִין לְשׁוֹם בְּרִיָּה רְשׁוֹת לְוִמֵר אַחֲרַת מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אִם הוּא נִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וּמִכָּל שֶׁפֶן מִי שֶׁהוּא מְתִימֵר וְאוֹמֵר שֶׁהוּא מְנַהֵג, אִיךָ הוּא יְכוֹל לְצִאת נֶגֶד הָעֵנָן שֶׁל לְנוֹסֵעַ לְאוֹמֵן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, מִפְּנֵי שְׁבִאוֹמֵן יֵשׁ פְּרִיצוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּאֵלוֹ סְבִיב ה'בֵּית־הַכְּנֶסֶת' שְׁלָהֶם אֵין פְּרִיצוֹת, לְכוּ רַק רְחוּב אֶחָד סְבִיב, שְׁשֵׁם מְבֹנָה עֲנָקִי שֶׁל מְשָׁרְד הַחֲנוּפָה, וּמִסְתוֹכְבוֹת פְּרוּצוֹת בְּפְרִיצוֹת נוֹרָאָה מְאֹד, בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּאוֹמֵן, וְאִם כֵּן אוֹלֵי אֶסוּר לְהַכְּנִס

גם לקבוץ שְׁלֵהֶם? ! אוי לוֹ לְמִי שְׁיָכוֹל לְצִאת בְּחָרֵב וַחֲנִית נֶגֶד הַנְּסִיעָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אוי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה — לְמִי שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, וּמֵאִיזוֹ סִבָּה שָׁרַק לֹא תִהְיֶה, הוּא מְעַכֵּב מִלְּנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשָׂעָה שָׂרְבָנוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שְׁכַל הָעֲנָיִן שְׁלוֹ זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהוּא רָצָה שֶׁנִּבְּוֹא אֵלָיו לְאוֹמֵן דִּיקָא, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר, הָאֵם לֹא חֲסֵר פְּרִיצוֹת בְּאֲשֶׁר־וֹד, או בִּירוּשָׁלַיִם, או בְּבִנְי בְּרַק, או בְּשָׂאֵר מְקוֹמוֹת, הָאֵם אֵין פְּרִיצוֹת בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, בְּאַנְגְלִיָּה, בְּבֶלְגִיָּה וְכוּ', וּבְשָׁבִיל זֶה נִמְנַע אֶת עֲצָמָנוּ מִלְּבּוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה? ! עַל נִקְדָּה זֹאת אַתָּה צְרִיף לְדַבֵּר! רֹאשׁ הַשָּׁנָה גְּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא קָבַל אֶת זֶה מִתַּנְּה מֵהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, מִי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ, שְׂיִוְצִיא כְּרוֹז שְׂיִבּוֹאוּ אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְן אֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם כַּח לְמַנַּע מִלְּנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וּמָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים לְבִסּוּף? אֵלּוֹ הַחֲצוּפִים, הֵם הֵם הַכְּלָבִים הַמוֹנְעִים מִלְּבּוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְלָמָּה אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם כְּלָבִים? כִּי כָּף אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'): מִי שְׂפָגַם בְּבְרִית, אֲזִי הָעֲזִי פָּנִים מִבְּלָבָלִים לָהֶם אֶת הַתְּפִלָּה, וְהֵם בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיה נו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", וְלִכְן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מִכְּלָבִים. וְהִנֵּה יְדוּעַ, שְׂצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל הוּא מְקוֹם הַתְּפִלָּה, שְׂשֵׁם גְּנוּז וְטָמוּן הַבַּעַל תְּפִלָּה, וְעַכְשָׁו מִי שְׂמוֹנֵעַ אֶת הַזִּוּלַת מִלְּבּוֹא אֶל מְקוֹם הַתְּפִלָּה וְאֵל בַּעַל הַתְּפִלָּה, הוּא לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר אֲלֵא כְּלָב וְעַז פָּנִים, וְאֲנִי חֲזַק בְּזֶה שְׂאֲנִי אוֹמֵר, וַתִּהְיֶה לָּאֵל, אֲנִי לֹא מִפְּחָד לֹאֹמֵר אֶת הַאֲמַת, יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְלִכְן עַל נִקְדָּה זֹאת אַתָּה צְרִיף לְשׁוּם דְּגִשׁ, כִּי יִתֵּן לִי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַחַיִּים, בְּשִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים הָאֵלוֹ: תַּמּוּז, אָב, אֱלוּל, אֲנִי אַעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה שְׂעוּד לֹא הִיָּתָה, שְׂיִבּוֹאוּ מֵה שְׂיִוְתֵר אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְדִיקָא אֵל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח, כִּי אִם אֲנִי רוֹאֶה שְׂהַכְּלָבִים שְׂהֵם הָעֲזִי פָּנִים, כְּל־כָּף חוֹרָה לָהֶם שְׂבָאִים מַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח, אֲזִי אֲנִי אָבִיא יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא, כִּי אֶת הַכְּסָף שֶׁל הַסְּפָרְדִים הֵם רוֹצִים וְצְרִיכִים, וְעוֹבְדִים עֲלֵיהֶם, אֲבָל אֶת הָאֲנָשִׁים לֹא צְרִיכִים, אוי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, לְדַעֲתִי, אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂיָכוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל,

כּי כּל הַעֲנִין שׁל רַבּנוּ ו"ל הִיָּה — לְקִרְבֵּי אֶת כּלֵּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר רַבּנוּ ו"ל: אֲנִי יִכּוֹל לְקִרְבֵּי אֶת כּל עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ אֶת אַמּוֹת הָעוֹלָם, אֲנִי יִכּוֹל לְהִבִּיא סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן אָמַר, שְׁפִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי תְלוּיִים כּל הָעוֹלָם כּלוּ, וְלִכֵּן אֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה רְשׁוּת לְמַנַּע אֶת הַשָּׁנִי, וְאִם הוּא מוֹנֵעַ — הוּא סֵתֵם כְּלָב, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא מִפְּחָדִים מִכְּלָבִים.

אוֹדוֹת ... גֵּרוּ יָאִיר, אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל, אִם הוּא לֹא רוֹצֵה, הוּא לֹא רוֹצֵה, וְאִם לֹא יְדַבֵּר אַתָּה, מָה אַתָּה יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת, אֲזַ אַתָּם לֹא תִהְיוּ מִחֲתָנִים...

וְאוֹדוֹת ... גֵּרוּ יָאִיר, הוּא כָּתַב לִי, שֶׁהוּא מוֹכֵן לְהַעֲבִיר אֶת הַחֲלוּף מִים בְּמִקְוֵה אֶל ... גֵּרוּ יָאִיר, וְהוּא מוֹסֵר אֶת זֶה בְּכִבּוּד גְּדוֹל, וְאֶדְרָבָה הוּא רוֹצֵה עוֹד לַעֲזֹר בְּזִמְן הַפְּנוּי שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוּם בְּעֵינָי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְבֶּה שְׂמֵחוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִם יֵשׁ כָּבֵר חֲדָשׁוֹת אֶצֶל ... תַּחֲתֶיהָ, נָא לְהוֹדִיעַ לִי.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כּט תּתּכּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁלֹחַ, כ"ז סִיּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוֹת וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא תֵאָרֶת מִיָּמֶיךָ, אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת, כּי רַק עֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, כּי בַעֲת צָרָה נִכְרַת גְּדֻלַּתוֹ שֶׁל

יהודי, איך הוא מתחזק, אם היית יודע מה שעבר עלי בעשרת הימים האחרונים, לא היית מאמין שבן אדם ילוד אשה יכול לסבל סבל כזה, ואני לא מגזים כי הוא זה, ואל תאמר — אבל דבר כזה שיש לי, זה לא עבר עליך וכו' וכו', אני מאחל רק לעמלקים, ימח שם, מה שעבר עלי.

אם זכינו להתקרב לרבנו ז"ל, אנחנו צריכים לצית את רבנו ז"ל לכל ארך הדרך, אפלו עד מסירות נפש, וזו נקראת התקרבות לרבנו ז"ל. אתה יודע, שאותי נדו כבר לפני עשרים וארבע שנים כמה פלבים ועזי פנים הנקראים 'מנהיגים', או אספסוף זו סנהדרין, כמאמר ז"ל (תנחומא בהעלותך), רואים שגם ביניהם היו אספסוף, ואני לא מתפעל מהם, מי הם בכלל?! אני לא צריך רק את רבנו ז"ל, ואת רבנו ז"ל לא מוצאים לא ב... ששמה מנח הפסא, אבל רבנו ז"ל לא נמצא שמה. וידוע הספור, שפעם בא אחד מאנשי שלומנו אל מוהרנ"ת ז"ל, ואמר לו בהתפארות: "לי יש את הפפה של רבנו ז"ל", כי הוא קבל דרך אחת מבנותיו של רבנו ז"ל, ששלים לה כסף. ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל: "לך יש את הפפה של רבנו ז"ל, אבל לי יש את הראש של רבנו ז"ל". אותו דבר — הם מתפארים שיש להם את הכסא של רבנו ז"ל, ואני מבטיח לכל העולם, ששם רבנו ז"ל לא נמצא, תהלה לאל, אצלי נמצא רבנו ז"ל. כי רבנו ז"ל נמצא איפה שלומדים את הספר שלו.

לגבי מה אני כותב לך את זה? כי לדעתי, מי שרוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, ורוצה להקרא על שמו, הוא צריך להיות מוכן, שלא רק בעולם הזה יהיו בדלים ממנו אלו שנקראים אנשי שלומנו, אלא אפלו בעולם הבא לא ירצו להכניס אותו בהיכל של רבנו ז"ל, והוא גם כן לא צריך להתפעל, הוא צריך להיות חזק בדעתו, שהוא נשאר אצל רבנו ז"ל בכל מחיר, הוא ציית את רבנו ז"ל בכל מחיר שיהיה. ולכן אם רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), שדוד המלך התפאר ואמר: "בצר הרחבת לי", שבתוך הצרות מצא הרחבות, וכך צריך כל יהודי להתנהג, אפלו שמסבב בצרות וביסורים, צריך למצא רק את ההרחבות, אבל צריכים לחיות עם

זֶה. וְאִיךָ אָמַר מוֹהַרְנֵיךָ וְ"ל לְתַלְמִידָיו אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו: "אֲנִי
 כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבֵּנוּ וְ"ל, הִשְׁלַכְתִּי אֶת מַחִי וְדַעְתִּי לְגַמְרִי, רַבֵּנוּ
 וְ"ל אָמַר דְּבוּר — עוֹד קָצַת מַח, וְעוֹד קָצַת דַּעַת, עוֹד דְּבוּר —
 עוֹד קָצַת מַח וְעוֹד קָצַת דַּעַת". וְלָכֵן אִם רַבֵּנוּ וְ"ל גִּלָּה לָנוּ עֲצָה
 כְּזוֹ — לְמַצֵּא בְּתוֹךְ הַצְּרוֹת הַרְחֻבוֹת, כֶּף צְרִיכִים לְחַיּוֹת. וּבִקְאֻמַּת
 אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים אֶצְל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁחִי עִם זֶה, כְּמֵאמָרָם וְ"ל (יְרוּשָׁלַּיִם
 תַּעֲנִית, פֶּרֶק ב', הַלְכָה ט'): אָמַר דְּוֹד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: כָּל צָרָה
 שְׁהֵייתִי נִכְנָס לָהּ — אַתָּה הֵייתָ מְרַחֵבָה לִי, וְנִכְנַסְתִּי לְצָרְתָהּ שֶׁל
 בֵּת שָׁבַע — נִתְּתָ לִי אֶת שְׁלֵמָה, וְנִכְנַסְתִּי לְצָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל —
 וְנִתְּתָ לִי אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. כִּי כֶּף צְרִיכִים לְהַחְיּוֹת אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל
 דְּבַר וְדְבַר, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר!

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
 וְהַמְרִירוֹת שֵׁשׁ לִי בְּכָל פַּעַם, וְזֶה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַסְבִּיר לְאַחֲרִים,
 כָּל כְּלִי רַק לְעֲשׂוֹת טוֹבוֹת לְכַנִּי-אָדָם, וְכָל כָּלָם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם רַק
 לְצַעַר אוֹתִי, וְלַעֲשׂוֹת הַפֶּה רְצוֹנִי, וְלִמְרֹד בִּי, וְלִהְיוֹק לִי, וְלִהְתָּרִיב
 מִה שְׁבִנִּיתִי וְכוּ' וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא מֵתַפְעֵל, אֶלָּא מֵתַחִיל
 עוֹד פַּעַם מִחֲדָשׁ, כִּי לִי אֵין רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה שֶׁהוּא
 יִתְבָּרֵךְ רוּצָה — כֶּף יִהְיֶה, יֵשׁ זְמַנִּים שֶׁכָּלָם עוֹמְדִים נִגְדֵי כַחוֹמַת
 בְּרוֹז, וְאִם אֲנִי אוֹמֵר כָּלָם — זֶה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֶפְלוֹ הַכִּי
 הַכִּי קְרוֹבִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא נִשְׁבֵּר, אֲנִי בּוֹרַח אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לִי. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב,
 תְּהִלִּים כ'): מִתּוֹךְ צָרָה רוּחָה, שֶׁנֶּאמַר: "וַעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה
 יוֹשַׁע"; פַּעַם בְּאֵתִי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְיָשַׁב בְּצַד
 יְהוּדֵי בִשֵׁם יַעֲקֹב, וְצַעֵק וּבְכָה לְעַצְמוֹ: "וַעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב",
 "וַעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב", וּבְכָה מְאֹד מְאֹד וְחֹזֵר עַל מַלְיָם אֵלּוּ יוֹתֵר
 מֵאֲלֶף פַּעְמִים, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁצַּעֵק: "וַעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב" בְּלִשׁוֹן
 גְּנִיחָה וְאֲנַחָה — סִיִּם בְּלִשׁוֹן נְחֻמָּה: "וּמִמֶּנָּה יוֹשַׁע", "וּמִמֶּנָּה
 יוֹשַׁע", וּכְשֶׁגָּמַר אֶת תְּפִלָּתוֹ וּבְכִיתוֹ, נִגְשָׁתִי אֵלָיו לְשָׂאֵל — מֵה זֶה

וְעַל מַה זֶה, אוֹלֵי אֲנִי יְכוּל לַעְזוֹר לוֹ? אֲזַי סִפֵּר לִי, שֶׁהַשְּׂקִיעַ עֲשֶׂרֶת
 אֲלָפִים דּוֹלָר בְּאַיִזָּה עֶסֶק, וְגִזְלוּ לוֹ אֶת כָּל הָעֶסֶק! וְאֲנִי לְצַעְרֵי הָרֶב, יֵשׁ לִי נִסְיוֹן מֵרַמָּה עִם צְרוּת וְיִסּוּרִים, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁלֵּם אֶת זֶה
 עִם בְּלִינֵי דּוֹלָרִים, וְהִיא בְּעֵינַי צָחוּק מַה זֶה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים דּוֹלָר?
 עַל זֶה צְרִיכִים כָּל־כֶּף לְבַכּוֹת בְּבִכּוֹת עֲצוּמוֹת? ! מַה שְּׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ
 יוֹם אֶחָד צְרוּת יִשְׂרָאֵל, שְׂבוּכִים לִי אֲנָשִׁים — זֶה חוֹלָה עִם גְּדוּל
 סְרָטְנִי, לְזֶה אֲשֶׁתּוֹ חוֹלָה עִם סְרָטֵן, לְזֶה בֵּן חוֹלָה עִם סְרָטֵן, לְזֶה
 בַּת חוֹלָה עִם סְרָטֵן, וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רַעִים, כָּל מִינֵי
 עֲנִיּוֹת, אֲנָשִׁים שׁוֹשְׁפֶטוּ לְבֵית סֵהָר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲנָשִׁים מְכִים,
 נָשִׁים מְכוּת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר רַק לְשִׁמְעַת אוֹתָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מִפְּלִדָּה
 אוּ מִבְּרָזֵל, וּפְהָ אָדָם בּוֹכָה, שְׂגִזְלוּ לוֹ אֶת כָּל הָעֶסֶק שֶׁשָּׁוָה סְכוּם
 שֶׁל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים דּוֹלָר, וְזֶה הִיא אֲצִלִּי פֶּלֶא. אֲבָל דְּבַר אֶחָד לְמַדְתִּי
 בֵּן מֵהַתְּמִימוֹת שֶׁל זֶה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכְּשֶׁהִיא בְּצָרָה, יֵשֵׁב בְּפִנְיָה
 וּבִכָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: "וְעַת צָרָה הִיא לִיעֶקֶב", "וְעַת צָרָה הִיא
 לִיעֶקֶב", וְאַחֲרֵי־כֵן נִחַם אֶת עֲצֻמוֹ: "וּמִמֶּנָּה יִוָּשַׁע". וְלִכֵּן, לְדַעֲתִי,
 גַּם אֲתָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, לְמִצַּא הַרְחִיבוֹת בְּתוֹךְ הַצְּרוּת, אֲבָל לֹא
 לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא מְסַכְּנָה, וְאִף שֶׁתִּגִּיד שֶׁהִיא
 מְעַצְבֶּנֶת אוֹתְךָ, אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ — תִּרְאֶה לִי אֶחָד בְּעוֹלָם, שְׂאִין
 אֲשֶׁתּוֹ מְעַצְבֶּנֶת אוֹתוֹ, הִרִי שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ אָמַר (קִהְלֵת ו, כח): "אָדָם
 אֶחָד מֵאֵלֶּף מְצֵאתִי, וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מְצֵאתִי", וְאִם הוּא, שֶׁהִיא
 חֶכֶם מִכָּל הָאָדָם אָמַר דְּבַר כְּזֶה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מַה נֹּאמַר
 אֲנַחְנוּ? ! וְלִכֵּן אִם בָּאָה עֲלֶיךָ צָרָה, לֹא צְרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים
 עַל הָאִשָּׁה, כִּי הִיא מְסַכְּנָה, הִיא בְּעֲצָמָה סוֹבְלָת. וְאֵת הַכָּלֵל הַזֶּה
 צְרִיכִים לְזַכֵּר, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרֶב, יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה גִטִּין, וְאֲנִי רוֹאֶה
 אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינַי, וְאֲנִי יְכוּל לְהַצִּיל אֶת זֶה, אֲבָל לֹא מְצִיתִים אוֹתִי.
 וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, עַכְשָׁו שְׂבַת
 נִכְנָסָה, תְּהִיָּה שְׂמִיחַ כָּל הַשְּׂבַת, תִּרְקַד בְּשְׂבַת, תְּהִיָּה שְׂמִיחַ בְּשְׂבַת,
 וְאֵל תְּהִיָּה בְּכַעַס בְּשְׂבַת, כְּמוֹ שְׂכָתוּב בְּזוֹהַר (תַּקּוּנִים תַּקּוּן מח) עַל
 הַפְּסוּק (שְׁמוֹת לה, ג): "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּמוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׂבַת",
 שְׂזָה סוֹבֵב עַל הַכַּעַס, שְׂבִשְׂבַת אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּכַעַס, אֶפְלוּ אִם אָדָם

בְּכַעַס בְּאִמְצַע הַשְּׂבוּעַ, אֲבָל בְּשֵׁבֶת צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס.

לְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּרְחַם עַל עֲצֻמְךָ, אֵל תִּפְגַּס בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי, תִּרְחַם עַל אֲשֶׁתְךָ, אֵל תִּכְנִיס אוֹתָהּ בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי. וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, שְׁאֲסוֹר לְהִכְנִיס אֶת בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר לְדַפְאוֹן, עֲכָשׁוּ זֶה לֹא הִזְמַן לְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר, עֲכָשׁוּ צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אוֹתוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שְׁעַקֵּר הַתּוֹכְחָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ הֵיטָה בְּאַהֲבָה, תִּתְאָר לְעֲצֻמְךָ, מֹשֶׁה רַבְּנוּ מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה — אֵינּוּ אוֹכֵל, וְאֵינּוּ שׁוֹתָה, וְאֵינּוּ יֹשֵׁן, אֲשֶׁר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין, מִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִבְיֵא אֶת הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יוֹרֵד, וּמָה עָשׂוּ? עָשׂוּ עֵגֶל, אֵיזוֹ בּוֹשָׁה, אֵיזוֹ חֲרָפָה, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֵׁבֶת פֹּט.): עֲלוּכָה כֹּלָה שְׁזַנְתָּה תַּחַת חֲפָתָה, אֲזוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ הָיָה צָרִיף לְצַעֵק "הוּי גֵּיווּאֵלֶד", אַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא לֹא עָשָׂה אֶת זֶה, רַק אָמַר: 'עֲדִין חֲבִיבוֹתָא גִבִּין', הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, שְׁזֶה הַכְּרוֹז הַנִּפְלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כֹּלָל, אֵיזָה יִפִּי שֶׁל דְּבוּרִים, אָדָם נִמְצָא בְּמִצְבַּ הַכִּי קָשָׁה, שְׂבוּר וְרָצוּץ, מְדַכָּא וּמְיֹסֵר מִעֲצָמוֹ וּמֵאַחֲרִים, מֵאַשְׁתּוֹ וּמֵהִילָדִים שְׁלוֹ, בָּא הַרְחַמֵּן הָאֱמֵתִי, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזָכָה לְהַשִּׁיג אֶת רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, אֲשֶׁר אֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, מַה שְׁלֵא הַשִּׁיג שׁוּם צְדִיק בְּעוֹלָם, וְאוֹמַר: "אֵל תִּתְיָאֵשׁ", "לָמָּה לְהִתְאַבֵּד", "אֵל תְּדַאֵג", "תִּתְיָהּ שְׁמַח", "שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ", "רְפוּאָה שְׁלָמָה", "הַחֲלָמָה מְהִירָה", אֵיפֹה בְּעוֹלָם בְּמִשְׁךָ פֶּל הַדּוֹרוֹת שְׁמַעְנוּ צְדִיק מְכָרִיז כְּרוֹזִים כְּאֵלוֹ לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְמִקּוּם לְנִשְׁק אֶת עֶפֶר כַּפּוֹת רַגְלָיו, עוֹד זוֹרְקִים לוֹ אֲבָנִים בְּרֵאשׁוֹ. וּבְאַמַּת כֶּף קָרָה לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ, שְׁאָמַר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁמוֹת יז, ד): "וְעוֹד מְעַט וּסְקָלוּנִי", וְזוֹ לֹא הֵיטָה מְלִיצָה, אֵלָּא כֹּל אֶחָד הִבְיֵא שְׁקִית עִם אֲבָנִים לְזֹרֵק עַל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, הַתּוֹרָה הִיא לֹא סְפוּרִים וּמְלִיצוֹת, אִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ צַעֵק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: עוֹד מְעַט וּסְקָלוּנִי, כֹּל אֶחָד בָּא עִם שְׁקִית מְלֵאָה אֲבָנִים, וְלָמָּה מְגִיעַ לוֹ דְּבַר כְּזֶה? מִפְּנֵי שְׁהוֹרִיד לָהֶם אֶת הַמָּן?! הוֹצִיא

אותם ממצרים? ! הביא להם את התורה? ! רואים איך שאדם צריך להתחזק בזה העולם, וכל זה אני מאריך לך, פן ואולי כבר תלמד לקח בחיים איך להתחזק מעמד ולא להשבר, זו לא עצה מכל דבר להיות כל-כך שבור, לא בתנם שזה לפני כמה שנים הפסקתי אותך מלכתב ספרים, כי אם כותבים ספר, צריכים להתחזק בזה במליון אחוז, ואם לא הוא כזבן, כי אם אדם כותב משהו, הוא צריך להתחזק במה שהוא כותב, ומנסים אותו מהשמים, פשוטו כמשמעו, אם הוא אחוז במה שהוא כותב, ואני יכול להעיד לך, שמנסים את מי שכותב התחזקות לזולת כמו שמנסים, רחמנא לישזבן, שלא תדע מצרות, איך נסו אותי ואיך מנסים אותי, אבל דבר אחד אני חזק — את הקדוש-ברוך-הוא אני לא אעזב בכל מחיר, כי סוף כל סוף אני צריך לחזור אליו, ומה שיך לרחק אותי ממנו יתברך. ואת רבנו ז"ל אני לא אעזב, כי הוא חיותי, ואף שכל הכלבים נובחים — "אתה לא שיך לרבנו ז"ל" — מה בכך? אין לי עסק אתם, שינבחו, אני יודע שהם כלבים, ושפת הכלב זה מקל, כי ממקל הכלב מפחד. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שהתורה היא מקל, כשאדם לומד הרבה תורה, בזה הוא מכניע את הכלבים. ובפרט כשאדם מתמיד בששה סדרי משנה, אין דבר יותר גדול מזה.

הארכת לי קצת, אבל תאמין לי, שאני יכול לדבר אתך עשרים וארבע שעות בלי הפסק, ויצא מכל הדבורים ספר עב כרס. בזה העולם אסור להשבר, מנסים את כל אחד ואחד.

מוהר"ת ז"ל תמיד היה מחזק את בנו ר' יצחק ז"ל. פעם כתב ר' יצחק מכתב לאביו, שממירים לו את חזיו וכו'. ענה ואמר לו מוהר"ת ז"ל: תאמין לי, בני, שממירים לכל אחד את החיים, אותי כבר מררו הרבה מאד.

אין לתאר ואין לשער מה שמוהר"ת ז"ל סבל בחיים עניות ונדחקות, רדיפות, צער גדול בנים, ואחר-כך מהילדים שלו, והיו לו ששה ילדים, ששה סדרים — כל אחד סדר אחד, וידוע, שבכל

סֵדֵר יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְסֻכָּתוֹת, וּבְכָל מְסֻכָּתָא יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים,
כִּף עֶבֶר עָלָיו. וְלִי זְמַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשֶׁה יְלָדִים — כַּנֶּגֶד
חֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תוֹרָה, וְכָל אֶחָד הוּא כַּנֶּגֶד חֲמֵשׁ אַחֵר, וּבְכָל חֲמֵשׁ יֵשׁ
עֶשֶׂר אוֹ שְׁתֵּים-עָשָׂר פְּרָשִׁיּוֹת, וּבְכָל פְּרָשְׁיָה יֵשׁ עֶשְׂרוֹת פְּסוּקִים
וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּיךָ יִכְנָסוּ בְּךָ
הֵיטֵב הֵיטֵב, וְתַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׂמַחְכָּה עָלֶיךָ? !
עַם כָּל זֹאת אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה, לְהִיּוֹת בְּטֹל וּמְבֹטָל
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ,
וְתַחַדְשׁ כַּנְּשֵׁר נְעוּרֶיךָ. וְתַתְּחִיל לְשַׂמַּח אֲנָשִׁים שְׂבוּרִים וּרְצוּצִים, וְזֶה
יְהִי שְׂכָרְךָ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו'):
עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין — לְהִשְׁכִּיל אֶת אַחֵרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט תתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ז סִינּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיךָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

וְתֵאֱמִינִי לִי, שְׂמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי מַה שְּׂעוּבֵר עָלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם,
עַם כָּל זֹאת אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אַתֶּם רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשַׂמַּע אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשִׂיחָה כְּבֹר שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּתוֹךְ
הַבַּיִת.

כְּתַבְתִּי לְבַעֲלֶךָ מִכְתָּב אָרוֹךְ, וְרָצִיתִי שְׂגַם אֶת תְּקָרְאִי אֶת

הַמְּכַתֵּב, אֵף שֶׁזֶה לֹא כָּל־כֶּף נֹגֵעַ לָךְ, אַבְּל אֲנִי חוֹשֵׁב שִׁיכוּלִים
הַרְבֵּה לְלַמֵּד מֵהַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תתכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר־שְׁלַח, כ"ז סִינ׳ ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁישׁ לִי
אֵלֵיכֶם, שְׂאַתֶּם זְכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁפָל זְמַן שְׁהָאֲדָם חִי,
הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, פִּי
כָּל זְמַן שְׁהָאֲדָם מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הוּא אֵינוֹ יְכוּל
לְהִסְבִּיר לְזוּלַת מַה זֶה הִהִתְקַרְבוּת אֵל רַבְּנוּ ז"ל, פִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא
מִתְּנֶה מִהֶקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּן
אֲשַׁרִּי מִי שְׂמַגְלָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת
עֲבוּדָתֵנוּ עֲבוּדַת הַקִּדְשׁ, פִּי רַבְּנוּ ז"ל הִשִּׁיג אֶת רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, שְׂעוּד לֹא הִשִּׁיג אֵף אֶחָד
בְּעוֹלָם, וְלִכְּן הוּא יְכוּל לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

וּמֵאַחַר שְׂזָכִיתֶם שְׂגִיכֶם לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל
— שְׂזָכִיתֶם לְכוּא לְגוּר בִּיבְנָאֵל, שְׂפֹה תַהֲיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל
בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה, בְּוִדְאֵי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת הַבָּאָה בִּיבְנָאֵל, וּבְוִדְאֵי רְצִיתִי לְדַבֵּר עִם שְׂגִיכֶם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מו.): שְׁלֵשׁ חֲנוּת הֵן, חֵן מְקוֹם
עַל יוֹשְׁבָיו, חֵן אִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ, חֵן מְקַח עַל מְקַחוֹ; וּבְזֶה תְלוּיָהּ
הַצְּלַחַת הָאָדָם בַּחַיִּים, וְזֶה הַלְמוּד שְׂרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, כְּמוּבָא
בְּדַבְּרָיו ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), אִם מְקַשְׂרִים אֶת הַחֲכָמָה

וְהַמְּלָכוֹת, שְׁזֶה עוֹלָם הֵבֵא עִם עוֹלָם הַזֶּה, זֶה הַתְּקַשְׁרוֹת הַח' וְהַנ',
 וּמִזֶּה גִעְשָׁה חֵן, וְזֶה תְּכִלִּית הַעֲבוּדָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם —
 לְקִשֵׁר רוּחַנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת, וְגִשְׁמִיּוֹת לְרוּחַנִיּוֹת, וְזֶה סוּד זְעִיר אֲנִפִּין
 וְנוֹקְבִיָּה, יַחֲוֵד בֵּין שְׁמַיִם לְאָרֶץ, שְׁאֶפְלוּ שְׁמֵסְתוֹכְבִּים בְּזֶה הָעוֹלָם,
 מוֹצְאִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ שְׁנִמְצְאִים בְּעוֹלָם הֵבֵא,
 מוֹצְאִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הָאָדָם זוֹכֵה לְהִגִּיעַ לַמְּדֻרָּה
 הַזֹּה, הוּא יוֹצֵא מִגְּדֵר אָדָם, וְנִכְנָס לְגְּדֵר מַלְאָךְ. וְלִכֵּן מַלְאָךְ עוֹלָה
 צ"א, וְכֵן הַנְּיָ"ה אֲדֻנוּ"ת עוֹלָה צ"א, וְכֵן יִבְנָאֵל עִם הַכּוֹלֵל וְעִם
 הַתְּבַה, עוֹלָה צ"א, כִּי פֹה בְּיִבְנָאֵל יְכוּלִים לְזוֹכֹת לְקִשֵׁר אֶת הָעוֹלָם
 הֵבֵא לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם תִּצְאוּ בְּשִׁדְהָ לְהַתְּבוּדָד, תִּרְאוּ בְּמוֹ עֵינֵיכֶם
 מִקְצֵה יִבְנָאֵל וְעַד קִצֵּה יִבְנָאֵל, אִיךָ שֶׁהַשְׁמַיִם וְהָאָרֶץ מִתְּחַבְּרִים יַחַד,
 וְזֶה הַלְּמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל — לְקִשֵׁר רוּחַנִיּוֹת אֶל גִּשְׁמִיּוֹת, וְגִשְׁמִיּוֹת
 אֶל רוּחַנִיּוֹת, וּבְזֶה יוֹכֵן הַשְּׁלֵשׁ חֲנוּת שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם:

'חֵן מְקוּם עַל יוֹשְׁבָיו' — מִי שֶׁדְּבִיק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
 תְּמִיד שְׂמִיחַ הֵיכֵן שֶׁהוּא גֵר, וּמוֹצֵא שֵׁם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא
 אֵינוֹ רוֹצֵה לְרוּץ מִמְּקוּם לְמְקוּם, וּמְקַיֵּם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ, וְיֹשֵׁב
 תַּחַת מְקוּמוֹ, וְאֵינוֹ מְתַפֵּשׂ מְקוּם אַחֵר, וּבִפְרָט מִי שֶׁזוֹכֵה לְגוּר בְּעִירוֹ
 שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, הוּא כָּל-כָּף שְׂמִיחַ, כִּי הוּא רוֹאֵה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְעַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, וּמִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן
 שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת עַצְמוֹ מִזֶּה, אִזּוֹ הוּא מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי טַעְמִים בְּמְקוּם
 שֶׁהוּא גֵר.

'חֵן אֲשֶׁה עַל בַּעֲלָהּ' — יְדוּעַ אִיךָ שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל שָׁם אֶת הַדְּגֵשׁ
 עַל שְׁלוּם-בֵּית, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בַּעֲבֻרוֹת, וּמִנְּסָה אוֹתָם
 בְּגִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְלִכֵּן הַרְבֵּה פְּעָמִים בָּאִים לְיַד פְּרוּדִים,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹ לְיַד מְרִיבוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁוֹבֵן, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת
 חֵן אֲשֶׁה עַל בַּעֲלָהּ — שֵׁיִאֵהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ.

'חֵן מְקַח עַל מְקַחוֹ' — אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ, כְּמוֹ
 שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ בְּסִפּוּר שֶׁל הַבַּעַל בְּטַחוּן, מַה שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לְעַבֵּד

הִיָּה שְׂמַח, וּבִפְרֹט פְּשָׁאֲנָחְנוּ זֹכִים לְשֶׁרֶת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וּלְהַפְיִין אֶת
 אֹרֶר רַבְּנוּ ו"ל, זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂאִין עוֹד
 שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׂגִיכֵם — תִּקְחוּ
 אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְחִילוּ לְשִׂמַח בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וּשְׂגִיכֵם
 תִּהְיוּ דְבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּתְאַשׁוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן,
 וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים בְּחַיֵּיכֶם, אִם תִּהְיֶה לָכֶם סְבָלְנוּת,
 כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי
 שְׂמִחָזִיק מֵעֵמֶד וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֹז תִּרְאוּ
 יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִין עוֹד דְּבָר
 גְּדוֹל מִהַדְּבִיקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִזֶּה זֹכִים דִּיקָא עַל-יַדֵּי
 שְׂמִחָה. וְאִיזוּ שְׂמִחָה יְכוּלָה לְהִיּוֹת עוֹד כְּמוֹ שְׂמִחַתְכֶם, שְׂהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לָכֶם, שְׂאֶחָד יִמְצָא אֶת הַשְּׂגִי, שְׂשְׂגִיכֵם נִשְׂמָה אַחַת,
 כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסה), שְׂהַנְשִׂמוֹת
 הֵן לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים נִשְׂמָה אַחַת, עֵינֵן שָׂם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
 שְׂפְעוּלָם, וְתִהְיוּ שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂגִי, וְאֵל
 תְּבוֹאוּ לְשׁוּם מְשֻׁבְּרִים, וְאֵל תִּבְרָחוּ לְשׁוּם מְקוּם, אֶלָּא אֵל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אִין לָנוּ לְאֵן לְבָרַח רַק אֵל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וְתִרְאוּ
 לְקָרֵב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְלַמֵּד יְהוּדִים אִיךָ לְהִתְקָרֵב אֵל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יַדֵּי הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂפְכָר בְּמוֹצָאֵי שְׂבֵת תִּכְתְּבוּ לִי מִכְּתָב, וְאֲנִי
 מְקוּהָ לְרְאוֹת אֶתְכֶם בְּשְׂבֵת הַבָּאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׂבֵת שְׁלוֹם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא פְּרָךְ
 קַכ"ד יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסַדֵּר עֲכָשׁוּ לְדְפוּס אֶת פְּרָךְ קַכ"ה לְהַגְדִּיל
 תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוּנִים

חֵלֶק קכד

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא כַּט תַּקְכַּט

יבָאָר, אֲשֶׁר הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז אֵין נִשְׁבָּרִים
כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר, וְיִזְרֶה לְהִתְמוּדָד עִם טְבַעְיָהּ שֶׁל אִשְׁתּוֹ, כִּי נָשִׁים הֵן
עִם בְּפָנָי עֲצָמָן.

יב כַּט תַּקֵּל

יִזְרֶה לְנִמְעָן שְׁמִכְנִיס סֶפֶר תּוֹרָה לְבֵית מְדֻרְשׁוֹ, וְיִאֲחִלוּ רַב נַחַת, וְלֹא
לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

יג כַּט תַּקְלֵא

יִיעֵץ בְּעִנְיַן מְכִירַת וּקְנִיַת דִּירָה וְכוּ', וְיִחַזֵּק מְאֹד שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל, כִּי
עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהָעֵקֶר לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית.

יד כַּט תַּקְלָב

יִחַזֵּק לִידַע, אֲשֶׁר כָּל הַנְּעֻשָׂה בְּעוֹלָם הַכֹּל בְּהִשְׁנָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִי
פְּרָטִית, וְלִכְן אֵין לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר, וְיִפְלִיג בְּעִשְׂוֹת מַעֲשִׂים
טוֹבִים לְעֻלּוֹי נִשְׁמָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבְפִרְט שְׂזוּכִים וּמְזוּכִים אֶת
הַרְבֵּים, זֶה גוֹרֵם נַחַת-רוּחַ לְמַעְלָה בְּשָׂמַיִם, וְהָעֵקֶר לְהִתְחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ
לְעֵסֶק בְּזֶה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל.

טו כַּט תַּקְלָג

יִזְרֶה שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל מִרְשָׁעִים, אֲלֵא לִפְתּוֹחַ אֶת הָאוֹלָם שְׁמִחוֹת,
וּכְמֵאמֵר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע: סְגֻלָּה לְרִשְׁעִים — לֹא לְהִתְפַּחַד
מֵהֶם.

טז כַּט תַּקְלָד

יִזְרֶה לְנִמְעָן שְׁיַצֵּא לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה לְתַשְׁלוּם הַחֹבוֹת וְהַמוֹסְדוֹת וְכוּ',
וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזְּכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׁעוֹזֵר לְבֵית-הַמְדֻרָשׁ וְכוּ'.

תְּכֵן הַעֲנִיִּים

כט תקלה יז
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַבַּעַל.

כט תקלו יח
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְצָן לְקַחַת אֶת "הַתְּאֲחָדוֹת הָאֲבָרְכִים" בְּיָדָיו, וְלִשְׁמֹר עַל סוּנוֹן מַחְלָט, שִׁיְהִיו כָּלֶם יֵרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

כט תקלז יח
 יִבְהִיר, שְׁאֵת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ אֵינוֹ בּוֹנֶה בְּשִׁבִיל עֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּלִתֵּי לְהַשֵּׁם לְבַדּוֹ, וְהַכֵּל קִדְשׁ.

כט תקלח כ
 מִכְּתָב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים בְּיַבֹּנָאֵל, בּוֹ יִחַזְקֶם עַל קִדְשַׁת הַדְּבֹר, לֹא לְטַמְאוּ בְּדַבְרֵי לְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת וְנִבּוּל פֶּה, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְתוֹךְ בֵּית־הַכְּנֶסֶת בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, אֲסוּר בְּכֻלָּל לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבֹר, כִּי בְּזֶה גּוֹרְמִים בְּיָדוֹן לְשִׁכְיִנָּה. וַיִּזְהֵר מְאֹד שְׁלֹא לַעֲשׂוֹן, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּכָבוֹד גָּדוֹל עִם כּוֹבֵעַ עֲלִיוֹן וְחִלְפִיָּה, וַיִּזְהֵר מְאֹד עַל כְּשָׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁקּוֹנֶה בְּשֶׁר שְׁאֵינוֹ לְמַהְדְּרִין מִן הַמַּהְדְּרִין וְכוּ', כִּי זֶה מְשַׁפֵּיעַ עַל נַפְשׁ הַיְלָדִים, וְעַל דַּעוֹתֵיהֶם. וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל דְּבַר זֶה.

כט תקלט כד
 יִבְהִיר כְּפָה עֲנִיִּים בְּעִנְיַן הַמְּקוּהָ, וּיִחַזֵּק מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וַיִּבְקֹשׂ לְמַסֵּר אֶת הַמְּכָתָב כְּלָלִי לְיַעֲדוֹ.

כט תקמ כה
 יִנַּחֵם הַזָּרִים שֶׁשָּׁכְּלוּ יְלָד, שֶׁהַמְּקוֹם יִנַּחֵם, וּמְחָה ה' דַּמְעָה מֵעַל כָּל פְּנִים.

כט תקמא כה
 יַעֲזֹר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזִּכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְצִיָּתוֹ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה יִסוּד דַּעַתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה וּתְפִלָּה תְלוּיּוֹת זוֹ בְּזוֹ, וַיִּסְפָּר מְעַשָּׂה, שֶׁהֵלֶךְ בְּבַחֲרוּתוֹ עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָמַד מִמֶּנּוּ הִרְבֵּה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לִידַע שְׂדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר — הַכֹּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִזְהֵר בְּבִרְכוֹת הַנְּהַנִּין, כִּי עַל־יְדֵי הַבְּרָכָה שְׁעוֹשִׂים, מַעֲלִים אֶת הַפְּרִי לְשָׂרְשׁוֹ וְכוּ', וּמַעֲלִים אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁמְגַלְגֵּלַת שֵׁם אֶל שָׂרְשָׁה הַעֲלִיוֹן וְכוּ', וְזֶה הַרְמֵז שֶׁמֵּאֲכָ"ל — אוֹתִיוֹת מִלֶּא"ף,

תִּכְן הַעֲנִינִים

וְלִכֵּן צָרִיף לְאָכַל מְאֹד מְאֹד בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְעַל כָּל חֲתִיכָה שְׂמֻכְנִיסִים בְּפֶה, מְכֻנָּיִם בְּאוֹת אַחַת מִשֵּׁם הַיְיָ בְּרוּף הוּא וְכוּ', וְחֲשִׁיבוֹת בְּרַפְת־הַמְזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְעִשְׂיֵרוֹת. וַיִּפְּלִיג בְּמַעֲלַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהֵיוּ מְבָרְכִים בְּרַפְת־הַמְזוֹן בְּדַבְּרוֹת נוֹרָאָה כְּזֹו וּבְחִיּוֹת גְּדוּלָּה, שְׂאִין לְתֵאֵר כָּלֵל.

כט תקמב לג

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְיָרִים, בּוּ יִבְקָשׁם לְסִיעַ בְּמִבְצָע חֲרוּם לְהַצִּיל בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ וְהָאוּלָם שְׂמַחוֹת וְכוּ', וְהַחֲסֵד הַזֶּה עוֹשִׂים עִם רַבְּנוּ וַיִּל, וְאִין לְמַעֲלָה מְזֵה.

כט תקמג לד

יֹוֹדָה לְנִמְעָנַת עַל שְׁנִקְתָּה דִּירְתוּ, וַיַּעֲזֹרְךָ לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם, וְלִהְתַּרְחֵק מִמַּחֲלָקָת.

כט תקמד לה

יַעֲזֹרֵךְ עַל שְׂמַחָה, וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל מִשּׁוּם דְּבָר, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּעִבּוּרוֹ שְׂיִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָל הַשְּׂמַחוֹת שְׁלָהֵם.

כט תקמה לה

יַעֲזֹרֵךְ לְחֻזַק אֶת הַבַּעַל וְלֹא לְשָׁכְרוּ, וַיִּקְוָה שְׂיִזְכְּלוּ לְעִבּוֹר דִּירָה סְמוּךְ לְרַפּוּז אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֵף לֹא תִהְיֶה בּוֹדְרָה.

כט תקמו לו

יִבְקָשׁ לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ מִמַּשׁ בְּעִבּוּר נִקְדַת הַשְּׂמַחָה, אֲשֶׁר אִין לְמַעֲלָה הַיְמִנָה, וַיִּשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת סוֹפֵר סֵת"ם, וְלִכְתֹּב סִפְרֵי תוֹרָה, וַיִּבְרְכוּ שְׂיִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוּ יִתְבַּרֵךְ.

כט תקמז לז

יֹוֹדָה לְנִמְעָן שְׂמַסִּיעַ לוֹ בְּבִנְיַת הַדִּירָה, וַיִּבְקָשׁ שֶׁהַבְּחוּרִים לֹא יִלְכְּלוּ אֶת הַמְּקוֹם, וְלֹא יִהְרָסוּ אֶת הַגְּנָה.

כט תקמח לח

יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׂמַּחַת שֶׁהִבֵּת מְבָרִיאָה, וַיִּאֲחַל רַב נַחַת מִמֶּנָּה וּמִכָּלֵם, וַיִּוֹרָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִנְהַג בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָּה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ רוֹאֶה הַכֹּל, וְכֵן לְהִיּוֹת בְּשַׂמְחָה, אֲשֶׁר מִמְּשַׁכֵּת בְּרָכָה בְּכָלֵ.

כט תקמט לח

יִשְׂמַח עַל חֲזַרְתּוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן לִיְבִנְאֵל, וַיִּבְאָרוּ שְׂאִין לְנוּ בְּזַה הָעוֹלָם

תְּכַן הַעֲנִינִים

מֵאוֹמָה, רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וַיִּקְוֶה לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֵמֶר אֶצֶל הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַשְׁבַּ"י, אֲשֶׁר מְחַלֵּק מִתְּנָה לְכָל הַבָּא אֵלָיו בְּיוֹם הַהֵלּוּלֵא.

כט תקנ לט

יַעֲרֹר עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ, וְלִדְבַר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו דְּבוּרֵי יְרֵאת שָׁמַיִם, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית שָׁאִין כְּמוֹתָהּ.

כט תקנא מ

יֵאָחַל הַצְּלָחָה בְּכוֹלָל וְהַגְּדֵלְתוֹ עִם אַבְרָכִים מְשֻׁבָּחִים, וְיִכְלוּ לְהִתְמַקֵּם בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ הַיְשָׁן.

כט תקנב מא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַבְרָכֵי כּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִבְקָשׁם לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְמַדַּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּשְׂכָרָם גְּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם — הֵן הַגְּשָׁמִי וְהֵן הַרוּחַנִי, וַיִּחְזַק עַל תְּפִלָּה בְּמִגְזָן וּבְחִלְיָפָה וּבְכּוּבֵעַ עֲלִיּוֹן, וְעַל שְׂקִידָה בְּלַמּוּד הַלְכָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הַזֵּהִיר מֵאֵד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עַל זֶה.

כט תקנג מב

יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׂמֵלֶמֶד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאוֹדוֹת הַדְּפָסָה יִשְׁדָּלוּ לְהִתְעַסֵּק יוֹתֵר בַּהֲפָצָה, כִּי בַּהֲדְפָסָה נִכְנָסִים לְחֻבּוֹת וְכוּ', וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת לְבוֹא לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית וְכוּ', וּבְעִנְיָן עֵסֶק הַשְּׂדוּכִים, הַעֲקָר לַעֲשׂוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלֹא בְּשִׁבִיל מְמוֹן.

כט תקנד מג

יִזְרָה שְׁלֹא לַעֲרַב אֶת הַהוֹרִים בֵּין חַיֵּי הַזִּיג, וְכֵן מְצַלִּיחִים בְּשְׁלוֹם־בֵּית, וַיַּעֲרֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית מֵאִין כְּמוֹתָהּ.

כט תקנה מד

יַעֲרֹר עַל הַתְּמִדָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בִּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וְזֶה יִתֵּן דְּחִיפָה לְהַמְשִׁיךְ בַּחֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה.

כט תקנו מה

יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה, וַיֵּאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, הַעֲקָר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

כט תקנז מה

יִזְרָה עַל שְׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַמְּפַתַּח לְהַצְּלָחָה, וְכֵן עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ,

וּלְפָתַח אֶת הַפֶּה וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּהַבֵּל
וְרִיק וּבְדַבּוּרֵי סָרֵק.

מט **כט תקנח**

יִשְׁבַּח הַנְּמָעַן שְׁפוֹתַי קִיטְרִינֵג לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִאֲפֶן הַזֶּה יִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה
טוֹבָה, וְכֵן יִהְיֶה לָנוּ הַכָּשֵׁר טוֹב.

מז **כט תקנט**

יִשְׁבַּח הַנְּמָעַנֵת שְׁזוֹכָה לְחֻזֵק וּלְאֲמִץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמְעֵ אֶת אֲשֶׁר
מַעֲיֵק לָהֶם, אֲשֶׁר אֵין חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

מז **כט תקס**

יִבְהִיר אֲשֶׁר הָאֶסוֹנוֹת שְׁקוֹרִים עִמָּה בְּאֶרֶץ, זֶה צְרִיף לְעוֹרְרָנוּ לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה עַל אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְרַבּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַחֲדוּת, וְכֵן גְּזִיזָה
לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

מט **כט תקסא**

יִבְקֹשׁ לְמָסוֹר שְׁעוֹר לְנָשִׁים בְּטִהְרַת הַמְשֻׁפָּחָה וּבְצִנִּיעוּת, וּבַעֲת שְׁמִדְבָר
יִחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֵל לוֹ לְפָחוֹד כָּלֵל.

ג **כט תקסב**

יִבְקֹשׁ אֶת הַנְּמָעַנֵת שְׁתֵּאֲפֹשֶׁר לְבַעֲלָהּ לְמָסוֹר שְׁעוֹר לְנָשִׁים, אֲשֶׁר זֶה נִצְרָף
מֵאֵד.

ג **כט תקסג**

יִוָּדֵה אִימְתִי לְעִשׂוֹת אֶת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, כִּי יֵשׁ גַּם הַכְּנַסַּת סֵפֶר תּוֹרָה וְכֵן
הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי.

גא **כט תקסד**

יִוָּדֵה לְנַמְעֵן עַל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁמוּסֵר בְּעִבּוּרוֹ, וּיִקְנֶה לְשָׁלוֹם לוֹ בַּחֲזֵרָה,
וְיִוָּדֵה לְהִתְחַזֵּק מֵאֵד.

גב **כט תקסה**

יִבְהִיר גְּדֵל הַמְּנִיעוּת שֶׁיֵּשׁ בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוּלָם שְׁמֵחוֹת, וּבְנוֹדָאי
כִּפִּי גְדֵל הַקְּדוּשָׁה בֵּן עוֹמְדַת הַטְּמָאָה, אֲבָל סוּף כָּל סוּף יִזְכּוּ לְהַפִּילָהּ.

גג **כט תקסו**

יִחַזֵּק לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

- כט תקסז** נג
 יחזק מאד זוג צעיר שלא לריב ביניהם, ובפרט שהם פילדיו ממש, בבת
 עיניו, ולכן ראוי להם למחל זה לזה ולכבד ולקרב איש את רעהו.
- כט תקסח** נד
 יעורר על שמחה ובפרט שזכינו להתקרב אל רבי נורא ונפלא פנה,
 והעקר שיהיו לנו רצונות חזקים למסר נפשנו בעבורו יתברך, ולחזור
 בתשובה שלמה, ולשמח ולשמח אחרים, אשר אין למעלה מזה.
- כט תקסט** נה
 יעורר על שמחה ולשמח את הנשים, ולראות לאחד את כלן בצומא,
 אשר זה דבר גדול למעלה בשמים.
- כט תקע** נו
 יבקש את ההורים שלא ילחיצו את הבן לחזור, אלא יבואו הם לראותו
 ולבקרו. כי אחר-כך נתקעים בקשיים, וקשה מאד להמשיך.
- כט תקעא** נז
 יספר גדל הנסים שהיו להם, למעלה מדרך הטבע, וישבח את בגרותו
 של הבן, שהתמודד עם כל הלחצים וכו'.
- כט תקעב** נח
 יבהיר, אשר עם רשעים אין עצה אחרת, אלא לילך עמהם בתקיפות,
 ולא להתפחד מהם, וכך מצליחים.
- כט תקעג** ס
 יחזק מאד להתחזק מעמד, ולהמשיך בעבודת הקדש, ויבדאי יתרחב לנו
 בהמשך, ויוכלו להגדיל את המשפורות.
- כט תקעד** סא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים בכל אחר ואחר, בו יבקשם
 להמשיך לפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה,
 ולא להתפעל משום ברירה כלל, ואם יתגלה החן והפאר הזה בכל
 העולם, על-ידי-זה יתגדל שמו יתברך, ולכן זו עקר עבודתו, לגלות את
 אמתת מציאותו יתברך לעיני כל, ויעורר להתרחק מן המחלקת, ולא
 להתערב בשום ריב ומדון, וכך מצליחים מאד.
- כט תקעה** סג
 יוכיח הנמצען שדבר מה שלא צריך, ויבזה גרם עגמת נפש בחנם.

- כט תקעו** סד
 יִיעֶץ לְקַחַת יְלֵד קֶדֶם גִּיל שֶׁבַע לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לְאוּ דִּקְא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 אֲשֶׁר אֵז קָשָׁה מְאֹד בַּעַת הַתְּפִלוֹת, כִּי אֶסוּר לְהַשְׁאִירוֹ בְּדִירָה לְבַד וְכוּ',
 וְלִכֵּן שִׁירָאוּ לְקַחְתּוֹ סֵתֶם כֶּף בְּאִמְצַע הַשָּׁנָה.
- כט תקעז** סד
 יֵאָחַל יִשׁוּעָה גְּדוּלָה, וְדִירָה מְשֻׁלָּהֶם, וְשֵׁלָא יִצְטָרְכוּ לְטוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד,
 אֲלֵא שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלָבָד.
- כט תקעח** סה
 יוֹדָה לְמַדְפִּיס שְׁעוֹסֵק בְּעֶסֶק קְדוּשׁ כְּזֶה, לְהוֹצִיא סְפָרָיו לְאוּר, וְיִבְרְכוּ
 וְיֵאָחֲלוּ, וְיִסְפְּר רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּדוּר וְכֵן ה"שְׁפֵת הַנִּחַל" עוֹד קֶדֶם
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה.
- כט תקעט** סו
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָנֶת הָעוֹסֶקֶת בְּהַכְנַת הַסְּפָרִים לְרְפוּס, וְיִבְרַכָּה בְּזִכּוֹת
 זֶה בְּרַב נַחַת.
- כט תקפ** סז
 יוֹדָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל כֶּף מְאֹד מְאֹד, וְזוֹ עֵקֶר
 הַהֲצִלָּחָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כִּפְּאֲשֶׁר מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְנִמְנָע מִמַּחֲלַקַּת
 וּמְרִיבוֹת.
- כט תקפא** סז
 יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהַחֲתָן וְהַבַּת שֶׁהִגִּיעוּ אֵלָיו, וְיִקְנֶה שִׁסְתְּדָרוֹ עַל
 הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי.
- כט תקפב** סח
 יֵאָחַל רַב נַחַת וְאֲשֶׁר מִן הַבֵּן, וְיִבְקֵשׁ לְשַׁלַּח לוֹ קוֹנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים
 מְקַרְשַׁת הָעֲנִיִּים, אֲשֶׁר זֶה נְחוּץ מְאֹד.
- כט תקפג** סט
 יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָנֶת שֶׁבַּעֲלָה אֵינּוּ מִתְּנַהֵג כְּרֵאוּי, וְיִיעֶצֶה לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה אֲשֶׁר זֶה רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרַךְ.
- כט תקפד** סט
 יוֹרָה לְשָׁמֵר עַל הַמְּעוֹת, כִּי יִצְטָרְכוּ אֶת זֹאת לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים.

- ע** **כט תקפה**
 יורה על למוד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵי־וֹת אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וְכֵן שְׁעוֹר
 כְּסֻדְרָן בִּש"ס, וּבְזֶה יִזְכּוּ לְהַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים.
- עא** **כט תקפו**
 יאחל הַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים, וְיִבְיַע שְׁמֻחָתוֹ עַל הַצְּלַחַת הָאֲבָרְכִים בְּכוֹלֵל,
 שְׁמַתְמִידִים בְּלִמּוֹד.
- עא** **כט תקפז**
 יעוֹרֵר עַל הַדְּבוּר אֱלֹו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא הַצְּלַחַת נִצְחִית, שְׁאִין לְתֵאָר
 כָּלֵל.
- עב** **כט תקפח**
 יִבְהִיר רְצוֹנוֹ לְלַמֵּד עִם הַבְּחוּרִים מְדַרְשׁ רַבָּה וְכו', וְזֶה יִהְיֶה לְזִכּוֹת אָבִי
 הַנִּמְצָא, וְכֵן יוֹרְהוּ לְאַרְגֵּן כְּנֶס גְּדוֹל בְּיוֹם הַשָּׁנָה, וְלִהְשִׁיב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 אֶל חֵיק אָבִיהֶם.
- עג** **כט תקפט**
 יאחל שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַת וְנַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.
- עג** **כט תקצ**
 יִיעֵץ אוֹדוֹת לְעֻלוֹת אֶת הַבֵּן כְּפֶתַח וְכו', וְאוֹדוֹת הַבֵּת, לְמִצְאָ לָהּ מִסְגֶּרֶת
 אַחֲרֶת אִם אֵין רוֹצִים עֲדִין לְשַׁמֵּעַ שְׁדוּכִים בְּעִבּוּרָהּ, כִּי בְנוֹת כְּתוּבָה
 בְּיָדָאִי תִתְחַתֵּנָה בְּקָרוֹב.
- עד** **כט תקצא**
 יִרְגִיעַ אוֹדוֹת הַזּוּג הַצֵּעִיר, שְׁמֻסְתְּדָרִים יָפָה, וְאוֹדוֹת הַבֵּן, יִבְהִיר שְׂיַקַּח
 אוֹתוֹ לְלַמֵּד אֲצִלוֹ אַחַר חַג הַסְּכוֹת, וְהַעֲקָר לְבַקֵּשׁ עַל כָּל דְּבָר מֵאִתּוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל.
- עד** **כט תקצב**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה הַתְּחֻזָּקוֹת, וְעַקָר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה
 שְׁמֻחָה, וְהַשְׁמָחָה הִיא הַרְחִיבַת הַדַּעַת.
- עד** **כט תקצג**
 יוֹרָה לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלֶיהָ מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְצִרִיכִים
 לְרַחֵם עָלֶיהָ, וּבִפְרָט שְׁבוֹזְכוּתָהּ כָּל הַעֲשִׂירוֹת שְׁבָאָה לְאָדָם.
- עה** **כט תקצד**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל לְרָשָׁעִים כָּלוּם, וּפֶה נִבְנָה בֵּית־הַמְדָרֶשׁ עֲנָקִי,

וְהַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר הַכֹּל נַעֲשֶׂה רַק בְּהַשְׁגָּחָתוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

כט תקצה עו

יִחְזַק עַל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְלִהְרֵבוֹת בְּדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְרֵבוֹת בְּצַדִּיקָה,
אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכוּ לְזֹרַע שֶׁל קִימָא.

כט תקצו עז

יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה וְלִשְׂמִיחַ אֶת אַחֲרִים, וּבִדְוָא לְכֹסֶף יוֹשְׁעוֹ
בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

כט תקצז עז

יִבְהִיר לְנַמְעֵן שֵׁישׁ לוֹ בּוֹ אֲמוּנַת חֹזֶק, אֲלֵא שֶׁהִיְתָה אִיזוֹ אֵי הַבְּנָה, וְיִזְרְהוּ
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.

כט תקצח עח

יֵאָחַז רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהַזִּג, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִכָּל מִינֵי בְּעָלֵי קְנָאָה וְכוּ',
וּיִבְקֹשׁ לְקַחַת אֶת אַחַת הַפְּעוּטוֹת לְשִׁבְצָה בְּמַעוֹן, כְּדֵי שְׂאֵמָה לֹא
תִתְמוּטֵט חֲלִילָה.

כט תקצט עט

יַעֲזוּד וְיִחְזַק לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִן הַמְשַׁפְּחָה וְהַסְּבִיבָה, כִּי בְזֻכוֹת שְׂחַתְנוֹ
אֶת הַבַּת הַצִּילוֹ אוֹתָהּ שְׁלֵא תִדְרָדֵר.

כט תר פ

יִבְקֹשׁ לְקַחַת עַל כָּל מְנַת קִיטְרִינְג סְכוּם סְמָלִי, כְּדֵי שְׂיִוְכְלוּ לְהַחְזִיק
מֵעַמֵּד, וְיִזְרְהוּ שְׁלֵא לְהַכְנִיס בְּאוֹלָם הַשְּׂמִיחוֹת שׁוּם מוֹצֵר שְׂאִינוֹ עוֹבֵר
דְּרָךְ בְּעִלוֹת הַקִּיטְרִינְג, כִּי בְּשֵׁרוֹת זֶה א"ב, וְהַסְּמָךְ"מ"ם עוֹבֵד קָשָׁה
לְהַכְשִׁיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּזֶה.

כט תרא פא

יִקְוֶה שְׁנֵשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תְּבִאֲנָה לְשַׁעוֹר פְּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּעִנְיַן טְהָרַת
הַמְשַׁפְּחָה, אֲשֶׁר זֶה נַחוּץ מְאֹד, וְזֶה מִמֶּשׁ גּוֹבֵל בְּכִרְיִתוֹת.

כט תרב פב

יִזְרְהוּ עַל הַתְּחַזְּקוֹת, אֲשֶׁר עֲקָרָה — שְׂמִיחָה, וְלִשְׂמִיחַ אֶת אַחֲרִים.

כט תרג פב

יִבְהִיר, אֲשֶׁר אֶחָד מֵהַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים זֶה לְהַשְׂאֵר בְּצוֹתָא, כִּי הַסְּמָךְ"ךְ-
מ"ם כָּל עֲנִינּוֹ הוּא לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר בְּזֶה

תִּכְן הַעֲנִינִים

הָעוֹלָם לְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וְזֶה עַל-יְדֵי אַחֲדוּת
וְשִׁמּוֹת יִשְׂרָאֵל.

כט תרד כט תרד

יִחְזַק אֶת מְנַהֲלַת בֵּית-הַסֵּפֶר, שֶׁהִכֵּל מְסַתְדֵר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הֵן מַצַּד
הַצְּנוֹת וְהֵן הַבְּנוֹת, וּבּוֹדָאֵי הַהֲצַלְחָה תֵּאִיר לָנוּ פְּנִים.

כט תרה כט תרה

יִוָּדָה לְהַכִּין אֶת יְלָדֵי הַכֶּפֶה הַגְּבוּוּהָ בְּטָרֶם בָּאִים לְלַמַּד אֶצְלוֹ, וּלְהַחְדִּיר
בָּהֶם אֱמוּנָה וְאֱמוּנַת חֻכְמַיִם, וְסִפּוּרֵי צִדִּיקִים לְמִשְׁךְ אֶת לְבָבָם אֵלָיו
יִתְבַּרַךְ.

כט תרו כט תרו

יִוָּדָה עַל חֲתֻנָּה בְּתַחֲלַת חֹדֶשׁ אֱלוּל, וּלְלַמַּד אֶת הַהֲלָכוֹת כְּרֵאוּי, וְיִשְׁבַּח
הַחֲתָן, וְיִבְקֶשׁ לְהַשְׁפִּיעוּ שִׁלְךְ בְּזָקֵן וּפְאוֹת.

כט תרז כט תרז

יִוָּדָה לְלַמַּד עִם הַפְּלוֹת אֶת הַהֲלָכוֹת הַנְּחוּצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְיֵאחַל פְּרִנְסָה בְּרוּחַ לְבַעַל, וְשִׁלָּא יַחְסְרוּ דְבָר.

כט תרח כט תרח

יִוָּדָה לְקַחַת שְׂבָעָה וְחֲצֵי דוּלָר בְּעֵבֹר מְנָה לְקַיִטְרִינְג, כִּי מְכַרְחִים עַל
מְנָת לְשֹׁרֵד לְקַחַת לְכָל הַפְּחוֹת מִיְגִימוּם. וְיֵאחַל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ וְיִצִּיאָהּ
מִן הַדְּחָקוֹת.

כט תרט כט תרט

יְבַהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחֻזָּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְהַעֲקֵר זֶה
שְׂמֻחָה, וּבְכִפְרֵט לְשִׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, וּכְשִׁישׁ שְׂמֻחָה בְּבֵית — יֵשׁ הַכֵּל.

כט תרי כט תרי

יִיעֵץ בְּעֵנִין עֲשִׂית שְׂדוּף וְכוּ'.

כט תריא כט תריא

יֵאחַל לְדָה קְלָה, וְהַעֲקֵר לְהַרְגִיל עֲצָמָה לֹאמַר "שְׂמוֹת הַצִּדִּיקִים", אֲשֶׁר
בְּזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת.

כט תרבי כט תרבי

יְבַהִיר, אֲשֶׁר עֲקֵר הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבְּנוּ וְ"ל תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים
עַד שְׁשֹׁגוּרִים עַל פִּיו בְּעַל-פִּה מִמֶּשׁ, כִּי פָּנָיו, שִׁכְלוּ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ
הַסֵּפֶר.

- כט תריג** **צא**
 יוֹרָה לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וְז"ל הַקָּפִיד מְאֹד עַל
 שְׁלוֹם-בֵּית, וְכֵן לְצֵאת אֶל הַשָּׂדֶה וְלִצְעַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן יִזְכֶּה לְמַחִין
 נְקִיִּים.
- כט תריד** **צב**
 מִכְּתָב הַמְּלֻצָּה לְנִמְעָן שִׁיתַּרְמוּ לוֹ בְּיַד רַחֲבָה, פִּי לָרֶשׁ אֵין כָּל.
- כט תרטו** **צב**
 מִכְּתָב הַמְּלֻצָּה לְחֶתֶן, שִׁירָאוּ לְעֶזְרוֹ בְּהוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה, פִּי אֵין בְּיַדִּי
 מִשְׁפָּחָתוֹ לְעֶזֶר לוֹ.
- כט תרטז** **צג**
 מִכְּתָב פְּלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזְקֶן עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְעֶזְרָה
 לְזוּלָּת, וְלִהְשִׁמֵּר מִלְּשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, וְלִהְשִׁתְּמַשׁ בַּדְּבוּר רַק לְטוֹב,
 וְלִשְׁמֹר עַל קִדְשָׁתוֹ, וְיַעֲזֹר עַל לְמוּד הַלְכָה, וּבִפְרָט הַלְכוֹת טְהֻרַת
 הַמִּשְׁפָּחָה, אֲשֶׁר הֵן חֲשׂוּבוֹת מְאֹד.
- כט תריז** **קא**
 יַעֲזֹר לְדָאָג לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעִנְיַן הַדִּירוֹת וְכוּ', וַיִּבְקֶשׁ לְמִסַּר כַּמָּה
 מִכְּתָבִים לְיַעֲדָם.
- כט תריח** **לא**
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן צְפִיפוֹת הַדִּירָה, וְיוֹרָה עַל שְׁלוֹם בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.
- כט תריט** **קב**
 יִבְשֹׁר שְׂמֵעָתָה הַלֵּיל שְׂמִיחָה יִהְיֶה בְּאוֹלָם הַשְּׂמִחוֹת, וְשֵׁם הוּא מְקוֹם רַחֲב
 יָדַים וְכוּ', וַיִּשְׂמַח בָּזָה שֶׁהִנְמַעְנַת מִתְחִילָה לְלִמּוּד עִם הַכּוֹלָת הַלְכוֹת
 טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה.
- כט תרכ** **קג**
 יֵאָחַל הַרְיוֹן קַל וְלִדָּה קֵלָה, הַעֲקָר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה
 לְכָל.
- כט תרכא** **קג**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר זֶה חֶלֶק מִהִנְסִיּוֹן שְׂמַנְסִים אֶת הָאָדָם — לְרְאוֹת אֶל מִי
 יִבְרַח בְּעַת צָרָה, וְעַקֵּר מְעַלֵּת הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מִמֶּמֶד.
- כט תרכב** **קד**
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין

ברוחני, ויבאר מה שאמר רבנו ו"ל: מי שמערב משקיו במים — גנבים באים עליו, שהמדבר במי שמוכר משקה וכו'.

כט תרכג קה

יאחל רפואה שלמה, והעקר לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור הוא הצלחה כזו, שאין לתאר כלל.

כט תרכד קה

יורה על דבקות הבורא יתברך שמו, לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל מאתו ובהשגחתו הפרטי פרטית, וכל צער שאדם סובל בזה העולם, זה לטובתו.

כט תרכה קז

יורה כמה הנחיות בענין המקנה וכו', ואין צורך לערב את ההורים.

כט תרכו קז

יבקש את הנמען להתחיל לומר שעור לנשים, וללמד עמהן את ההלכות הנחוצות.

כט תרכז קח

יבהיר, אשר רבנו ו"ל הפליג מאד במעלת הנגינה, ולכן צריכים לשמע פלי וזמר, ולהיות בשמחה, ויורה על שלום-בית ותפלה והתבודדות.

כט תרכח קט

יפליג במעלת השמחה וההתבודדות, אשר אם היו יודעים מה זה שמחה, היו תמיד רוקדים ועליזים.

כט תרכט קט

ישבח הנמנעת שמשתפרת במדות טובות, ויברכה בהצלחה וכל טוב, ויורה להזהר במצות כבוד אב ואם, ולהתמיד ב"ספר-המדות".

כט תרל קי

יורה על הדבקות בו יתברך, ועל שיחה בינו לבין קונו.

כט תרלא קיא

יקל מן הנמען עבודתו, ויוריד ממנו מטלות, על מנת שלא יהיה ממרמר על שנוטל על עצמו יותר מכחותיו.

כט תרלב קיב

מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקשם לצאת להפצה מרפזת בעבור הוצאות בית-המדרש.

כט תרלג קיג
 יחזק בכל מיני אפנים, ולא להתיאש כלל, ולא להסיח דעת כרגע ממנו
 יתברך.

כט תרלד קיג
 יורה לשמר בכבוד האמא, ולא לצערה, חס ושלום, ובפרט שהיא
 אלמנה וכו', וישבח הנמענת על שעושה סעדת ראש-חדש, ובזכות זה
 תזכה לזרע של קימא.

כט תרלה קיד
 יחזק לשמר על הכחות, ויאחל רפואה שלמה ולהתרחק מן הפעס, אשר
 הורס את האדם.

כט תרלו קטו
 יעורר על קביעת עתים לתורה, במקרא, במשנה, בגמרא ובהלכה,
 ולהודות לפניו יתברך על האשה והילדים שחננו.

כט תרלז קטז
 יבקש שלא לפחד, כי הכל יעבר בשלום, ואין רשות לרופאים ליאש,
 ויורה להניח תחת הפרית את הספר "נעם אלימלך", אשר מאד מסגל.
 ויתן עצות היאך להתרחק ממדת הגאונה, ומה לעשות כדי להרבות
 בהתבודדות, והעקר הוא שמחה, אשר מגלה טהר לבבו, שרוצה באמת
 להתקרב אליו יתברך.

כט תרלח קיח
 יחזק אשה הרה באמונה פשוטה בו יתברך, וירחיק ממדת הקנאה.

כט תרלט קיט
 ישבח הנמענת שעוזרת בבית-הספר, ובזכותה הכל עומד על תקונו,
 והעקר להתחזק, כי אחר הרע בודאי יבוא הטוב.

כט תרמ קכ
 יעורר על הדבקות בו יתברך, אשר זה מכנים בטחון עצמי, שאין
 מתפחדים משום ברירה.

כט תרמא קכ
 יורה לבקש הרבה ממנו יתברך בענין בריאות האבא, כי על הלב
 צריכים ישועות גדולות.

- כט תרמב** קכא
יעורר על שלום-בית ושמחה.
- כט תרמג** קכב
יבקש למסור במדרשה שעור על ספורי צדיקים וכו', ולדבר עם הנשים
הצעירות, שלא תרגשנה עצמן בודדות, ואין מצוה גדולה מזו.
- כט תרמד** קכג
יבהיר, אשר בודאי תקבל הנמענת שכר על כל היגיעה שיגיעה בעבור
בנין בית-הפנסת וכו', ושום דבר אינו הולך לאבוד.
- כט תרמה** קכד
יורה לנמענת אם היא חשה שיש לה צורך בשנת חפשה, שתעשה זאת,
ותתחזק ברפואת הנפש והגוף.
- כט תרמו** קכה
יאחל רפואה שלמה, ובענין הנתוח יורה לעשותו מה שיותר מהר.
- כט תרמז** קכז
יורה לבחורה לקבל הצעות שדו"ח מ'... ואשתו.
- כט תרמח** קכח
יעורר על שמחה, ולשמח אחרים, אשר אין למעלה מזה.
- כט תרמט** קכט
ימסר דרישת שלום מהבן שמצליח מאד, ויורה להמשיך להתפלל לפניו
יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר אינו פועל.
- כט תרנ** קכז
יחזק על שמחה ואמונה פשוטה בו יתברך, ולא להסיח דעת ממנו
יתברך כרגע, אשר אין דבר חשוב מזה.
- כט תרנא** קכח
יבהיר, אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל פעם, והעקר
להדביק עצמו באין סוף ברוך הוא, ולשיח לפניו בתפלה והתבודדות,
ועקר תקון על העבר — לגלות ולפרסם אור רבנו ז"ל בעולם.
- כט תרנב** קכט
ישבח הנמען שמחדיר בתלמידים אמונה פשוטה וגלוי אלקות, אשר זה
החוב המנח עלינו למסור נפשנו בפעל לגלות ולפרסם את עצם עצמיות
אלקותו יתברך.

- כט תרנג קלא**
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁחֹזַק אֶת יְלָדֵי הַתְּלֻמוּד־תּוֹרָה, וַיּוֹרֶהוּ לְהַמְשִׁיף בֶּן הַלְּאָה,
 וְהַעֲקָר שְׁלֵא לְהַשְׁכֵּר, אֲלֵא לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֵיה וּמֵהוּהָ אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, וַכִּפִּי שְׁאֲדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בֶּן זוֹכָה לְהַדְבִּק בּוֹ.
- כט תרנד קלב**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁם לְבוֹא לְשִׁמְעַע
 דְּבַר הַשֵּׁם בְּמוֹצְאֵי שְׁבַת מִפִּי הָרֵב ... וְהוּא הַכְּנֵה לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה וְכוּ'.
- כט תרנה קלג**
 יִחֹזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט שׁוֹחֵט, אֲשֶׁר כָּל הַפְּרֻנְסָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל תְּלוּיָהּ בּוֹ, אֲנִי
 הוּא צָרִיף מְאֹד לְהִזְהַר בְּהַתְּבוֹדָדוֹת.
- כט תרנו קלד**
 יוֹרָה כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת בְּעֲנִין הַמְקֻנָּה, וַיִּבְהִיר בְּעֲנִין הַגִּבְאֵי שְׁיַעֲמַד עַל דְּלִתּוֹ
 לְהַכְנִיס וּלְהַבִּיא אֶת הַבָּאִים, וַיִּבְקַשׁ לְפָרְסֵם, שְׂאִין לְהוֹצִיא דְּבָרִים
 מִדִּירָתוֹ בְּלֹא רְשׁוּת, וְזוֹ חֲצָפָה גְדוֹלָה.
- כט תרנז קלה**
 יִבְקַשׁ לְסַיַּע בְּעֲנִין אֵיזָה שְׁדוּף שְׁיַצֵּא לְאוֹר, כִּי זוֹ מְצוּהָ גְדוֹלָה עַד מְאֹד,
 וְהַבְּחֹר וְהַבְּחֹרָה עֲלוּלִים לְהַדְרִיד, וְלִכֵּן כְּדָאֵי שְׁיִתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיִוִּתֹר
 מֵהָר.
- כט תרנח קלו**
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאֵם, וּבִזְכוּת הַרְבִּים שְׁיִתְפַּלְלוּ עֲלֶיהָ, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.
- כט תרנט קלז**
 יִדְרֹבֵן הַנִּמְעָן לְכַתֵּב לוֹ כָּל לְבוֹ וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ, כִּי כָּל רְצוֹנּוֹ לְרֵאוֹת אֶת
 הַטּוֹב אֲצֵל תְּלַמְּדִיו.
- כט תרס קלח**
 יוֹרָה לְהִזְהַר בְּכִבוֹד אַחֲרִים, וְלֹא לְפַגֵּעַ בְּאַף אֶחָד, וַיִּבְהִירוּ, שְׁלֵא יַעֲזֹב
 אֶת הַגִּבְאֹת בְּשׁוּם אִפְּן, כִּי הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה הַטּוֹב בְּיִתְרָה.
- כט תרסא קלח**
 יִחֹזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַקֵּר גְּלוּי הָאַמוּנָה הוּא עַל-יְדֵי
 הַדְּבֹר, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְכַל שְׁמַרְבִּים בְּזָה, בֶּן נִמְשֵׁף אוֹר וְזִיו
 הַבוֹרָא עַל הָאָדָם.

- כט תרסב** קלט
 יוֹדָה לְנִמְעַן שְׂיֵצֵא לְהַפְצִיחַ בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת, וַיִּרְגְּלוּ עַל הַדְּבֹר אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ וְעַל שְׂמִיחָה בְּעֵצְמוֹ וּלְשִׂמְחַת אֲחֵרִים.
- כט תרסג** קמ
 יוֹדָה עַל הַעֲנוּת הַנִּמְעָנֵת לְצִאת לְעֶזֶר לְמוֹסְדוֹת, וַיֵּאֱחָל רַב נַחַת וּבְרִיאוֹת
 בְּזִכּוֹת זֶה.
- כט תרסד** קמ
 יִבְהִיר לְנִמְעַן שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִתְפַּטֵּר מִתְּפִקִּידוֹ, כִּי הוּא עוֹשֶׂה אֶת
 הַמְּלָאכָה הַטוֹב בְּיֹתֵר, מֵה שְׂאֵף אֶחָד אֵינוּ יָכוֹל לְהִרְאוֹת.
- כט תרסה** קמא
 יוֹדָה לְנִמְעַן שֶׁהִלְוָה סְכוּם כֶּסֶף בְּעִבּוּר הַמְּשֻׁף בְּנִית בֵּית-הַפְּנִסֵּת, וַיַּעֲרֹב
 עַל כָּךְ.
- כט תרסו** קמא
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, בּוּ יִחְזְקֵן עַל אַחֲדוֹת וְאֶהְבֶּה,
 אֲשֶׁר זֶהוּ תְּנָאֵי לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְכֵן עֲשִׂית חֶסֶד זֶה לָזֶה, וְעֲלִינוּ לְחִיּוֹת
 עִם הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, לִידַע שְׁכָל הַקּוֹרָה זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין מְקַרָּה
 כְּלָל, וַיּוֹרָה לְהַקְפִּיד עַל הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הַמַּתָּנָה שְׂנַתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן לְהִיּוֹת וּתְרַנִּיּוֹת, וּבְכַפֵּט בְּבֵית, אֲשֶׁר זֶה עֲרֻבָה
 לְשֵׁלום-בֵּית וְהַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹכוֹ.
- כט תרסז** קנב
 יוֹרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְעַל הַפְּצַת אוֹר רַבָּנוּ ז"ל, וְלִהְבִּיא מֵה שְׂיֹתֵר
 אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל קְבִיעַת שְׁעוּרִים כְּסוּדָרָן
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כט תרסה** קנג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹסֵק עִם הַצְּבֹר, אֲשֶׁר בָּזָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִבְּטֵל מִמֶּנּוּ
 כָּל גְּזוּרוֹת רְעוּת, וְנִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וַיִּחְזַק עַל שְׂמִיחָה וְחֶדְוָה.
- כט תרסט** קנה
 יִשְׂמַח מְאֹד לְשִׂמְעַ שֶׁהַבְּעַל הַשְּׂתַנָּה לְטוֹבָה, וַיֵּאֱחָל הַרְיֹן וְלָדָה קָלִים.
- כט תרע** קנה
 יוֹרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתָהּ כָּל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם, וַיִּרְגְּלוּ
 עַל הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקְּשׁוּ כָּל צְרֻכָיו.

כט תרעא קנו
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים ביבנאל, בו יבקשם לעזור את נשותיהם לבוא לשעור ביום ראשון, כי רצונו לדבר דבורי הכנה לקבלת התורה, ויבהיר אשר תנאי לקבלת התורה זה רק כפי האהבה והאחדות שתהיה בינינו וכו'.

כט תערב קנו
 מכתב פללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקשם להפיץ אור רבנו ז"ל בפנס ביד אליהו, ולמלא את המקום עם גלוי אלקות, ובפרט שיש עתה תשוקה לעם ישראל לחזור בתשובה שלמה, ועל ידי הפצה, נצליח להוריד את השכינה בעולם.

כט תרעג קנו
 יברך הנמען שזכה לסיים את הש"ס, ויפליג במעלתו, ויורהו להמשיך להתמיד ולזכות לעשות סיום אחר סיום.

כט תרעד קנט
 יוכיח הנמען שנוהג ברכבו בפראות, אשר זו ספנת נפשות, ואם לא יחדל מזה, ואוי לו ואוי לנפשו, כי רכב זה נשק קטלני, ואם אינו יכול לנהג פראוי, שלא ינהג כלל.

כט תערה קנט
 יורה לברח אליו יתברך, אשר רק בכחו להושיעו, ושוא תשועת אדם.

כט תרעו קס
 יבשר שקבל את הויזה בעבור הבן, ויורה לסדר את כל הטפסים, והעקר להתחזק מאד, ולהמשיך בבגית הדירה והבית-מדרש.

כט תרעז קסא
 יפליג במעלת ההפצה, אשר ראוי למסר על זה הנפש ממש, ויבהיר, אשר רבנו ז"ל הוא מתנה לכל עם ישראל, ולכן צריכים להביא כמה שיותר נשמות ישראל לציזון רבנו ז"ל לראש השנה, ואין להתפעל כלל משום דבר.

כט תרעח קסב
 ייעץ בענין נתינת, ולקחת את הפרופסור שנקשר לבו אליו, והשם יתברך ישלח את המלאך רפאל על ימין הרופא.

- כט תרעט** **קסג**
 יוֹרָה לְהַעֲלוֹת עַל הַכֶּתֶב כָּל סְפוּרֵי הַמוֹפְתִים שְׁמִסְפָּרִים הַהוֹרִים, וְלֹאֵילֹו
 נָסִים זָכוּ עַל-יַדֵי אָמוּנַת חֲכָמִים שְׁלָהֶם, וְהַעֲקָר בְּזֵה הָעוֹלָם זֶה תִּפְלָה,
 וּכְשֶׁאָדָם בּוֹכָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה, וְהַדְּבָקוֹת בְּאֵין
 סוּף בְּרוּף הוּא מְזוּפָה לְהַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים.
- כט תרפ** **קסד**
 יִרְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׁאֵין
 לְתֹאֵר, וְיוֹרָה לְשַׁבֵּר אֶת הַעֲצָבוֹת וְלַהֲמִשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֶת מֵדַת הַשְּׂמִחָה,
 אֲשֶׁר אַז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.
- כט תרפא** **קסה**
 יֵאָחַל "מְזֹל טוֹב" לְהַלְדֵת הַגָּכֹד, וְיִמְסֹר דְרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן וְהַחֲתָן,
 וְיִקְנֶה לְהַתְחַזְקוֹתֶם בִּירְאֵת שְׁמִים.
- כט תרפב** **קסו**
 יִבְקֶשׂ שְׁאֵנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יִסְעוּ לְכַנֵּס, וְיִפְיִצוּ סְפָרֵי רַבְנוּ ו"ל, וְזֶה יַעֲשֶׂה
 קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד.
- כט תרפג** **קסו**
 יִתֵּן בְּרִכְתּוֹ עַל הַשְּׂדוּף לְגַמְרוֹ בְּסִימָן טוֹב וּבְמְזֹל טוֹב. וְיוֹרָה לְנַמְעֵן
 שְׁבִשְׂרוֹ אֵיף הִישִׁיבָה מִתְקַדְמַת בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי.
- כט תרפד** **קסז**
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהַתְפַּחַד מִן הַרְשָׁעִים, וּכְמֵאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע:
 סְגֵלָה לְרָשָׁעִים — שְׁלֹא לְפַחַד מֵהֶם.
- כט תרפה** **קסח**
 יַעֲוֹדֵד הַנְּמַעֵן שֶׁהַנְּתוּחַ שְׁעָלָיו לְעַבֵּר הוּא קַל, וְאֵין לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וְיֵאָחַלוּ
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- כט תרפו** **קסט**
 יִיעֵץ בְּעֵינֵי חַנוּף הַבֵּן, וְלִסְפֹּר לוֹ סְפוּרֵי צְדִיקִים לְמִשְׁף לְכַבוֹ אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, וְהַעֲקָר שְׁצָרִיכִים — סְכָלְנוֹת שֶׁל בְּרוּל עִם הַיְלָדִים.
- כט תרפז** **קע**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַחַזוּק שְׁמַחְזִיקִים אֶת הַזוּלַת, וְיוֹרָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ שְׁחַנְנוּ
 דַּעַת לְהַנְצִיל מִכָּל רָע.

- כט תרפח** קעא
 יוֹדָה לְפָנָיו יתְבַרַךְ שֶׁהֲצִילוּ מִבְּיּוֹנוֹת, וּבְאֵמֶת כָּבֵד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: מֵה שֶׁהֵלֵב אוֹמַר הֵם דְּבָרֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ, וַיּוֹרֶה שְׁלֵא לִפְל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַשֵּׁם יתְבַרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַעֲקָר לְחִזּוֹק וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים.
- כט תרפט** קעב
 יִבְקֶשׁ לְקַחַת אֶת הַיּוֹזָה בְּעֵבֹר הַבֵּן, וַיּוֹרֶה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וַיֵּאחֵל נַחַת.
- כט תרצ** קעג
 יוֹרֶה שְׁלֵא לִפְל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אֲלֵא לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יתְבַרַךְ, וְאַחַר הִרְעָ יבּוֹא הַטּוֹב.
- כט תרצא** קעג
 יִחַזֵּק אוֹדוֹת הַבֵּן, שֶׁבְּנֵדָאֵי יִהְיֶה אֲצֵלוֹ שְׁנוּי גְּדוֹל, וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק מִמְּעַד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם.
- כט תרצב** קעד
 יִבְהִיר, שְׁלֵא לְהֵאֲמִין לְכָל שׁוֹטָה, וַיּוֹרֶה כְּמֵה הַוְרָאוֹת טְכָנִיּוֹת, וְלֹא לִתְּנָן לִישָׁן לְמַעַלָּה, אֲלֵא בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה לְשִׁמּוֹר שֵׁם עַל הַמְּקוֹם.
- כט תרצג** קעה
 יִשְׂמַח הַנִּמְעָן בְּהַצְלַחַת הַבֵּן, וַיֵּאחֵל רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.
- כט תרצד** קעו
 יִתְּנָן עֲצָה כְּנֶגֶד פְּתִדוֹ שֶׁל הַבֵּן, וַיּוֹרֶה לְהַמְשִׁיךְ לְלִכְתּ לְצִיּוּנוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי וְרַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֵּס וְרַבִּי עֲקִיבָא, וְלִשְׁפָּךְ שֵׁם שִׁיחַ וּתְפִלָּה.
- כט תרצה** קעז
 יִבְקֶשׁ לְסַיֵּם אֶת שְׁפוּץ הַדִּירָה, כִּי אֵין הַמְּצוּה נִקְרָאת אֲלֵא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה, וַיּוֹרֶה לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְעַל-יַדֵּי שְׂמִיחָה מִמְּשִׁיכִים בְּרִיאוֹת לְכָלֵם.
- כט תרצו** קעה
 יִפְלִיג בְּעֵנִין הַבְּטוּל אֵלָיו יתְבַרַךְ, וּכְמוֹ שֶׁהִתְפָּאר הַקְּבָצֵן הָעוֹר, שְׂאִין לוֹ שׁוּם הַסְּתַפְלוּת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַעֲקָר מִכָּל הַנְּסִיווֹת לְבָרַח אֵלָיו יתְבַרַךְ, וְעַלֵּינוּ רַק לְשַׂמַּח שְׂזִכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

- כט תרצז** קעט
 יודָה לְנִמְעַן עַל שְׁעוֹזֵר בְּשִׁפוּץ דִּירְתּוֹ, וַיֹּרְהוּ לְשִׁמְחָה שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו.
- כט תרחצ** קפ
 יֵאָחַל בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ מִחֻדָּשִׁים.
- כט תרצט** קפ
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּדְרֹשׁ בְּשָׁלוֹם הַבֶּן, וַיֹּרְהוּ לְהַשְׁלִים עִם הַמְּשֻׁפָּחָה וְלִהְיוֹת וּתְרַנִּים, וּלְדַבֵּק עִצְמָם בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא.
- כט תש** קפא
 יִבְהִיר אֲשֶׁר צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד בְּמִלְאֶכֶת הַשְּׁחִיטָה, כִּי אִם שׁוּגִים, מְכַשִּׁילִים אֶת הַצְּבוּר בְּטִרְפוֹת וּנְבִלּוֹת, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, וְאֵין זוֹ סִתָּם אֲמֵנוֹת כְּשֶׁאֵר אֲמֵנוֹת, וַיֹּרְהוּ שְׁלֵא לְקִנּוֹת מִחֻשָּׁב אֵינְטֵרְנֵט, שְׁנֵה מְסַכֵּן מְאֹד וְסִם הַמּוֹת מִמֶּשׁ. וַיַּעֲזֹר עַל מִדַּת הַשְּׁמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא הָעֵקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם, וּבִזְכוּתָהּ מִמְּשִׁיכִים עַל עִצְמָם זֵיו וְחִיוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.
- כט תשא** קפג
 יודָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ לְהִנְהִיג אֶת הַקְּהֵלָה, וַיֹּרְהוּ לְדַבֵּר בְּכָל דְּרָשָׁה גַם מְדִינֵי שִׁבְתָּ וּמְמוֹנוֹת, אֲשֶׁר הֵם חֲמוּרִים מְאֹד. וַיִּקְוֶה לְמִצָּא לְבַתּוֹ זְוִיג הַגּוֹן.
- כט תשב** קפד
 יודָה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אַחַת הַמְּשֻׁפָּחוֹת, כִּי שְׁנוּאָה הַמַּחְלֶקֶת וְגִדּוּל הַשְּׁלוֹם, וְכָל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק בְּזֵה.
- כט תשג** קפו
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשְׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְאָרְז, אֲשֶׁר הַדְּבוּר הַרְאִשׁוֹן שְׁלָנוּ צָרִיף לְהִיּוֹת מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְעַל-יְדֵי הַצִּדִּיק זֹכִים לְהַסְתַּכֵּל בַּגְּדִלַת הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִפְקֹחַ אֶת עֵינֵינוּ לְרִאוֹת הֵיכֵן אָנוּ עוֹמְדִים, וְצָרִיכִים לְהוֹדוֹת עַל הַנְּסִים וְהַנֶּפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם, שְׁאֵפְלוּ בַּעַל הַנֶּסֶם אֵינוֹ מְכִיר בְּנִסּוֹ, וְלִכֵּן צָרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה, וְלֵאמֹר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלֶקֶת אֲשֶׁר הִיא שׁוֹרְפָתָהּ, וְהָעֵקֶר אֲצִלָּנוּ בְּקֵהֵלָה זֶה אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת וְעֲזָרָה הַדְּדִיתָ.
- כט תשד** קצו
 יודָה לְנִמְעַן שְׁעוֹזֵר לוֹ לְהִקָּים אֶת יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר", וְכָל מְגַמְתּוֹ

לְהַקִּים תַּלְמִידִים כְּאֵלוֹ, שִׁיְהִיו בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי רַבְנֵי ו"ל, וַיִּקְנוּ לְעַצְמָם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וַיַּחֲתֶנּוּ סְמוּךְ לְפָרְקָם, בְּאִפְּן שִׁיְהִיו שְׂמוּרִים מִחֲטָא.

כט תשה קצח
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְלֹא לְקַפֵּץ בַּחֲבוּבוֹת, וַיִּבְרֹךְ רַב שְׁפַע, וַיִּקְוֶה שִׁיֵּצֵא הַסְּדוּר וְהַ"שְׁפַת הַנִּחְל" קִדָּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כט תשו קצח
 יַחֲזִק מְאֹד עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי זֶה הָעֶקֶר, וְ"אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".
 בְּזָכוֹת הָאֲמוּנָה זֹכִים לְבְרָכוֹת הַרְּבִה.

כט תשז קצט
 יִסְפֹּר עַל כֶּן שֶׁדִּבֶּר בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת מֵעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַחֲרֵיכֶן מֵצֵא רְמֵז לְזֶה בְּסִפְרֵי "אֲמַרִי נַעַם": נַעַמְ"י, רו"ת, בַּע"ז — כְּמִסְפֵּר רֹא"שׁ הַשָּׁנָה.

כט תשח ר
 מִכְּתָב לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקֶשׂם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְלִסִּים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, וְכֵן ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, וּבְכָל שְׁבוּעָה לְסִים שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וְלוֹמֵר "יוֹם תְּהִלִּים, וְהָעֶקֶר — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

כט תשט רא
 יֵיעֵץ לְהַכְנִים אֶת אַחַת הַנְּשִׁים לְאִיזוֹ מְשֻׁרָה וְכוּ', וַיִּבְקֶשׁ לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה עַל הָאוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה.

כט תשי רב
 יִבְיַע רְצוֹנוֹ לְרֹאוֹת בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ אֲשֶׁר "וַיִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת הַ", אֲשֶׁר זֶה כָּל כּוֹנְנוֹ — לְמַלֵּא עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י. וְהָעֶקֶר לְדַבֵּר הַרְּבִה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְבַזּוֹ אֶת הַדְּבָר עַל שְׂטִיּוֹת וְהַבְּלִים.

כט תשיא רד
 יִרְגִיעַ הַנְּמַעֲנַת שְׁתַּלְדֵּן בְּנִקְל, וַיֵּיעֲצֶה לֹמֵר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְלִדָּה קְלָה, וּבְזָכוֹת רַבְנֵי ו"ל — הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת.

כט תשיב רד
 יִרְגִיעַ הַנְּמַעֲנַת לְגַבִּי בַּתָּה, שְׂאֵם לֹא הָיוּ מְזוֹדְרִזִּים, הִיָּתָה עֲלוּלָה לְהַדְרִיד, חַס וְשְׁלוֹם, וַיֵּיעֵץ בְּכַמָּה עֲנִינִים נוֹסְפִים.

- כה כט תשיג
ישמח מאד בהצלחת בית-הספר, ויחזק ויעודד.
- כו כט תשיד
יודה לנמען שיצא לעזרת המוסדות, ויורה לו להיות בשמחה אשר היא
היסוד אצל רבנו ז"ל, ולסיים בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום עם
פרוש רש"י, אשר זו סגולה לאריכות ימים.
- כז כט תשטו
יורה להיות בשמחה, ולשמח את הבעל ואת כל הסביבה, והשמחה היא
רפואה לכל.
- כח כט תשטז
ישמח בשמחת הנמען שזכה להיות בשבועות בציון רבנו ז"ל, ויחזקו
לשמח את אשתו, ולדאג לאוירה של שמחה בבית.
- כט כט תשיז
יתנה צערו מן הגזענות שישנה, ויבקש למסור למנה על הבניה, שתקף
יעשה מעקה, כי זה מסכן מאד.
- ל כט תשיח
יבקש לנמענת לבטל את ההרצאה שתכננה, ואודות לנסע לאומן —
אין למעלה מזה, להיות לכל הפחות פעם אחת בציון רבנו ז"ל.
- לא כט תשיט
יורה מהרה לתקן את הגדר בצד השמאלי של האולם, כי זה פקוח נפש
ממש, ויקנה כבר לבנות את בית-המדרש הגדול.
- לב כט תשכ
יחזק ויעודד אודות הצער שיש מן הבן, ויאחזל רפואה שלמה, ועקר
מעלת האדם, שאינו מאבד עשתונותיו, אף שרע נמר לו מאד, ויורה
להתחזק במדת האמונה, שעל ידה זוכה לכל טוב.
- לג כט תשכא
ידרש בשלום התינתק, ויבקש לשמר מאד בכבוד הזולת, ולא לצערו
כלל, ובפרט שמדבר באדם מסור מאד, לכן צריך להזהר ולא לפגוע
באף אחד.

- כט תשכב** **ריד**
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֶן, וְיִוָּרֵה לְהִתְחַזֵּק, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּנוֹדָאֵי לֹא
 יַעֲזֹב אוֹתָם.
- כט תשכג** **ריד**
 יוֹרֵה לֵילֶךְ לְבֵית-חֹלִים שְׂיַעֲצוּ כַּמָּה רַבָּנִים, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי
 אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי הַתְּחִזְקוֹת.
- כט תשכד** **רטו**
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְכוּ', וְיִשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמָעַן הָיָה אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל בְּחֶג
 הַשְּׁבוּעוֹת, וְנִטַּל גַּם אֶת בְּנוֹ קֶדֶם גִּיל שֶׁבַע.
- כט תשכה** **רטז**
 יִבְאָר רְצוֹנוֹ, שֶׁתְּהִיָּה לְנוֹ שְׂחִיטָה כְּשֶׁרָה מְשֹׁחֶט יֵרָא שְׁמִים ר' ... גְּרוֹ
 יֵאִיר, כִּי הַיּוֹם צָרִיף מְאֹד לְהִזְהַר בְּכַשְׁרוֹת הַבְּשָׂר.
- כט תשכו** **רטז**
 יִתֵּן בְּרַכְתּוֹ לְאֵם וּלְבַת שֶׁתְּסַעֲנָה לְצִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, וְתַפְעֲלָנָה שֵׁם רְצוֹנָן.
- כט תשכז** **ריז**
 יִזְהִיר לְהִתְרַחֵק מִן הָאֵח, כִּי הוּא מְסַכֵּן מְאֹד, וְעָלּוּל לְהֵרֵס לוֹ אֶת הַבֵּית,
 וְלֹא לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל מִהַמְשַׁפָּחָה סְבִיב, וְיִחַזֵּק וְיֵאֱמָץ עַל תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדוֹת.
- כט תשכח** **ריח**
 יֵאָחַל "מְזֹל טוֹב" לְהַכְנִסֵת הַבֶּן בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוֹ, וְיִבְאָר
 שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם סְבֻלָּנוֹת.
- כט תשכט** **ריח**
 יִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת הַנְּמָעַן שֶׁזָּכָה לְהִקָּים בֵּית, וְכֵן הוּא מִמְשִׁיף לְהִתְמַיֵּד
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כט תשל** **ריט**
 יִבְהִיר אוֹדוֹת כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, שֶׁכָּרְגַע הוּא בְּדַחְקוֹת, אֲךָ לְכַשִּׁירְחִיב
 יַעֲשֶׂה זֹאת לְזִכּוֹת חַמּוֹתוֹ. וְיִוָּרֵה שְׁלֵא לְהִתְעַרֵב בְּבַעֲיוֹת הַהוֹרִים, כִּי
 לְחַזֵּק אֶת שְׁגִיָּהֶם, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל חֲלָקֶיהָ
 וּמְכַמְנֶיהָ.

- כט תשלא** רכ
 יפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל, ועל-ידי תפלה והתבודדות רואים
 נסים נגלים.
- כט תשלב** רכ
 יבקש את הנמנען להמשיך להיות שמש אצל רבנו ז"ל, פי אין אחר
 שיעשה את העבודה במקומו.
- כט תשג** רכא
 יתן ברכתו אודות השדוף לבת, ולגבי הבן יורה לקים מאמרם ז"ל:
 נחות דרָגָה ונסיב איתתא.
- כט תשד** רכא
 יחזק להפיץ את אור רבנו ז"ל, ובפרט שהערב-רב גרמו לשקוץ תעוב
 וזהוהם המתרבה ברחובות, ועל-ידי עלה אחד של ספרי רבנו ז"ל, זוכים
 לבטל את הקלפה.
- כט תרלה** רכב
 יעשה שלום בין איש לרעהו, ויבאר חשיבות האהבה ורעות, אשר רק
 זה מקרב את הגאולה.
- כט תשלו** רכג
 ישמח על שהנמנעת שבה ללמד בבית-ספר, ויברכה בזכות זה בזרע
 של קיימא. ויורה להיות בשמחה ולשמח את הבעל, ובזכות זה יזכו לכל
 טוב.
- כט תשלז** רכד
 יבהיר, אשר התקון הכי גדול לאדם הוא הפצת אור רבנו ז"ל בעולם,
 פי על-ידי קרוב רחוקים, השם תברך מוחל לנו על פשעינו.
- כט תשלח** רכה
 יתפלל לרפואת הנמנען, וירגיעו שלא לראג כלל, ויאמר לו: "חזק
 ואמץ", אשר זה כבר מפיח רוח חיים חדשה — כדברי רבנו ז"ל.
- כט תשלט** רכו
 יבהיר, אשר האמת של רבנו היא אמת אחרת לגמרי, אשר מרגילנו
 לדבר אליו תברך כל אשר עובר עליו, ולא להעלים מאומה ממנו
 תברך.

- כט תשמ** רכח
 יאחל על זרע של קימא, וכבוד הבעל, ולשמח אָחד עם השני, ולדאג
 להקנה הַדְדִית, ועל-ידי־זה יזכו לטוב.
- כט תשמא** רכח
 ישמח מאד שנתהפך השלום־בית של בני הזוג לטובה. וייעץ אודות
 פרנסה לפתח חנות וכו', ולא להתבלבל מאף אָחד.
- כט תשמב** רל
 יבקש לשלח את המכתב הפללי לכל אנשי שלומנו.
- כט תשמג** רל
 יפליג במעלת ההדפסה, כי סוף כל סוף רק אלו הספרים ישארו בעולם.
- כט תשדמ** רלא
 יערב על ההלואה מהנמנען, וימסר דרישת שלום מבנו.
- כט תשמה** רלא
 יודה לנמנען שיצא להפצה מרפנות, ויאחלו בזכות זה שלא יגיע לשום
 חובות בחייו, וירגיל על הדבקות בו יתברך, ואמונה ברוחה ומזככת.
- כט תשמז** רלג
 יחזק על מדת השמחה, ולשמח את אחרים.
- כט תשמז** רלד
 יבאר, שאינו לוקח שום ילד עתה, עד אחר סכות שיתבגרו יותר.
- כט תשמח** רלה
 יאחל רפואה שלמה, ויקנה למצא אדם אחראי למקוה.
- כט תשמט** רלה
 יחזק מאד לא להשבר מכל העובר עליו, ואם אדם דבוק בחי החיים
 בו יתברך, שום דבר אינו יכול לשברו.
- כט תשנ** רלו
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, ויברך ברב אשר, העקר לשמר על
 השלום והאהבה בתוך הבית.
- כט תשנא** רלז
 ייעץ אודות קניית שטח, ויברך על מציאת הזוג.

כט תשנב רלז
 ימסר דרישת שלום מהזוג, ויספר שמסתדרים יפה מאד.

כט תשנג רלח
 ייעץ להמשיך לדור בעמנואל, אבל בשכירות ולא לקנות דירה שם, ואלו להשקיע את הכסף בקניית דירה באלעד, שתהפך לעיר גדולה.

כט תשנד רלט
 יבקש לדעת אם הגיע הפקס ליעדו וכו', ואודות הגהת הקונטרס "מעלת כל יום" ישלחו בערב.

כט תשנה רלז
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יבאר, אשר רבנו ז"ל מתנה לכל עם ישראל, ואינו מצמצם במקום אחד או אצל עדה אחת וכו', והעקר לגלות את אורו לכל העולם כלו, ומה שלמדנו רבנו ז"ל — כל מה שעובר עליו וכל הקורות אותנו לבקש רק ממנו יתברך, וזו התרופה הטובה ביותר לאדם לצאת מפל הצרות, ויחזק לנצל את השלשה עתות רצון של האשה: בעת הדלקת גרות, הפרשת חלה, והטבילה, וזהו זמן לבקש עליה, על בעלה וילדיה, פרנסה ובריאות ונחת, ולכן אסור להיות בטלניות, אלא לנצל את הכחות הללו שנתנו לאשה, כמזכר לדאג לחנוף הילדים, ולהראותם דגמא אישית חיובית, דרך ארץ כלפי מבגרים, מדות טובות וכו' וכו', חנוף זה היסוד בעם ישראל וזה דור העתיד שלנו.

כט תשנו רנג
 יעזר על מדת התרנות, וילשמח את האשה, ולהתמיד בתורה הקדושה שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י.

כט תשנז רנג
 יאחל רפואה שלמה העקר לא לדאג דאגות חנם.

כט תשנח רנד
 יתנה צערו שאין מטפלות במעון, ויקנה שיגבו שכר למוד מההורים, כי אחרת לא יכולים לשרד.

כט תשנט רנה
 יבקש ללמד את ההלכות עם אברך אחד, אשר הן הלכות נחוצות התלויות בכריתות, ויאחל הצלחה.

- כט תשס רנה**
 יורה ללמד את ההלכות עם פלוני, ויבאר, שבודאי אחר שיתחתן ישתנה
 הטובה, ואודות הבשר ההכרח לדאג שיהיה לאנשי שלומנו מספיק.
- כט תשסא רנו**
 יבקש לצרף את פלונית לנסיעה לציון רבנו ז"ל.
- כט תשסב רנז**
 יעורר על נקדת השמחה אשר היא רפואה לכל, ולא בחנם שאמר רבנו
 ז"ל, אשר מצוה גדולה להיות בשמחה, ולא להמשיך אחר העצבות
 והעצלות ק"ל. ויורה על שלום-בית וכבוד האשה.
- כט תשסג רנט**
 מכתב המלצה לאברהם, לתמוך בו ולעזורו.
- כט תשסד רס**
 יבקש את אחד הבחורים לישן עם כלם, ויאחל לו זיווג הגון במהרה.
- כט תשסה רס**
 ינעץ בענין הירשה, ויקנה שהילדים יבואו ללמד אצלו.
- כט תשסו רסא**
 יבהיר שהעקר צריך לדאג שיהיה שלום-בית, ויורה ללמד את הבנות
 אמונה.
- כט תשסז רסא**
 יורה להכין עתה את הסדור "עת רצון" לדפוס, ויפליג במעלת
 ההדפסה, ויאחל בזכות זה ילדים טובים ויראי השם.
- כט תשסח רסב**
 יבקש להביא לו שתי קפסאות קונטרסים על שמירת העינים, ויורה
 שלא לדאג, ולשמח את האשה ולתן לה לנסע לציון רבנו ז"ל.
- כט תשסט רסג**
 יורה לאפשר לאשה לנסע לציון רבנו ז"ל, אשר בודאי תפעל שם
 ישועות.
- כט תשע רסד**
 ידרש את הנמען שישמר על צניעות אשתו, כי זה דבר חמור מאד, וכן
 שילמד את ההלכות פראוי, כי זה בכריתות.

- כט תשעא** רסה
 יורה לאם לדבר עם הזוג הצעיר שילכו כראוי, פי אחרת הם עלולים להדרדר, חס ושלום, ואחר-כך ההורים תולשים שערות ראשם וכו'.
- כט תשעב** רסו
 יבקש את האשה להקפיד לילך בצניעות, ולשמר להיות בת ישראל פשרה, ולחזר בתשובה שלמה.
- כט תשעג** רסו
 יורה לקבל על עצמו על תורה, ואז יעבירו ממנו על דרך ארץ.
- כט תשעד** רסז
 יחזק על שמחה, ולמסר את נפשו בעבור זה, וישבח חדושי התורה של הנמצא, ויורה להמשיך לשמח בני-אדם עם המוסיקה, ולא להתפעל משום ברירה כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע.
- כט תשעה** רסח
 ישמח שהנמצא החל ללמד בהתמדה, ובנדאי יקנה שם טוב, ויוכל להתחנן מה שיותר מהר.
- כט תשעו** רסט
 יורה להכניס את האח לישיבה, והעקר לחזק אותו בדבורי אמונה, ולהתבודד להשם יתברך, אשר אין דבר יותר חשוב מזה.
- כט תשעז** ער
 יפליג במעלת הפצה למצאן מוסדותינו הקדושים, ולא להתבלבל משום דבר, וזכות למוד תינקות של בית רבן תגן על הנמצא, ורגע אחד של דבקות הבורא, שזה מליונים.
- כט תשעה** רעא
 יתן את המשך הסדור להכינו ולהדפיסו באותיות מאירות עינים. ולא להתבלבל משום ברירה.
- כט תשעט** ערב
 יורה לחדל תכף-ומיד לכתב את ההנהגות, כי יש בזה טעיות, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים: הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות וכו'.

- כט תשפ רעג**
 יבאר, מה שלמדנו רבנו ו"ל לידע: מה שביד בטוח, מה שזוכים לחטף
 בכל יום תורה ותפלה ומצוות וכו', ועל הכל — התבודדות, זה נשאר
 מהאדם לנצח, ומלבד זאת הכל הכל ורעות רוח.
- כט תשפא רעד**
 יבקש את הנמצא לקחת עצמו בידיו, כי החיים חולפים ביצר, ולכן ראוי
 לנצל את הזמן היקר לטוב אמתי ונצחי, למוד התורה הקדושה, תפלה
 במגן, התבודדות וכו' וכו'.
- כט תשפב רעו**
 יורה לקחת את השדוף הראשון שמציעים, ולהתמיד בתורה הקדושה,
 וכך יצליח הרבו.
- כט תשפג רעז**
 יחזק מאד להיות בשמחה, אשר היא היסוד בחיים, ועל ידה חיים חיי
 גן-עדן בזה העולם, ויורה להודות לפניו יתברך על כל התסדים
 והנפלאות שעשה עמו, שזכה לחתן את ילדיו, והם כבר אבות וכו'.
- כט תשפד רעח**
 יאחל נחת מהילדים, ויורה להיות לפחות פעם אחת בחיים בציון רבנו
 ו"ל.
- כט תשפה רעט**
 יורה להתחזק ולא להשבר כלל, העקר להתבודד אליו יתברך, ולהיות
 שמח בחלקו.
- כט תשפו רעצ**
 יתנה צערו, שכל אלו מאנשי שלומנו אינם יודעים להעריך את הטובה
 שיש להם פה ביבנאל, כי כל-כף רגילים בטוב, וחושבים שפך זה מגיע.
- כט תשפז רפ**
 יאחל "מזל טוב" על השבת חתן, ויאחל רב נחת.
- כט תשפח רפא**
 מכתב לנשות אנשי שלומנו, בו יבאר מאמרם ו"ל, אשר מאז החרבן
 אין לה יום שאינו מקלל מחברו, ויפליג במעלת התפלה, וחנוף הילדים,
 וכמה סבל דוד המלך מאבשלום בנו, מפני שלא רדהו וכו', וחשיבות

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

דמעות האשה המתפללת על ילדיה, אשר אין למעלה מזה, ובזה זוכה לנחת מכלם.

כט תשפט רצו

יבהיר שיש תלמיד אחד שעושה מהפכה, וקשה מאד עמו, אבל ההכרח בזה העולם להתחזק, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

כט תשצ רחצ

ישבח החדוש שכתב הנמען על המאמר "אחד היה אברהם", וכאמת אם אדם חזק באמונה בהשם יתברך, אזי יצליח דרכו, כי אין צריכים להסתפל על אף אחד.

כט תשצא רצט

ישבח הנמען, שמתמיד בלמוד ומתנהג בדרך ארץ, וכך קונה לעצמו שם טוב.

כט תשצב רצט

יבקש את הנמען שלא ינצלו את התמימות שלו, ולא יעבדו עליו כל מיני נוכלים.

כט תשצג ש

יורה להתרחק מאד מגנבה וגזלה, ולא לזלזל בכספי הזולת, אשר זה חמור מאד.

כט תשצד שא

יורה שלא להיות עיר מקלט של כל המי ומי, וצריך להזהר מחברה לא טובה.

כט תשצה שב

יבקש להמנע מרבוי אור, אשר מביא אחר-כך רבוי חשך, ולכן העקר לצמצם את עצמו ולילך בהדרגה.

כט תשצו שב

יבקש שלא להשליך את האשמה על המלמדים והמורות, אלא ההורים אדישים, ולא אכפת להם מילדיהם, והעקר להתחזק, ולא להסתפל על החרופין והגדופים כלל.

כט תשצז שג

יתפלל כל יום על רפואת הבן, ויבהיר, שאסור להתיאש כלל, וצריכים בזה העולם המון התחזקות.

- כט תשצח** דש
 יאחל המתקת הדינים, והתאוששות מהירה.
- כט תשצט** דש
 יבקש את הנמנעת להיות רכזת הקיטנה וכו', ובודאי תבוא על שכרה
 ברוחני ובגשמי.
- כט תת** שה
 יבהיר, אשר יש לרחם על הילדים, ואם תינוק בוכה, משהו בודאי פואב
 לו.
- כט תתא** שה
 יורה להתחזק מעמד, ושום דבר לא יוכל לשבר אותם.
- כט תתב** שו
 יורה לדבר עם הבן שישתנה, אחרת יצרך להתזירו.
- כט תתג** שז
 יודה לנמנע על עזרתו הכספית, ויקנה שהכל יתהפך לטובה.
- כט תתד** שז
 יבאר, אשר בזה העולם העקר זה סבלנות, ורק כך עוברים על הכל.
- כט תתה** שח
 כתב המלצה לתן צדקה בעבור המוסדות הקדושים.
- כט תתו** שח
 יעורר להתחזק עם כל נקדה טובה, ולמסר את הנפש בעבור שמחה,
 שהיא המדה הראשונה שצריכים להתחיל בה, ועל-ידי-זה יקל ממנו
 לשבר את כל המדות הרעות.
- כט תתז** שט
 יזהיר מעניני גזלה, ויפליג במעלת ההפצה, ויורה לצמצם ההתלהבות,
 כמובא בדברי רבנו ז"ל.
- כט תתח** שיא
 יורה לבדק את התפלין והמזוזות, מפאת האסונות שארעו.
- כט תתט** שיא
 ייעץ, אם יש משיכה לנסע לציון רבנו ז"ל — לראות לנסע, ובודאי
 יפעלו שם ישועה.

- כט תתי** שיב
 יִעֶץ לְמַלְמֵד לְקַחַת כֶּתֶת יְלָדִים נְמוּכָה יוֹתֵר, וְאֵז בְּוֹדָאֵי יִצְלִיחַ.
- כט תתיא** שיג
 יִבְקֶשׁ הַנְּמַעֵן לְקַשֵּׁר אֶת הַחֲשָׁמַל אֶל הַמְּעוֹן, וְיִקְבַּל הַתְּשֻׁלוּם בְּעֵבֹר זֶה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת.
- כט תתיב** שיד
 יִחֲזַק מְאֹד לְהַתְּבוּדָּד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל צָרְכָיו לְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַמַּתָּנָה שֶׁקְּבִלְנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל.
- כט תתיג** שטו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְכֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵז מִתְּרַחֵב מִחוּ וְדַעְתּוֹ לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת.
- כט תתיד** שיז
 יִבְקֶשׁ אֶת הַנְּמַעֲנָת לְנַהֵל מִסְּגֻרַת מְעוֹן לְנָשִׁים שְׂאִינָן עוֹבְדוֹת, וְזֶה יִהְיֶה חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹד.
- כט תתטו** שיז
 יוֹרָה שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׂבַעֲעוֹלָם.
- כט תתטז** שיח
 יִעֶץ לְקַחַת אֶת הָעֵבֹדָה בְּעֵבֹר פְּרִנְסָה, וְלְהוֹדִיעוֹ עַל כָּל מִכְתָּב שֶׁמְקַבְּלִים, כִּי לַעֲתִים נִתְקַעִים חֵלֶק מֵהֶם.
- כט תתיז** שיט
 יוֹרָה לְלַמֵּד עִם הַחֲתָן וְכוּ', וְיֵאֱחָל הַצְּלָחָה וּבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- כט תתיח** שיט
 יִבְקֶשׁ לְלַמֵּד עִם הַחֲתָן אֶת הַהֲלָכוֹת הַנְּחוּצוֹת, וְיֵאֱחָל הַצְּלָחָה.
- כט תתיט** שכ
 יִבְהִיר, שֶׁהִיּוֹת וּמְנָה אֶת פְּלוּנֵי לְטַפֵּל בְּעֲנִינֵי הַדִּירָה וְהָאוּלָם, הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ שְׂתַף לָזֶה, אֲלֵא הוּא מְחֻלֵּיט וְכוּ'.
- כט תתכ** שכ
 יֵאֱחָל "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדַת הַבַּת, וּפְרִנְסָה קְלָה.
- כט תתכא** שכא
 יוֹרָה לְתַן אֶת הַמְּכָתֵב, רַק אִם מְרַגִּישִׁים שְׂזֶה חֲרִיף מְדִי, יִחְפוּ עַד בּוֹאוֹ.

כט תתכב **שכא**

יְדַבֵּר מִכֶּךָ שְׁצַרִיךָ לְהַפִּיר טוֹבָה עַל מַה שֶּׁקָּבַל וְזָכָה, וְלֹא לְהִיּוֹת כְּפִי
טוֹבָה, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם עִם עֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

כט תתכג **שכב**

בְּקֶשׁ לְהִלּוּתוֹ אֵיזָה סֵף בְּעִבּוּר הַמְּשֻׁךְ קָיִים הַמוֹסְדוֹת.

כט תתכד **שכג**

יִוְרָה שְׁלֹא לְדַאֵג אוֹדוֹת צָרְכֵי הַבֵּן, כִּי הוּא יְדַאֵג לָזֶה, וַיֵּאחַל שְׂמֵחוֹת
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כט תתכה **שכד**

יִבְהִיר, שְׂאִין לְשׁוּם בְּרִיָּה לּוֹמֵר אַחֲרֵת מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן
הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל בְּקֶשׁ שְׂמִי שְׂמַאֲמִין בּוֹ,
יּוֹצֵיא כְּרוּז שְׂיִבּוֹאוֹ אֵלָיו, וְלִכְּן אֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה כַּח לְמַנַּע מִלְּנַסֵּעַ לְצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל.

כט תתכו **שכה**

יִבְהִיר, אֲשֶׁר וַיִּקָּא בְּעַת שְׁעוֹבְרַת עַל הָאָדָם צָרָה, נִפְרַת גְּדֻלְתּוֹ כְּפִי
שְׂמֵתִחֲזֹק, וּבִפְרָט שְׂגֻלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה נִפְלְאָה — לְמַצֵּא הֶרְחַבּוֹת
בְּתוֹךְ הַצְּרוּת. וּבְאֵמַת עֲקָר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל מִתְבַּטְּאֵת כְּפִי
שְׁלוֹמֵדִים אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּמְקַיְמִים עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת.

כט תתכז **שלא**

יְכַאֵב כְּאֵב הַנִּמְעָן, וַיִּוְרָה הָעֲקָר לְהִתְחַזֵּק, וַיֵּאחַל בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׂמְחוֹת.

כט תתכח **שלב**

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא מִתְּנָה לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל
וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמֻגְלָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכֻלָּם, וַיִּבְהִיר
אֶת עִנְיַן הַשְּׁלֵשׁ חֲנוּת שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם: חֵן מְקוּם עַל יוֹשְׁבָיו, חֵן אִשָּׁה
עַל בְּעֻלָּהּ, חֵן מְקַח עַל מְקָחוֹ.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפּרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן
מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית
הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירוו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעל בת רינה

שתהיה בריאה וחזקה ברמ"ח
אבריה וש"ה גידיה וחימשה
חושים מכל הבחינות ברחמים
גמורים מידו יתברך לבדו
בזכות וכח רבינו נחמן בן פיגא
אמן

הספר הקדוש נדפס לזכות

רבקה בת יעל

בהודיה והלל להשם ית' שמו
שזכינו לראות ישועות גדולות
זכות התרומה לספר הקדוש
אשר בנחל כהבטחת כ"ק
הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים,
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה,
שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית
שלומצה בת חיה גולדה, מיכל

גניה בת חיהגולדה, רבקה רויזא בת חיה
בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים מאיר בן
חיה בינה, שולמית שלומצה בת לאה, אליהו
יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה, רחל
פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה, משה בן
יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר
צבי בן יפה שיינדל, ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקרושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

רבונו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודוהנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציך
יודע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפוהוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נסביהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יפרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישבן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע פְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֹׁתִי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׁדִּי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֹתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֹת עוֹן חֲטָאֹתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבָנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחֹץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַּמְכֶּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קַרְח: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָתָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּךְ דְּמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם
 וּלְיָלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶהֶנּוּ | נַפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנִיֹו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׁכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלַיךְ בְּלַחֵץ אֹיִב: יא בְּרִצָּח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹרְדֵנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמָמִי תִשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֶזְרוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צַבָּאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֶזְרוֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יַחֲמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדִי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֶה
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד פִּלְהַ בְּחִמָּה פִּלְהַ וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עֶדָה וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אופרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אופרה נניתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויתפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אפזר מעללי-יה פי-אופרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עֶדָה: טז גאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוד מים | אלהים ראוד מים יחילו אף ירגזו

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־הצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־כא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד פי אלה שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז פי־כלינו באפק ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הגה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפק וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שפענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 בימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו־לו וּמְרו־לו שִׁיחוּ בְּכָל־
נְפְלֹאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׂמַח לְבַב
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעֹזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נְפְלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר עֲוֹה לְאֶלֶף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיזְתֶם מִתִּי מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגֹּי אֶל־גֹּי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
יד לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בַּמְּשִׁיחִי וּלְנִבְיָאִי אֶל־תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְחָם שָׁבֵר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה עֲרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וזקניו יתבם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב נר
 בארץ-חם: כד ויפר את-עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו:
 כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר-בו: כז שמו-
 בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשך ויחשך ולא-מרו את-דברו: כט הפך את-
 מימיהם לדם וימת את-דנתם: ל שרץ ארצם
 צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב
 פנים בכל-גבולם: לב נתן גשמייהם פחד אש
 להבות בארצם: לג ויך גפנם ותיאנתם וישפר עץ
 גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
 לה ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
 לו ויך כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם:
 לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל:
 לח שמה מצרים בעאתם פי-נפל פחדם עליהם:
 לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל
 ויבא שלו ולחם שמים ישביעים: מא פתח צור
 ויזובו מים הלכו בעצות נהר: מב פי-זכר את-
 דבר קדשו את-אברהם עבדו: מג ויוצא עמו
 בששון ברנה את-בתי-ריו: מד ויתן להם ארצות
 גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור | ישמרו
 חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-כבינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קג * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו גגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: